



# DIARI DE SESSIONS DEL PARLAMENT DE CATALUNYA

XIV\* legislatura · sisè període · sèrie P · número 138

## Ple del Parlament

Sessió 66, segona reunió, dimecres 20 de desembre de 2023

Presidència de la M. H. Sra. Anna Erra i Solà

### TAULA DE CONTINGUT

Dossier

Pregunta al Govern sobre la defensa del català i de la cultura catalana 310-00659/13	3
Pregunta al Govern sobre els casos de multireincidència en diversos municipis 310-00660/13	4
Pregunta al Govern sobre la interconnexió de les conques 310-00661/13	6
Pregunta al Govern sobre el compliment de l'acord de pressupostos del Departament de Salut per al 2023 310-00657/13	8
Pregunta al Govern sobre les prestacions i els serveis socials 310-00650/13	9
Pregunta al Govern sobre el futur de l'Agència Catalana de Notícies 310-00651/13	11
Pregunta al Govern sobre la política industrial 310-00652/13	13
Pregunta al Govern sobre les macroinfraestructures 310-00653/13	15
Pregunta al Govern sobre la violència obstètrica i la vulneració dels drets sexuals i reproductius 310-00654/13	16
Pregunta al Govern sobre el pacte nacional de salut mental 310-00655/13	18
Pregunta al Govern sobre el centre de formació ferroviària de Catalunya 310-00656/13	19
Pregunta al Govern sobre el balanç de la seva gestió el 2023 310-00658/13	21
Pregunta al Govern sobre la disciplina pressupostària 310-00648/13	22
Pregunta al Govern sobre el temps d'espera en els recursos i les prestacions socials 310-00649/13	24
Pregunta al president de la Generalitat sobre l'acció exterior dels darrers anys 317-00376/13	26

Pregunta al president de la Generalitat sobre els assumptes que tractarà en la seva reunió amb el president del Govern de l'Estat 317-00370/13	27
Pregunta al president de la Generalitat sobre el balanç de l'acció del Govern del 2023 317-00375/13	29
Pregunta al president de la Generalitat sobre la negociació dels pressupostos per al 2024 317-00373/13	31
Pregunta al president de la Generalitat sobre el balanç de la gestió del Govern en matèria de seguretat, educació i prosperitat 317-00371/13	33
Pregunta al president de la Generalitat sobre els reptes i les necessitats de Catalunya i el necessari canvi de rumb del Govern per a la negociació dels pressupostos per al 2024 317-00377/13	34
Pregunta al president de la Generalitat sobre la necessària regulació del règim urbanístic dels habitatges d'ús turístic 317-00374/13	36
Pregunta al president de la Generalitat sobre la negociació política útil i constructiva per a arribar a acords i avançar i per a fer factibles les possibilitats de Catalunya el 2024 317-00372/13	37
Projecte de Llei de modificació de la Llei 16/2014, del 4 de desembre, d'acció exterior i de relacions amb la Unió Europea (debat de totalitat) 200-00022/13	39
Decret Llei 3/2023, del 7 de novembre, de mesures urgents sobre el règim urbanístic dels habitatges d'ús turístic 203-00038/13	52
Procediments relatius als comptes generals de la Generalitat 257-00002/13 i 257-00003/13	76
Projecte de Llei de composició del consell d'educació de Catalunya 200-00007/13	97
Proposició de Llei de modificació de la Llei 21/2000, del 29 de desembre, sobre els drets d'informació concernent la salut i l'autonomia del pacient, i la documentació clínica 202-00070/13	109
Interpel·lació al Govern sobre els pressupostos per al 2024 300-00414/13	118

Aquesta publicació és impresa en paper ecològic (definició europea ECF), en compliment del que estableix la Resolució 124/III del Parlament, sobre la utilització del paper reciclat en el Parlament i en els departaments de la Generalitat, adoptada el 30 d'abril de 1990.

El *Diari de Sessions del Parlament de Catalunya* (DSPC) reproduceix només les intervencions orals fetes durant la sessió. La resta de documentació que acompanya la intervenció es pot consultar a l'expedient del ple.

Transcripció i correcció: CPSL  
Imprès al Parlament

ISSN: 0213-7976 (general)  
0213-7984 (sèrie P)  
DL: B-27.966-1980

[www.parlament.cat](http://www.parlament.cat)

## Sessió 66.2

La sessió, suspesa ahir, es reprèn a les nou del matí i un minut. Presideix la presidenta del Parlament, acompanyada de la vicepresidenta segona, el secretari primer i el secretari tercer. Assisteixen la Mesa el secretari general, el lletrat major, el lletrat Antoni Bayona Rocamora i el lletrat Ramon Eudald Torrents Munt.

Al banc del Govern seu el president de la Generalitat, acompanyat de tot el Govern.

### La presidenta

Bon dia, diputats i diputades. Reprenem el Ple.

I iniciem amb el primer punt de l'ordre del dia, que és preguntes amb resposta oral al Govern.

### Pregunta al Govern sobre la defensa del català i de la cultura catalana

310-00659/13

I comencem amb la primera pregunta al Govern a respondre oralment en el Ple, sobre la defensa del català i de la cultura catalana. Formula la pregunta la senyora Mònica Sales de la Cruz, del Grup Parlamentari de Junts per Catalunya.

### Mònica Sales de la Cruz

Gràcies, presidenta. Bon dia a tots. Consellera, en els plens del 5 d'octubre i del 23 de novembre es van aprovar mocions sobre llengua i cultura que explicitaven clarament com cloure i signar el pacte nacional per la llengua abans d'acabar el 2023 perquè s'hi puguin obrir les adhesions i dur a terme les accions que se'n deriven.

Avui és 20 de desembre, i voldríem preguntar-li si donarà compliment a aquest acord parlamentari votat per una àmplia majoria, de més de cent deu diputats, o si novament la seva conselleria i, per extensió, el Govern tornaran a fer cas omís dels consensos d'aquesta cambra.

### La presidenta

Per respondre, té la paraula a la senyora Natàlia Garriga Ibáñez, consellera de Cultura.

### La consellera de Cultura (Natàlia Garriga Ibáñez)

Gràcies, presidenta. Diputada Sales, doncs, efectivament, sap perfectament que des del mes de setembre estem intercanviant-nos el document del pacte nacional per la llengua amb tots els grups parlamentaris. En tenim una darrera versió. És la darrera versió que vam rebre la setmana passada de tots vostès. N'estem fent una fusió per tal de retornar-lo aquesta mateixa setmana. És evident que, si ens posem d'acord en aquesta primera versió, podrem signar abans de final de mes.

### La presidenta

Per repreguntar, té la paraula la senyora Mònica Sales de la Cruz.

### Mònica Sales de la Cruz

Consellera, fa massa temps que estem acostumats a les bones intencions del departament que vostè dirigeix, però també fa massa temps que estem acostumats a comprovar, sovint, que hi ha moltes paraules però pocs fets.

Ja veu que per a Junts el tema de la llengua i la cultura és cabdal; avui n'hi tornem a fer pregunta. Potser li semblarà excessiu, però si la relació del seu departament fos més fluida amb la Comissió de Cultura i amb els grups parlamentaris no ens caldria ser tan insistents, perquè hi hauria altres espais per compartir el seu rumb polític.

Estem esperant el retorn de la revisió que des de Junts vam fer del pacte i que els vam traslladar amb voluntat de suma i de consens. Estem esperant la valoració

de les cent mesures urgents pel català en seu parlamentària que vam aprovar a instàncies de Junts el febrer del 2023. On queda la voluntat d'avaluació trimestral que també hem votat?

Estem esperant que comparega en la Comissió de Cultura per explicar el desenvolupament del grup de treball per a la diversitat i la llibertat d'expressió, creat amb els equipaments culturals que vam transaccionar amb el seu grup i que vam votar en un punt de la moció de Junts del 5 d'octubre amb cent tretze vots a favor. I ja veu que esperant, esperant, consellera, hem arribat a final d'any, i, com diu la cultura popular, el més calent és a l'aigüera.

Tant de bo, ara que vivim una època de bons propòsits, en faça un vostè, un de senzill: que el retiment de comptes del Departament de Cultura amb els grups parlamentaris siga real i no una utopia.

Ras i curt, sollicitarà la compareixença sobre el grup de treball per a la diversitat i la llibertat d'expressió que vam votar en aquesta cambra? Ho farà avui mateix o ho haurem de fer nosaltres, com vam haver de fer ahir, que vam forçar que a la propera Comissió de Cultura faça explicacions sobre les cent mesures pel català que fa un any que esperem? Sí o no, consellera?

**La presidenta**

Per respondre, té la paraula la consellera de Cultura.

**La consellera de Cultura**

De fet, jo crec que estem davant del Govern que ha defensat més la cultura i la llengua des de fa molts i molts anys. De fet, estem davant del Govern que ha fet una aposta pressupostària més important per la cultura després de molts i molts anys, incrementant-la el vint-i-cinc per cent cada un dels anys en els dos darrers pressupostos (*aplaudiments*) i posant la llengua al centre. De fet, en parlem, i en parlem sovint aquí, però és que en parlem a tot arreu i en parlem en tots els àmbits, i en parlem amb tot el Govern.

A les cent mesures, el que vam estar dient és que s'acabaria arribant al cent per cent del compliment aquest final d'any i que els hi podríem retre comptes. Estem retent comptes cada tres mesos sobre les cent mesures. El pacte nacional per la llengua l'han vist, l'han tornat a veure i l'estem tornant a redactar entre tots. I el decàleg..., estem treballant amb tots els equipaments nacionals sobre la llibertat d'expressió, l'estem tancant aquests dies. Per tant, estem fent la feina.

**La presidenta**

Pregunta al Govern a respondre oralment en el Ple sobre els casos de multireincidència en diversos municipis.

**Pregunta al Govern sobre els casos de multireincidència en diversos municipis**

310-00660/13

Formula la pregunta la senyora Glòria Freixa Vilardell, del Grup Parlamentari de Junts per Catalunya.

**Glòria Freixa i Vilardell**

Gràcies, presidenta. Bon dia a tots. Conseller, des de Junts per Catalunya l'hem interpellat en diverses ocasions sobre el tema de la multireincidència –també ho hem fet a la consellera de Justícia– i seguim sense resposta.

Aquests dies no paren de sumar-se alcaldes a diferents manifestos. Ahir van ser els alcaldes del Baix Empordà. I, conseller, creiem que no es pot mirar cap a una altra banda, i que anunciar efectius policials i deixar-ho aquí no és la solució.

Malauradament, no és un problema només de Calella, és un problema generalitzat: de Cunit, Calafell, Manresa, Vic, Molins de Rei, Tàrrrega, Amposta i, per descomptat, Barcelona. I, per tant, cal donar una solució a tots els que ho estan patint. Perquè vostè, que ha estat alcalde, més que ningú pot entendre la situació d'aquests alcaldes, de tots els colors polítics, que el que volen és garantir la seguretat als seus ciutadans. I aquí jo crec, conseller, que és on vostès han de liderar.

Massa sovint s'enfoca el problema des del Departament d'Interior, però, com sempre defensem des de Junts per Catalunya, per molt que s'ampliï la plantilla dels Mossos d'Esquadra el problema sobre seguretat que tenim a Catalunya només el solucionarem si s'aborda des de tots els departaments. Perquè, conseller, si els mossos i les policies locals fan la seva feina i tenen multidetinguts, a vegades després de mesos de feina i d'investigació, quan arriba la justícia i no passa res, no creu que es genera una terrible frustració als cossos policials i, el que és pitjor, també als ciutadans?

Conseller, vam interpel·lar la consellera de Justícia sobre el tema de la multireincidència per donar-li un cop de mà, perquè creiem que l'estan deixant sol. I, efectivament, en quinze minuts, la consellera..., ni una resposta.

Li voldríem preguntar si té quantificat quantes hores dediquen els seus agents a petits delictes que queden en no res. I també li voldríem preguntar quina coordinació té vostè amb la conselleria de Justícia i quines accions pensa liderar el seu Govern davant del problema de la multireincidència.

Gràcies.

#### **La presidenta**

Per respondre, té la paraula el senyor Joan Ignasi Elena Garcia, conseller d'Interior.

#### **El conseller d'Interior (Joan Ignasi Elena i Garcia)**

Bé, en primer lloc, presidenta, diputades, diputats... Diputada, aquest Govern estarà i està al costat dels ajuntaments i dels ciutadans i ciutadanes pel que fa referència a la seguretat. Hi hem estat i ha estat prioritat, i ho hem dit. Ha estat prioritat d'aquest Govern, incrementant els pressupostos, de forma molt notable, de seguretat –un trenta per cent–, incrementant les plantilles; prioritat també en les negociacions amb l'Estat espanyol per incrementar la plantilla del Cos de Mossos d'Esquadra. Aquest mandat s'han contractat –estan en procés i alguns ja funcionant– 2.500 mossos més, entorn de 2.500. I seguirem col·laborant amb les policies locals i treballant.

Són moltes, les hores –m'ho preguntava–, moltíssimes, sí. Infinitat. Incomptables, les hores que els agents del Cos de Mossos d'Esquadra dediquen a treballar per garantir la seguretat dels veïns i veïnes. Però jo crec que també és bo que siguem capaços de discriminar en quins llocs hi ha especialment problemes i en quins no, i no fer un capmàs i generalitzar, perquè això vol molta més precisió. I la situació d'alguns municipis és especialment preocupant, però ho és des de fa molts anys, de forma sostinguda en el temps.

I quan parlem, per exemple, dels municipis del Maresme, estem parlant de que els municipis que depenen de l'Alt Maresme, que depenen de la comissaria d'Arenys, tenen una mitjana de delictes igual..., semblant a la de tot el país, però quan vas a un municipi concret, en aquest cas, el de Calella, estem parlant de que estem per sobre del seixanta per cent..., un seixanta per cent més que la mitjana del país. I és en aquests llocs on s'ha de fer cirurgia fina i treballar molt més des del Cos de Mossos d'Esquadra i des de les policies locals. I ho estem fent. I, en aquest sentit, hem passat de 159 a cent noranta mossos d'esquadra en aquella comissaria; amb més presència, amb més suport i amb més suport regional. I seguirem fent-ho. I hi anirem i parlarem amb l'ajuntament per fer més presència en aquell territori.

I, en aquest sentit, i pel que fa referència, naturalment, a la coordinació amb la conselleria de Justícia..., és total, però vostè sap que, en el que és la multireincidència,

depenen, les seves penes, del Codi penal, i això, malauradament, no respon al que pot fer aquest Parlament. S'han fet modificacions que aquest Govern i el partit que li dona suport va donar-los suport. I ho seguirem fent.

**La presidenta**

Per repreguntar, té la paraula la senyora Glòria Freixa i Vilardell.

**Glòria Freixa i Vilardell**

Conseller, m'ha fet el diagnòstic, però jo li demanava sobretot per la resposta en el tema de la multireincidència: buscar solucions aquí, a Madrid o on sigui, que també és la nostra responsabilitat. I si cal el traspàs d'alguna competència, doncs, es demana, s'exigeix. I si cal modificar alguna llei estatal, doncs, s'impulsa. Però no podem seguir amagant el cap sota l'ala.

Des de Junts per Catalunya tenim propostes per avançar. Mà estesa, conseller, per treballar plegats, però així segur que no podem continuar.

Gràcies.

**La presidenta**

Pregunta al Govern a respondre oralment en el Ple sobre la interconnexió de les conques.

**Pregunta al Govern sobre la interconnexió de les conques**

310-00661/13

Formula la pregunta la senyora Irene Negre i Estorach, del Grup Parlamentari de Junts per Catalunya.

**Irene Negre i Estorach**

Moltes gràcies, presidenta. Conseller, hem vist diverses notícies durant aquest temps que parlen sobre les possibles solucions pel que fa a l'emergència climàtica en sequera; declaracions diverses de membres del seu equip als mitjans de comunicació, diferents propostes llançades en l'aire, com ara la portada d'aigua de l'Ebre amb vaixells a altres indrets de Catalunya, la compra d'aigua a dessaladores de la Comunitat Valenciana, etcètera.

Ens interessa saber en seu parlamentària, al Grup de Junts per Catalunya i també als ciutadans i ciutadanes del país, quin és el posicionament d'aquest conseller i d'aquest Govern pel que fa a la interconnexió de xarxes de Catalunya, però en especial la que afectaria el riu Ebre.

Moltes gràcies.

**La presidenta**

Per respondre, té la paraula el senyor David Mascort i Subiranas, conseller d'Acció Climàtica, Alimentació i Agenda Rural.

**El conseller d'Acció Climàtica, Alimentació i Agenda Rural (David Mascort i Subiranas)**

Gràcies, presidenta. Diputada, aquest Govern fa dos anys que gestiona la pitjor sequera de la història d'aquest país, i ho fa planificant i treballant en el futur. Com? Obtenint més recurs –dessalinitzant, regenerant, potabilitzant–, sent molt més eficients en l'ús d'aquest recurs, aquest recurs que és un recurs que hem de considerar finit i no infinit, com fins ara –per tant, tancant el cicle de l'aigua, fent servir cada gota d'aigua tantes vegades com puguem. Tot plegat, per afectar el menys possible l'activitat econòmica del país, els nostres ciutadans i el benestar, en definitiva, de Catalunya.

Gràcies.

### **La presidenta**

Per preguntar, té la paraula la senyora Irene Negre i Estorach.

### **Irene Negre i Estorach**

Conseller, al Parlament li hem posat les eines per paliar la sequera i el Govern les ha d'executar. El que passa és que el seu Govern executa fent cas omís del que s'aprova aquí. Hi ha inversions contemplades a la llei de sequera que no s'han realitzat o que no se'ls ha donat suficient prioritat, i, si s'hagués fet, segurament a hores d'ara no caldria dur a terme les restriccions a algunes àrees de Catalunya –inversions com, per exemple, la potabilitzadora del Besòs o la nova dessaladora de Torredra. A aquest pas, al gener entrarem en emergència.

Han sancionat ajuntaments, els que no han complert i els que fan tots els esforços per complir malgrat que encara els hi queda per fer. Però, i a vostès, qui els sanciona? Perquè ahir sentíem que deia que estan fent coses però encara els hi falta molt per fer. Si vostès haguessin complert amb el que indica la llei aprovada en aquest Parlament i que des de Junts per Catalunya vàrem impulsar des de la responsabilitat i amb tot el sentit de país, segurament s'haurien pogut evitar algunes de les restriccions.

Tots sabem que tenim una situació d'extrema emergència, però vostès s'han centrat principalment en la demanda i no en l'oferta. Han imposat restriccions i no han avançat el que tocava amb les infraestructures. Avancin, si us plau. L'aigua és un bé escàs, i això no ens podia agafar desprevinguts com a país, tal com afirmava ahir a la tarda.

Com que no m'ha contestat, l'hi pregunto d'una altra manera: està vostè a favor del transvasament o del transvasament encobert? No respondre'm també em dona una resposta, conseller; per això hi insisteixo.

Moltes gràcies.

### **La presidenta**

Per respondre, té la paraula el conseller d'Acció Climàtica, Alimentació i Agenda Rural.

### **El conseller d'Acció Climàtica, Alimentació i Agenda Rural**

Gràcies, presidenta. A veure, està molt bé que, venint del seu grup, que ha tingut la responsabilitat d'aquestes competències durant deu anys i no han fet res, em preguntis per què no està feta la dessaladora, etcètera. Està molt bé... (*Aplaudiments.*) A mi em costa d'entendre.

Està molt bé que almenys fa servir arguments polítics, no befa, com va fer el cap del seu grup. Quan algú s'equivoca i ho reconeix, en fan befa. Això no són arguments polítics. Són arguments polítics el que estem fent nosaltres, que és gestionar l'aigua d'aquest país amb un horitzó de futur perquè en l'horitzó 27-30 no tinguem més problemes d'aigua a l'àrea metropolitana.

Ho he explicat moltes vegades. Dessaladores: vuitanta hectòmetres cúbics més. Regeneració: seixanta hectòmetres cúbics més. Aprofitar l'aigua del Besòs: seixanta més. Dos-cents hectòmetres cúbics que acabaran amb el problema a l'àrea metropolitana de Barcelona.

Per tant, la interconnexió no és una solució, ho hem dit moltes vegades. Aquí sí que puc dir que tot el nostre grup, tota la nostra formació, hi està d'acord: no farem transvasaments de l'Ebre. Hauria de preguntar al seu grup si tots pensen el mateix, també, en el conjunt del país. (*Aplaudiments.*) Nosaltres fa molt temps –molt temps– que hem dit això: ho ha dit el director de l'ACA, ho ha dit la secretària d'Acció Climàtica, ho he dit jo mateix a bastament, moltes vegades. A més a més, els mateixos que presenten aquests dies la proposta ens diuen que això estarà fet a mitjans del 25. No és solució per a ara; per a ara la solució és estalviar el màxim d'aigua que pu-



guem i obtenir, amb les inversions que estem fent, l'aigua..., litres del Besòs, etcètera, que ens faran sortir de l'emergència.

Gràcies.

**La presidenta**

Pregunta al Govern a respondre oralment en el Ple sobre el compliment de l'acord de pressupostos del Departament de Salut per al 2023.

**Pregunta al Govern sobre el compliment de l'acord de pressupostos del Departament de Salut per al 2023**

310-00657/13

Formula la pregunta la senyora Núria Lozano Montoya, del Grup Parlamentari d'En Comú Podem.

**Núria Lozano Montoya**

Gràcies, presidenta. Per fer una pregunta sobre el compliment caldria complir els pressupostos en salut; en canvi, la llista d'incompliments és extensa i de categoria.

Em centraré en alguns aspectes. Conseller Balcells, ens pot detallar el grau de compliment de l'acord de pressupostos en matèria de salut bucodental? En quin punt d'execució es troba el desplegament de la llei? Quina cobertura tenim sobre el territori de Catalunya?

**La presidenta**

Per respondre, té la paraula el senyor Manel Balcells Díaz, conseller de Salut.

**El conseller de Salut (Manel Balcells i Díaz)**

Sí; gràcies, presidenta. Diputada, sí que l'hi puc concretar i l'hi concreto: en els acords pressupostaris amb vostès del desplegament de la llei de salut bucodental, estem a dia d'avui en el 71,88 per cent de la incorporació dels higienistes. La resta no s'ha pogut desplegar, fins a l'inici del trimestre 2024, per qüestions purament pràctiques de les cadires necessàries. La resta l'hi comentaré en el segon torn.

Gràcies.

**La presidenta**

Per repreguntar, té la paraula la senyora Núria Lozano Montoya.

**Núria Lozano Montoya**

Un cop més, els exercicis de responsabilitat política d'En Comú Podem es veuen defraudats pels incompliments d'aquest Govern. Els pressupostos destinaven 40,8 milions al desplegament, dels quals només n'han executat 10,8 milions, molt lluny del pressupostat per prestar aquest servei a tots els centres d'atenció primària.

Però és que vostès han incorporat aquest 2023 ni més ni menys que tres odontòlegs per a tot Catalunya. Aleshores, on són els 30 milions restants? Doncs no han anat a parar ni a ampliar població diana ni a cartera de serveis ni a infraestructures, material, reduir temps d'espera, tal com va acordar aquest Ple a proposta nostra. La veritat és que no sabem a què han destinat aquests milions, perquè, un cop més, el departament amb més pressupost de la història és incapaç de posar el pressupost al servei de les condicions de vida i de salut de la ciutadania.

Vostès incompleixen els acords amb nosaltres i amb aquest Parlament, que, a proposta nostra, va acordar obrir un procés de debat per consensuar el model d'atenció pediàtrica. I, no contents amb incomplir, retallen, perquè aquest model, que fa temps que es pateix, dinamita l'atenció primària a la infància i empitjora l'atenció als barris i municipis més vulnerables i perifèrics, que a hores d'ara desconeixen si comptaran amb atenció pediàtrica i en quina modalitat.



Ja li avanço que ahir vam registrar una bateria de preguntes i la sol·licitud de la seva compareixença, perquè a Catalunya eliminaran un any les pediatres del vuitanta per cent dels centres de salut. Concentrar és allunyar els pediatres de la ciutadania i augmentar temps d'espera; concentrar suposa perdre informació clau des d'una perspectiva comunitària, trencar l'estabilitat en la relació metge-usuària, i no garanteix qualitat del servei.

I no ens digui que es podran fer consultes al 061, perquè l'atenció telefònica no pot suplir la pediatria de proximitat. Necessitem atenció amb abordatge comunitari des dels equips d'atenció primària, coordinada amb altres agents locals de salut i amb participació en la planificació, organització i avaluació dels serveis.

Prou excuses. No ens demanin més exercicis de fe, perquè si hi ha un valor que cotitza a la baixa és la seva paraula, conseller. Quan estiguin disposats a donar compliment a l'acord de pressupostos 2023 i comencin a governar per a la ciutadania en tornem a parlar.

Moltes gràcies.

**La presidenta**

Per respondre, té la paraula el conseller de Salut.

**El conseller de Salut**

Gràcies, presidenta. Diputada, sabia que aniria per aquí. No digui mentides, no falti a la veritat; és a dir, parlem de pediatria. I l'hi dic en seu parlamentària perquè quedi clar, i ho diré a la Comissió de Salut de forma més extensa: no retallem res; millorem serveis, agrupem els pediatres en equips, que no vol dir que deixin de fer la seva tasca als CAPs, i en els llocs on no hi havia atenció hi haurà infermera pediàtrica. Distribuïm les feines, incrementem qualitat, millorem l'equitat, intensifiquem l'atenció i, a més a més, donem un servei nou, telefònic, d'atenció a través de Salut Respon, pediàtric, que donarà la possibilitat de complementar aquesta atenció.

Per tant, complim els compromisos amb atenció primària, millorem l'atenció pediàtrica. I això ho fem de la mà de la Societat Catalana de Pediatria i de les infermeres pediàtriques. I el que fem és incrementar l'atenció en els llocs en els quals no n'hi havia, perquè vostè també sap que costa trobar professionals, i professionals qualificats, perquè el que ens interessa és garantir la qualitat. I ho fem amb aquest pla d'atenció pediàtrica, ho fem intensificant l'atenció primària, ho fem posant-hi els recursos que cal per millorar la resolució. I ho fem també amb la salut bucodental, que és el motiu de vostè, a l'inici de la pregunta, que després ha anat derivant.

Per tant, complim els compromisos, complim la nostra feina de millorar l'atenció. I vostès poden escoltar, poden entendre-ho o ho poden interpretar tendenciosament, tal com ho han fet. En comissió els hi vindré a explicar i els hi explicaré amb detall, i veurà –i ho veurà tothom– com, efectivament, complim els compromisos i millorem l'atenció en general a la població, i, en el cas de l'atenció pediàtrica, encara més, amb un esforç suplementari.

Moltes gràcies.

**La presidenta**

Pregunta al Govern a respondre oralment en el Ple sobre les prestacions i els serveis socials.

**Pregunta al Govern sobre les prestacions i els serveis socials**

310-00650/13

Formula la pregunta el senyor Raúl Moreno Montaña, del Grup Parlamentari Socialistes i Units per Avançar.

### **Raúl Moreno Montaña**

Gràcies, presidenta. Conseller, bon dia. El mes d'octubre el Govern va aprovar l'increment de les prestacions econòmiques vinculades, que ajuden al pagament per accedir a una residència privada. Quina és la raó per la qual a hores d'ara milers de persones encara no poden gaudir d'aquest increment?

#### **La presidenta**

Per respondre, té la paraula el senyor Carles Campuzano i Canadés, conseller de Drets Socials.

#### **El conseller de Drets Socials (Carles Campuzano i Canadés)**

Gràcies, senyora presidenta. En breu això es podrà gaudir. Però vostè va votar un decret llei que establia un temps de demora en l'entrada en vigor de la norma, i s'està aprofitant, justament, per actualitzar la calculadora, que és el que permet a les persones poder beneficiar-se'n. I no pateixi: aquest increment històric es veurà en les properes setmanes, i preveiem que més de cinc mil persones s'incorporin a rebre la prestació econòmica vinculada per tal de reduir la llista d'espera, que sap que és el compromís que té el Govern –res que no sabessin.

Gràcies.

#### **La presidenta**

Per repreguntar, té la paraula el senyor Raúl Moreno Montaña.

### **Raúl Moreno Montaña**

Conseller, l'increment de les prestacions vinculades ha estat possible per l'acord de pressupostos amb el nostre grup parlamentari, per l'acord amb el sector i també gràcies al decret aprovat pel Govern de l'Estat el passat mes de juliol. Un increment important que beneficia sobretot les rendes més baixes, que han de pagar al voltant de 2.200 euros al mes per accedir a una residència privada, ja que és impossible accedir a una plaça pública o a una residència cent per cent pública, ja que fa tretze anys que la Generalitat de Catalunya no construeix una residència pública amb fons propis.

Vostès aproven l'increment, el Govern; el Parlament, efectivament, ho ratifica. El decret..., no crec que hi hagi cap tipus de demora –no s'especifica–, i tot perquè han estat incapaços d'adaptar la calculadora que utilitzen les treballadores socials als nous imports. Alguns ajuntaments, farts d'esperar i també per donar resposta a la demanda, es veuen obligats a donar prestacions amb imports inferiors, en alguns casos, al seixanta per cent de l'import al que tenen dret; d'altres resten a l'espera, cosa que incrementarà la llista d'espera i dificultarà la revisió posterior de les prestacions ja donades. Grans anuncis i poques realitats.

Puc citar-li també el compromís en els pressupostos, i també amb el sector social, d'un acord, que va qualificar vostè d'històric, d'increment del quatre per cent de les tarifes socials i del que encara no s'ha pagat ni un sol euro. O de la programació territorial dels recursos socials, anunciada per vostè mateix al setembre i que encara estem esperant.

Més sort i més paciència han tingut aquells que van demanar una prestació per discapacitat, una PUA: fa dos setmanes per fi van cobrar les prestacions dels anys 2021 i 2022, tres anys d'espera per rebre una prestació per comprar una cadira de rodes.

Això no hauria de ser normal en un país com el nostre. La ciutadania ni ho entén ni s'ho mereix. El Govern va molt lent. Pot tenir l'habitual temptació, en la seva resposta, de posar en marxa l'aspersor de responsabilitats cap a altres administracions. Nosaltres li demanem que sigui responsable de les seves pròpies decisions, que posi la mateixa passió tant en l'anunci de les mesures com en la seva aplicació efectiva, que compleixi la seva paraula i els acords que signa com a primer pas per exigir als altres que compleixin els seus.

Moltes gràcies.

### **La presidenta**

Per respondre, té la paraula el conseller de Drets Socials.

### **El conseller de Drets Socials**

Gràcies, senyora presidenta. Senyor diputat, tota la passió en la gestió. El decret llei incorporava una entrada en vigència més tard per tindre la capacitat d'adaptar-nos a adequar la calculadora. Per cert, el Govern de l'Estat va aprovar la norma corresponent l'última setmana del mes de juliol sense comunicar i advertir res a les comunitats autònomes, que ens vam veure abocades a haver d'improvisar a partir del mes de setembre l'adaptació a les calculadores, adaptació a les calculadores que, si vostè conegués com funciona la tècnica, veuria que no es pot fer d'un dia per l'altre.

No pateixi, que la prestació econòmica vinculada funcionarà i ens permetrà reduir la llista d'espera. De la mateixa manera que hem creat dos mil places noves en l'àmbit residencial i en l'àmbit de la gent gran i en l'àmbit de les persones amb discapacitat; de la mateixa manera que hem incrementat un sis per cent el finançament de tot el servei de sistemes socials de Catalunya i que l'any que ve consolidarem el dos per cent de l'increment per fer front a les necessitats de caràcter energètic.

Hem passat catorze mil places que estaven en règim de subvenció a règim de concertació; hem reduït en cinquanta dies el temps d'espera en l'atenció a la dependència; hem liquidat 23.000 expedients que estaven adjudicats a l'Insero i hem reduït de manera substancial la llista d'espera al nostre país; hem suprimit els copagaments dels CAEs; hem aprovat el codi d'accessibilitat; hem resolt les PUAs del 21, les del 22 i les del 23, estan ja resoltes i s'estan pagant; hem constituït la fundació TIC Salut Social, demanda històrica, per tal de concretar la capacitat de la tecnologia de transformar els serveis socials.

Estem fent feina.

### **La presidenta**

Pregunta al Govern a respondre oralment en el Ple sobre el futur de l'Agència Catalana de Notícies.

### **Pregunta al Govern sobre el futur de l'Agència Catalana de Notícies**

310-00651/13

Formula la pregunta la senyora Beatriz Silva Gallardo, del Grup Parlamentari Socialistes i Units per Avançar.

### **Beatriz Silva Gallardo**

Gracias, presidenta. Buenos días, *consellera*. Quería preguntarle sobre la situación de la Agencia Catalana de Noticias. Usted sabe que mi grupo parlamentario puso como condición para negociar los presupuestos que se regularizara su situación, porque es una anomalía que un medio público dependa directamente del Departamento de la Presidencia –de usted.

El Govern se había comprometido a que el Grupo Parlamentario Socialistas encargara este informe sobre las distintas opciones de futuro para encontrar un modelo de gobernanza que permita su independencia, pero también que haga posible su viabilidad en un contexto de cambio tecnológico. Sin embargo, estamos a fines de diciembre y seguimos sin contar con este informe. Nos van llegando noticias de que se hará público, pero a nosotros no se nos comunica nada.

Creemos que es el Parlament de Catalunya el lugar donde debe producirse el debate sobre el futuro de la Agencia Catalana de Noticias. Para eso pedimos el informe, para que sean las fuerzas parlamentarias las que valoren la mejor opción para la agencia, pero también para sus trabajadores y sus trabajadoras. ¿Me podría decir cuándo podremos contar con el informe y de qué manera se nos hará llegar?

Gracias.

**La presidenta**

Per respondre, té la paraula la senyora Laura Vilagrà Pons, consellera de la Presidència.

**La consellera de la Presidència (Laura Vilagrà Pons)**

Bé, m'agrada que em faci aquesta pregunta, perquè apreciem molt la feina que fa l'Agència Catalana de Notícies. De fet, és un referent informatiu; la utilitzen molts mitjans, perquè la qualitat dels seus serveis, doncs, està contrastada.

Per tant, l'aposta del Govern hi és clara, amb pressupost, i ho hem demostrat en els darrers anys, també amb recursos humans. Però, en tot cas, i pel que fa a l'informe, el nostre compromís era tenir-lo abans de final d'any i ja el tenim. Per tant, l'hi puc facilitar just després de la sessió de control sense cap problema.

Moltes gràcies.

**La presidenta**

Per repreguntar, té la paraula la senyora Beatriz Silva Gallardo.

**Beatriz Silva Gallardo**

*Consellera*, para poder tener un debate de futuro sobre la Agencia Catalana de Noticias tenemos que contar con un informe que contemple los diferentes escenarios de propiedad y dependencia. Esperamos que el informe que nos facilite tenga esto, porque es urgente acabar con la anomalía de un medio público cuyo consejo de administración es nombrado directamente por el Govern de Cataluña.

Hasta que el Grupo Parlamentario Socialistas no puso este tema como condición para negociar los presupuestos, el Govern no había hecho nada para avanzar en la necesaria desgubernamentalización, para que se convirtiera en un medio independiente del poder político y para que su plantilla tuviera unas condiciones de salario digno, porque actualmente no se corresponden con las del resto de profesionales de la Generalitat. No entendemos por qué se ha tardado tantos meses en tener listo este informe. Nos gustaría que nos lo dijera ahora.

Estamos acabando el año, creemos que el Govern no ha cumplido con sus compromisos, que va tarde y que va mal. En este momento la agencia tiene que renovar su convenio colectivo, que se acaba ahora, el 31 de diciembre. Necesitará poner en marcha unos recursos económicos para que sea viable, pero también para que su plantilla mejore sus condiciones de trabajo. No sabemos cómo pretende resolver esto a 31 de diciembre, si todavía no tenemos ni siquiera el informe de viabilidad.

**La presidenta**

Per respondre, té la paraula la consellera de la Presidència.

**La consellera de la Presidència**

Bé, jo li diré que soc consellera des del 26 de maig del 2021. Estava en fallida tècnica, l'agència. De fet, estava descapitalitzada, amb un risc clar de desaparèixer. Any 2021, 2,8 milions de pressupost; 22, 3 milions; 23, 3,6 –deu per cent més de personal, aquest any. Per tant, hem revertit les retallades.

Per altra banda, comparteixo..., creiem, des del Govern, que aquesta agència hauria de dependre del Parlament, ja l'hi dic a l'avançada, per independència, per desgubernamentalització. Però, és clar, és que és absolutament incoherent amb el que ha fet el PSOE a Madrid en el cas d'Efe, quan, de fet, és director d'Efe l'exsecretari de Mitjans de Comunicació. Per tant, una incoherència absoluta amb el seu discurs.

Però, escolti, si aposta realment per l'agència, treballem aquest informe que li dic que li facilitaré, doncs, immediatament, que parla de partides, que parla de temes laborals, i no facin el ronso amb el pressupost, perquè és evident que necessitem pressupost per tirar endavant totes aquestes qüestions. Per tant, aquestes paraules retòriques de mà estesa no les acompanyen, els fets.

Perquè, escolti'm, manllevant les paraules del senyor Illa, del president del seu grup, «si hi ha voluntat política, en una setmana ens podem posar d'acord per al pressupost». Per tant, escolti, fem-ho. Prou de xerrameca; més feina, posem el país per davant del partit i fem com fem el Govern, que el que fem és apostar pels nostres mitjans de comunicació. Ho farem també amb el contracte programa de la corporació de mitjans, després de deu anys de no tenir-lo.

I, efectivament, ho farem també dotant l'Agència Catalana de Notícies dels recursos que convenen i de les adaptacions en tots els temes perquè tiri endavant i continuï sent referent en l'àmbit informatiu, tal com és ara, en la qualitat dels seus serveis.

Moltes gràcies.

**La presidenta**

Pregunta al Govern a respondre oralment en el Ple sobre la política industrial.

### **Pregunta al Govern sobre la política industrial**

310-00652/13

Formula la pregunta el senyor Òscar Ordeig i Molist, del Grup Parlamentari Socialistes i Units per Avançar.

**Òscar Ordeig i Molist**

Bon dia. Gràcies, presidenta. Intentarem deixar la xerrameca a banda, a la nostra pregunta. La política industrial, conseller, és prioritària per al país. Vam aprovar el pacte nacional per a la indústria, que és importantíssim per al futur del país, per a aquest Govern, per al grup parlamentari que represento.

I, per tant, en aquesta línia, fa poques setmanes vàrem anar a fer una visita i una reunió amb els dirigents de la històrica empresa industrial Comforsa, al Ripollès, a Campdevànol i a Ripoll. Una reunió amb la direcció i després també amb els representants sindicals per tal de copsar les seves preocupacions i dels tres-cents treballadors que tenen actualment. Comforsa, com sap, és una empresa centenària que fabrica peces d'acer per a camions, maquinària i construcció, i que exporta —«al tanto»— el noranta per cent de la seva producció a l'estranger, i propietat cent per cent de la societat Avançsa, societat de la Generalitat de Catalunya.

Conseller, com sap —ja ho hem comentat alguna vegada—, hi ha preocupació, incertesa i un cert malestar sobre la viabilitat de l'empresa en el futur. Saben que algunes decisions que s'han pres últimament poden posar en risc la seva continuïtat, tot i tenir els dos últims anys positius en els números de l'empresa. En un entorn industrial molt competitiu i exigent, s'hi sumen els problemes i les restriccions al considerar la Generalitat..., l'empresa Comforsa, considerar-la sector públic, amb els problemes que això ocasiona.

Conseller, quines mesures prendrà el Govern per tal de garantir la viabilitat de Comforsa i mantenir els llocs de treball actuals?

Gràcies.

**La presidenta**

Per respondre, té la paraula el senyor Roger Torrent Ramió, conseller d'Empresa i Treball.

**El conseller d'Empresa i Treball (Roger Torrent i Ramió)**

Gràcies, presidenta. Gràcies, diputat. Efectivament, Comforsa ha passat uns anys difícils. Els últims anys han estat complicats, perquè, com tota la indústria del país, ha patit els increments dels costos energètics, els increments dels costos de les matèries, les disruptions en totes les cadenes de subministrament. En definitiva, un context complex.

Però, malgrat tot, amb la nova direcció hem aconseguit, efectivament, que els dos últims anys..., el 2022 es va tancar amb uns beneficis abans d'impostos d'1 milió i mig d'euros, i aquest 2023 probablement es tancarà també amb beneficis al voltant també o per sobre, més ben dit, del milió d'euros abans de beneficis. Per tant, evidentment, aquests dos últims resultats positius demostren la solidesa del projecte, que és gràcies fonamentalment a aquesta nova direcció, com deia abans, a l'esforç dels més de..., dels 350 treballadors i treballadores, de fet, i a les capitalitzacions que ha anat fent la Generalitat de Catalunya els últims anys.

Per tant, aquí hi ha hagut un cúmul d'esforços per fer viable Comforsa, perquè, efectivament, és un pal de paller essencial en la política industrial del Ripollès i, per extensió, un sector tan clau com el vinculat a la cadena de valor de l'automoció.

Però, què passa? Passa que Comforsa es consolida en el perímetre de la Generalitat de Catalunya, en els seus pressupostos, i, per tant, està obligada a operar sota el marc normatiu del sector públic. I ja saben vostès que això dificulta..., sap perfectament, diputat, que això dificulta la competitivitat en un entorn tan competitiu i globalitzat com el mercat en el que opera Comforsa.

#### **La presidenta**

Per repreguntar, té la paraula el senyor Òscar Ordeig i Molist.

#### **Òscar Ordeig i Molist**

Conseller, si no trobem una solució per als treballadors, per a l'empresa i per trobar uns procediments àgils que permetin competir en un entorn mundial molt competitiu, no ens en sortirem i, per tant, no anirem bé. Jo crec que coincidim en l'objectiu, però no coincidim en intentar trobar un mecanisme àgil per tal de que l'empresa pugui funcionar i sigui viable. No pot funcionar com qualsevol altra societat o departament de la Generalitat.

Hi ha altres exemples a l'Estat d'empreses industrials cent per cent públiques que tenen un mecanisme àgil i que poden funcionar tal com li demanem. El que demanem sobretot, conseller, és el compromís d'aquest Govern, del Parlament; un missatge de suport als treballadors, a les institucions del territori que estan preocupades, a la direcció, al Ripollès en general –una zona de muntanya que té una indústria–, per tal de dir que farem el suficient i necessari per tal de que l'empresa pugui tirar endavant. I el que li demanem és el que li han demanat també els treballadors: crear una taula de treball amb totes les entitats implicades per tal de consensuar una solució definitiva, i encarregar també, si fa falta, un informe jurídic que ens digui com ho podem fer.

Moltes gràcies, conseller.

#### **La presidenta**

Per respondre, té la paraula el conseller d'Empresa i Treball.

#### **El conseller d'Empresa i Treball**

Els treballadors i treballadores estan inquiets, estan amoïnats, i és lògic, és comprensible, i per això hem estat al seu costat des del principi. El que hem de fer és buscar un encaix. No és un criteri de la Generalitat de Catalunya; és la norma, una norma que no s'ha aplicat prou escrupolosament per part de l'empresa els últims anys, i això no pot ser. No es pot posposar, l'aplicació d'aquesta normativa. Per tant, hem de buscar un encaix.

Què hem fet fins ara acompanyant els treballadors i treballadores? Buscar solucions quirúrgiques que ens permetin resoldre problemes concrets que s'han anat donant. De fet, per això s'ha desconvocat la vaga que estava convocada. El que cal ara és una solució més global, més general. I tenen l'oportunitat d'acompanyar-nos, de col·laborar en aquesta solució, a través de la llei d'acompanyament per al 2024, acompanyament als pressupostos del 2024, en la que busquem aquest encaix, efectivament. Perquè Comforsa té futur...



**La presidenta**

Gràcies...

**El conseller d'Empresa i Treball**

...i sobretot hem de respondre a les inquietuds dels treballadors i treballadores.  
Gràcies.

**La presidenta**

Pregunta al Govern a respondre oralment en el Ple sobre les macroinfraestructures.

**Pregunta al Govern sobre les macroinfraestructures**

310-00653/13

Formula la pregunta la senyora Montserrat Vinyets Pagès, del Grup Parlamentari de la Candidatura d'Unitat Popular - Un Nou Cicle per Guanyar.

**Montserrat Vinyets Pagès**

Bon dia. Gràcies, presidenta. Consellera, li preguntarem pel Quart Cinturó o la ronda Nord o la B-40, que el nom no fa la cosa. Des d'ERC, ara únic partit al Govern, sempre havien sostingut que la competència de la infraestructura era de l'Estat i que per això no podien intervenir-hi. Ara sembla que s'està procedint a una modificació legislativa estatal encaminada a possibilitar la firma d'un protocol o conveni entre el *ministerio* i la seva conselleria en el qual es fixarà que l'Estat aprova els estudis i projectes i la Generalitat, en canvi, els licita i els adjudica. S'havia de signar fa uns mesos, però sembla que ho faran en els propers dies, abans que acabi l'any.

Tot i firmar-se ja, encara no queda clar si serà una via d'alta capacitat o no. Hi ha molta confusió. El Govern diu que no serà una via d'alta capacitat, però ahir mateix, a TV3, el diputat Illa contestava aquesta pregunta de forma taxativa: que no es poden reobrir capítols, que serà de dos carrils per banda i que, per tant, serà d'alta capacitat. I no només això, sinó que hi afegia, sense ser preguntat, que ell en defensa la prolongació més enllà de Castellar, que ell farà tot el possible perquè tingui continuïtat, que el vol fer arribar fins a Granollers.

Consellera, li preguntem: signaran el protocol o conveni abans que acabi l'any? Estan disposats a quedar-se en zero incidència en el disseny i quedar-se el gripau de l'execució? Serà de dos carrils per banda? El faran arribar fins a Granollers, tal com es deia ahir a TV3?

**La presidenta**

Per respondre, té la paraula la senyora Ester Capella i Farré, consellera de Territori.

**La consellera de Territori (Ester Capella i Farré)**

Gràcies, presidenta. Molt bon dia, diputades, diputats. Diputada Vinyets... Aquest Govern, quan parla d'infraestructures, parla de garantir drets a la ciutadania, de dret a la mobilitat, de l'equitat territorial i del dret a l'habitatge. Per això, si parlem de macro- i infraestructures... Jo pensava que, venint de vostès, no entrarien a fer el joc dialècticament a aquells que parlen d'unes macroinfraestructures que res tenen a veure, per exemple, amb el traspàs de rodalies, amb el parc d'habitatge de lloguer social –que nosaltres volem ampliar– i amb tantes altres coses que garanteixen el dret a l'habitatge.

El que digui el senyor Illa..., ell és amo de les seves paraules; del que diu el Govern, el senyor Illa no n'és amo.

Per tant, a mi em sorprèn que vostè, que és jurista, em barregi Quart Cinturó, B-40, autovia orbital, ronda Nord dels sistemes urbans de Terrassa, Sabadell i ronda Nord de Sabadell. Perquè suposo que vostès també viuen feliços en aquesta confusió de nomenclatura..., però la posició del Govern de Catalunya és molt clara al respecte.



El Govern no s'ha compromès ni a fer la B-40 ni el Quart Cinturó. L'acord, l'acord signat entre el Govern i, en aquest cas, el grup que lidera el senyor Illa, és el projecte de la ronda Nord dels sistemes urbans de Terrassa, Sabadell i Castellar proposada en el pla específic de mobilitat del Vallès. És aquí on hi ha l'acord i és aquí on ens trobem en aquests moments. I és això el que el Govern de la Generalitat complirà.

**La presidenta**

Per repreguntar, té la paraula la senyora Montserrat Vinyets Pagès.

**Montserrat Vinyets Pagès**

Consellera, no m'ha contestat a això dels dos carrils per banda, espero que a la rèplica m'ho digui.

A veure, la Direcció General de Qualitat Ambiental i Canvi Climàtic del seu Govern activava just ahir l'avís preventiu d'episodi de contaminació atmosfèrica per partícules en suspensió per haver-se detectat nivells massa elevats a diferents municipis, entre ells Sabadell i la resta de municipis de la zona. Entre les recomanacions que es fan per part de les administracions per no fer més partícules hi ha evitar desplaçaments amb cotxe.

La situació preocupant del Vallès com un dels territoris de la regió amb nivells de contaminació més perjudicials posa en risc la població d'aquesta comarca. La raó científica i la raó política ens diuen que caldria reduir les fonts de contaminació, que bàsicament es concentren a la C-58, que ja va ser ampliada dues vegades a la darrera dècada amb l'excusa de la fluïdesa del trànsit i que segueix congestionada i generant emissions.

Ahir teníem aquest avís preventiu de superació de límits. Ens volen portar a l'excepcionalitat permanent per contaminació, com passa amb la sequera?

Gràcies.

**La presidenta**

Per respondre, té la paraula la consellera de Territori.

**La consellera de Territori**

És ben bé allò de que és sord aquell que no hi vol sentir mai, no? Miri, pla específic de mobilitat del Vallès, vostè mateixa es contestava.

Però, en tot cas, vostè abans em preguntava què passa amb el conveni. Doncs, miri, el que ha passat fins ara, que és mentida tot allò que deien alguns, que deien que el Govern de la Generalitat no volia complir; que no complia amb els acords que signava i que no volíem complir amb l'acord que havíem signat amb el grup liderat pel senyor Illa. Miri, sap de qui és responsabilitat que el conveni no es pugui signar i que a dia d'avui no es pugui signar? Doncs que cal una modificació de la llei de carreteres de l'Estat. I qui és responsable...? I de qui és competència la modificació de la llei de carreteres? És d'aquest Parlament? No. És de les Corts Generals. Per tant, ha de ser a proposta del Govern de l'Estat.

Per tant, uns menteixen. I mentre uns menteixen nosaltres duem a terme allò a què ens hem compromès: complir amb els acords. I, per tant, aquí estem i aquí estarem.

Gràcies.

**La presidenta**

Pregunta al Govern a respondre oralment en el Ple sobre la violència obstètrica i la vulneració dels drets sexuals i reproductius.

**Pregunta al Govern sobre la violència obstètrica i la vulneració dels drets sexuals i reproductius**

310-00654/13

Formula la pregunta la senyora Jenn Díaz Ruiz, del Grup Parlamentari d'Esquerra Republicana.

### Jenn Díaz Ruiz

Gràcies, presidenta. Molt bon dia a tothom. Consellera, fa una setmana érem aquí en el Ple, fa tot just una setmana, fent una interpellació sobre drets sexuals i reproductius. Faltaven uns dies per *La marató*. Parlàvem de com *La marató* podia ser, doncs, una oportunitat per fer tota aquesta pedagogia, i una setmana més tard ens adonem, constatem com de necessària era aquesta marató i com la selecció del tema ens interpellava a tota la societat.

I dic «a tota la societat» perquè, evidentment, tota la societat, tot el conjunt de la població, hem estat educades en un sistema patriarcal amb una sèrie de normes, de normalitzacions, que ha fet que totes aquelles dones que tenien possibilitat de patir violència obstètrica o vulneració de drets sexuals i reproductius o problemes en la nostra vida sexual i reproductiva..., moltes de nosaltres no reconeixíem com a propis els nostres drets, però tampoc érem capaces de reconèixer algunes d'aquestes violències. Si ni tan sols nosaltres, que les estàvem patint, érem capaces de reconèixer-les, no em vull imaginar totes aquelles persones que o bé no la pateixen o no tenen ningú a la vora...

Una setmana més tard, com li dic, després d'aquesta interpellació, i després d'uns dies de *La marató* d'aquest mateix diumenge, veiem com, per primera vegada, la tria del tema ha estat un tema en si i ha provocat tota una reflexió al voltant de si era necessària o no aquesta marató dedicada als drets sexuals i reproductius. La resposta és que sí i que potser no haurà de ser l'única, perquè veiem que, quan es tracta d'altres malalties que no afecten especialment les dones..., ningú qüestiona que *La marató* es dediqui al càncer o a les cardiopaties, no hi ha un debat sobre aquesta qüestió. Per tant, parlem de desconeixement, parlem d'incomprensió.

Veiem també com els darrers dies la televisió i la ràdio públiques s'han convertit en una mena de Me Too sobre salut sexual i reproductiva. Veiem com hi ha mites, com hi ha tabús, com hi ha silenciament, com hi ha estigma; com també moltes d'aquestes qüestions s'han resolt amb salut mental.

I, per tant, li voldríem demanar sobre aquesta qüestió i, concretament, sobre el pla de violència obstètrica, que sabem que ha presentat aquesta setmana, i la llei de violència masclista catalana que vam aprovar la passada legislatura. Aquesta reforma incorporava la violència obstètrica i, per tant, tot això forma part del desplegament d'aquesta llei.

Gràcies.

### La presidenta

Per respondre, té la paraula la senyora Tània Verge Mestre, consellera d'Igualtat i Feminismes.

### La consellera d'Igualtat i Feminismes (Tània Verge Mestre)

Gràcies, presidenta. Bon dia, diputades i diputats. Diputada... Primer, vull començar deixant molt clara una premissa que compartim tant el Departament de Salut i el d'Igualtat i Feminismes com el conjunt de societats científiques i associacions. És evident que no hi ha mai cap voluntat, des de la pràctica mèdica, d'exercir violència, de fer mal a les persones que atenen. També és veritat, però, que la ceguesa al gènere..., l'androcentrisme ha quedat normalitzat en la pràctica mèdica, en els estudis de ciències de la vida o en la pròpia recerca mèdica, com constatava *La marató* i com tantes dones hem pogut experimentar al llarg de les nostres vides, generant, doncs, dolor físic, emocional i desconfiança envers els professionals.

Per tant, entomant tot aquest repte des d'una aposta valenta, som el primer Govern del món que aprova un pla per abordar la violència obstètrica i la vulneració de drets sexuals i reproductius. Ho fem a partir dels estàndards de l'OMS, però també d'ONU Dones, del Parlament Europeu, del Consell d'Europa. Ho hem fet treballant conjuntament els dos departaments, ho hem fet treballant de manera participada amb tot el sector –part del sector ja havia començat a treballar-hi, ja l'estava prevenint, ja havia adoptat mesures.

I inclou, aquest pla, mesures com, per exemple, la creació de comissions de violència obstètrica en totes les regions sanitàries, la reducció de cesàries i altres intervencions mèdiques sense causa justificada. Més participació de les dones en la presa de decisions, la millora de l'accés a la medicina reproductiva i l'ampliació del nombre de centres de naixement. També accions per a determinats col·lectius perquè s'evitin discriminacions, com, per exemple, que els espais i els recursos estiguin adequats a persones amb discapacitat física o neurodivergència.

També inclou un ambiciós pla de formació en drets sexuals i reproductius, aquest enfocament de drets humans, amb formacions específiques de millora de l'endometriosis, de millora de l'atenció a la menopausa, l'anticoncepció, la interrupció voluntària de l'embaràs, la salut de les persones trans, la salut mental perinatal o l'acompanyament en la pèrdua gestacional o perinatal.

Aquesta és la legislatura de la promoció i defensa dels drets sexuals i reproductius. I, a més, sabem que totes aquestes accions milloren la qualitat del sistema de salut a Catalunya, que ja és referent a nivell internacional.

Gràcies.

#### **La presidenta**

Pregunta al Govern a respondre oralment en el Ple sobre el pacte nacional de salut mental.

#### **Pregunta al Govern sobre el pacte nacional de salut mental**

310-00655/13

Formula la pregunta la senyora Najat Driouech Ben Moussa, del Grup Parlamentari d'Esquerra Republicana.

#### **Najat Driouech Ben Moussa**

Gràcies, presidenta. Honorable consellera Vilagrà... La primera visita que va fer el president de la Generalitat de Catalunya, en Pere Aragonès, va ser al Parc Taulí, des d'on va anunciar un pla integral de salut mental a Catalunya. Amb aquesta visita i aquest anunci podem dir que l'abordatge de la salut mental i el benestar emocional són un assumpte prioritari a l'agenda política catalana.

Ara, honorable consellera, celebrem que el passat 15 de desembre la taula del pacte nacional de salut mental donés el vistiplau a les estratègies del pacte per al període 2024-2030. També celebrem que es destinin 20 milions d'euros el 2024 per iniciar la seva implementació i el seu desplegament. Recordem que aquesta taula té l'encàrrec d'elaborar un pacte nacional de salut mental seguint les directrius de l'OMS, l'OECD, UNICEF i el Consell d'Europa, una sola estratègia de país per atendre totes aquelles..., problemes de salut mental i benestar emocional. A Catalunya, un tretze per cent de la població –és a dir, un milió de persones– estan afectades per un trastorn mental. A aquesta xifra li hem de sumar el malestar emocional que afecta un vint-i-cinc per cent del nostre jovent.

Consellera, ens complau veure com evoluciona l'elaboració del pacte i els seus treballs, un pacte de salut mental que neix amb l'objectiu d'exercir un veritable lideratge en l'abordatge integral i coordinat entre els departaments de la Generalitat de Catalunya amb responsabilitats sobre la salut mental i benestar emocional, incloent-hi també els professionals i institucions, els governs locals i les entitats socials i del tercer sector.

Per tots aquests motius, honorable consellera, des d'Esquerra Republicana voldríem saber: quines són les principals mesures que s'implementaran per poder revertir aquesta situació que afecta tantes persones a Catalunya? I quins són els eixos principals dels que tractarà l'estratègia recentment aprovada?

Moltes gràcies.

### **La presidenta**

Per respondre, té la paraula la senyora Laura Vilagrà Pons, consellera de la Presidència.

### **La consellera de la Presidència**

Sí; gràcies, presidenta. Diputada... Bé, tal com ens va mandat aquest Parlament, hem de desplegar el pacte nacional de salut mental i, de fet, aquesta taula a què vostè fa referència és la tercera presidida pel president Aragonès. I, com diu vostè, vam aprovar l'estratègia, per tant, l'horitzó, però també els recursos per tirar-la endavant.

Vint-i-tres objectius estratègics i prioritaris, i li'n posaré alguns exemples. Des d'un punt de vista d'educació, el que volem justament és promoure la fortalesa emocional dels nostres infants, dels nostres joves, a les escoles, als instituts, a les universitats, fent-los resilients. I el primer que farem és detectar de forma precoç els trastorns en el neurodesenvolupament, perquè creiem que això és clau, i també, doncs, així, reforçar el sistema d'educació en aquest sentit.

Parlant més de joventut, consolidar l'atenció psicològica via xat, que és el projecte «Obro feel», un suport emocional per als joves que va ser clau durant la pandèmia i que mantenim i consolidem, lliure de prejudicis, ràpid, anònim i també eficaç. Però també altres mesures, per exemple, per combatre la soledat no volguda, col·laborativament, comunitàriament amb el món local, amb el bon veïnatge, detectant els casos en els moments, en fi, de risc.

I, en aquest sentit, el que fem també és posar-hi ciència, posar-hi dades, amb un observatori de la salut mental i benestar emocional a Catalunya; ens sembla clau per monitoritzar la situació. Però també desplegar equips de proximitat per a les persones que tenen més complexitat en casos de salut mental, o bé un nou model de prevenció amb atenció especial de zero a divuit anys, que és on tenim el focus, perquè és on en aquests moments detectem que ha augmentat més la incidència, com vostè remarcava. També per a l'abordatge del suïcidi... Ho sap perfectament: la primera causa de mort prematura de setze a trenta-cinc anys és el suïcidi. Evidentment, aquí hi hem d'intervenir d'una forma clara.

En aquest sentit, orgullosos i orgullosos del pacte, de la feina feta, de l'estratègia. Aquests cinquanta-vuit agents del món local, associacionisme, col·lectius en primera persona, testimonis en primera persona, però també col·legis professionals. En l'apartat de torn de preguntes i de propostes ens van dir coses com ara: «hi ha un canvi de paradigma», «hi ha un abordatge integral de la salut mental, de l'estigma als drets». Ens quedem amb aquestes tres idees. I gràcies a tothom per fer-ho possible.

Moltes gràcies.

### **La presidenta**

Pregunta al Govern a respondre oralment en el Ple sobre el centre de formació ferroviària de Catalunya.

### **Pregunta al Govern sobre el centre de formació ferroviària de Catalunya**

310-00656/13

Formula la pregunta el senyor José Rodríguez, del Grup Parlamentari d'Esquerra Republicana.

### **José Rodríguez Fernández**

Gràcies, presidenta. Consellera... Tothom sap que el traspàs de rodalies serà un element bastant complex de la gestió pública. Hem de començar primer creant l'empresa híbrida que ha de poder operar els trens. Hem d'apropiar-nos de la titularitat i la gestió de les vies que no són compartides amb mercaderies de llarga distància. Hem de fer una cosa que no li agradarà molt a Adif, que és entrar al Centre de Regu-

lació de Circulació, primer per ser-hi i després per apropiari-nos-el, i després acabar sent titulars de totes les vies, incloses aquelles que estan compartides.

Però els trens és evident que no funcionen sense conductors, sense mecànics i mecàniques de manteniment. Les vies necessiten tècnics de manteniment per millorar-les. La senyalització ferroviària necessita especialistes. I totes aquestes són professions d'una branca de la família de formació professional ferroviària. I això..., necessitem, perquè el traspàs sigui complet, que aquestes persones es puguin formar a Catalunya, que puguem tenir els futurs professionals de les rodalies de la Generalitat.

I, per tant, creiem que és clau l'aposta que el seu departament ha fet amb la creació futura d'un centre de formació professional per a aquestes famílies ferroviàries ubicades a la ciutat de Vilanova, que té ja una tradició ferroviària molt àmplia i, a més, integrada en el sistema FPCAT. És un tema clau. Sense aquesta formació, el traspàs de rodalies tampoc serà integral. Per tant, necessitem que aquest centre estigui en marxa.

Per tant, la meua pregunta és: quin és l'abast, quina és l'ambició i quin és el projecte que tenen el seu departament i l'Agència de Formació Professional i tot el sistema FPCAT al voltant del nou centre de formació ferroviària a Vilanova?

Gràcies.

#### **La presidenta**

Per respondre, té la paraula la senyora Laura Vilagrà Pons, consellera de la Presidència.

#### **La consellera de la Presidència**

Gràcies, presidenta. Diputat... Bé, el traspàs integral de rodalies no serà fàcil ni serà ràpid; per tant, pas a pas. Però, en tot cas, ens estem preparant, estem planificant i estem agafant múscul justament per preparar-nos perquè aquest traspàs històric també sigui modèlic. Perquè volem una mobilitat, doncs, de qualitat, i, per tant, això vol dir de puntualitat suïssa –deixi-m'ho dir d'aquesta manera, que ho entén tothom–, però hem de formar els recursos humans, efectivament, perquè això sigui possible: en manteniment, en mecànica, en àmbits més tecnològics, i també amb les maquinistes i els maquinistes dels trens.

Per tant, què varem fer? Presentar el primer centre integrat públic de l'Estat dual, en aquest cas, que farà la formació ferroviària en tots els àmbits. Bé, vostè hi era. Efectivament, ho vam fer amb la consellera Capella, també, però també hi eren l'alcalde de Vilanova i tot el consistori i tota la part que fa referència a la família ferroviària que tenim, des del comissionat que vam nomenar fins a la directora de Renfe, el director de Ferrocarrils, els docents –òbviament, que són la part més rellevant del que varem presentar–, sindicats, tots els departaments implicats... En aquest sentit, tothom.

Però voldria posar en valor la feina feta per l'Agència de Formació Professional justament per tecnificar les persones i professionalitzar les persones que ens han de portar aquest traspàs a bon port. I per què Vilanova?, que ens ho podrien preguntar. Hi ha altres ciutats ferroviàries a Catalunya, però, en tot cas, Vilanova..., Museu del Ferrocarril, anella ferroviària, experiència i expertesa en tot l'àmbit de la formació professional i també universitària, amb la UPC en aquest àmbit. Per tant, ja tenia molta feina feta. I ara la reforcem amb aquest centre integrat, l'Institut Lluç i Rafe-cas, per a futures i futurs maquinistes.

Necessitem un cert temps per formar els recursos humans. I, per tant, en el curs vinent ens hi posem ràpidament perquè, com li deia, aquest traspàs històric també sigui modèlic. Avancem. I m'agrada acabar amb aquesta visió, amb aquesta manera que té Vilanova de veure els trens, que és que generen riquesa, per a Catalunya també.

Moltes gràcies.

### La presidenta

Pregunta al Govern a respondre oralment en el Ple sobre el balanç de la seva gestió el 2023.

### Pregunta al Govern sobre el balanç de la seva gestió el 2023

310-00658/13

Formula la pregunta la senyora Lorena Roldán Suárez, del Grup Mixt.

### Lorena Roldán Suárez

Sí; muchas gracias, presidenta. Señora Vilagrà, dado que quedan pocos días para empezar 2024 y que esta es la última sesión de control de este periodo de sesiones, quisiera saber cuál es su grado de satisfacción respecto a los compromisos adquiridos por el Govern en este año.

### La presidenta

Per respondre, té la paraula la senyora Laura Vilagrà Pons, consellera de la Presidència.

### La consellera de la Presidència

Gràcies, presidenta. Bé, de fet, no és la primera vegada que em fa una pregunta en aquest sentit. En tot cas, el balanç del Govern és positiu. Però no és positiu perquè ho diem nosaltres: ho diu la ciutadania de Catalunya a través de l'última enquesta del CEO; ho diu el primer estudi d'autogovern de l'Institut d'Estudis de l'autogovern, recollint diferents dades i informació.

De fet, és la primera vegada que el Govern aprova des de fa molts anys en la gestió. Això no passava des de feia més d'una dècada. Però, en tot cas, ens aproven els votants de tots els partits menys VOX, Ciutadans i PP, que tampoc és cap sorpresa. Ens aproven en el moment en què Esquerra Republicana lidera en solitari el Govern. Segur que la cohesió interna del Govern ajuda en aquesta valoració.

Malgrat les crítiques desaforades que rebem d'aquest Parlament, resulta que a ulls de la ciutadania la gestió del Govern ha millorat. Però no ens conformem amb aprovar, sinó que ens conformem amb tenir l'excel·lència.

Gràcies.

### La presidenta

Per repreguntar, té la paraula la senyora Lorena Roldán Suárez.

### Lorena Roldán Suárez

Sí; gracias, presidenta. Señora Vilagrà, debe ser que están las expectativas bastante bajas, con su Govern.

Mire, yo le digo: empezábamos 2023 con unos presupuestos con el compromiso de ampliar el aeropuerto y desencallar el Hard Rock. Resultado: ni una cosa ni la otra. Nota: suspenso, *consellera*. Por cierto, *summa cum laude* para el PSC en trilerismo, que nos vendió que el Hard Rock y el aeropuerto eran sus imprescindibles para firmar el presupuesto, y ustedes lo firmaron sin consignar ni un solo euro para esos dos proyectos. Sin duda, ustedes deben ser el orgullo de su jefe.

Pero quiero volver al Govern. En marzo, y ante la gravedad de la sequía, fuimos convocados a la llamada «cumbre del agua». Nueve meses más tarde, las noticias son que sigue sin llover y ustedes siguen sin resolver. Un día quieren traer agua en barcos y al siguiente hacer trasvases encubiertos, pero de momento lo único que han resuelto es que cada uno se duche en su casa después de hacer deporte; una ideaza, vamos. Nota en la gestión de la sequía: suspenso.

Este año también hemos hecho varios monográficos, entre ellos el de seguridad. Tras meses negando que en Cataluña hubiera un problema de seguridad, el balance de criminalidad del Departamento de Interior mostró que los delitos habían aumen-



tado en Catalunya. Ustedes fingieron hacerse los preocupados hasta que hace unos días el *conseller* Elena volvió a repetir que aquí no pasa nada, que todo es la derecha y las redes. Que Catalunya lidera el *ranking* de las ocupaciones de toda España al *conseller* parece no decirle nada. Nota en seguridad: suspenso, *consellera*.

Ayer, nueva cumbre; esta vez, por la educación. Años repitiendo que el *model d'escola catalana* era un modelo de éxito. Resultado: caída en picado en las pruebas PIRLS, competencias básicas y PISA, los peores resultados de la historia. Se imagina la nota, ¿verdad, *consellera*? Efectivamente, suspenso.

En lo que sí han aprobado, y con nota, es en subir impuestos, subvencionar a los suyos, nombrar a altos cargos, abrir embajadas y amnistiar a los amiguetes. En eso son ustedes los listos de la clase.

#### **La presidenta**

Per respondre, té la paraula la consellera de la Presidència.

#### **La consellera de la Presidència**

Gràcies, presidenta. Diputada... Miri, els macroprojectes no ens salvaran dels reptes que tenim ara. I els reptes que tenim ara justament són complir els objectius que el Govern es va plantejar. I ens hem de preguntar si en un any Catalunya és més verda, per exemple, i, per tant, si hem assolit els objectius. I, miri, la ciutadania –per tant, les notes no les posa vostè, les posa la ciutadania– diu que sí: hem crescut en més de mig punt en la valoració que tenim en aquests àmbits de la sostenibilitat.

Noranta-una mil famílies i empreses han instal·lat plaques solars a les seves teulades. També ho farem, la Generalitat, a través de l'energètica pública; ja ens hi hem posat. I això vol dir que entre tots generem l'energia d'una central nuclear. Aquest és el camí.

Per altra banda, Catalunya és més justa socialment? Ens hem de preguntar això. I hem destinat molts recursos –segur que no suficients, però, en qualsevol cas, molts més recursos– per a habitatge. En aquests moments estem construint 2.100 habitatges en trenta-sis municipis –per tant, en col·laboració amb el món local. Més recursos per a educació, més recursos per a salut...

També ens hem de preguntar si Catalunya és més igualitària. Ho hem fet amb l'estratègia contra la pressió estètica, una estratègia que s'ha valorat internacionalment i que, per tant, implementem ja, o amb el primer pla nacional de lluita contra la violència masclista, que crec que aquí hi estem d'acord.

Segur que no els agradaran tant en l'àmbit democràtic, els avenços que hem fet, atesa la fallera que tenen per manifestar-se els dies de guardar contra l'amnistia, contra els drets fonamentals, contra decisions legítimes. Doncs bé, si no vol caldo, dues tasses, i la propera estació: referèndum.

#### **La presidenta**

Pregunta al Govern a respondre oralment en el Ple sobre la disciplina pressupostària.

#### **Pregunta al Govern sobre la disciplina pressupostària**

310-00648/13

Formula la pregunta el senyor Joan Garriga Doménech, del Grup Parlamentari de VOX en Catalunya.

#### **Joan Garriga Doménech**

Sí. Señora *consellera*, ¿qué problema tiene el Gobierno de la Generalitat de Catalunya con la disciplina presupuestaria?



**La presidenta**

Per respondre, té la paraula la senyora Natàlia Mas i Guix, consellera d'Economia i Hisenda.

**La consellera d'Economia i Hisenda (Natàlia Mas i Guix)**

Gràcies, presidenta. Diputat, aquest Govern té un compromís absolut amb una gestió responsable i rigorosa de les finances públiques.

Gràcies.

**La presidenta**

Per repreguntar, té la paraula el senyor Joan Garriga Doménech.

**Joan Garriga Doménech**

Señora *consellera*, su Gobierno vuelve a suspender en plazos. Cataluña es de las pocas regiones que aún no ha presentado los presupuestos, y estamos acabando el año. Cataluña, en los últimos diez años, solo hace dos presentó a tiempo los presupuestos. Y hasta la institución más modesta los presupuestos los presenta antes de empezar el año en curso para poderlos debatir, enmendar y, en su caso, aprobar.

*Consellera*, Cataluña va mal, con unos impuestos altísimos, un paro cronificado, un nivel de vida por las nubes, la inseguridad –que va a peor–, infraestructuras sin decisiones ni mejoras, ayudas sociales mal distribuidas, sanidad con listas de espera y, en educación, unos resultados desastrosos. Y, si no realizan un cambio radical aprovechando la aprobación de unos nuevos presupuestos, seguirán machacando a los catalanes con impuestos, malgastando los recursos públicos y llevando a la ruina a miles de familias y trabajadores que, aun trabajando, no llegan a fin de mes o no pueden atender un gasto extraordinario.

Dicen que están negociando con Junts y con los socialistas, sus socios preferentes. Ya sabemos que con los socialistas van a todas partes, tanto a repartirse cargos en las instituciones como a cargarse el estado de derecho con sendos golpes de estado los dos partidos. Y también sabemos por qué no llaman a VOX a negociar los presupuestos: porque saben que tenemos una sierra de podar. Sí, igual que la que tiene Milei en Argentina, porque hay que podar para crecer.

¿Y qué hay que podar en Cataluña? Muchas cosas, pero se lo recordaré: pues la Administración pública, con sus seis niveles administrativos, diez mil cargos públicos, dieciocho mil consejeros, asesores, y más de mil entes públicos. Y las subvenciones a los sindicatos de clase, a sus entidades amigas separatistas y, por supuesto, a los medios de comunicación, que riegan con dinero para tenerlos controladitos. Y, por supuesto, también hay que podar sus imposiciones ideológicas, que tanto perjudican al conjunto de los catalanes.

¿Y qué haríamos con tanto ahorro? Pues, mire, se lo voy a explicar: fortalecer los servicios públicos de verdad y bajar la carga fiscal a trabajadores y familias que ustedes ahogan con sus impuestos.

**La presidenta**

Per respondre, té la paraula la consellera d'Economia i Hisenda.

**La consellera d'Economia i Hisenda**

Gràcies, presidenta. Diputat, com vaig dir en l'anterior Ple, tenim tota la feina feta. Demà mateix podríem portar els comptes al Parlament, però estem sent respectuosos, volem ser respectuosos amb les diferents formacions polítiques amb qui tenim, doncs, obert el diàleg.

Respecte..., comentava la solidesa de les finances públiques de Catalunya. Permeti'm donar-li o posar llum a un parell d'indicadors importants. El primer d'aquests és la ràtio deute/PIB. Des de l'any 2016 –anem vuit anys enrere–, hem passat a valors superiors al trenta-cinc per cent de la ràtio deute/PIB a menys del trenta per cent, en el que entrarem l'any 2024. Això no s'acaba així: amb la reducció de l'endeutament

FLA pactat, negociat amb l'Estat, que vostès han menyspreat, ens situarem en una ràtio deute/PIB per sota del vint-i-cinc per cent. És el nivell més baix en dotze anys, des de l'any 2011. Precisament fa pocs dies, el divendres passat, l'agència internacional de *rating*, la canadenc DBRS, reconeixia el valor, la importància d'aquesta mesura en la millora de les finances de la Generalitat.

I un altre indicador: el període mitjà de pagament a proveïdors, un indicador que mostra la solidesa de les finances però també molt important per garantir la cadena de pagaments en l'economia. La millora aquí també és clara: any 2016, cinquanta-dos dies de pagament, mentre que enguany tancarem per sota dels trenta dies –vint-i-dos dies de reducció en vuit anys.

I tot això sense aplicar cap mesura d'austeritat, cap mesura de retallades, com el seu amic Milei a l'Argentina; de fet, en aquests vuit anys, amb un increment del pressupost del seixanta per cent per reforçar els serveis públics, per reforçar la política industrial, la política de recerca, i també per reforçar la llengua i la cultura de Catalunya.

Gràcies.

#### **La presidenta**

Pregunta al Govern a respondre oralment en el Ple sobre el temps d'espera en els recursos i les prestacions socials.

#### **Pregunta al Govern sobre el temps d'espera en els recursos i les prestacions socials**

310-00649/13

Formula la pregunta la senyora Noemí de la Calle Sifré, del Grup Parlamentari de Ciutadans.

#### **Noemí de la Calle Sifré**

*Conseller*, ¿cómo valora el toque de atención que le ha dado la Taula del Tercer Sector en su último informe sobre las listas de espera en los recursos y prestaciones sociales más demandadas en Cataluña?

#### **La presidenta**

Per respondre, té la paraula el senyor Carles Campuzano Canadés, conseller de Drets Socials.

#### **El conseller de Drets Socials**

Gràcies, senyora presidenta. Senyora diputada, compartim el diagnòstic des del primer dia. Des de que vam aterrar l'actual equip al capdavant del Departament de Drets Socials hem situat la reducció de la llista d'espera com una prioritat de la nostra acció. I estem reduint terminis i estem creant places justament per reduir aquesta llista d'espera.

#### **La presidenta**

Per repreguntar, té la paraula la senyora Noemí de la Calle Sifré.

#### **Noemí de la Calle Sifré**

*Conseller*, usted viene del tercer sector y conoce la rigurosidad de sus informes. Este informe en concreto habla de las largas listas de espera para acceder a una residencia para personas mayores o, por ejemplo, también a recursos para personas con discapacidad, pero refleja algo mucho más preocupante en sus conclusiones: la falta de datos claros sobre los tiempos de demora y las personas afectadas. Además, advierte de que la cifra real puede ser mayor de la que ofrece el Govern.

Por otro lado, el informe denuncia que no existe un cruce de datos coordinado entre los diferentes *departaments* de los que dependen las ayudas y que ustedes son incapaces de determinar en la mayoría de casos cuánto es el tiempo de espera.

El informe alerta, además, de que la cartera de servicios sociales está desactualizada. El Govern lleva más de una década prometiendo una actualización que debería haberse realizado en 2011. De hecho, usted mismo también ha afirmado que están trabajando en ello, pero ¿cómo van a actualizar ustedes la cartera de servicios sociales si no tienen datos? ¿En base a qué datos, a qué necesidades, van a diseñar la futura cartera si son incapaces de ofrecer datos a la Taula del Tercer Sector sobre las listas de espera de los recursos y prestaciones sociales más demandadas? ¿En qué se van a basar ustedes para ofrecer estos servicios, para reforzarlos? ¿Cómo van a calcular las necesidades sociales a la hora de elaborar los presupuestos que deberían haberse presentado ya?

¿Cómo se puede gestionar una *conselleria* sin datos? ¿Cómo se puede gestionar una *govern* si los diferentes *departaments* no se coordinan entre ellos ni siquiera para la obtención de datos? La planificación de políticas públicas pasa por conocer cuántas personas esperan para acceder a un servicio, qué tipología tienen; incluso pasa por conocer la situación personal y familiar específica de cada persona que está en una lista de espera.

Y mire, *conseller*, el *procés* hizo que la Generalitat dejara de lado la gestión, y eso nos llevó a la cola de todos los sectores económicos, sociales y educativos. ¿Tendremos que impulsar también una misión europea para que se pongan al día con los datos sociales? *Conseller*, ponga los datos en orden y haga que la *conselleria* de Afers Socials avance hasta el siglo XXI, aunque llegue dos décadas tarde.

#### La presidenta

Per respondre, té la paraula el conseller de Drets Socials.

#### El conseller de Drets Socials

Gràcies, senyora presidenta. Senyora diputada, el departament està immers en un pla de transformació digital que tindrà enormes resultats en matèria de dades, i es veuran els resultats en el seu temps. Ara bé, avui les dades amb relació a les llistes d'espera en la gent gran són conegudes, són transparents. Estem millorant, estem millorant els temps d'espera.

I on estem treballant per millorar, on les bases de dades que ens vam trobar no eren les correctes, és en l'àmbit de la discapacitat, on, efectivament, la informació de què disposava el departament no era de qualitat. Això ho estem també corregint.

I, com vaig anunciar, aquest desembre –no aquest setembre, com algun diputat insisteix a dir– tindrem enllestida, o possiblement a principis de gener, la planificació a mitjà i llarg termini: projecció de necessitats amb gent gran, discapacitat i salut mental d'aquí al 2041. I estem treballant en base a les dades de l'Idescat i en els nivells de prevalença amb discapacitat i en salut mental. Ens permetrà tindre un nivell d'informació rellevant per fer aquesta planificació, que és absolutament imprescindible.

La reducció de la llista d'espera també exigeix més places. Ho deia abans, n'hem creat dos mil. La setmana que ve n'activem nou-cents més per a persones grans, i, fruit dels acords del pacte nacional de salut mental, cinc-cents més en l'àmbit de la salut mental, justament per reduir la llista d'espera.

I revisió de la cartera de serveis. Aquesta setmana hi ha hagut dues reunions, ja, del comitè estratègic per a la revisió de la cartera de serveis. I al gener tindrem les comissions tècniques: en discapacitat, en gent gran, en salut mental, en infància. L'objectiu, justament, de 2024 és la reforma de la cartera de serveis. Tenim les dades, tindrem millors dades. Estem reduint les llistes d'espera, estem reduint el termini d'espera, i reformarem la cartera de serveis. Hi insisteixo, el Govern està fent feina.

Gràcies.

**La presidenta**

Passem ara a les preguntes al president de la Generalitat.

**Pregunta al president de la Generalitat sobre l'acció exterior dels darrers anys**

317-00376/13

I la primera pregunta al president de la Generalitat a respondre oralment en el Ple és sobre la situació política. Formula la pregunta el senyor Alejandro Fernández Álvarez, del Grup Mixt.

**Alejandro Fernández Álvarez**

Gracias, presidenta. ¿Qué valoración hace de la acción exterior de la Generalitat en los últimos años?

Gracias.

**La presidenta**

Per respondre, té la paraula el president de la Generalitat.

**El president de la Generalitat (Pere Aragonès i Garcia)**

Gràcies. Excellent.

**La presidenta**

Per repreguntar, té la paraula el senyor Alejandro Fernández Álvarez.

**Alejandro Fernández Álvarez**

Menos lobos, *president*. Una consideración inicial: nadie niega que las comunidades autónomas pueden diseñar su propia estrategia de acción exterior en la difusión de la cultura y la economía de dichas comunidades. Para eso se creó, de hecho, el Comité de las Regiones de la Unión Europea, entre otros muchos instrumentos que hoy Galicia, Andalucía, Aragón o Madrid, entre otras, ejercen con mucha intensidad.

Por lo tanto, no se discute que Cataluña pueda tener su propia acción exterior para defender y difundir la economía y la cultura catalanas. Lo que se discute es que se despilfarre dinero de todos para tres cosas: uno, hacer el ridículo en el exterior; dos, gastar ingentes cantidades de dinero en desprestigiar a España en medios extranjeros, o tres, flirtear con el régimen de Vladímir Putin para desestabilizar a la Unión Europea.

Ejemplo de ridículo fue su fallido viaje a Hispanoamérica: cero inversiones logradas, anulaciones de recepciones en Colombia, Uruguay, entre otros, o fotos cómicas con banderitas que merecieron hasta el choteo de sus hasta hacía poco socios de Junts per Catalunya, unos antiguos socios que tampoco están para reír demasiado, cuando el propio Parlamento Europeo denunció maniobras de miembros de Junts con el Gobierno de Vladímir Putin, como decía antes, para desestabilizar a Europa.

Pues bien, ahora resulta que pretenden ustedes crear un cuerpo diplomático propio que jamás podrá operar como tal, al no representar a un estado de la comunidad internacional. Pero creen ustedes que así perjudican a España –y en eso llevan razón, perjudican a España–, pero no se han dado cuenta de que en el concierto internacional Cataluña es España, y, por lo tanto, la patada se la están dando en sus propias espinillas, que, por desgracia, acaban siendo las espinillas de todos los catalanes. Y así va a seguir siendo, por mucho que ahora Pedro Sánchez o Salvador Illa intenten blanquear o legitimar sus despilfarros, cuando no delitos.

En definitiva, Cataluña necesita un cambio a todos los niveles, pero, por supuesto, también en su acción exterior.

Muchas gracias.

**La presidenta**

Per respondre, té la paraula el president de la Generalitat.

**El president de la Generalitat**

Moltes gràcies, presidenta. Diputat, vostè ha començat posant-se la bena abans de la ferida i ha dit: «No neguem que Catalunya, d'acord amb les seves competències, pot portar a terme una acció exterior», però el que han estat fent a la pràctica durant tots aquests anys..., vostès han estat fent el contrari. Vostès volen una Catalunya tancada, volen una Catalunya que no es relacioni amb l'exterior ni en àmbit econòmic ni en àmbit cultural ni en àmbit institucional. Vostès, en definitiva, volen una Catalunya que miri cap a l'Estat en comptes de mirar cap al món.

Aquest Govern ha desplegat, doncs, el pla que teníem d'obertura de delegacions a l'exterior. En tenim vint-i-una, que fan una funció imprescindible en àmbit econòmic, en àmbit cultural, en àmbit de l'atenció també a la comunitat catalana a l'exterior i, sobretot, en defensa dels interessos de Catalunya, que es tracten en altres nivells institucionals, en àmbits supraestats –com la Unió Europea– o que hi tenen relació altres estats, altres territoris o agències de Nacions Unides. A vostès el que els molesta és això, que Catalunya parli amb veu pròpia al món.

I, miri, els interessos de la ciutadania de Catalunya, els interessos de l'economia del nostre país, de la cultura..., els interessos, en definitiva, del conjunt de ciutadans del nostre país, els hem de defensar nosaltres, perquè el que vostès... (*Remor de veus.*) Sí, vostès, quan han tingut responsabilitats en l'àmbit de relacions exteriors al Govern de l'Estat, han centrat tots els seus esforços a parlar de Catalunya..., a malparlar de Catalunya i a intentar que hi hagués tota mena de boicots –intentar posicionaments a correccuita, molts dels quals no van aconseguir– en contra de les aspiracions democràtiques del nostre país a decidir lliurement el seu futur.

Doncs, miri, li dono una mala notícia per a vostè –una excel·lent notícia per a la ciutadania de Catalunya, per altra banda–, que és que seguirem fent acció exterior. Seguirem sent el Govern que aquesta legislatura restableix al màxim nivell les relacions amb la Comissió Europea, que té interlocució habitual i continuada en afers que discutim també aquí al Parlament, del nostre dia a dia, amb governs de tot tipus –governos regionals, però també governs d'estats membres de la Unió Europea–, i serem un govern que també participarà en tots els àmbits que se'ns permeti en els organismes multilaterals de Nacions Unides, com vaig tenir la setmana passada l'oportunitat de fer en el marc de la trobada de Nacions Unides a Ginebra.

Gràcies.

**La presidenta**

Pregunta al president de la Generalitat a respondre oralment en el Ple sobre la situació política.

**Pregunta al president de la Generalitat sobre els assumptes que tractarà en la seva reunió amb el president del Govern de l'Estat**

317-00370/13

Formula la pregunta al senyor Carlos Carrizosa Torres, del Grup Parlamentari de Ciutadans.

**Carlos Carrizosa Torres**

Señor *president*, mañana se va a reunir usted con el presidente Sánchez. ¿De qué van a hablar?

**La presidenta**

Per respondre, té la paraula el president de la Generalitat.

### El president de la Generalitat

Gràcies, presidenta. De moltes coses, de molts assumptes que són d'interès per a Catalunya.

### La presidenta

Per repreguntar, té la paraula el senyor Carlos Carrizosa Torres.

### Carlos Carrizosa Torres

Señor Aragonès, nos hemos enterado por los medios de que los tres temas que van a tratar son *rodalies*, financiación y referéndum –esa próxima estación que decía la señora Vilagrà hace un momento, *pròxima estació: referèndum*. Lo que no sabemos es si lo van a hacer a través de traductores y mediadores.

Mire, el referéndum es ilegal, porque excluye al resto de los españoles del derecho a decidir sobre su integridad territorial, y eso es una obviedad. *Rodalies* y financiación sí que son temas de los que se podría hablar institucionalmente sobre la base de la transparencia, de la lealtad institucional y de la viabilidad técnica, claro. Lamentablemente, ustedes acuerdan todo con opacidad, desde el agravio imaginario y desde el chantaje.

Por otro lado, está la agenda oculta. ¿Qué le va a pedir al señor Sánchez, señor Aragonès? ¿Que les secunden en la inmersión lingüística? ¿Que les cubran ante la Unión Europea en la misión de observación? ¿Van a poner en común la lista de jueces a los que quieren procesar? ¿O van a planear simplemente cómo se mantienen el uno al otro en el poder, cómo se apoyan los presupuestos recíprocamente, cómo van a alargar el poder de cada uno de ustedes en sus poltronas?

¿Cómo es posible que se traten en reuniones a oscuras los grandes temas constitucionales, las infraestructuras nacionales, el dinero de todos? ¿Cuándo se nos va a informar, cuando tengan ya la fecha para el referéndum?

Y los coautores de este atropello son ustedes, el PSC, señor Illa, y lamento mucho decírselo. Ustedes han mentido a sus electores. Lo que están llevando a cabo es el programa de Puigdemont, no el del PSC. Ustedes prometieron todo lo contrario a lo que hoy defienden a capa y espada. Pero los catalanes no olvidaremos lo que está haciendo el PSC para reflotar a un separatismo que estaba hundiéndose.

Ciudadans es cierto que no estamos para tirar cohetes, pero también es verdad que ya hay encuestas (*rialles i aplaudiments*) que señalan a 600.000... Miren qué alegría les da, qué alegría les da eso. (*Rialles*.) Ya. Más que muchos de ustedes, vamos a durar aquí. (*Rialles*.) Mire, al PSC no creo que les vayan a votar. (*Alguns aplaudiments*.) Yo estoy seguro de que los ciudadanos valorarán quién miente y quién no miente.

Ustedes, Esquerra, Junts y el Partido Socialista, son parte del problema, y nosotros lo seremos de la solución.

### La presidenta

Per respondre, té la paraula el president de la Generalitat.

### El president de la Generalitat

Bé; moltes gràcies, presidenta. Senyor diputat, a les fosques, no; tindrem els llums oberts, com correspon a totes les reunions (*rialles*), però sobretot amb transparència. I jo crec que si una cosa vostè no pot atacar en aquest Govern és la manca de transparència en el que són els acords amb l'Estat; en els acords, que són molt importants. Vostè hi ha dedicat molt poc temps de la seva intervenció. De fet, dedica molt poc temps de tota la part de temps que dediquen a la política a qüestions que diuen vostès són molt importants, però després hi dediquen molt poc temps, com finançament, com tenim els recursos per fer front als reptes en tots els àmbits del nostre país i que necessiten suport pressupostari. O, per exemple, la situació de *rodalies* i com fem efectiu aquest traspàs, que té per objectiu una millora clara i significativa



del servei de 400.000 viatgers, 400.000 ciutadans que cada dia fan servir rodalies al nostre país.

I, evidentment, també tractarem qüestions que han estat objecte de debat, que són objecte de tramitació, com són, evidentment, la llei d'amnistia i les relacions entre els dos governs. És el que toca. I en això hem estat molt transparents. I hem estat molt transparents també en el que són els nostres objectius, i hi seguirem insistint.

Mentre vostès encara viuen en cinc pantalles passades i encara es centren en qüestions que no interessin a la ciutadania, nosaltres som –i és que ho hem de fer moltes vegades en solitari, perquè ningú més ho posa sobre la taula quan té capacitat d'incidència– els que aconseguim que es vagin assolint fites per a la millora efectiva dels drets de la ciutadania d'aquest país i del benestar.

I n'hi poso uns quants exemples, alguns del passat. En el passat, cada any hem tingut, amb el Govern de l'Estat, la discussió de que volien fer-nos reduir el dèficit de forma excessiva mentre ells el gaudien tot. I s'ha anat equilibrant, això, gràcies a aquesta capacitat d'incidència.

El sistema de recerca del nostre país tindrà un finançament extra de 150 milions d'euros anuals per bastir l'economia de la Catalunya del futur. I això ho hem aconseguit gràcies a la nostra capacitat d'incidència. O el traspàs de rodalies o el proper traspàs de l'ingrés mínim vital.

Totes aquestes qüestions, independentment que jo defensaré la independència de Catalunya davant de Pedro Sánchez i davant de tothom, perquè és el meu plantejament i no el tinc a les fosques, no me n'amago, soc molt clar al respecte..., aquestes altres qüestions vostès també les haurien de defensar. Llàstima que..., tampoc els esperàvem, però alguna gent els deu haver trobat a faltar defensant també els interessos del conjunt de la ciutadania de Catalunya.

#### **La presidenta**

Pregunta al president de la Generalitat a respondre oralment en el Ple sobre la situació política.

#### **Pregunta al president de la Generalitat sobre el balanç de l'acció del Govern del 2023**

317-00375/13

Formula la pregunta la senyora Jéssica Albiach Satorres, del Grup Parlamentari d'En Comú Podem.

#### **Jéssica Albiach Satorres**

Gràcies, presidenta. Bon dia, president. Aquesta és l'última sessió de control de l'any, i, a més de desitjar-los a tots i a totes bones festes, sí que volem saber quin és el balanç que fa vostè de l'acció del seu Govern aquest 2023.

Gràcies.

#### **La presidenta**

Per respondre, té la paraula el president de la Generalitat.

#### **El president de la Generalitat**

Moltes gràcies, diputada. En fem un balanç positiu. I no és una apreciació només d'aquest Govern, sinó que és una apreciació de la majoria de la ciutadania. La setmana passada el Centre d'Estudis d'Opinió va publicar una enquesta en què aquest és el Govern que obté la millor nota des del 2016.

Però, a part de tot això, i com que veig que somriu per sota el nas, el seixanta per cent (*remor de veus*)..., el seixanta per cent donen un aprovat o una nota superior a aquest Govern. Aspirem, com deia abans la consellera de la Presidència, a l'excel·lència.



En aquesta part de la ciutadania que aprova i, per tant, valora positivament la forma del Govern, hi ha una àmplia majoria de persones que diuen que han votat la seva formació. Per tant, n'estem molt satisfets.

**La presidenta**

Per reguntar, té la paraula la senyora Jéssica Albiach Satorres.

**Jéssica Albiach Satorres**

President, en la seua línia triomfalista de sempre, que no permet resoldre problemes... Li diré quina és la valoració que en fem nosaltres. Pensem que estem davant d'un govern que és incapaç de planificar, al que se li acumulen els problemes i que només reacciona quan ja els té damunt i el mal està fet. I m'explique.

Mirem la situació de la sequera. A vostès els està costant una barbaritat explicar quines són les mesures que estan començant a prendre, però és que, a més, vostès estan prenent mesures que estan farcides d'incoherències i no tanquen la porta a macroprojectes que són propis de negacionistes, com el Hard Rock.

Mirem la crisi educativa. Esquerra Republicana porta cinc anys al capdavant del Departament d'Educació. La mateixa consellera reconeixia que els resultats de les proves PISA eren previsibles. Per tant, estem davant d'una crisi que ens la podríem haver estalviat.

Tenen vostès el pressupost de Salut més alt de la història –de fet, nosaltres ens vam entestar en que així fos– i, en canvi, no estan complint els acords. No estan desplegant la salut bucodental: tres dentistes per a tot Catalunya. Però és que, a més, no estan complint amb que puguem veure el nostre metge de capçalera en un termini màxim de cinc dies, que és el que teníem acordat, i estan vostès reduint serveis amb la concentració pediàtrica.

I, per últim, la taula de partits. A l'abril va dir que seria després de les eleccions municipals. A l'octubre va dir que seria al desembre. Estem a 20 de desembre. Ara potser vostè ens sorprèn amb una convocatòria per a la setmana que ve, perquè tot és possible, però de moment aquesta reunió ni està ni se l'espera.

President, vostè demà té la reunió amb el president Sánchez. Li diré aquí mateix el que li hagués dit a aquesta taula de partits: pensem que aquesta ha de ser la legislatura de la plurinacionalitat. Això vol dir reconeixement nacional, vol dir acord de finançament singular per a Catalunya i també més autogovern. Potser vostè ara em dona la raó i me diu «ho compartim». Bé, no volem que ens doni la raó. Volem la taula de partits per treballar tots aquests temes de manera plegada. Per què? Perquè vostès són el Govern amb la minoria més minoria de la història.

Gràcies.

**La presidenta**

Per respondre, té la paraula el president de la Generalitat.

**El president de la Generalitat**

Moltes gràcies, presidenta. Certament, som un govern que està en minoria aquí al Parlament, però som un govern que té una aprovació per part dels votants de tots els partits excepte de VOX, de Ciutadans i de PP. I en un any hem passat de només estar aprovat pels votants d'Esquerra Republicana a estar aprovat pels votants de tots aquests altres partits, una immensa majoria d'aquest Parlament. I crec que això reflecteix la feina que hem estat fent aquest Govern, que no està exempta de dificultats, evidentment, ni ho podem solucionar tot avui, ara, ara mateix –no ho podem solucionar–, però que, davant de les situacions, ens anticipem.

Vostè ha fet referència a la sequera. Tenim un pla de sequera i hem activat la situació de sequera des de fa dos anys. Estem seguint rigorosament el pla de sequera. I tenim una planificació d'infraestructures que s'està portant a terme d'acord amb els terminis. L'ampliació d'una dessaladora no es fa en una setmana, i qui esperi això és que no ha vist mai..., no construir una dessaladora, ni construir, en fi, la mínima

infraestructura hídrica d'aquest país. Estan previstos 2.400 milions d'inversions que es portaran a terme en els propers anys en actuacions amb caràcter d'emergència.

Avui afrontem reptes en l'àmbit educatiu, sí, però és molt millor afrontar-los amb més docents que mai al sistema, amb ràtios més baixes que no pas en els darrers anys i amb mesures de suport en molts àmbits, des de la inclusiva fins a les aules d'acollida, que hem anat reforçant. I, evidentment, al costat tenim molts altres reptes com a país.

Pel que fa referència a la taula de partits, quan hi hagi la possibilitat de que serveixi per arribar a acords ho impulsarem. No depèn, malauradament, només de vostè i de mi.

#### **La presidenta**

Pregunta al president de la Generalitat a respondre oralment en el Ple sobre la situació política

#### **Pregunta al president de la Generalitat sobre la negociació dels pressupostos per al 2024**

317-00373/13

Formula la pregunta la senyora Mar Ampurdanès Gutiérrez, del Grup Parlamentari de la Candidatura d'Unitat Popular - Un Nou Cicle per Guanyar.

#### **Mar Ampurdanès Gutiérrez**

Gràcies, presidenta. Bon dia, president. Com va la negociació dels pressupostos? Doncs bé, espero que ara ens ho expliqui. Però, mentre hi pensa, deixi'm que faci un repàs del que ha passat el darrer mes.

Vint-i-quatre de novembre. El diputat Xavier Pellicer i jo mateixa vam trobar-nos per primer cop amb les conselleres d'Economia i de la Presidència per escoltar la proposta del seu Govern per als pressupostos del 2024. Una reunió poc atterrada, molt genèrica, però, malgrat tot, els vam fer saber que estàvem oberts a parlar-ne.

Quatre de desembre. Com que el seu Govern no responia a la petició d'una segona trobada per parlar dels pressupostos, vam explicar públicament el document que els havíem enviat amb unes propostes de mínims per poder obrir una negociació: l'habitatge, els desnonaments, l'atenció primària o la salut mental, les condicions de les treballadores de la sanitat, l'educació, el canvi climàtic, la sequera i moltes altres urgències que sabem que té el país.

Avui, 20 de desembre. A finals de setmana farà un mes de la primera trobada que vam celebrar amb vostès. La setmana passada vostè feia veure que ens estenia la mà novament. Ahir la consellera Capella ens insistia: «Aprovin els pressupostos i després parlem», pràcticament renyant-nos. Però ni han concretat una nova cita ni han respost a la proposta que els vam fer arribar. A què espera, president?

#### **La presidenta**

Per respondre, té la paraula el president de la Generalitat.

#### **El president de la Generalitat**

Moltes gràcies, presidenta. Diputada, celebrem la disposició del seu grup parlamentari a parlar dels pressupostos de l'any 2024. Tindran, doncs, amb caràcter immediat, perquè ja hem estat intensificant els treballs per poder donar una resposta acurada a les diferents propostes que ens van traslladar..., tindran aquesta resposta de manera immediata, avui o demà mateix. I, per tant, esperem que es pugui avançar, sempre –com vaig dir en el passat Ple, de fet– sent conscients de que els pressupostos no només s'han de pressupostar, sinó que s'han d'executar, i que, per tant, ha de ser amb bases sòlides que ens permetin que allò que pressupostem i a que ens comprometem davant de la ciutadania és allò que s'aplica.

Apreciem molt la seva voluntat d'aportació i, per tant, té el meu compromís de que hi haurà una resposta i podrem accelerar les converses, si aquesta és la seva voluntat.

Gràcies.

**La presidenta**

Per preguntar, té la paraula la senyora Mar Ampurdanès Gutiérrez.

**Mar Ampurdanès Gutiérrez**

Miri, president, dues setmanes per respondre a una proposta de dues pàgines ens sembla molt de temps, i, per tant, tenim la sensació que ens aixeca la camisa. Però el més preocupant no és que ho faci al nostre grup parlamentari, sinó que l'està aixecant a tot el país, perquè sembla que té clar qui vol que sigui el seu soci per aprovar els pressupostos. De fet, la sensació que tenim és que la negociació no va de polítiques públiques, sinó que va d'intercanvis polítics; que l'objectiu del seu Govern no és un altre que aprovar uns pressupostos costi el que costi, intercanviant cromos amb el PSOE amb l'únic objectiu de guanyar temps, independentment de si aquests pressupostos responen o no a les necessitats de la gent del país.

I és que n'hi ha dos, de models de país: els dels darrers pressupostos, els de la destrucció del territori, la precarietat, els del PSC i Foment –els de l'últim any, que ja veiem com han anat–, o una alternativa en favor de la majoria del país i que respongui als grans reptes que se'ns presenten. Vostès estan disposats a construir aquesta alternativa o no?

És ben senzill, president: cal que el 2024 invertim 1.000 milions d'euros en habitatge públic i aturem els desnonaments o no? Cal que el 2024 apostem per la sanitat pública i acabem amb un model concertat o no? Més enllà de la retòrica, estén la mà sincerament al país i a la CUP amb aquests compromisos o no, president?

**La presidenta**

Per respondre, té la paraula el president de la Generalitat.

**El president de la Generalitat**

Moltes gràcies, presidenta. Senyora diputada, en un debat de pressupostos el que és important és el contingut dels pressupostos, les mesures que s'hi preveuen, les dotacions pressupostàries, i, per tant, aquest és el nostre objectiu com a govern. I, de fet, vostè ha dit una cosa que comparteixo: sí, el meu objectiu com a president és que cada any Catalunya hagi disposat d'uns pressupostos durant tota aquesta legislatura, i així confio que sigui també de cara a l'any 2024. I aquests pressupostos necessiten majories parlamentàries.

No seran els pressupostos cent per cent que voldria el grup parlamentari del qual formo part, el Grup Parlamentari d'Esquerra Republicana, ni seran cent per cent els pressupostos que voldria qualsevol dels altres grups. Es necessita una majoria parlamentària que els aprovi en aquest Parlament; per tant, ens haurem de posar d'acord entre diferents.

En l'àmbit de la sanitat, aquests pressupostos, tal com els estem plantejant, permetran resoldre alguns dels problemes que s'arrosseguen des de fa molt de temps, especialment amb la despesa desplaçada que vostès coneixen que es produeix en l'àmbit de la sanitat, que porta moltes dificultats en l'àmbit de gestió de pagaments. I, per tant, ens permetran resoldre-ho. Hi haurà un fons extraordinari en l'àmbit de la sanitat per resoldre aquesta qüestió, que és molt important.

I hi haurà una clara aposta per l'habitatge. I crec que la millor demostració no és només la xifra pressupostària, sinó el compromís, que ja estem executant, d'aquests deu mil pisos que incorporem a l'habitatge públic del nostre país, com també apostar per una regulació del mercat que protegeixi les persones per davant d'altres interessos.

### **La presidenta**

Pregunta al president de la Generalitat a respondre oralment en el Ple sobre la situació política.

### **Pregunta al president de la Generalitat sobre el balanç de la gestió del Govern en matèria de seguretat, educació i prosperitat**

317-00371/13

Formula la pregunta el senyor Ignacio Garriga Vaz de Concicao, del Grup Parlamentari de VOX en Catalunya.

### **Ignacio Garriga Vaz de Concicao**

Señor Aragonès, más allá del sesenta por ciento de sus votantes que dice que le aprueban la gestión de gobierno, ¿nos puede hacer un balance en materia de seguridad, educación o prosperidad de los catalanes?

### **La presidenta**

Per respondre, té la paraula el president de la Generalitat.

### **El president de la Generalitat**

Gràcies, presidenta. En tots aquests àmbits, el Govern ha estat dedicant-hi més recursos que mai. Avui tenim, doncs, més agents del Cos de Mossos d'Esquadra que mai, que vetllen per la seguretat de la ciutadania del nostre país. Avui tenim també més recursos que mai en els àmbits de la sanitat o l'ensenyament. I això ens ha de permetre que els reptes de present i de futur els puguem afrontar amb millors i amb més eines que hem tingut en el passat.

### **La presidenta**

Per repreguntar, té la paraula el senyor Ignacio Garriga Vaz de Concicao.

### **Ignacio Garriga Vaz de Concicao**

Señor Aragonès, termina el año y, sin duda alguna, como todos los anteriores, usted ha contribuido, con mucho esfuerzo, a la pérdida del bienestar de los catalanes. Y eso se produce fundamentalmente porque usted no se preocupa por las verdaderas necesidades de los catalanes y porque, entre otras cosas, usted ha mostrado una manifiesta incapacidad de resolver los problemas cotidianos de los catalanes.

Llevamos todo el año 2023 señalándole los problemas y posibles soluciones, y usted ha estado empeñado en crear cortinas de humo, preocupado en sus intereses personales y, ¿cómo no?, en abandonar a los catalanes. Pero, señor Aragonès, no han puesto ni un solo proyecto importante para Cataluña: ni rastro de la ampliación del aeropuerto, ni rastro de avances del Corredor Mediterráneo o ni rastro de ningún tipo de proyecto hídrico.

Eso sí, ustedes han abandonado, como siempre, los servicios públicos y han despilfarrado en embajadas o en sueldos de enchufados. Y por eso, señor Aragonès, las listas en Cataluña, sanitarias, hospitalarias, son interminables; por eso los médicos y las enfermeras se han lanzado a la huelga; por eso en Cataluña, señor Aragonès, hemos obtenido los peores resultados educativos de nuestra historia reciente y los peores de España en materia de matemáticas, de ciencias y de comprensión lectora. Usted gobierna la región de toda España que ha abandonado a los más humildes. Y es irrefutable, esta afirmación, porque antes no había diferencia entre escuelas públicas y privadas y ahora ustedes la han agrandado.

Y, ¿cómo no?, sus políticas migratorias, señor Aragonès: han conseguido un año más que miles de calles de Cataluña sean las más peligrosas de todas. Usted ha conseguido que los homicidios y los asesinatos hayan crecido un cincuenta por ciento en Cataluña y que las violaciones a las mujeres se hayan incrementado un treinta por ciento, señor Aragonès.

Y, ¿cómo no?, también de la mano del señor Illa han seguido avanzando en su intolerable política lingüística, una política que, como bien sabe, impide a miles de familias que queremos escolarizar a nuestros hijos en la lengua materna poderlo hacer.

En definitiva, usted, señor Aragonès, ha condenado a los catalanes a vivir con menos certezas y con más inseguridades. Usted, una vez más, ha condenado a los trabajadores a trabajos más precarios, a pagar facturas más altas, alquileres más caros, creando, ¿cómo no?, más impuestos y más elevados.

En definitiva, estos son sus logros para Cataluña, que nosotros no nos cansaremos de combatir y de denunciar.

#### **La presidenta**

Per respondre, té la paraula el president de la Generalitat.

#### **El president de la Generalitat**

Moltes gràcies, presidenta. Bé, hem tornat a sentir el discurs habitual de l'extrema dreta en aquest Parlament, vinculant el que són els fluxos migratoris amb qüestions, doncs, dels nivells de delinqüència. Nosaltres el que farem és perseguir la delinqüència i actuar contra la delinqüència, i continuar garantint la seguretat dels catalans i catalanes. El que no farem és perseguir les persones per raó del seu origen o de la seva condició administrativa. Barrejar-ho avui, com s'acaba de sentir, i com es fa d'una manera fins i tot obscena en aquestes intervencions, té un clar objectiu, que és que els més vulnerables de la societat es barallin entre ells, perquè així les elits, que són els interessos que representa l'extrema dreta en aquest país, puguin seguir fent de les seves.

Però la realitat és tota una altra. I la realitat, per exemple, en l'àmbit econòmic, és tota una altra. Davant d'aquesta situació dantesca de caos econòmic, la realitat és que avui tenim l'atur més baix dels últims quinze anys a Catalunya. I que això digui que no és important, com acabem de sentir, és un insult a totes les persones que han tingut l'oportunitat, després de molt de temps, de trobar feina en aquest darrer any – en part, també, crec, gràcies a les polítiques actives d'ocupació que porta a terme aquest Govern.

I, evidentment, hem tornat a sentir, com ja és habitual, una obsessió contra la llengua catalana –una obsessió contra la llengua catalana. Ara fan servir un nou argument. Ens diuen: «la llengua materna». Però, vostès saben quantes llengües maternes hi ha a Catalunya? Vostès saben que es parlen a Catalunya prop de cent vuitanta llengües? I que el català és llengua materna de molts ciutadans de Catalunya, però també el castellà, evidentment, i ho són també l'àrab o l'amazic? I, aquestes darreres, quan hi ha algun tipus de formació a les escoles, vostès hi fan tota una campanya en contra. Per tant, ja que volen continuar amb el seu espanyolisme, revisin l'argument, perquè aquest els falla.

#### **La presidenta**

Pregunta al president de la Generalitat a respondre oralment en el Ple sobre els darrers esdeveniments polítics.

#### **Pregunta al president de la Generalitat sobre els reptes i les necessitats de Catalunya i el necessari canvi de rumb del Govern per a la negociació dels pressupostos per al 2024**

317-00377/13

Formula la pregunta el senyor Albert Batet i Canadell, del Grup Parlamentari de Junts per Catalunya.

#### **Albert Batet i Canadell**

Molt honorable presidenta, molt honorable president, membres del Govern, diputats i diputades... Estem a l'última sessió abans de Nadal, i el nostre grup parlamen-

tari, Junts per Catalunya, volem compartir un seguit de desitjos per a l'any nou que estic convençut que el conjunt de la cambra també els compartirà.

Desitgem que plogui, o que nevi, perquè si no plou s'hauran de prendre mesures dràstiques, ja que la mancança de lideratge del Govern a l'inici de la sequera va fer que no hi hagués l'execució necessària en determinades inversions.

Desitgem que el Govern escolti els mestres –que el país escolti els mestres, però especialment el Govern–, que es faci confiança en el sistema d'educació de Catalunya i donar esperança a moltes famílies i alumnes del nostre país.

Desitgem que les infermeres se sentin respectades, com ho són, pel conjunt de la societat catalana, però sobretot, i especialment, pel conseller de Salut.

Desitgem que la consellera de Justícia s'atreveixi a parlar en seu parlamentària de multireincidència.

Desitgem que s'acabi el mal servei de rodalies i que no sigui un traspàs *fake*, sinó que sigui un traspàs que no es quedi a mitges.

Desitgem que el Govern no es posi de perfil en els grans projectes de país. I per això desitgem que es respecti el Parlament de Catalunya, la sobirania del Parlament de Catalunya, i que els aspectes que s'aproven en seu parlamentària siguin acomplerts pel conjunt del Govern de Catalunya.

Desitgem que s'acabi amb els espionatges, amb la *lawfare*, amb la persecució política; que els independentistes tinguem dret a existir i a pensar.

Desitgem que l'any 2024 sigui l'any del retorn del president Puigdemont, de l'Antoni Comín, d'en Lluís Puig i de la Marta Rovira. (*Alguns aplaudiments.*)

Desitgem que la llengua catalana sigui llengua oficial a Europa, i desitgem que Catalunya sigui un futur d'igualtat d'oportunitats i d'equilibri territorial.

Per a això cal i desitgem un bon govern, un govern fort i un govern amb una gestió solvent. I per a això cal un canvi de rumb. President, si assumeix aquest camí, si està disposat a fressar aquest camí, pot comptar amb la disposició de Junts per Catalunya per negociar els pressupostos.

Molt bon Nadal i bon any a tothom.

Moltes gràcies.

#### **La presidenta**

Per respondre, té la paraula el president de la Generalitat.

#### **El president de la Generalitat**

Moltes gràcies, presidenta. Celebro la seva predisposició a poder debatre i a poder, doncs, treballar el projecte de pressupostos de 2024. Per tant, accelerem els treballs i mirem quins són els marges d'acord possibles.

Ha formulat molts desitjos, però ja se sap que els desitjos moltes vegades no són el mateix que les intencions, i crec que les intencions s'han vist en la segona part de cada frase. I el que necessitem és més voluntat de col·laboració. I això no és un desig, és un compromís per part meua, més voluntat de col·laboració del conjunt de la cambra. Quan hi ha un repte, és molt important no tirar-nos-el pel cap, perquè al final la majoria d'aquest Parlament hem tingut responsabilitats de govern en el Govern de la Generalitat, en el Govern de l'Estat o als principals ajuntaments del país durant els darrers anys, i, per tant, a l'hora de les medalles, però també a l'hora de les dificultats i de les responsabilitats, si ens posem així, n'hi ha per a tothom. I crec que no és la manera que ens ha de permetre avançar. Per tant, avancem, avancem en la col·laboració conjunta.

Ahir vam fer una reunió de treball amb les presidències de grups parlamentaris i també amb els diputats responsables d'educació. Una reunió de treball que ha iniciat un camí que ens ha de permetre consolidar, doncs, un model de polítiques públiques educatives que ens permeti superar les dificultats que tenim actualment, que són evidents i reconegudes. Ho farem amb el suport de tothom. I ho farem, evidentment, amb el Govern assumint la responsabilitat el primer de tots, i així ho faré.



Però la d'ahir va ser una reunió que va servir per avançar, i vull agrair la disposició del seu grup per arribar a acords i també per posar propostes. Ara és l'hora, doncs, de posar fil a l'agulla i de poder en poques setmanes, en pocs mesos, tenir ja a punt mesures a curt termini i també mesures de caràcter estructural. Crec que aquesta és la manera d'avançar, és la manera en què es construeix país i és la manera que ens ha de permetre fer que a tot el que aspiri la ciutadania de Catalunya sigui possible. I aquest és el compromís del meu Govern.

Gràcies.

#### **La presidenta**

Pregunta al president de la Generalitat a respondre oralment en el Ple sobre els darrers esdeveniments polítics.

#### **Pregunta al president de la Generalitat sobre la necessària regulació del règim urbanístic dels habitatges d'ús turístic**

317-00374/13

Formula la pregunta el senyor Jordi Orobitg Solé, del Grup Parlamentari d'Esquerra Republicana.

#### **Jordi Orobitg i Solé**

Moltes gràcies, presidenta. President, l'habitatge és un dret fonamental, i garantir l'efectivitat d'aquest dret hauria de ser la prioritat de tots els que defensem una societat justa, sobretot perquè per a molta gent l'habitatge no és un dret encara, sobretot perquè per a molta gent l'accés a un sostre digne és encara avui una quimera, i també perquè per a uns quants l'habitatge és encara fer negoci del privilegi.

Avui debatrem un decret del Govern que nosaltres volem que tiri endavant perquè ens trobem davant una emergència social, i creiem que és una percepció compartida. Sense anar més lluny, ahir al vespre vam escoltar el president del principal grup parlamentari de l'oposició, el senyor Illa, dient que l'habitatge és una de les seves prioritats. No s'entendria, doncs, un bloqueig de la regulació dels habitatges d'ús turístic; ens allunyaria de l'interès públic, de l'interès de la gent del nostre país, deixant en mans del mercat, de l'especulació pura i dura, un dret bàsic.

I per què volem regular els habitatges d'ús turístic? Doncs perquè aquest país té un problema i és sistèmic, perquè amb l'habitatge no podem permetre que s'hi faci un negoci especulatiu. Hem de regular-lo perquè no té sentit un model econòmic –tampoc el turístic– basat en la massificació, que, a més, en aquest cas limita l'accés a l'habitatge o l'encareix enormement. I l'hem de regular també perquè ens ho han demanat molts municipis que es troben mancats de les eines per fer-ho. Regular no vol dir coartar la llibertat de qui no fa un negoci especulatiu de les seves propietats. I és que tenir un edifici sencer dedicat a habitatges d'ús turístic no és complementar una pensió.

Som els primers a defensar l'autonomia local, però això no vol dir que ens abstinguem de les nostres responsabilitats. El model socioeconòmic del país l'han de definir el Govern i el Parlament. Som nosaltres els que hem d'assumir la responsabilitat. Som nosaltres aquells que hem de legislar pensant en el bé comú, sense cedir als interessos dels grups de pressió, i fent prevaldre, en primer lloc, l'interès col·lectiu sobre l'individual i, en segon lloc, la responsabilitat del Govern per davant de la deixadesa de funcions.

Per totes aquestes raons, president, quina valoració fa el Govern de la necessària regulació de l'activitat dels habitatges d'ús turístic al nostre país?

Moltes gràcies.

#### **La presidenta**

Per respondre, té la paraula el president de la Generalitat.



### **El president de la Generalitat**

Moltes gràcies, presidenta. Senyor diputat, crec que aquesta regulació és absolutament necessària. En els darrers anys hem vist dos fenòmens que han anat en paral·lel i que necessiten, per tant, que adequem la normativa a quina és la situació que tenim avui.

Hem vist com, en paral·lel, les dificultats per accedir a un habitatge, especialment a un habitatge de lloguer, s'incrementaven, sigui via reducció de l'oferta o de l'oferta disponible o perquè els preus de lloguer pujaven molt per sobre del que era raonable. Per això aquest Parlament ha actuat i aquest Govern ha actuat, doncs, impulsant una normativa pionera per «topar» els preus del lloguer i que després ha estat incorporada per part del Govern de l'Estat.

Però també en paral·lel hem vist com en aquesta reducció de l'oferta hi havia un increment dels habitatges que s'havien construït perquè fossin residències per a les persones, perquè la gent hi visqués..., a que siguin habitatges d'ús turístic. I, per tant, això s'ha de regular. I s'ha de regular entenent que el sector turístic del nostre país és un sector important, que genera molts llocs de treball –que s'ha de tenir present–, però que l'habitatge també és important, perquè si no tenim habitatges al nostre país perquè hi visqui la gent no podrem fer funcionar ni el mercat ni podrem, doncs, tenir un mínim sostre digne per a la ciutadania.

Per això hem impulsat aquesta regulació. Ho hem fet amb voluntat de mà estesa al conjunt de grups parlamentaris. Per tant, confio que sigui possible que aquest decret llei pugui tirar endavant, amb les adequacions a la voluntat dels grups parlamentaris que siguin necessàries mentre es mantingui l'objectiu del decret llei, que és la regulació, que és posar fre a un increment desmesurat que hi ha hagut que compromet el mercat de l'habitatge, que compromet l'accés a l'habitatge a moltes ciutats del nostre país.

I, per tant, en això hem estat treballant el nostre Govern. I confio que aquest matí el Parlament pugui donar llum verda a aquest decret llei. Aquest és el nostre compromís. Hem situat l'habitatge al centre d'aquesta legislatura: 180 milions d'euros a l'ampliació del parc d'habitatge, 144 milions en ajuts aquest any al pagament del lloguer –un vint-i-sis per cent més que l'any anterior–, i ja hem iniciat la construcció aquest any de 2.100 habitatges de lloguer assequible per a la ciutadania. I aquest és el compromís que tenim.

Gràcies.

### **La presidenta**

Pregunta al president de la Generalitat a respondre oralment en el Ple sobre la situació política.

### **Pregunta al president de la Generalitat sobre la negociació política útil i constructiva per a arribar a acords i avançar i per a fer factibles les possibilitats de Catalunya el 2024**

317-00372/13

Formula la pregunta el senyor Salvador Illa Roca, del Grup Parlamentari Socialistes i Units per Avançar.

### **Salvador Illa i Roca**

Molt bon dia, senyora presidenta. Senyor president, d'aquí una estona parlarem d'habitatges d'ús turístic, però jo en aquesta darrera sessió de control d'aquest any, ja a les portes del Nadal, voldria, en nom del Grup Socialistes i Units per Avançar, en primer lloc, felicitar les festes a tothom i expressar els nostres millors desitjos per a l'any 2024.

Voldria també, en segon lloc, agrair la feina i la contribució de tots els grups i de tothom en general. Les maneres de pensar són molt diferents, tenim visions contraposades, a vegades fins i tot contradictòries, però tots –n'estic convençut– defensem el que defensem pensant en el millor per a Catalunya i per a la ciutadania de Catalunya.

També voldria, en tercer lloc, posar en valor la política útil, la política constructiva, la política amb una actitud i una voluntat de resoldre i ajudar. Sovint és més important, penso jo, l'actitud que no pas el propi contingut, el fons de les coses, perquè si hi ha actitud, si hi ha voluntat, al final s'arriba a acords, no?

I també, en quart lloc, doncs, volia posar en valor les institucions; les institucions d'autogovern, les d'autogovern, en primer lloc, però totes en general, perquè és des de les institucions que podem transformar, avançar, canviar les coses, no? I és també a través de les institucions que servim la ciutadania.

Mirin, aquest any 2023 que s'esmuny ha estat un any intens, difícil i complex. Aquells que vulguin tenen base per fer-ne una lectura pessimista assenyalant allò que no ha funcionat: les guerres, els problemes que se'ns amunteguen, no? Sí, sí que hi ha base, una mica com sempre passa, per ser pessimistes; també, fins i tot si mirem Catalunya, com estem a Catalunya, hi ha aquesta base. Però jo avui, senyor president, vull acabar les sessions de control d'enguany amb bon to, subratllant les possibilitats, ja sé que enmig de moltes dificultats, però..., dic subratllant les possibilitats –que són moltes, si fem les coses ben fetes– de Catalunya.

I, sobretot, també vull desitjar-nos que sapiguem estar encertats l'any vinent. El meu desig per a l'any vinent –seré una mica menys..., en fi, més modest que el senyor Batet..., el meu desig per a l'any vinent és que no sigui un any perdut –que no sigui un any perdut–, que no sigui un any d'inèrcia, d'anar d'esma, d'ocupar un govern, sinó de governar –de governar–, d'anar endavant. I estic disposat a ajudar de bona fe, de tot cor.

Els hi desitjo a vostè, senyor president, i a tots els diputats i diputades, un bon Nadal i un millor 2024.

#### **La presidenta**

Per respondre, té la paraula el president de la Generalitat.

#### **El president de la Generalitat**

Moltes gràcies, presidenta. Senyor diputat, al llarg d'aquest any 2023 hem tingut l'oportunitat –i crec que teníem l'obligació de fer-ho– de que els grups parlamentaris col·laborassin i col·laboréssim també des del Govern per arribar a grans acords.

Els grans reptes del nostre país, les emergències més immediates –com la sequera–, les qüestions estructurals, els reptes estructurals que tenim –com el canvi de model productiu–, o també, doncs, els reptes en l'àmbit educatiu no són qüestions només d'un govern; com més amplis siguin els acords, més sòlids seran, i més perllongada en el temps la seva aplicació. Per tant, jo vull agrair també el treball compartit amb el seu grup i la resta de grups parlamentaris amb els que hem arribat a acords. I el millor exemple són els passos endavant que ahir a la cimera que vaig convocar per abordar la situació de l'educació al nostre país vam fer. Va haver-hi voluntat d'entesa i de treball. Sabem, doncs, que hi ha exigència cap al Govern, és natural, i l'entomem.

I feia referència a l'any 2024. Jo hi estic d'acord: la millor manera de que l'any 2024, aquesta idea d'any perdut, s'allunyi i, per tant, desaparegui de l'imaginari de tots nosaltres, és pressupostos 2024, i pressupostos al més aviat possible del 2024, perquè, evidentment, és molt diferent executar els pressupostos a partir del mes de març que fer-ho, doncs, a partir del mes de gener.

Per tant, la voluntat del meu Govern és poder tenir un acord ampli de pressupostos per al 2024. Perquè, al final, quan plantegem reptes en aquest Parlament en l'àmbit de la salut, això vol dir pressupostos. Quan ho fem en l'àmbit de l'educació,

amb mesures educatives, això vol dir pressupostos. Quan ens plantegem les necessitats de construir el nostre propi futur en l'àmbit de la recerca, vol dir pressupostos. O en la indústria o en l'àmbit de l'atenció social o en l'àmbit de cultura i de llengua. Per tant, pressupostos. I això és el que garantirà que sigui un any guanyat; no un any guanyat per al Govern –que això és el menys important–, un any guanyat per a la ciutadania. La ciutadania hi guanya quan hi ha millors serveis; la ciutadania hi guanya quan hi ha bones decisions i quan aquestes s'executen a l'hora. I aquest és el compromís del meu Govern.

I aprofito, doncs, també que és la meva darrera intervenció en aquesta sessió de control per felicitar aquestes festes a tots els diputats i diputades, desitjar-los una bona entrada d'any. Bon Nadal a totes i a tots.

#### **La presidenta**

Acabada la sessió de control, passem ara al següent punt de l'ordre del dia.  
(*Remor de veus.*)

#### **Projecte de llei de modificació de la Llei 16/2014, del 4 de desembre, d'acció exterior i de relacions amb la Unió Europea (debat de totalitat)**

200-00022/13

Passem al sisè punt de l'ordre del dia, que és el debat de totalitat del projecte de llei de modificació de la Llei 16/2014, del 4 de desembre, d'acció exterior i de relacions amb la Unió Europea. En primer lloc, d'acord amb l'article 116.2 del Reglament, intervindrà, en nom del Govern, la consellera d'Acció Exterior i Unió Europea per presentar aquesta iniciativa legislativa. Té la paraula, doncs, la consellera senyora Meritxell Serret i Aleu.

#### **La consellera d'Acció Exterior i Unió Europea (Meritxell Serret i Aleu)**

Moltes gràcies, presidenta. Molt bon dia, diputades, diputats. Voldria saludar també els representants no només del Departament d'Acció Exterior, sinó també especialment del Col·legi de Politòlegs i Sociòlegs que ens acompanyen i també dels sindicats de Comissions Obreres i d'UGT.

Avui som aquí contents i esperançats perquè presentem al Ple el projecte de llei de modificació de la llei d'acció exterior i de relacions de la Unió Europea per crear el cos d'acció exterior amb funcionaris especialitzats. Vam tenir ocasió de presentar i debatre l'avantprojecte de llei en la comissió d'aquest mateix Parlament el passat 6 d'octubre, abans de que s'aprovés també pròpiament pel Govern. I avui el presentem al Ple d'aquesta cambra per iniciar-ne, per tant, la tramitació en ponència. I això ho podem fer, evidentment, en el cas que es rebutgin les esmenes a la totalitat presentades, que confiem i esperem que així succeeixi.

En primer lloc, crec que cal dir –i ho intentaré fer molt evident al llarg de la meva intervenció– que aquesta llei dona resposta a una necessitat, una necessitat que és del conjunt de l'Administració de la Generalitat i que és per millorar el servei al conjunt de la ciutadania de Catalunya, per donar compliment també a un mandat de la pròpia llei d'acció exterior i, com diem, per seguir internacionalitzant, obrint al món les polítiques públiques i l'acompanyament al conjunt de la societat catalana.

L'objectiu, doncs, de la creació d'aquest cos és el d'aconseguir la màxima professionalització per exercir aquesta competència reconeguda en acció exterior del Govern, dotant-la, per tant, d'aquests treballadors públics especialitzats i, sobretot, per retenir talent –retenir talent que ja hi ha a l'Administració– i per atraure més talent, com diem, per acompanyar més i millor les institucions i la societat catalana en aquesta vocació d'obertura al món.

L'exercici de les competències en l'àmbit d'acció exterior i de relacions amb la Unió Europea requereix unes competències, uns coneixements que són específics

i que fins ara no estan contemplats en els diferents cossos funcionaris que existeixen: pot ser el domini d'idiomes, pot ser el coneixement exhaustiu de les institucions i de les polítiques de la Unió Europea; també el dret internacional i europeu, les organitzacions internacionals i tot el sistema multilateral de Nacions Unides, entre d'altres coneixements.

Per tant, aquest cos ens ha de permetre definir aquells perfils professionals encarregats d'aquesta acció exterior i dotar-los amb aquest caràcter especialitzat, que ens permeti aleshores també definir aquells criteris necessaris i incorporar-los en tots els processos de selecció del personal.

És evident que en els darrers anys l'acció exterior del Govern, però, hi insisteixo, del conjunt de la societat catalana, ha anat augmentant, i això és una molt bona notícia. I això passa, a més a més, de manera transversal. I ho he dit molts cops: l'acció exterior del Govern no la fa només el Departament d'Acció Exterior, la fa el conjunt del Govern. El departament liderem, coordinem, però l'acció exterior s'implementa des de tots els departaments del Govern de forma transversal, perquè els reptes globals als quals volem contribuir a trobar solucions són transversals. I, per tant, amb aquest cos reforçarem també aquesta idea de transversalitat del que és l'acció exterior dintre del Govern perquè sigui també, aquest cos, present a tots els departaments de la Generalitat.

Fins ara teníem aquesta impossibilitat de poder definir aquests criteris especialitzats, i això venia del fet de no tenir aquest cos. Per tant, no tenir-lo ens ha dificultat poder fer aquesta captació i retenció de talent, així com la pròpia professionalització del personal que es dedica a aquestes relacions exteriors i internacionals. I ens ha dificultat també, no tenir aquest cos, poder donar cohesió i continuïtat a la pròpia acció exterior del Govern sobretot en tot allò que té a veure amb la Unió Europea, amb aquesta vocació que tenim de ser soci actiu i proactiu en el projecte europeu.

I això és una dificultat i és una pèrdua d'oportunitats, perquè a Catalunya realment tenim molt talent, moltes persones formades, preparades, en l'àmbit de les relacions internacionals. I aquest cos ha de ser una oportunitat de poder treballar, donar aquesta opció de treballar al servei de l'acció exterior del Govern, de la societat catalana, i ha de ser també un estímul, una oportunitat per fer encara més bona feina des de les universitats i els centres de formació orientats sobretot cap als joves.

És, en definitiva, doncs, una aposta per la professionalització, per l'especialització del personal que treballa a l'Administració, i és un pas endavant en el desplegament i l'enfortiment de la pròpia acció exterior catalana. Respon, ho he dit al principi, a una necessitat.

I, des del punt de vista normatiu, la creació d'aquest cos està plenament emparada en el marc legal vigent. Tenim un estatut que ens estableix i reconeix l'acció exterior com un àmbit d'actuació, una competència pròpia. Tenim també aquesta disposició addicional de la Llei 16/2014, que ens diu explícitament que «el Govern ha de dur a terme el desplegament reglamentari necessari i ha d'adoptar les mesures adequades per a dotar l'Administració de la Generalitat del personal amb preparació i coneixements específics per a exercir les funcions que li corresponen en l'àmbit de l'acció exterior de Catalunya i en l'àmbit de les relacions de la Generalitat amb la Unió Europea».

I, si ens fixem també en el propi text de la llei i en com l'aterrem en la concreció que avui també es posa a debat en aquest Parlament, el que proposem a través d'aquest projecte de llei és un article únic de modificació de la llei d'acció exterior, afegint-hi una disposició addicional que el que fa és cenyir-se al que la pròpia normativa de funció pública ens indica a l'hora de crear un cos especialitzat com el que estem proposant.

I aquest projecte de llei, cal dir-ho també, no neix del no-res. Hem fet tota una feina prèvia, tot un procés de diàleg constant i fluid amb els diferents actors. N'hem parlat, com he dit abans, amb la resta de departaments del Govern, perquè és evident

que aquest cos ha de ser útil i ha de servir en l'execució de la dimensió internacional de les polítiques de tot el Govern. I, en aquest sentit, també especialment hem treballat amb Funció Pública, que és amb qui més hem de fer possible aquest encaix amb l'estructura de l'Administració de la Generalitat.

N'hem parlat molt, i molt positivament, amb el Col·legi de Professionals de la Ciència Política i de la Sociologia de Catalunya, perquè són també aquells professionals que, de manera prioritària, tenen el coneixement que requerirem per tirar endavant aquesta competència. També amb l'Escola d'Administració Pública de Catalunya, amb qui treballem per definir i desplegar tant els processos selectius com la pròpia formació dels membres d'aquest cos. I també –molt important i molt rellevant– amb els sindicats, amb els sindicats amb més representativitat dintre del sector públic, perquè és evident que la creació d'aquest cos té una dimensió laboral i també representa una oportunitat per a tots els treballadors de la Generalitat. I també, cal dir-ho –i ho vull recordar aquí i agrair-ho– amb els diferents..., amb diferents grups parlamentaris d'aquesta cambra, amb qui des del primer moment hem anat compartint la informació en tot el procés d'elaboració de l'avantprojecte de llei per crear aquest cos d'acció exterior i de la Unió Europea.

Estem convençuts, per tant, de la necessitat i estem convençuts també dels beneficis i de les oportunitats que suposa per a la institució, per a la Generalitat, però també per al conjunt d'interessos del país i de la ciutadania. I per això, hi insistim, hem fet tota aquesta feina, tot aquest camí fins avui i aquí, a través del diàleg, buscant aquest acord, aquest màxim consens.

Perquè avui aquesta cambra s'ha de posicionar sobre tres esmenes a la totalitat. Tres esmenes que, si m'ho permeten, diré que no ens sorprenen. Venen d'uns partits que no és que no vulguin que es creï el cos, sinó que de manera sistemàtica qüestionen la legitimitat i la utilitat de l'acció exterior. I, en aquest sentit, l'acció exterior del Govern s'ha intentat, per part d'aquests grups, partits, posar al focus de la polèmica d'una manera interessada, partidista i artificial, i fins i tot han intentat reduir-la al no-res a través de l'aplicació de l'article 155.

Davant d'aquesta posició, volem recordar i reiterar que tenim tota l'empara legal i tenim tota la legitimitat democràtica per exercir l'acció exterior i per crear aquest cos. La llei d'acció exterior –vull recordar-ho també– va néixer d'un consens d'aquest Parlament amb una àmplia majoria el 2014, en aquella època de Convergència i Unió, Esquerra Republicana, el PSC i Iniciativa per Catalunya Verds - Esquerra Unida i Alternativa. I també posteriorment el propi Tribunal Constitucional va avalar l'exercici d'aquesta acció exterior.

Per tant, estem plenament legitimats per exercir una política d'acció exterior que és prioritària per al Govern, i també per dotar-la de les millors eines, i també, en aquest sentit, en l'àmbit del personal, de les persones que l'exerceixen. Perquè sempre ho he dit i ho vull recordar també avui aquí: l'acció exterior és sobretot relacions humanes. I per això és tan important tenir aquest cos, aquesta eina que ens permeti retenir aquest talent, captar aquest talent, tenir el personal preparat, professional, amb tots els coneixements i actituds i aptituds que requereix aquesta feina de relacions humanes a nivell internacional. I, per tant, volem avançar cap a models de gestió més eficients, més eficaços, per a unes relacions més sòlides i constructives, aprofitant al màxim el coneixement i, hi insisteixo, retenint i captant talent per fer cada cop més i millor acció exterior.

Perquè sempre ho hem dit, des del primer moment, en aquesta conselleria: el nostre objectiu, la nostra vocació, és ser més útils a la nostra ciutadania, als nostres socis arreu del món, per treballar també amb més rigor. Tot, per construir aquestes relacions de confiança, aquestes relacions en positiu, constructives, per guanyar credibilitat com a institució, com a societat, i per continuar reforçant la reputació del país, del conjunt de la nostra societat i de les nostres institucions a nivell internacional.



Per això –i acabo– apellem al consens, a aquell consens que va fer possible l'aprovació de la llei d'acció exterior i a aquest consens que hem estat construint i treballant els darrers mesos amb els diferents actors implicats perquè avui també puguem fer aquest primer pas per fer realitat el cos d'acció exterior i de relacions amb la Unió Europea. I amb això compto, i comptem poder comptar amb la màxima complicitat dels diferents grups parlamentaris. I, en aquest sentit, també ens seguim posant a disposició perquè sigui realitat, la creació d'aquest cos.

I permetin-me acabar no només agraïnt l'oportunitat de tirar endavant avui, esperem, amb el rebuig d'aquestes esmenes a la totalitat, aquesta iniciativa legislativa. També vull poder felicitar i desitjar a tothom molt bones festes i que tinguem tots plegats una feliç entrada al 2024 i, si pot ser, que ens porti més pau arreu del món.

Moltes gràcies.

#### **La presidenta**

A continuació intervindran els tres grups parlamentaris que han presentat esmenes a la totalitat per un temps màxim de cinc minuts cadascun. Té la paraula, en primer lloc, per part del Grup Mixt, el senyor Daniel Serrano Coronado.

#### **Daniel Serrano Coronado**

Gracias, presidenta. *Consellera*, diputados, diputadas... Presentamos esta enmienda a la totalidad al proyecto de ley de modificación de la ley de acción exterior y relaciones con la Unión Europea con el convencimiento de que esta ley es un nuevo paso en el juego de deslealtades flagrantes contra el Estado en el que la Generalitat lleva instalada desde hace más de una década. Un proyecto de ley que introduce una nueva disposición adicional tercera y con la que se pretende crear un cuerpo de acción exterior; es decir, una especie de cuerpo diplomático *fake* con el que el Govern pretende jugar a las relaciones internacionales.

Porque, aunque ustedes no lo digan expresamente en el proyecto de ley y lo intenten enmascarar de acción exterior, ustedes quieren jugar a las relaciones internacionales, y ya saben que las relaciones internacionales son una competencia exclusiva del Estado y de los estados. Sin embargo, el artículo 2.b de este proyecto de ley refiere que, entre las funciones que tendrán los miembros de este cuerpo de supuesta acción exterior, están las de mantener relaciones con gobiernos y sus representantes en el exterior, instituciones de la Unión Europea, organismos internacionales, etcétera.

Y, aparte de ser una materia reservada en exclusiva al Estado a través del verdadero cuerpo diplomático, ya sabemos sobradamente en qué consisten estas relaciones de la Generalitat en el exterior: pues consisten en tratar de dañar la imagen de España en el extranjero e intentar buscar alguna complicidad a su proyecto separatista fuera de nuestras fronteras. Lo de menos es promocionar nuestra cultura, nuestra lengua o ayudar a nuestras pymes a internacionalizarse buscando nuevos mercados en el exterior. Ustedes a lo suyo, a lo de siempre.

Pero esta obsesión que tienen ustedes por desprestigiar a España y buscar aliados en el exterior para su causa separatista, hasta en Osetia del Sur, nos sale muy cara a los catalanes: más de 100 millones de euros entre las veintiuna delegaciones en el exterior, más otro tipo de oficinas –culturales, económicas, etcétera–; más de 100 millones de euros, a los que habrá que añadir el coste directo e indirecto de este nuevo cuerpo de funcionarios o diplomáticos *fake*. Eso sí, luego vamos quejándonos por las esquinas que si Cataluña está mal financiada, que si el déficit fiscal, que si la deuda histórica, que si nuestros servicios públicos son deficientes porque están mal financiados, etcétera.

Se pierde toda la credibilidad con este tipo de quejas y planteamientos, mientras en el jugueteo exterior de los separatistas se despilfarran más de 100 millones de euros, y los que vendrán, con este nuevo cuerpo diplomático *fake*. En lugar de crear sinergias y aprovechar los recursos que tienen las delegaciones diplomáticas españolas, que también son de los catalanes, ustedes prefieren tirar la casa por la ventana



y crear una nueva estructura paralela en el extranjero, como si tuviéramos ya pocas en Cataluña. Eso sí, repito, luego vamos quejándonos en foros y platós de la falta de recursos económicos.

En definitiva, y tal y como hemos expuesto reiteradamente en este Parlamento a lo largo de los últimos años, nosotros, desde el Partido Popular, no compartimos la acción exterior tal y como la contempla y la desarrolla el Govern. No compartimos el despilfarro que supone este tipo de acción exterior: más de 100 millones de euros, e insisto, a los que habrá que añadir el coste, el presupuesto, para la creación de este nuevo cuerpo de diplomáticos *fake*, que, a todas luces, además, tiene tintes claramente anticonstitucionales.

Por tanto, de ahí que presentemos esta enmienda a la totalidad, a la que pedimos el apoyo de todos ustedes. Pero ya les aviso que, en caso de que este proyecto les sea finalmente aprobado, estudiaremos la interposición de un recurso de inconstitucionalidad a través de nuestro grupo parlamentario en el Congreso.

Muchas gracias.

#### **La vicepresidenta segona**

Gràcies, diputat. A continuació té la paraula, en nom del Grup Parlamentari de Ciutadans, el diputat senyor Matías Alonso Ruiz.

#### **Matías Alonso Ruiz**

Gracias, presidenta. Consejera, señoras y señores diputados... Consejera Serret, como ya anunció en su día el Grupo Parlamentario de Ciutadans, hemos presentado enmienda a la totalidad a este proyecto de ley.

Un proyecto de ley de modificación de la Ley 16/2014, de Acción Exterior y de Relaciones con la Unión Europea, cuya finalidad solapada, como siempre en su estilo de dar a sus acciones un nombre que disimule sus verdaderas intenciones, es crear ni más ni menos que un cuerpo diplomático en el ámbito de la Administración general de la Generalitat de Cataluña; es decir, un cuerpo capacitado para suplantar la política exterior, que es competencia exclusiva del Gobierno de España, y del cuerpo diplomático adscrito al Ministerio de Asuntos Exteriores. El cuerpo diplomático que pretenden crear no solamente es innecesario, sino que excede el ámbito competencial de la Generalitat de Cataluña.

Este proyecto de ley es otra vuelta de tuerca al proceso de injerencia en la política exterior que empezó a cobrar forma con la promulgación de la Ley 16/2014, de acción exterior y de relaciones con la Unión Europea. Una ley de Estado concebida para utilizarla fuera del Estado y contra el Estado. Por eso nos opusimos en su día a su aprobación.

Ciutadans siempre nos hemos manifestado a favor de que la Generalitat de Catalunya desempeñe sus competencias en acción exterior, dentro de la distribución competencial derivada de la Constitución Española y del propio Estatut de autonomía. La Generalitat puede y debe desempeñar sus funciones en el ámbito de la acción exterior, siempre de acuerdo con la legislación vigente, pero ni puede ni debe interferir de forma voluntaria y sistemática en la política exterior española, como lo viene haciendo desde la novena legislatura.

Ya lo he dicho en este plenario, pero voy a repetirlo: la voluntad de invadir y usurpar la competencia de política exterior, emprendida de forma más o menos taimada por Artur Mas durante la novena legislatura, quedó plasmada, negro sobre blanco, el 14 de enero de 2016, al crear el Departamento de Asuntos Exteriores, Relaciones Institucionales y Transparencia, a cuyo frente se nombró a Raúl Romeva, quien no dudó en presentarse ante quien le quisiera recibir como ministro de Asuntos Exteriores.

Aunque el Tribunal Constitucional tomó cartas en el asunto y obligó a cambiar el nombre del flamante departamento de propaganda en el exterior, el consejero Romeva siguió en sus trece. Su estela prepotente, opaca y manifestamente contraria al

ordenamiento democrático ha tenido continuidad en los sucesivos responsables de ese departamento, convertido en el principal instrumento propagandístico del separatismo.

La triquiñuela de enmascarar la propaganda y la intromisión competencial en política exterior en el supuesto ejercicio de la acción exterior, en la supuesta defensa aséptica de los intereses de Cataluña –por supuesto, solo los plenamente coincidentes con los del separatismo catalán–, les ha resultado útil ante la desidia y la despreocupación de los sucesivos gobiernos de España. Tanto con el PP como especialmente ahora con el PSOE lo han tenido fácil, lo han tenido muy fácil.

Más todavía si tenemos en cuenta que el PSC, como demostró la semana pasada con su posición frontal a las propuestas de Ciutadans en nuestra moción de política exterior, está del lado del separatismo y no le importa lo más mínimo la escalada constante en la injerencia de la Generalitat en la política exterior del Estado. Ni le importa al PSC, como volveremos a ver hoy con su voto en contra de esta enmienda a la totalidad, ni mucho menos le importa al PSOE, que ha demostrado sobradamente su incapacidad manifiesta de mantener una política exterior digna de tal nombre.

Este proyecto de ley no puede considerarse, además, un modelo de técnica legislativa. Mantiene la vigencia de la disposición adicional primera de la ley que pretende modificar, que reza textualmente: «Dotación de personal en el ámbito de la acción exterior y en el ámbito de las relaciones con la Unión Europea. El Gobierno ha de llevar a cabo el desarrollo reglamentario necesario y ha de adaptar las medidas adecuadas para dotar a la Administración de la Generalitat de personal con preparación y conocimientos específicos para ejercer las funciones que le corresponden en el ámbito de la acción exterior de Cataluña y en el ámbito de las relaciones de la Generalitat con la Unión Europea.»

Manteniendo la vigencia de esa disposición adicional primera, plantean una nueva disposición adicional que se redacta como si fuese ese reglamento. En lugar de elaborar un reglamento, reforman la ley.

Por otra parte, la pretensión de convertir en funcionarios de carrera al personal laboral que el separatismo ha ido colocando en los últimos siete años en tareas relacionadas con la acción exterior –léase política exterior del Gobierno–, choca, además, frontalmente con los procedimientos habituales de acceso a cualquier cuerpo funcional y, desde luego, dista mucho de los requerimientos de acceso y desempeño de la carrera diplomática.

Ya les va bien, porque de lo que se trata fundamentalmente es que sean de la cuerda. Y qué mejor que promocionar a los adeptos ya contratados. Esto también lo puede compartir el PSC, pero Ciutadans no lo comparte en absoluto. Se lo repito, consejera: acción exterior, sí; política exterior, en nuestro nombre, no.

#### **La vicepresidenta segona**

Té la paraula, en nom del Grup Parlamentari de VOX, el diputat Alberto Tarradas Paneque.

#### **Alberto Tarradas Paneque**

Bien. Muchas gracias, presidente. Empieza a tramitarse en este Parlamento una nueva afrenta, un nuevo ataque del separatismo a la legalidad y a la igualdad de todos los españoles, un ataque a la soberanía del Reino de España y a su proyección fuera de nuestras fronteras.

Miren, fue en el año 2016: la Generalitat desplegó por primera vez la cartera propia, una consejería propia de Acción Exterior, un movimiento estratégico que, sin lugar a dudas, pues, bueno, no fue una acción casual. Porque recordemos que, durante esa legislatura, en este Parlamento se perpetraron los peores delitos que puede cometer un político: se profanaron las instituciones catalanas, se coaccionó a letrados y trabajadores públicos y se enfrentó a la sociedad al borde de la contienda civil. En ese contexto, en un contexto de odio, de ilegalidad, de persecución, nace esta conse-

jería, con el único objetivo de dar cobertura internacional a ese golpe de estado que se estaba perpetrando. Y quiero recordar como terminó. Terminó con el consejero Raül Romeva enmanillado y posteriormente condenado por gravísimos delitos –de sedición, entre otros.

Desde entonces se han abierto veintiuna delegaciones del Govern de la Generalitat en puntos estratégicos de todo el mundo que funcionan a modo de embajadas para presentar a Cataluña como un estado soberano con voz propia. Se han abierto oficinas de cooperación para financiar proyectos y entidades ideológicas amigas. Se han despilfarrado y malversado cientos de millones de euros para que los separatistas, pues, puedan jugar a la política internacional y boicoteen de esta manera la política exterior que ejerce el conjunto del Estado.

Y es que, aunque a algunos les escueza, es el Gobierno de España el único que puede hacer política internacional y hacerla en representación de todos los españoles, también de todos los catalanes.

Pero hablando de acción exterior, yo quiero aprovechar esta oportunidad para reivindicar la labor que ha desempeñado históricamente la monarquía en esta materia, porque es precisamente Su Majestad, el rey de España, en su máxima representación de la unidad y permanencia de la nación, quien más ha hecho por las relaciones exteriores de nuestra patria. De hecho, es habitual que los reyes acompañen a las empresas españolas para abrir nuevos mercados, conseguir contratos que son buenos para el crecimiento económico y para el interés general.

La Casa Real es, sin lugar a dudas, uno de los mayores privilegios que tenemos los españoles, es una ventaja competitiva que tiene España frente a otras naciones vecinas como Italia, Francia o Alemania. (*Alguns aplaudiments.*) Y es que lo cierto es que somos los españoles los que proferimos las mayores críticas a esta institución histórica, porque, fuera de nuestras fronteras, la verdad es que don Felipe VI goza de un prestigio que, sin lugar a dudas, no tiene usted, señora consejera, y que no tiene ninguno de sus predecesores.

Los reyes, cada vez que viajan en misión oficial a otros países, son recibidos con los más altos honores (*veus de fons*) y utilizan este prestigio histórico que poseen para que España gane posiciones, gane nuevos contratos e incluso colabora directamente en la resolución de conflictos. ¿Puede decir usted lo mismo, señora consejera? Yo creo que, si llama usted a una puerta y le contesta el portero, pues, bueno, ya se puede dar con un canto en los dientes.

Señora *consellera*, si comparte usted conmigo –que yo creo que sí, ¿no?– la voluntad de que Cataluña tenga su lugar en el mundo, no la separe del resto de España, porque es precisamente ahí donde está la fuerza de nuestro pueblo. ¿O acaso cree usted que con su proyecto de ley de modificación de la Ley 16/2014, de acción exterior, va a lograr una mejor representación para Cataluña en el exterior? ¿De verdad cree que creando un cuerpo diplomático sin competencias legales ni legitimidad internacional va a conseguir usted más que el rey de España? ¿De verdad lo cree usted?

Mire, si a usted le interesa de verdad proyectar Cataluña, nuestras empresas, lo que tiene que hacer es trabajar en conjunto con el resto de España, con el resto de las instituciones de nuestra nación. Pero, claro, eso no es lo que quiere usted. Lo que quiere su Gobierno es presentarse internacionalmente como un estado independiente, enchufar a sus amiguetes y seguir viviendo del cuento sin que para ello le importe lo más mínimo el coste que supone para el conjunto de los catalanes. Todos sabemos que este cuerpo diplomático que hoy pretenden crear extralimita los límites legales y, bueno, pues, no va a tener ninguna función útil. Sólo servirá per incrementar el gasto público y que la consejera pueda seguir jugando a la política internacional, presentándose como la ministra de un estado que nunca existirá.

Señores diputados, con esta enmienda a la totalidad que desde VOX presentamos les pido que detengamos este despropósito, que el dinero público es limitado y debe

invertirse en las necesidades reales de los catalanes y no en los sueños, las ensoñaciones de grandeza de una consejera que se cree ministra.

Muchas gracias.

#### **La vicepresidenta segona**

A continuació, per expressar el seu posicionament, intervindran la resta de grups parlamentaris, per un temps màxim de cinc minuts cadascun.

Té la paraula, en nom del Grup Parlamentari Socialistes i Units per Avançar, el diputat David Pérez Ibáñez.

#### **David Pérez Ibáñez**

Moltes gràcies, senyora presidenta. Senyora consellera, diputades, diputats, efectivament, Catalunya ha de recuperar la influència que tenia fa anys a Europa, i és important l'acció exterior, orientada..., ha d'estar orientada a generar la prosperitat de Catalunya. S'han de respectar els límits de l'Estatut d'autonomia de Catalunya i de les lleis. I l'acció exterior de la Generalitat és clarament millorable, eh?, com moltes de les coses que fa el Govern.

I, per tant, nosaltres, efectivament, podem qüestionar també la necessitat d'aquest nou organisme i avaluar si realment aportarà un valor significatiu a la projecció internacional de Catalunya; en lloc, potser, d'augmentar la burocràcia, hem d'enfocar-nos a optimitzar els recursos que ja tenim. I aquesta proposta, en aquesta direcció, podria resultar en una duplicació de funcions i despeses innecessàries, sense un clar benefici als interessos de Catalunya en l'àmbit internacional.

I és en aquest sentit, precisament, que ja anunciem que nosaltres votarem en contra de les esmenes de retorn que s'han anunciat fa un moment, però si que plantejarem esmenes al projecte de llei de pressupostos. Ai –perdó–, al projecte de llei de la creació del cos d'acció exterior. A l'altra ja ho veurem.

En quina direcció? Miri, en tres direccions. Primer, les funcions del cos han de quedar molt clares. La llei d'acció exterior de la Generalitat és molt clara, i jo em remetria a la llei per no tenir cap problema, sobretot quan s'ha anunciat un recurs d'inconstitucionalitat. Jo crec que la llei és molt clara, dona molta competència; per tant, fem el que diu la llei i ja ho tenim.

Segon, en el perfil de les persones dels membres d'aquest cos. Ens agradaria, sobretot, deixar clar que aquestes persones han de ser experts en comerç i en relacions internacionals; aquestes persones han de ser experts en la gestió de projectes europeus, i aquestes persones han de ser experts en cooperació internacional. Aquests, per nosaltres, serien els tres àmbits centrals d'aquest cos. I, en aquest sentit, ja li anuncio que presentarem esmenes a aquesta llei.

No em puc estar d'algunes de les coses que s'han dit fa un moment a l'hora de presentar les esmenes de retorn. Primer, fan aquesta llei per poder-se relacionar amb d'altres governs. Doncs sí. I? S'ha llegit la llei d'acció exterior de la Generalitat? Article 26. L'article 26 de la llei d'acció exterior parla de relacionar-se amb d'altres governs. Ho diu la llei. Una llei que va tenir recursos d'inconstitucionalitat, si no m'equivoco –i tant! I el Tribunal Constitucional la va avalar. Es pot fer.

Vostès diuen: «Aquesta llei servirà per malparlar d'Espanya i posar en qüestió algunes de les qüestions. Qué mal que lo hacen aquellos que hablan mal de España y ponen en riesgo la integridad y sus inversiones.» Claro –claro–, a Feijóo vas, poniendo en riesgo los fondos europeos porque estaban mal gestionados, porque Europa... Literalmente dijo: «El Gobierno de España no ha cumplido los requisitos para obtener los fondos europeos porque no se le han aprobado las medidas para tenerlo.» Falso. Estaban todas las medidas y se han aprobado todos los fondos europeos. ¿Quién habla mal de España en el exterior? ¿Quién habla mal de España en el exterior cuando va a Europa? ¿Quién habla mal?

Pues sí, el Gobierno de España es el único que puede hacer acción exterior. Muy bien, ¿y por qué en la Junta de Andalucía hay un departamento de acción exterior?

¿Por qué? ¿Es también un departamento de estos que habría que suprimirlo, que va en contra de los intereses de España y todo esto? ¿Seguro? Acción exterior hacen, por lo tanto, otros gobiernos en nuestro país.

Y acabo. Algunos deberían hablar menos de la monarquía, porque cada vez que lo hacen, creo, sinceramente, que le hacen un flaco favor.

Nada más.

Moltes gràcies, senyora presidenta, senyores i senyors diputats.

#### La presidenta

Per part del Grup Parlamentari de Junts per Catalunya, té la paraula el senyor Josep Rius i Alcaraz.

#### Josep Rius i Alcaraz

Moltes gràcies, presidenta. Consellera Serret, diputats i diputades, començaré la meva intervenció –ja per deixar-ho clar i no sorprendrà ningú–, lògicament, dient que no donarem suport a l'esmena a la totalitat que han presentat aquests tres partits polítics, sobretot perquè venen d'on venen també, i presenten aquesta extrema dreta, aquesta dreta criptofranquista i cavernària, que a mi m'agrada dir. I, bàsicament, perquè avui els escoltava..., i és que el seu programa electoral, al final, jo crec que es podria reduir a una única frase: Catalunya és Espanya.

Parlem de Rodalies? Catalunya és Espanya. Parlem de sequera? Catalunya és Espanya. Parlem d'infraestructures? Catalunya és Espanya. Parlem d'acció exterior? Catalunya és Espanya. És una miqueta trist, diguem-ne, però és veritat que a això es redueix el seu programa electoral.

Després tenen un problema, vostès, de comprensió lectora també, i jo crec que, ja, les intervencions que m'han precedit abans també crec que s'han de llegir bé la llei d'acció exterior i la modificació puntual que ens proposa el Govern, per part de la seva consellera, per veure-ho clar. Vostès no creuen..., i és que no volen l'acció exterior de Catalunya. Perquè, de fet, d'alguna manera, l'autogovern de Catalunya els hi fa nosa. El que puguem fer des d'aquí i el que puguem fer aquestes institucions els hi fa nosa.

Ho deia el senyor Pérez també. Escolti, amb el senyor Enric Millo al capdavant, que promou una delegació a Brussel·les mateix, entre d'altres. O, senyors de VOX, a Castella i Lleó; si vostès ostenten la direcció d'acció exterior allà! O a Extremadura, senyors del PP i VOX estan impulsant una llei d'acció exterior.

En fi, aquesta setmana, vostès, per terra, mar i aire actuen per evitar que Catalunya pugui ser –que pugui ser–, que és el que fan sempre. Per una banda, des de l'exterior, envien aquesta missió parlamentària del Parlament Europeu esbiaixada, viciada ja d'origen, i amb les conclusions fetes en contra del model educatiu i del sistema d'immersió a Catalunya. I, per altra banda, des de l'interior, doncs, presenten aquesta esmena a la totalitat. A vostès no els hi molesta l'acció exterior, i, com els hi deia, el que els hi molesta és l'autogovern de Catalunya, les institucions que té Catalunya.

L'únic que esperen és homogeneïtzar en blanc i negre la seva concepció d'Espanya a costa d'anorrear-nos, d'eliminar o prohibir qualsevol manifestació pròpia del que conforma precisament el que som –la nostra llengua, la nostra cultura i història– i, sobretot, la nostra voluntat de fer i de ser, i també, lògicament, la volem fer aquí i la volem fer a l'exterior.

Miri, llegia ahir una entrevista molt interessant del senyor José Luis Villacañas, que els hi recomano –l'autor d'*Érase una vez España*–, i definia amb precisió el que crec que és el problema també de les seves polítiques. Deia: «L'aspiració d'homogeneïtat de l'Estat espanyol l'ha portat a creure's la seva mentida. Espanya és un estat prematur i una nació tardana. No és una nació en la mesura que no ha pogut mai establir un sistema de representació polític unitari. I d'aquí plora la criatura.»

Pel que fa al text propi de la llei, que ja tindrem temps de debatre i de treballar en els propers mesos, en primer lloc volem celebrar que el Parlament sigui aquest espai



de debat i de rendició de comptes del Govern i que, per tant, hi puguem treballar; també, és cert, la disposició de la consellera a explicar-nos des del primer dia la voluntat de dur a terme aquesta modificació puntual de la llei. Com saben, des de Junts per Catalunya defensem l'acció exterior, defensem que es faci amb un sentit d'estat i compartim, per tant, la voluntat aquesta de que tinguem un cos d'acció exterior.

Jo crec que sí que cal també definir i precisar algunes d'aquestes qüestions que preveu aquesta modificació puntual. Ja els hi avanço que també... Ja els hi havia dit, de fet, que també els hi presentariem algunes esmenes. Volem un cos d'acció exterior –com vostè, n'estic convençut– que excel·leixi, amb els millors perfils, els més ben preparats, i que, sobretot, permetin donar resposta a les necessitats que tenen els catalans tant aquí com a fora. I, per tant, ho farem amb la millor de les disposicions per tal de poder arribar a un acord.

La imatge exterior d'Espanya, senyors del PP, la fan vostès cada vegada que intervenen. I respecte a la Casa Reial, que «es uno de los mejores privilegios que tenemos los españoles» i «va a conseguir más que el rey de España», és impossible realment, quan el rei d'Espanya acompanya determinades missions, aconseguir més que ell, això per descomptat.

Moltíssimes gràcies.

#### **La presidenta**

Per part del Grup Parlamentari de la CUP - Un Nou Cicle per Guanyar, té la paraula el senyor Carles Riera Albert.

#### **Carles Riera Albert**

Bé; gràcies, presidenta. Consellera... Bé, avui tornem a tenir, per enèsima vegada, com a mínim dos debats. I un de tercer que a nosaltres ens agradaria afegir a propòsit.

El primer: un nou debat, una nova discussió sobre si el nostre país i les nostres institucions tenen dret o no a tenir una política exterior, una política internacional pròpia. Per enèsima vegada tornarem a repetir que sí, que indiscutiblement el nostre país té el dret i té l'obligació de desenvolupar una diplomàcia pública pròpia, una política exterior pròpia, no només per defensar els seus drets i els seus interessos en l'escena internacional, sinó per esdevenir un actor internacional, un subjecte polític internacional que incideixi, que intervingui en les qüestions internacionals, perquè avui no hi han ja problemes locals ni tan sols problemes nacionals: tots, la majoria, i precisament els més importants, són problemes o reptes que són de dimensió global i que per resoldre'ls realment amb perspectives de futur i amb eficàcia cal abordar-los, certament, des de l'àmbit local i nacional, però finalment troben la solució en l'àmbit internacional i en l'àmbit global o no la troben.

I un segon debat és com fer això, com reforçar aquesta política internacional, com reforçar aquesta política exterior. Avui aquesta proposta ens planteja fer-ho dotant-nos d'un cos diplomàtic, d'un cos expert especialitzat en política internacional, cosa que hauria de formar part de la més absoluta normalitat en tot país i en tota institucionalitat que vulgui tenir una política exterior pròpia. Per tant, amb aquest objectiu hi estem d'acord, amb aquest repte hi estem d'acord, i, per tant, donarem suport avui a aquesta iniciativa i, com ja hem dit, donarem suport també a que aquesta llei, aquesta transformació de la llei d'acció exterior s'acabi aprovant.

Hi ha, però, un tercer debat que també ens agradaria abordar. Ja sé que no és el debat del dia, però no podem deixar de fer-lo. I és: per què això? Per què volem reforçar la política exterior? Ja sé que avui parlem del com, no del per a què, però ens agradaria aprofitar aquest breu temps que ens queda per parlar també del perquè. Abans ja ho he dit: perquè considerem que és imprescindible que el nostre país esdevingui un actor internacional per defensar els seus drets; els seus drets col·lectius, els seus drets socials, que també juguen en l'escenari internacional; el seu dret a l'autodeterminació, que finalment tindrà una resolució democràtica a escala inter-



nacional i que haurem de guanyar; però també perquè sigui un actor internacional solidari, que practiqui l'internacionalisme, hi insisteixo, perquè els grans reptes globals, finalment, per més que tinguin propostes i iniciatives d'àmbit local o nacional, trobaran solució o resolucions definitives o d'impacte si aquestes solucions es donen a l'escala global.

I aquí hem de ser-hi, hem de participar-hi i hem d'incidir-hi, no només en defensa pròpia dels propis interessos, sinó per contribuir a que l'agenda global evolucioni en un sentit contrari al que actualment s'està imposant; una agenda que evolucioni cap als objectius de Nacions Unides, que evolucioni cap a escenaris de pau, de desarmament, de cooperació, de lluita i de reversió del canvi climàtic i, en definitiva, de justícia social i ambiental a escala planetària. Volem que el nostre país sigui un actor de referència en l'assoliment d'aquests objectius. I això, des del nostre punt de vista –i aquí és on ve el debat i la controvèrsia o la polèmica–, aquests objectius i aquestes finalitats del que hauria de ser la nostra incidència internacional..., nosaltres considerem que a vegades el Govern no va en aquesta línia o no hi va prou.

Per tant, ens agradaria que el reforçament de la nostra política exterior amb aquest cos diplomàtic també sigui una oportunitat per reforçar aquests objectius que nosaltres estem proposant i per redreçar la política exterior del Govern. Una política que hauria de ser més crítica amb una Unió Europea cada cop més dominada pels lobbys dels combustibles fòssils, dels grans grups financers, de la indústria armamentista. Una Unió Europea que evolucionarà, lamentablement, cap a l'«austericidi» novament, cap a les polítiques d'austeritat contràries a la classe treballadora. Una Unió Europea que està fracassant estrepitosament en la seva política de guerra a Ucraïna, contribuint només a allargar el conflicte i a fomentar la indústria de la guerra a Europa en detriment d'altres objectius que serien prioritaris. El conflicte a Palestina: la Unió Europea està fracassant en aquest conflicte. No està tenint una posició que és la que s'ha de tenir: en favor dels drets del poble palestí i demanant immediatament un alto el foc i exigint a Israel que acabi amb l'ocupació i respectant les pròpies resolucions de Nacions Unides. I aquí cal que el nostre país es posicioni –i ja acabo, presidenta. Com? Doncs sumant-se als 153 països de Nacions Unides que han demanat l'alto el foc i que critiquen Israel i, per tant, també aturant les relacions comercials i diplomàtiques amb l'Estat d'Israel, etcètera.

**La presidenta**

Gràcies...

**Carles Riera Albert**

Objectius que són molt importants, que no podem defugir; com la crisi migratòria de la Unió Europea, amb la qual hauríem d'estar al costat dels drets humans i no d'aquesta política criminal. Fer-ho amb les entitats exteriors.

I, per tant, nosaltres –gràcies, presidenta, i disculpi que m'hagi allargat en la ponència– el que farem és vetllar especialment perquè aquest cos diplomàtic es faci amb respecte als treballadors i treballadores, i escoltarem atentament els sindicats.

Gràcies.

**La presidenta**

Gràcies, diputat. Per part del Grup Parlamentari d'En Comú Podem, té la paraula la senyora Susanna Segovia Sánchez.

**Susanna Segovia Sánchez**

Gràcies, presidenta. Conselleres, diputats, diputades, em permetran que comenci novament recordant que la matança a Gaza continua, que els bombardejos continuen, que ja estan fregant les vint mil persones assassinades per aquests bombardejos, la majoria –la meitat, com a mínim– són nens i nenes, i que gairebé 2 milions de persones han estat desplaçades. Crec que no hem de normalitzar la situació, i, si especialment parlem de política exterior, ho hem de dir més que mai. I aprofitar per

demanar una vegada més, també, des d'aquí, l'aturament de la venda d'armes cap a Israel, tal com ho va fer l'Ajuntament de Barcelona la setmana passada –esperem que aquest Parlament també pugui sumar les majories necessàries per poder-ho demanar–, i també la suspensió de les relacions del Govern de la Generalitat de Catalunya amb Israel.

Dit això, i intentant (*alguns aplaudiments*) –gràcies!– centrar-nos una miqueta en la llei, jo crec que és una llei senzilla, eh?, és una llei bàsica, que bàsicament és la creació d'un cos propi per a la funció d'acció exterior que té el Govern de la Generalitat de Catalunya, que està regulada en un estatut, en una part que no ha sigut recorreguda ni suspesa pel Constitucional; en una llei d'acció exterior, que no ha estat recorreguda ni suspesa pel Constitucional. I el raonament és senzill: si tens unes funcions i unes polítiques específiques que requereixen uns coneixements tècnics i aptituds i actituds específiques i professionals, necessites un cos especial per poder donar resposta. Crec que és com bastant fàcil d'entendre quina és la proposta que es fa. I segurament molts ens plantejaríem per què no s'ha fet abans, perquè segurament s'hauria hagut de fer abans.

Jo recordo l'època que treballava a l'Agència Catalana de Cooperació al Desenvolupament i un dels problemes que hi havia sovint era no trobar als altres departaments de la Generalitat de Catalunya, fins i tot a vegades al mateix departament que tenia les competències en acció exterior, persones amb les capacitats necessàries, els coneixements necessaris per poder exercir aquestes funcions. Per tant, que s'identifiquin claríssimament quines són aquestes capacitats i aquestes funcions per poder exercir bé aquestes responsabilitats em sembla que és una cosa bastant evident.

Per exemple, estem treballant en la creació d'un centre d'empresa i drets humans que tindrà, dintre de les seves funcions, si les majories ho permeten, la capacitat de sancionar aquelles empreses que no presentin la documentació que se'ls hi requereixi. Per poder sancionar han de ser funcionaris i funcionàries, no pot ser un altre tipus de personal. Nosaltres el que volem és que en aquest centre hi hagin persones amb els coneixements suficients per poder fer aquestes sancions i per poder treballar en la investigació i la detecció de les possibles vulneracions de drets humans a càrrec de les empreses.

Si volem treballar la coherència política i fomentar la cooperació internacional dels departaments, necessitem que a cada departament hi hagin persones especialitzades i amb coneixements de llengües per poder fer aquestes funcions a l'exterior. Per tant, sí, endavant.

També aclarir-ho: el mecanisme ara mateix no està pensat tant per crear un cos diplomàtic nou; no es diu enlloc que hagi de tenir unes funcions diplomàtiques i, a més a més, tampoc serà un cos diplomàtic –tampoc ens enganyem. Bàsicament, també, es nodrirà inicialment sobretot de promoció interna i mecanismes d'accés per als funcionaris i funcionàries que creguin que corresponen al perfil que s'està demanant. Així que desdramatitzem les coses una miqueta. No estem aquí ara mateix ni anant contra els interessos d'Espanya ni posant en qüestió la política i la capacitat de Catalunya de fer acció exterior; estem creant un cos especial per a l'acció exterior que tingui persones amb els coneixements i els idiomes necessaris.

Per tant, nosaltres, evidentment, no donarem suport a l'esmena a la totalitat, però és que, a més a més, creiem que és un text necessari, i farem aportacions per intentar millorar el procediment. Sabem que hi ha sindicats que, tot i que ho han treballat, hi estan d'acord, també, amb la creació. Hi han sindicats que els hi han fet arribar –perquè ens ho han fet arribar també als grups– aportacions que creiem que es podrien millorar, com, per exemple, el nivell d'anglès. Possiblement no hagi de ser un B2 –que, amb perdó, és el que tinc jo, i no em veig massa capacitada per relacionar-me amb totes les capacitats plenes en el món internacional–; segurament hauria de ser un nivell més alt, com un C1, que és un nivell ja de professionalització.

Per tant, coses a millorar encara. Necessari que es faci. Crec que hem d'entomar el personal de les delegacions, quin paper té. Amb la consellera, alguna vegada ho parlàvem: no pot ser que el personal de les delegacions sigui un mecanisme de contractació una mica estrany, que encara no sabem ben bé com es fa. Per tant, no té massa sentit crear un cos com aquest que no inclogui el personal de les delegacions també, perquè, a més a més, com més transparent i més accés a la funció pública, més fàcil serà defensar la feina que fan les delegacions.

Gràcies.

**La presidenta**

Per part del diputat no adscrit, té la paraula el senyor Antonio Gallego Burgos.

**Antonio Gallego Burgos**

Gracias, presidenta. A ver, el Gobierno catalán va por la vida como si fuera un gobierno de una nación soberana, reconocida internacionalmente y con capacidad de entablar relaciones con otros estados soberanos. Y esto, francamente, es falso. Esto de abrir falsas embajaditas más allá de las oficinas de Acció, intentar hablar de tú a tú con otros estados o crear un cuerpo de embajadores de chichinabo para generar conflictos, esto, en fin, genera tanto conflicto como cachondeo a partes iguales, ¿no?

Con esta ley van a violar la sentencia del Tribunal Constitucional sobre las competencias internacionales que *sí* pueden desarrollar las comunidades autónomas. Yo les pido que se comporten con lealtad institucional. Coordínense con el Estado, respeten la competencia exclusiva del Estado en materia de relaciones internacionales.

Y acabo. La Real Academia define «impostor» como «que finge o engaña con apariencia de verdad». También dice: «Suplantador: que se hace pasar por lo que no es.» Pues eso son ustedes, un gobierno de impostores.

**La presidenta**

Per part del Grup Parlamentari d'Esquerra Republicana, té la paraula el senyor Jordi Albert i Caballero.

**Jordi Albert i Caballero**

Bé; gràcies, presidenta. Diputats, diputades, treballadors i treballadores de la casa, conselleres... També un agraïment als assistents avui en el Ple que tenen un clar interès respecte a aquesta norma que avui esperem que continuï endavant: al Colpis, a UGT i a Comissions Obreres. De fet, des d'Esquerra Republicana hem decidit designar el diputat que porta tots els afers de funció pública i no pas la diputada que porta exteriors, perquè volem posar molt l'accent també en els requisits i en com creem aquest cos d'acció exterior.

Bé, em sembla que amb les diputades i els diputats que m'han precedit en la paraula crec que ha quedat bastant clar, i, per tant, el primer missatge important que volem enviar és: aquesta norma la treballarem; la treballarem amb els grups parlamentaris. Crec que el Govern ha fet molt bona feina de preparació; crec que arriba en un estat òptim en el nostre Parlament i que, per tant, entre els diferents grups parlamentaris, en el marc de la ponència i de les diferents esmenes que ja han anunciat que hi presentaran, estic convençut de que podrem arribar a un acord. Un acord que també esperem que sigui ràpid, que anem per feina; que crec que és interessant que puguem anar per feina i que d'aquesta manera puguem tenir aquest cos d'acció exterior i de la Unió Europea al més aviat possible en marxa. Per tant, des d'aquest punt de vista, com sempre passa quan ens reunim i treballem plegats, doncs trobar solucions. I, per tant, des d'aquest punt de vista, que aquesta norma tiri endavant al més aviat possible.

D'altra banda, la creació del cos d'exteriors és imprescindible. Crec que és... Abans s'ha mencionat també, ja fa molt de temps –molt de temps– que és un requeriment. Jo crec que també aporta un nivell de professionalització i aporta un nivell de rigor també en la resta de departaments, que ajudarà, i molt, a la defensa dels interessos de Catalunya a nivell internacional. I quan parlem de la defensa dels inte-

ressos de Catalunya a nivell internacional, doncs interpel·lem també tots els departaments del Govern, i d'aquí la necessitat de que hi hagi aquest cos d'acció exterior.

I per què els interpel·lem? Doncs perquè, quan els grups parlamentaris demanen al Govern de la Generalitat que hi hagi més inversions a Catalunya, necessitem aquest cos d'acció exterior; quan els grups parlamentaris demanen que es defensi la promoció de la cultura i de la producció cultural a Catalunya, necessitem aquest cos d'acció exterior; quan els grups parlamentaris requereixen que hi hagi un major nivell de cooperació internacional, necessitem aquest cos d'acció exterior; quan els grups parlamentaris requereixen que defensem els interessos del teixit social i econòmic arreu del món, necessitem aquest cos d'acció exterior; quan els grups parlamentaris requereixen que en situacions de conflicte puguem interpel·lar i puguem intervenir en la defensa dels ciutadans i les ciutadanes catalanes que tenim arreu del món, requerim i necessitem aquest cos d'acció exterior. I, per tant, el que avui estem fent és simplement normalitzar una situació que en altres territoris de l'Estat, d'altra banda, no tenen cap problema en posar sobre la taula.

No em sorprenen les esmenes a la totalitat presentades –no em sorprenen. Crec que no sorprenen cap dels diputats i les diputades d'aquesta cambra. Crec que tampoc sorprenen cap dels assistents que tenim avui en el públic. Cada vegada que des de Catalunya s'impulsen mesures en acció exterior, cada vegada –i mirin si és feble, o deu ser feble, la diplomàcia espanyola– s'espanten. Catalunya aconsegueix espantar la diplomàcia espanyola. No estan tan segurs de la seva mentalitat potent, i fins i tot en alguns casos imperial, de *la gran nación española*? No estan tan segurs d'aquesta potencialitat? Per què s'espanten, doncs? Per què s'espanten? És realment titllar el *ridícul*, quan hi han altres territoris de l'Estat on vostès governen que no hi ha cap tipus de problema en desplegar aquesta acció exterior, i aleshores no hi veuen cap tipus d'amenaça, no hi veuen cap tipus d'impediment.

Des de Catalunya ho farem, i ho farem amb l'acompanyament d'aquells grups que realment veuen en aquesta norma i en la creació d'aquest cos una gran oportunitat per defensar els interessos de Catalunya, la ciutadania del nostre país, i que hi veuen, en aquesta norma, una necessitat, també, per millorar els nivells de professionalització de totes aquestes relacions. Per tant, des d'Esquerra treballarem per fer-ho possible. I, per cert, si la comparativa ha de ser *con la monarquía*, això els hi asseguro: els nostres no cobraran comissions.

#### **La presidenta**

Acabades les intervencions, cridem a votació.

*(Pausa llarga.)*

Acabat el debat, els anuncio una nova delegació de vot que ha entrat avui aquest matí, i, d'acord amb l'article 116.5 del Reglament, procedirem a la votació conjunta de les tres esmenes a la totalitat de retorn de la iniciativa legislativa.

S'inicia la votació.

El resultat de la votació són 20 vots a favor, 109 en contra i cap abstenció.

Vist el resultat de la votació, atès que les esmenes de la totalitat de retorn han estat rebutjades, aquesta iniciativa legislativa pot continuar la seva tramitació.

Passem ara al cinquè punt de l'ordre del dia... *(Aplaudiments.)*

#### **Decret llei 3/2023, del 7 de novembre, de mesures urgents sobre el règim urbanístic dels habitatges d'ús turístic**

203-00038/13

Passem ara al cinquè punt de l'ordre del dia, que és el debat i votació sobre la validació del Decret llei 3/2023, del 7 de novembre, de mesures urgents sobre el règim urbanístic dels habitatges d'ús turístic.

En primer lloc, i d'acord amb l'article 158.2 del Reglament, intervindrà la consellera de Territori per exposar les raons per les quals ha estat promulgat aquest decret llei. Té la paraula, doncs, la consellera, la senyora Ester Capella i Farré.

#### La consellera de Territori

Molt bon dia. Gràcies, presidenta. President, conselleres, diputades, diputats, avui aquest Parlament tornarà a ser pioner i s'avança a la garantia del dret a l'habitatge, com ho ha estat d'altres vegades. Avui aquest Parlament torna a demostrar que tot allò que es demana al Govern en matèria d'habitatge són demandes serioses.

I, mirin, hi ha dos maneres de fer política: transformant i fent que les coses passin, o bé no fer res i deixar que tot continuï igual, per tant, beneficiant els que els agrada que no canviï res. Hi ha dues maneres de fer política: treballar per l'interès general i pel bé comú o treballar pels interessos d'alguns. Avui aquest Parlament tornarà a demostrar que el Govern transforma, que el Govern de Catalunya fa que les coses passin, que treballa per l'interès general i que treballa per garantir el dret a l'habitatge. El dret a l'habitatge és la porta d'accés a tots els altres drets: sense un sostre que t'aixoplugui, difícilment els ciutadans tenen dret a cap dret.

I ho farà de la mà d'alguns partits polítics –i ho farà de la mà d'alguns partits polítics–: PSC, comuns i la CUP. D'altres volen ubicar-se al costat de la dreta extrema i de l'extrema dreta, és allà on se senten còmodes; d'altres es volen ubicar allí, en el ventall de la dreta.

Avui aquest Parlament aprovarà una regulació que garanteix una cosa tan bàsica com és el dret a l'habitatge. L'habitatge és per viure-hi i no és per especular. Vaja, una cosa tan senzilla com donar compliment al que diu la llei del sòl: que la reserva de sòl residencial ha d'estar destinada a cobrir les necessitats de l'habitatge residencial, i habitatge residencial vol dir habitatge permanent, vol dir arrelament, vol dir cohesió social.

Els hi donaré dades: a Catalunya l'any 2015 hi havia 47.000 habitatges d'ús turístic; l'any 2023 en tenim més de cent mil. A Catalunya l'any 2015 hi havia 260.000 places d'habitatge d'ús turístic; l'any 2023 en tenim més de 530.000. En vuit anys, els habitatges d'ús turístic s'han multiplicat, han augmentat un cent per cent, sense control ni planificació, tant les places com els establiments. Aquest decret posa ordre i desplega allò a què la llei del sòl ja ens obliga. Per primer cop diem que la barra lliure a costa dels nostres barris, ciutats i pobles s'ha acabat. (*Alguns aplaudiments.*) Hem de complir amb el mandat de la llei del sòl, que l'ús del sòl ha de garantir l'habitatge residencial permanent, per viure-hi les persones, per cohesionar, per arrelar, per fer que els nostres pobles no perdin habitants; pobles, ciutats i viles no han de perdre habitants.

La proliferació d'habitatges d'ús turístic és habitatge residencial al que se li ha canviat l'ús per obtenir-ne beneficis quantiosos. És a dir, l'habitatge d'ús turístic ha fet desaparèixer en gran part l'oferta d'habitatge residencial. Aquest decret llei que avui convalidem actua sobre ciutats i municipis que han estat declarats zona tensa –són cent quaranta municipis, que representen el vuitanta per cent de la població de Catalunya–, més aquells municipis que la proliferació d'habitatges d'ús turístic pot generar problemes d'equilibri en l'entorn urbà.

Els dono més dades: a Catalunya, el preu de lloguer els darrers deu anys ha incrementat en un quaranta-tres per cent; a Barcelona, en un seixanta-dos per cent. Per tant, diguin-me vostès si és assumible per a qualsevol societat el que ens està passant mentre no fem res. I això vol dir també que el Govern de l'Estat ha de complir amb les seves obligacions legals: publicar la memòria de zones tenses i l'índex de preus de les zones tenses. Per què? Doncs per garantir que el preu de l'habitatge no continua pujant.

Durant aquest mes de vigència del decret, hem sentit molt soroll; molt soroll sobre el decret i molt poca argumentació. I perquè tothom sapiguem de què estem par-



lant: l'apartament turístic és una forma d'allotjament hoteler. Nosaltres, en aquesta regulació, no diem res dels apartaments turístics, perquè no ens pertoca. Hi insisteixo, és una forma d'allotjament hoteler que està regulada. L'habitatge d'ús turístic és el lloc al que se li ha pervertit l'ús per intentar especular amb l'habitatge residencial. Per tant, un ús no previst per la llei del sòl. No hi ha arguments en contra, només soroll i titulars buits i falsos.

Qui està en contra d'aquesta regulació ho fa només amb la voluntat de mantenir privilegis d'un sector d'un sector no regulat des de fa massa anys. Qui està en contra d'aquesta regulació ho fa amb la voluntat de seguir especulant amb l'habitatge, amb el dret a l'habitatge, amb el dret a l'accés a l'habitatge, mentre estem immersos en una emergència habitacional. Qui està en contra d'aquesta regulació es posiciona en contra de l'interès general, sí, es posiciona en contra de l'interès general i no treballa pel bé comú i no pensa en els ciutadans, només pensa en un sector que, com deia, ha pervertit l'ús de l'habitatge residencial.

Un decret sobre el qual els hi avanço que hem arribat a un acord amb el grup parlamentari del PSC, que en garanteix la convalidació, obrint-lo com a projecte de llei per incorporar-hi algunes modificacions, que espero que expliquin ells mateixos. Com deuen comprendre vostès, algunes d'aquestes modificacions no són del grat d'aquesta consellera ni del Departament de Territori ni del Govern, perquè, en definitiva, deixa portes obertes, permet o arriba a la singularitat, en algun aspecte, que podríem arribar algun dia que en matèria de llei urbanística els ajuntaments també reclamessin. En virtut d'aquesta suposada autonomia municipal, ens reclamessin que això de les zones verdes és molt pesat i que potser caldria que cada ajuntament decidís si li convenen o no li convenen zones verdes. Per tant, nosaltres treballarem perquè al llarg del projecte i, per tant, també en un futur, el decret torni i, per tant, la legislació torni allà d'on no hauria d'haver sortit mai.

Però, en tot cas, deixin-me que els hi digui: aquest decret, quan es convalidi, per tant, mantindrà també l'esperit inicial d'aquesta norma i l'objectiu que ens hem marcat com a govern, que aquest departament ho ha dit sovint i ho ha sovintejat en les seves afirmacions, com també ho ha fet el president de la Generalitat: hem de treure l'habitatge de la lògica del mercat, perquè ens està expulsant la ciutadania i no dona esperances.

I permetin-me que faci una sèrie d'apunts donant-los unes quantes dades més. Respecte al suposat impacte negatiu en l'economia i en l'atur. Com he dit, en els darrers vuit anys han augmentat els habitatges d'ús turístic en més d'un cent per cent. Com pot ser, llavors, que al mateix temps no hagi augmentat en un terç la població ocupada en el sector turístic? Si fem aquesta regla de tres, resulta que no surten els números. En què es basen per dir que hi haurà aquesta suposada pèrdua de llocs de treball? Per tant, això no s'aguanta, se sustenta en base a dades fictícies. Segons les pròpies dades de l'enquesta feta pel lobby d'habitatges d'ús turístic, només el cinc per cent del total de viatgers que venen a Catalunya només busquen habitatges d'ús turístics per estar-hi el temps que estan de turisme a Catalunya. Si hi ha una reducció del nombre d'habitatges d'ús turístic, aquest cinc per cent de turistes deixaran de venir? Això no ho sabem. Però el que sí que sabem és que el noranta-cinc per cent de turistes restant no tenen cap problema en continuar visitant Catalunya i venir a fer turisme a Catalunya.

D'altra banda, què posa més en perill el turisme, la regulació i l'ordenació per evitar morir d'èxit o la barra lliure desfermada que provoca externalitats no desitjades per al conjunt de la ciutadania? Algú creu que és sostenible per a un municipi com Begur, de 4.177 habitants, que hi puguin haver 9.641 turistes només en habitatges d'ús turístic, sense comptar, com vostès poden entendre, hotels, apartaments i els càmpings de la vora? Algú creu que és sostenible per Naut Aran, un municipi de 1.923 habitants, que hi puguin haver 6.754 turistes, sense comptar també els hotels, els apartaments turístics i els càmpings que hi ha? O a l'Ametlla de Mar, municipi



de 7.209 habitants, on hi ha places d'habitatges d'ús turístic per a 10.692 turistes? I podria continuar amb els 262 municipis de la llista. En base a què, pensen vostès, o alguns de vostès s'atreveixen a dir que això és sostenible? O és justament aquest descontrol el que provoca... Jo diria i afirmo que segurament és aquest descontrol i aquest desgavell el que realment genera, doncs, el rebuig al turisme. Perquè, sap que passa? Que quan passa això a qui s'està expulsant és als habitants que haurien de poder residir en els municipis i pobles dels 262 municipis d'aquesta llista.

I, mirin, quines dades utilitzem nosaltres? Doncs les dades públiques. I els hi dono més dades, i continuem treballant sobre dades certes. Rialp, al Pallars Sobirà, dotze habitatges d'ús turístic per cada cent habitants; augment del preu de lloguer l'últim any: 9,69 per cent. Mont-roig del Camp, al Baix Camp, vint-i-dos habitatges d'ús turístic per cada cent habitants; augment del preu de lloguer l'últim any: set per cent. Salou, al Tarragonès, vint-i-quatre habitatges d'ús turístic per cada cent habitants; augment del preu de lloguer l'últim any: un 5,28 per cent. Roses, a l'Alt Empordà, vint-i-sis habitatges d'ús turístic per cada cent habitants; augment del preu de lloguer l'últim any: un onze per cent. El Port de la Selva, a l'Alt Empordà, seixanta-un habitatges d'ús turístic per cada cent habitants; augment del preu de lloguer l'últim any: 26,18 per cent.

Reflexionin; reflexionin amb les dades que els hi estic donant. Quaranta-tres per cent els darrers últims deu anys a Catalunya d'increment del preu del lloguer; seixanta per cent a l'àrea de Barcelona, Barcelona capital. A vostès els hi han apujat els seus salaris en la mateixa proporció? Les dades són públiques i prou evidents. No les posin en dubte. Consultin totes les bases de dades de les que jo els hi he desgranat petits exemples.

Per tant, és urgent retornar el màxim d'habitatge possible a l'oferta d'habitatge. L'habitatge és un dret, i no és un dret especular amb l'habitatge –l'habitatge és un dret, i no és un dret especular amb l'habitatge. L'interès general sempre per sobre de l'interès particular. Garantir drets dels ciutadans per sobre de tot, sempre i a tota hora; no amb proclames, sinó amb fets.

S'utilitzen també arguments ridículs i sense cap base, com que posen problemes als petits propietaris que tenen segones residències. Quina és la realitat? No s'elimina la possibilitat de tenir habitatge d'ús turístic mentre es pugui garantir l'ús residencial en el conjunt del municipi. No estem prohibint els habitatges d'ús turístic; els estem ordenant i estem equilibrant, sí –i estem equilibrant–, cosa que alguns no volen que passi, perquè en el desgavell guanyen els de sempre, com sempre. Qui tingui una segona residència de la que vulgui treure un rendiment econòmic té, continua tenint, la mateixa capacitat de sempre, que no és una altra que llogar la seva propietat amb caràcter temporal o en un lloguer permanent. O en un lloguer permanent o bé de forma temporal. Aquesta possibilitat no és un límit.

També els indico una altra derivada que a vostès no els hi agrada escoltar: La propietat té una funció social –la propietat té una funció social. El dret de propietat no és il·limitat. No estem en el temps de l'imperi romà, que la propietat era il·limitada, miraven al cel i allà on pensaven que hi havia l'infern. Allà on els hi arribava la vista existia i es podia fer tot allò que es volia sobre la propietat. En l'època moderna, en les democràcies avançades, la propietat té una funció social.

I miri, i hem parlat amb tothom. I «tothom» vol dir tothom: ajuntaments, associació de municipis, federació de municipis, amb la síndica d'Aran –els hi recordava l'altre dia aquí des d'aquest faristol–, amb els alcaldes del Pirineu, amb alcaldes que..., amb l'Ajuntament de Barcelona, amb l'alcalde de la capital del país i, evidentment, amb tots aquells alcaldes que han regulat com han pogut. I «regular com han pogut» vol dir congelar i generar un monopoli. I fer que no passi res, quedant-nos com estem, perquè el nostre mal no deu voler soroll. Doncs mirin, aquesta no és la manera d'avançar ni de progressar. I aquesta no és la manera de garantir el dret a l'habitatge.

El Govern de Catalunya té una responsabilitat amb la ciutadania d'aquest país que no volem eludir: deslligar l'habitatge de la lògica del mercat per garantir el dret a l'habitatge. Els ultraliberals, que sempre diuen que no cal regular el preu del lloguer, que no cal que fem absolutament res, que només cal que es garanteixi una oferta adequada, ara què em diran? Amb quina excusa no convalidaran aquest decret? Perquè els hi reitero, per si no se n'han assabentat: els habitatges d'ús turístic han d'anar destinats a habitatge permanent mentre hi hagi manca d'habitatge disponible i no hi hagi suficient oferta d'habitatge. *(Alguns aplaudiments.)*

Com continuaran justificant que de forma permanent, any rere any, de l'oferta de lloguer residencial perdem deu mil habitatges en un sol any? Com justificaran això? Habitatge que hauria d'anar a oferta d'habitatge de residència permanent. Com ho expliquen? Com ho continuaran explicant? Mirin, començava dient que hi ha dos maneres de treballar i de fer política: transformant i fent que les coses passin, o deixar de fer i deixar que tot continuï igual; que, fent això, garantim que els de sempre, com sempre, continuïn guanyant. I els de sempre, els més, són els que sempre perden.

Hi ha dos maneres de fer política: treballar per l'interès general o treballar per l'interès d'uns quants, que és això el que fa la dreta, l'extrema dreta i la dreta més a la dreta. Avui Junts va de la mà i anirà de la mà de la dreta, que és allà on es senten còmodes vostès. Malgrat vostès... Mirin, i aquest Nadal, quan es desitgin bon Nadal i facin dringar les copes i es desitjaran, ben reposats en unes bones cadires i en unes cases estupendíssimes, recordin –recordin–, tinguin un moment, un minut només o un segon, i pensin en les persones que avui a Catalunya no poden arribar a final de mes i no poden pagar el seu lloguer, que saben que els desnonaran, sí. *(Aplaudiments.)*

Pensin, sí, pensin... *(Remor de veus.)* No es posin nerviosos. Pensin en els joves que no poden pensar en el seu projecte vital i construir un projecte vital perquè no poden accedir al dret a l'habitatge, perquè ni tenen els salaris per poder pagar els lloguers que el mercat ens col·loca i amb els percentatges d'increment que els hi he dit, i perquè, doncs, efectivament, no hi ha habitatge disponible, perquè una part de l'habitatge també se sostreu de l'habitatge residencial. Només els hi demano que hi pensin un segon. I que quan tornin i quan premin el botó avui pensin què han de fer: si votar a favor d'aquest decret o votar en contra d'aquest decret.

I mirin, malgrat vostès, malgrat vosaltres, el Govern seguirem garantint drets i garantint el dret a l'habitatge com a porta d'accés a tots els altres drets. I, malgrat vostès, la platja continua estant sota les llambordes.

Moltes gràcies.

#### **La presidenta**

A continuació, intervindran els grups parlamentaris per a fixar la seva posició. Aquest torn serà d'un temps màxim de deu minuts per a cada grup parlamentari.

Té la paraula, per part del Grup Parlamentari Socialistes i Units per Avançar, el senyor Òscar Ordeig i Molist.

#### **Òscar Ordeig i Molist**

Gràcies, presidenta. President, consellera, membres del Govern, diputades i diputats, representants del sector que ens acompanyen, membres del departament, jo crec que..., un aclariment per començar la nostra intervenció. Jo crec que estaria bé un aclariment de la consellera, o si ens el pot fer el grup parlamentari. Hem entès que la consellera deia que hi havia un acord, però que treballarien per tornar al text original del decret. Per tant, compte, perquè els acords són difícils per a tots plegats, amb renúncies de tots plegats. Caldria defensar-los..., explicar-los, defensar-los i respectar-los. *(Aplaudiments.)* Perquè encara –encara– no s'ha votat.

Per tant, anunciem que avui al matí hem arribat, com ha dit la consellera, a un acord amb el grup d'Esquerra Republicana, amb el grup parlamentari, per tal de garantir que en algunes de les coses que la consellera ha dit estem d'acord. D'altres,

consellera, com ha dit el nostre president del grup parlamentari a la sessió de control..., que deia: «Intentem fer política amb bona actitud i política útil.» I això és el que ens ha guiat tota aquesta negociació, que ha sigut complicadíssima –complicadíssima. I llavors també m'hi referiré, a alguns dels temes que nosaltres hauríem fet diferent, que hauríem fet molt diferent, en actitud i en contingut segurament. Com vostè ha dit, al final també hem cedit: hem acordat. Creiem que és un bon acord i el defensarem, d'acord?, que va en la línia del que dèiem, que calia donar autonomia també als ajuntaments i no podem uniformitzar tot Catalunya, perquè hi ha realitats molt i molt diferents.

En el dret a l'habitatge, el dret a la «vivenda»..., és que qui discuteix això? Qui discuteix això? No discutim això. Discutim que el Pirineu no pot ser regulat igual que Barcelona. I llavors també, també reclamem que si hi ha alguns companys que no ho acaben de veure, perquè tenen..., perquè ens vam trobar un decret fet a sobre la taula i llavors parlem d'una cosa que ja estava feta. Doncs si alguns companys no ho veuen i no donen suport a aquest decret, que se'ls respecti. (*Aplaudiments.*) Nosaltres, que hi votarem a favor; que es respecti aquell que pugui tenir una opinió contrària.

Hem arribat a un acord amb el Govern i, per tant, donarem suport a la modificació, al decret, entenent que llavors hi haurà també el compromís d'introduir millores en el projecte quan el tramitem com a projecte de llei. Millora, sobretot, perquè els ajuntaments hagin de fer planejament urbanístic per definir quines mesures aporten; obligatòriament per als cent quaranta ajuntaments que tenen àrees tensionades, optatiu per a la resta. Que també hi hagi pròrrogues automàtiques. D'acord? Que aquí també hi havia un escull important d'haver de renovar, cada cinc anys fer..., començar de zero. Per tant, pròrrogues automàtiques. I també un element important que no sortia al decret, que és la tributació –jo crec que un element molt important.

I això ho fem per responsabilitat –per responsabilitat– eh?, perquè creiem que el que més falta feia al país és donar un missatge de que sí que cal millorar la regulació, que regulació ja n'hi ha. Aquí també sembla que els habitatges d'ús turístic hagin estat fent activitat sense res. Una regulació millorable, sí. La realitat ha canviat molt, també. Hi ha algunes interferències. Home, evidentment que hi ha interferències; és que estem en societat. Ara, dir que hi ha un ús no legítim dels habitatges... Escolti, quants negocis tenim en habitatges?

Estem regulant. I, per tant, aquells habitatges turístics que continuen la seva activitat després d'aquesta regulació també tindran un ús especulatiu? Jo crec que hem de ser prudents en les paraules, d'acord?, intentar no enfrontar territoris i intentar no enfrontar sectors. I evidentment, el turisme d'aquest país és molt important, com també ho és, moltíssim, el dret a la «vivenda». O no deu ser que utilitzen tots aquests escarafalls per justificar la falta en polítiques de «vivenda» del seu Govern? (*Aplaudiments.*) I ara volen culpar determinats sectors, determinats territoris, de que això no va. I ho repeteixo: votarem a favor del decret; que no sigui dit.

Nosaltres hem trobat a faltar... Què hem trobat a faltar? Home, doncs que hagués convocat els grups parlamentaris per parlar abans d'aprovar el decret; que haguéssim fet una reflexió sobre quines polítiques d'habitatge hem fet, quines han funcionat i quines no; què ha passat a altres països on s'han pres mesures, o a altres ciutats on s'han pres mesures per als pisos turístics, i si aquests pisos, quan s'han eliminat, han anat a «vivenda» permanent; quin impacte té sobre el turisme? I hagués estat bé que avui el conseller d'Empresa hagués estat aquí, perquè és molt important. Som una de les regions del món amb més competitiu i amb més atractiu turístic. Per tant, tot..., quan un fa una regulació, quan un posa diners a un lloc, puja els impostos del lloc, genera..., genera canvis. És que això és de sentit comú.

Per tant, no passa res. Si es prenen decisions dures, es prenen, però sabent l'impacte econòmic, social que això portarà. No és lo mateix... Quants pisos turístics tenim que no es fan..., que no s'utilitzen? Potser haviem d'haver començat per aquí.

Quants pisos turístics tenim que igual hi ha una família que hi viu i llavors, de tant en tant, el lloguen? Per tant, jo crec que aquí fem els números molt grans, però..., cent mil pisos turístics, cent mil realitats que caldria haver abordat.

Important –ja ho hem dit–: competència als ajuntaments. S’ha parlat amb... Es va parlar amb els ajuntaments abans d’aprovar el decret? No –no. Amb les entitats municipalistes? No. S’ha parlat amb el sector afectat? No. Per tant, tenen part de raó vostès amb les reflexions que fan? I tant que sí, consellera, clar que sí. Si ningú està aquí amb la veritat absoluta i tenim molts reptes sobre la taula. Ho podrien haver fet millor en el fons i en la forma? Evidentment que sí –evidentment que sí. Jo crec que aquí tot parteix d’un pecat original molt important: que vostè diu, doncs bé, que no és un ús legítim de l’habitatge. Bé, nosaltres aquí discrepem. El que hem de fer és regular i garantir, evidentment, que hi hagi el dret a la «vivenda».

Altres elements que tenia aquí. Perdoni, però és que com que ho hem hagut d’anar adaptant perquè avui al matí encara estàvem negociant, llavors hi ha coses que..., que no..., que ja han quedat obsoletes. D’acord?

Que més? Nosaltres aquí hem afegit... Com ja s’ha dit, hi haurà cinc acords. D’acord? Donar més autonomia local als alcaldes per realitats diferents. Cobertura legal als ajuntaments que realment vulguin actuar i que ens ho han demanat. Cert, consellera, nosaltres també hem parlat amb ajuntaments que l’hi han demanat al Govern i que ens ho han demanat a nosaltres. Per tant, això és el que volíem, que aquell que volgués actuar en tingués la cobertura. Cal veure, aviam quina solució donarem per al tema tributari, que ja ho hem dit. Aquí es parla molt d’aquests temes, però, i la taxa turística?, i la reversió que podem fer dels impostos que es paguen precisament per fer polítiques d’habitatge o per compensar els efectes, les adversitats que pugui generar l’activitat turística? I, sobretot, sobretot, com diem, adaptar-ho, no donar una solució homogènia sinó adaptar-ho a cada realitat.

Nosaltres creiem que... Ja l’hi vam dir a la sessió de control i ho crec sincerament, consellera, no és un tema de retòrica política o parlamentària, dic. Jo crec que és un error, com l’altre dia es va dir, «les pistes d’esquí *versus* polítiques d’habitatge». És un error, aquesta confrontació, perquè la vida no és..., aquesta dicotomia no és així. No per reduir els diners a les pistes d’esquí, llavors hi haurà més polítiques d’habitatge. No per reduir l’activitat turística hi haurà més habitatge. Potser també ens empobrirem tots. El que està clar, evidentment, i ningú ho discuteix, que s’hagi de regular.

O com el tema del territori i les renovables. Resulta que defensar el territori és estar en contra de les renovables? Doncs al final és que no ens movem. Per tant, la veritable capacitat política és saber trobar el punt d’equilibri entre els diferents objectius, les diferents polítiques públiques i perquè el perjudici sigui el menor i el benefici sigui el major possible.

Per tant, consellera, podem discrepar d’algunes coses. No discreparem..., i anem aquí a la part positiva de tot plegat. Ens hem trobat en diverses reunions amb vostè i amb el Govern. Per tant, li agraïm també les reunions, les propostes, les contrapropostes, les trucades a altes hores de la nit, del cap de setmana, doncs al final per intentar trobar aquell punt, aquell punt que ens permeti dir que presentem una proposta. Que segurament desagradarà a molts, però segurament per motius antagònics també, vull dir que..., bé, jo crec que també aquest era l’equilibri que també buscàvem.

Un tema que tampoc no he dit, evidentment, és el tema del topall, que també preocupava a molts alcaldes, sobretot de la costa, que deien que havien de tenir també autonomia per poder definir, amb la seva realitat molt diferent de les grans capitals, aviam com ho havien de fer.

Per tant –ja per acabar–, per resumir: arribem a un acord; el complirem. Votarem a favor del decret: votarem a favor de que es tramiti com a projecte de llei. Compromís d’introduir aquestes millores el primer trimestre del 2024. Hem pactat canvis; els respectarem. Donem autonomia local a diferents realitats de Catalunya per apli-

car diferents receptes. I esperem que, a partir d'ara, doncs, tot aquest llarg procés que també comença i que el departament s'ha compromès a ajudar els ajuntaments perquè tinguin recursos per tirar endavant tot aquest planejament derivat que s'haurà de fer..., evidentment, que tinguem el compromís i l'actitud de tots els grups, de tots els sectors i de tots els territoris per intentar que sigui una llei útil i que no sigui un problema més a una situació prou complexa.

Gràcies.

#### **La presidenta**

Per part del Grup Parlamentari de Junts per Catalunya, té la paraula el senyor Joan Canadell i Bruguera.

#### **Joan Canadell i Bruguera**

Bé; gràcies, presidenta. Consellera, diputats, representants del sector turístic que avui ens acompanyeu, benvinguts. No us puc dir bon dia, perquè penso que avui per al sector no és un bon dia. Primer de tot vull lamentar el to, el to de la consellera amb la presentació d'aquest decret. Jo crec que no li calia. Vostè defensa amb tota la contundència els seus principis, els seus valors, i nosaltres també defensarem els mateixos principis, els mateixos valors, però ho farem d'una altra manera; segurament, sense populismes. *(Alguns aplaudiments.)*

Miri, d'entrada ja els anunciem que nosaltres, com a Junts per Catalunya, no validarem aquest decret, i bàsicament per quatre motius. Primer, perquè no resol el problema de l'habitatge. Segon, perquè posa en risc l'activitat econòmica a municipis que viuen principalment del turisme. Tercer, perquè afecta l'autonomia municipal. I quart, perquè crea una enorme inseguretats jurídica.

I ara vaig punt a punt. Sobre el primer: a Catalunya, clar que hi ha problemes d'habitatge, ho tenim claríssim, i clar que el dret de l'habitatge és sagrat. No sentirà mai de nosaltres que no estiguem d'acord en això. Però és que el problema és que la proposta no resol el problema de l'habitatge. La prova és que la memòria del decret no conté cap, absolutament cap dada que demostrï l'efecte positiu d'aquest decret sobre l'habitatge. La manca d'habitatge no es soluciona atacant, criminalitzant un tipus de turisme que representa, per exemple..., els habitatges turístics, saben vostès que representen només el dos i mig per cent del parc d'habitatge, quan tenim un deu per cent d'habitatges buits a Catalunya.

Però si anem per zones, resulta que a Barcelona, per exemple, els HUTs representen el 0,77 per cent. Em vol dir com solucionarà aquest decret l'habitatge a Barcelona? Però és que hi ha municipis turístics on els grups representen més del trenta per cent, i la gran majoria són segones residències, que no s'espera de cap manera que vagin al mercat de lloguer, segurament perquè ni cal.

Miri, vostè ha posat exemples. Jo li poso l'exemple de Pals, que és el municipi que té més percentatge d'HUTs: 2.548 habitants, 1.363 HUTs. Fan falta aquests habitatges a Pals? Segur que no, perquè multiplicaria la població pràcticament el triple i, a més, la pràctica totalitat són a la platja, on no hi ha cap servei per a la gent per viure, per exemple, a l'hivern. Per tant, no té cap sentit aquest decret, l'efecte que té a Pals i, com a Pals, a molts altres municipis. Per cert, l'alcalde de Pals és seu, i també ha signat en contra del decret amb un manifest. Per tant, escolti'm, no ho sé. Facin-s'ho mirar.

Més dades. Anem a les dades, perquè vostè parla de dades, però clar, utilitza les que li interessa, i, a més a més, de forma populista –ja ho he dit abans. Miri, el trenta per cent de les llicències actuals d'HUTs són inactives, el quaranta per cent són de segones residències. I una dada molt important: el vuitanta-set per cent dels HUTs pertanyen a un sol propietari.

Que no ho veuen, que aquest decret no... O sigui, aquest no és el problema que hem de solucionar. No és la segona residència, el problema que hem de solucionar. I aquest decret no ajudarà a resoldre el problema, però sí que allunyarà encara més,



a tots els afectats per aquest decret, de la política. Perquè, quan els polítics prenen decisions populistes sense analitzar bé les dades, el que estan fent és allunyar la societat civil cada cop més de la política. I això a vostès sembla que no els hi preocupa gens, però és un problema greu que tenim en aquest país.

Per altra banda, des de l'entrada en vigor de la Ley de vivienda 12/2023, que vam fer de la mà del PSC, dels comuns amb el suport d'Esquerra. Escoltin, què ha passat? Ha crescut l'oferta de lloguer temporal, mentre que les ofertes de lloguer permanent han caigut. Aquesta llei, que va tenir esmenes del nostre grup a Madrid i ja vam avisar que seria contraproductiu..., nosaltres vam votar que no. Vostès van votar que sí. Què han aconseguit? Doncs miri, que ara vostès mateixos, en el decret, en l'exposició de motius diuen que la *ley de vivienda* provoca un èxode d'habitatges que estaven destinats al lloguer. Però si la van votar vostès aquesta llei de *vivienda*. (Aplaudiments.) Com s'entén això?

Segon punt: la greu afectació de l'activitat econòmica d'aquest decret. Mirin, el quaranta per cent de l'oferta d'allotjament turístic a Catalunya és en forma d'HUTs, i vostès han fet un decret sense tenir en compte aquest sector –ja ho hem dit abans alt i clar. Però és que ni tan sols els han rebut per escoltar-los abans de publicar el decret.

Segons l'Observatori de l'Habitatge, per cada euro que es gasta en allotjament tipus HUT, se'n gasten tres fora de l'allotjament. Això vol dir restauració, comerç, activitats, cultura, oci. Tot això a vostès els hi és igual, s'ho volen carregar. Però, a més, estan limitant que moltes famílies de classe baixa i mitjana no puguin anar de vacances, ja que no té res a veure el cost d'un HUT amb el cost d'un hotel.

Per a una família de quatre, anar a un hotel i sortir a dinar cada dia fora és impossible. En canvi, anar a un HUT, cuinar a casa i algun dia sortir a sopar és totalment possible. Per tant, escoltin, vostès, a més a més, provoquen mesures que són classistes que van en contra de la classe baixa i mitjana, que és la que diuen que volen protegir.

I, parlant d'estudis, han tingut en compte algun estudi del sector? Han estimat quina repercussió econòmica té el seu decret llei? I quants pisos passaran a lloguer gràcies al decret? Ja he dit abans que no en surt cap, de dada. Per tant, escolti'm, el populisme és justament el contrari de governar amb rigor i amb dades.

I tot això arrossega també un sector de serveis i dels que fan obres de reforma, ja que molts propietaris no tindran incentius per millorar la qualitat dels habitatges si no en poden treure un rendiment, lògicament.

Tercer punt. Aquest decret vulnera l'autonomia municipal delimitant per llei el contingut del planejament urbanístic. Cada ajuntament ha de poder decidir en base a la seva idiosincràsia, no pas per una llei feta des del seu despatx de Barcelona. També obligarà els ajuntaments a implementar un sistema de concurrència per determinar quines llicències es mantenen o quines es donen, passant-los la responsabilitat davant de possibles indemnitzacions. Per cert, consellera, és conscient que hi ha tribunals que han declarat de forma reiterada la illegalitat de determinar indemnitzacions en base a temps exercit d'activitat?

I a més, aquest decret, que no resol l'habitatge, doncs, sobrecarregarà els departaments d'urbanisme per la tossuderia d'aquesta consellera de no dialogar amb els municipis. Perquè han fet el decret sense consultar les entitats del món municipal, ja s'ha dit abans, a esquenes dels ajuntaments. Tant és així que n'hi ha una trentena que han signat un manifest en contra del decret i, a més a més, de forma transversal, perquè hi han ajuntaments de tots els grups municipals. Per vostès és igual Barcelona que Begur, Salou que Vielha. I són realitats molt diferents. Sempre parlen de «la Catalunya sencera», però més aviat sembla que volen construir una Catalunya uniforme.

Quart punt: la inseguretats jurídica. Vostès, amb aquest decret, es carreguen una activitat econòmica que afectarà milers de pisos turístics i a dia d'avui no sabem



quins són els que seran afectats. Pot ser qualsevol dels noranta mil que hi han. De què dependrà? Tampoc ho sabem. Tampoc sabem què han pactat amb els socialistes. El decret preveu que compensar amb cinc anys més de llicència ja és una indemnització per si mateixa, però això té tota la pinta que comportarà contenciosos i ja veurem les sentències i com es gestiona el problema d'aquí a cinc o deu anys, que esperem que vostès ja no siguin al Govern –ho esperem. I tot això el que farà, i ho sabem perquè està passant, és que molts propietaris aturin obres de millora dels seus apartaments perquè no saben si podran recuperar o no aquesta inversió. I, de fet, d'aquí a dos o tres anys ningú hi invertirà perquè no sabrà si realment l'afecta o no l'afecta.

Però, a part d'aquests quatre motius que ja he explicat, n'hi ha un de cinquè i no és menor, i és la resposta que ha tingut el decret aprovat pel Govern pel que fa a l'Autoritat Catalana de la Competència, que, per cert, depèn del propi Govern, del conseller Torrent, que no li hem sentit dir res, en tots aquests mesos, d'aquest decret. L'informe de l'Acco diu que el decret llei vulnera la regulació econòmica de mercat perquè implica un doble control administratiu, limita demogràficament amb un criteri que no s'ha demostrat en cap cas que sigui fiable per valorar la saturació turística, obliga els ajuntaments a modificar el planejament urbanístic, però mentre no es faci, suposa una barrera insalvable per als HUTs. Tampoc es demostra que fixar un límit d'habitatges en funció del nombre d'habitants sigui un criteri fiable i suposa *de facto* una moratòria de duració il·limitada, ja que no assenyalava cap termini als municipis per desplegar la planificació urbanística.

Vaig acabant. Des de Junts per Catalunya tenim clar que cal regular el sector, sí, però cal fer-ho bé. Per cert, el sector està d'acord en regular per millorar la convivència amb els veïns i no ho han aprofitat vostès amb aquest decret.

Per tot això, com deia, votarem que no. Sembla que el PSC els salvarà. El Salvador els salvarà. (*Veus de fons.*) I els salvarà de l'enèsim desastre polític que es veia venir. Però, escolti'm, això qui ho pagarà? Ho pagarà el sector, ho pagaran molts municipis, ho pagaran milers de propietaris d'una segona residència. Perquè, senyora Capella i senyor Ordeig, és compatible regular a Barcelona i a la resta del país alhora, no cal fer un decret per intentar salvar Barcelona de vuit anys de polítiques fallides en habitatge. Amb aquest decret només aconseguixen una moratòria encoberta amb una normativa amb rang de llei, que és el que li convé a Barcelona, però creen problemes a tots els petits municipis turístics de Catalunya, sense solucionar, com deia, el problema de l'habitatge. Però, com dic, com que sembla que s'aprovarà aquest decret, ja els anuncio que nosaltres farem una esmena a la totalitat amb text articulat alternatiu, perquè sí que creiem que s'ha de regular.

Ens sorprèn, doncs –per acabar–, que Esquerra i el PSC tirin endavant aquest decret, perquè tots sabem que és un mal decret. I no oblidem que els compromisos d'aquest Govern..., vostès mateixos –i en tenen prou experiència, senyors del PSC– sempre troben excuses; per tant, ja veurem com acabarà això. En tot cas, estan avisats. (*Sona el senyal acústic que indica que s'ha exhaurit el temps d'intervenció.*)

Aprofito per desitjar-los bon Nadal a tots, però pensin en els trenta ajuntaments que han signat aquest decret i que han dit...

**La presidenta**

Gràcies.

**Joan Canadell i Bruguera**

...que no hi estan d'acord. Pensin-hi durant el Nadal, si us plau.

**La presidenta**

Per part del Grup Parlamentari de VOX, té la paraula la senyora Isabel Lázaro Pina.

**Isabel Lázaro Pina**

Gracias, presidenta. Buenos días a todos. Consejera... En primer lugar, una pre-  
via. Señora consejera, si hay catalanes que no tienen acceso a la vivienda es porque  
ustedes se gastan el dinero en altos cargos, en embajaditas, en comprar medios de  
comunicación y en adoctrinar. Así que piensen en el bien común. (*Alguns aplaudi-  
ments.*)

Señores afectados por esta tropelía, bienvenidos. VOX tiene la convicción de que  
el fin no justifica los medios, así como de que son peligrosas la arbitrariedad, la ba-  
nalización y el abuso desmedido que se hace por parte del Gobierno de la Generali-  
tat de Cataluña en gobernar a base de decreto ley. El sesenta y siete por ciento de las  
normas aprobadas en esta legislatura son decretos ley. Viene hoy la consejera Capella  
a explicarnos el cuento de la necesidad imperativa y urgente de regular, a golpe  
de decreto, el régimen urbanístico de viviendas de uso turístico.

Señora Capella, disculpe, pero su cuento no se lo cree ni usted. ¿Sabe que hay  
más pisos...? ¿Sabe cuántos pisos ocupados hay? ¿Sabe cuántos pisos vacíos hay?  
¿Por qué están en contra de la libertad y del progreso? Desde VOX se ha hecho un  
análisis técnico y jurídico basado en datos y hemos escuchado a todos los actores  
implicados: empresarios del sector, operadores turísticos, propietarios de uno o dos  
apartamentos turísticos –que, por cierto, es aproximadamente el ochenta y cinco por  
ciento–, y también hemos escuchado a las comunidades de vecinos.

En primer lugar, determinamos que existe un consenso en cuanto a la necesidad  
de regular este nuevo modelo de alojamiento turístico, porque nos encontramos con  
un vacío legal precisamente por ser una actividad novedosa. Y en eso estamos de  
acuerdo todos.

Miren, señores del Gobierno, a nosotros, a VOX, nos preocupa que nuestros ba-  
rrios se conviertan en parques temáticos, que este nuevo modelo de alojamiento tu-  
rístico se concentre en algunos barrios y pueda llegar a crear un problema de con-  
vivencia vecinal. Y nos preocupa que estos vecinos que llevan viviendo en estos  
barrios toda la vida tengan que marcharse de sus casas por este motivo.

Esto que nos preocupa y debemos evitar ya está ocurriendo en alguno de nues-  
tros barrios, no por los alojamientos turísticos que ustedes demonizan; ocurre que  
nuestros barrios se están convirtiendo en auténticos guetos de personas venidas de  
otras culturas con los que resulta imposible convivir. Pueden mirar hacia otro lado,  
pero eso está pasando, y lo saben, y eso no parece preocuparles en absoluto. De-  
bemos legislar buscando un equilibrio entre el respeto a la propiedad privada y la  
convivencia vecinal, y para ello debemos conocer los datos reales y conocer las cir-  
cunstancias y singularidades de cada municipio. No hay equilibrio ni respeto en su  
intención de limitar las licencias a cinco años. ¿Ustedes creen que alguien va a hacer  
una inversión sin saber si podrá amortizarla? Si queremos un turismo de calidad de-  
bemos ofrecer alojamiento de calidad, y ¿quién va a invertir en mejoras con una li-  
cencia limitada a tan corto plazo o sujeta a sus arbitrariedades? ¿Que no ven que no  
hay por dónde cogerlo?

Su Decreto ley 3/2023, de 7 de noviembre, es una falacia en la exposición de  
motivos y es una auténtica barbaridad en la parte regulatoria, motivo por el cual el  
Grupo Parlamentario de VOX, junto con otros –Ciudadanos y Mixto–, y posterior-  
mente también lo hicieron otros grupos, como Junts y el PSC –el partido separatista  
catalán, que parece que ha cambiado de opinión; no sé cómo no tienen un poquito  
de vergüenza–, registramos una solicitud de informe al Consejo de Garantías Esta-  
tutarias de Cataluña, a pesar –a pesar, que quede constancia– de que desde VOX no  
compramos el marco de la existencia de este ente al servicio del Gobierno, ente que  
está dirigido por personas puestas a dedo por todos ustedes, por los partidos, y que  
tienen en común una acreditada trayectoria separatista.

Primero vamos a analizar la falacia de la exposición de motivos del decreto.  
Cada párrafo sería digno de enmienda. Pero, por ejemplo, el párrafo 2 concluye: «El

crecimiento de viviendas de uso turístico es una de las causas de disminución del potencial mercado de viviendas de carácter permanente y habitual.» ¿De dónde sacan esa afirmación? ¿De qué datos? Porque los suyos, sus datos, los datos de Incasòl y los del Departamento de Trabajo, dicen exactamente lo contrario, y aquí lo pueden ver. (*L'oradora mostra un full a la cambra.*) Según sus datos, donde se concentra la mayor parte de alquileres convencionales y donde hay más demanda es en esta zona, exactamente donde menos apartamentos turísticos hay por cien mil habitantes –exactamente donde menos.

Hablaba la señora *consellera* del precio de alquiler, que ha subido. Pero la causa, señora *consellera*, no son las viviendas de uso turístico, de que suba el precio de alquiler, y lo saben. Es decir, mienten. Ustedes crean un problema de vivienda –no hay vivienda social porque no se han llevado a cabo políticas de familia, de jóvenes y políticas sociales–, y, una vez crean el problema, buscan un culpable. Y en este caso culpan a las personas físicas y jurídicas de que, para salir adelante, pues, han invertido su capital privado, sus ahorros, en esta nueva modalidad de alojamiento turístico. Miren, hay familias que alquilan como vivienda de uso turístico su segunda residencia y que han tardado toda la vida en tener y pagar y que la disfrutaban solo un mes en verano. Su decretazo, aunque usted diga que no, perjudica gravemente a estas familias. Lo que pretenden con este decretazo es que las personas solucionen los problemas que ustedes han creado con su nefasta gestión. Y esa es la realidad.

Respecto a la urgencia, ustedes la justifican en que el veinte por ciento de los 262 municipios que incluyen en su decreto ya lo han regulado, y añaden que eso afecta –ustedes añaden, ¿eh?, en la exposición de motivos– a la incidencia del acceso a la vivienda. ¿En serio? ¿Y en qué se basan? ¿Es que estos municipios lo han regulado ayer, el mes pasado? ¿O es que la dificultad de acceso a la vivienda es de hace una semana o un mes? ¿Esa es la urgencia? La urgencia solo está en su imaginación.

En cuanto al análisis del ámbito competencial, que el dictamen de su comité de garantías..., en el que basa la gran parte del informe. Un dictamen, por cierto, farragoso y sectario, que hace mención a varias normas, a varias sentencias, jurisprudencia, habla del principio de seguridad jurídica, del principio de autonomía local...; farragoso y sectario, sí, porque la de vueltas que han dado estos miembros del comité separatista, omitiendo mucha información veraz, para concluir dándole la razón a su Gobierno. Dicen que las competencias son de la Generalitat. ¡Que no es así! ¡Que es competencia exclusiva del Estado! Y esto lo establece el artículo 149.1 de la Constitución Española. Por tanto, este decreto, *consellera*, puede estar vulnerando la Constitución.

Y desde VOX, atendiendo al cumplimiento de nuestra carta magna, pensamos que la competencia básica es del Estado y que la regulación específica correspondería a la Administración municipal. Esta nueva modalidad está extendida por todo el territorio nacional y en todos los lugares concurren las mismas dificultades y las mismas ventajas. Y desde VOX defendemos que todos los españoles tenemos que ser iguales ante la ley y debemos ostentar los mismos derechos, las mismas obligaciones y las mismas oportunidades, con indiferencia del lugar donde se reside dentro del territorio nacional. Corresponde la regulación concreta y específica a la Administración local porque es la más cercana, la que conoce la singularidad del pueblo o ciudad: no es lo mismo Salou que Tarragona, o Barcelona que Mataró, o no es lo mismo Rosas que Gerona, o Lérida que Vielha.

Les voy a poner un ejemplo concreto. Tarragona tiene 2.000 viviendas turísticas registradas, con una población de alrededor de 134.000 habitantes, mientras Salou cuenta con más del triple, 6.600 viviendas de uso turístico, con una población de casi 30.000 habitantes, no llega. En cambio, Tarragona tiene una carencia de vivienda importante que no la tiene Salou en absoluto.

Voy acabando. Consejera, según establece el artículo 86 de la Constitución Española, para dictar un decreto deben concurrir la motivación de extraordinario y de

urgente. En este caso, como ya he explicado, no concurren: ni es extraordinario ni es urgente. Ya sabemos que a ustedes no les gusta la división de poderes ni la libertad y confunden la democracia con votar ilegalmente. Pues mire, sin ley no hay democracia, y le recuerdo que el poder legislativo le corresponde al Parlamento. Ustedes, el Gobierno, deben dedicarse a ejecutar, que no lo hacen. La semana pasada, por cierto, registre una batería de preguntas sobre la no ejecución de diversas partidas del Departamento de Trabajo, de las que espero respuesta rápida.

Señora consejera, es absolutamente impensable que usen un decretazo para regular el régimen urbanístico de viviendas de uso turístico. Llevan ustedes, su Gobierno, cuarenta y ocho decretos ley en treinta y cuatro meses. Algo que debería ser excepcional ustedes lo han convertido como en la norma. Hay que establecer una regulación ordenada (*sona el senyal acústic que indica que s'ha exhaurit el temps d'intervenció*), con conocimiento y estudio, que garantice la igualdad, que promueva la legalidad y, por supuesto, que cumpla los postulados y filtros de la ley.

**La presidenta**

Gràcies.

**Isabel Lázaro Pina**

Un segundo, presidenta, acabo enseguida. Miren, menos burocracia y regulación inútil y más facilidades para la iniciativa.

Muchas gracias.

Solamente, para acabar, quiero felicitarles a todos los diputados y a todos los catalanes no el solsticio de invierno ni las fiestas, la santa Navidad. Felicidades.

**La presidenta**

Per part del Grup Parlamentari de la CUP - Un Nou Cicle per Guanyar, té la paraula la senyora Montserrat Vinyets Pagès.

**Montserrat Vinyets Pagès**

Bon dia, diputats, diputades, presidenta. El Grup Parlamentari de la CUP votarà a favor d'aquest decret; no només això, sinó que ens felicitem perquè s'hagi dictat, perquè som conscients de la pressió del lobby del sector que ha patit el departament. Amb el Quart Cinturó, consellera, no ens hi trobarà, i som contundents i persistents, però quan es fan polítiques per millorar la vida de la gent som les primeres a recolzar-la, a vostè i al Govern. I aquesta norma toca os; no toca l'os que hauríem volgut nosaltres, però toca os.

Bé, això ho havia escrit a les deu del dematí. D'acord? Ara, a la vista de com s'està desenvolupant aquest tràmit parlamentari, doncs hi ha una mica..., ho dic amb boca petita, d'acord?, perquè ara se'ns ha informat que a aquest decret s'obrirà el tràmit de projecte de llei, que s'hi incorporaran modificacions, unes modificacions que vostès ja han acordat amb el Partit dels Socialistes, i els acords que tenen amb el Partit dels Socialistes –i, mira, el Quart Cinturó no està tan fora de lloc aquí–, els acords que vostès tenen amb el Partit dels Socialistes són estranys, són difícils d'entendre; vostès els hi donen un sentit, el Partit Socialista els hi dona un altre sentit. Vull dir, no quedem massa tranquil·les amb això que ens acaba de dir. I, de fet, vostè ha dit: «I, sí, hi ha acord, sobretot en el tema de ràtios, que ja explicarà el Partit dels Socialistes.» I després li toca el torn al senyor Ordeig i ens explica tot de coses que no tenien massa substància, i quan havia de parlar de les ràtios, que és on en principi hi ha l'acord, s'ha acabat el temps. I no hem pogut aclarir ben bé, en tema de ràtios, quins són els acords als que han arribat.

En qualsevol cas, nosaltres participarem en aquest projecte de llei. Intentarem que no es rebaixin els termes del decret; de fet, intentarem que viri més cap a limitar encara més els pisos turístics. I el que sí que no farem..., com deia el senyor Ordeig: «Hem de revisar els cent mil pisos turístics? Perquè són cent mil realitats. Ui, no ho podem fer, eh?, això, en aquest projecte de llei.» Perquè les normes tenen vocació de

generalitat, de servir els ciutadans amb caràcter general, i, com que no mirem les cent mil realitats que hi ha davant de les execucions hipotecàries, davant dels llançaments, davant de totes les situacions de vulnerabilitat, doncs, clar, ara aquí, en els pisos turístics, no hi hauria motiu precisament per entrar aquí.

Per nosaltres, aquest decret ve a establir una regulació, una regulació davant de la nefasta situació actual que definia ahir el diputat Illa a l'entrevista de TV3 com el campí qui pugui. Avui, el campí qui pugui existeix; avui, el campí qui pugui es deu a les normes que tenim vigents, a aquest decret de turisme del 2020, que es limita a dir què són pisos turístics, que és aquesta cessió per menys de trenta dies, i la cessió global i no per estances, i que si es vol posar en marxa un pis turístic el que cal només fer és una comunicació prèvia a l'ajuntament, que aquest ho comunicarà al Registre de Turisme de Catalunya i et donaran un número de registre.

A veure, això no és cap regulació, senyor Ordeig. El senyor Illa, del seu grup, diu que això és el campí qui pugui. I el campí qui pugui és la falta d'una adequada regulació que fa que els pobres ajuntaments, farts de la inacció del Govern i del poder legislatiu, i farts de veure com es deshumanitzen els barris i com s'incrementa el mal-estar veïnal, han començat a fer regulacions com han pogut, sense tenir un bon coixí jurídic al darrere fet ni pel poder executiu ni pel poder legislatiu. Perquè, recordem una dada: el vint per cent dels municipis que estaran en aquell llistat ja s'han buscat la vida ells mateixos, perquè havien de donar solució a unes problemàtiques i ningú els estava recolzant.

Per tant, aquest decret ens dona una regulació. I si ens dona una regulació, senyor Canadell, ens dona seguretat jurídica. Veig que avui aquí ningú ha fet referència a l'informe del Consell de Garanties Estatutàries, que quatre grups parlamentaris van demanar. És un informe que és extens, llarg, desenvolupat, ben raonat, que va, no?, a resoldre totes les coses que vostès els hi van plantejar. I, precisament, si alguna cosa queda clara és que aquest decret el que fa precisament és una cosa: és donar seguretat jurídica, donar un marc regulatori on ens puguem aferrar i que es tingui clar l'escenari del joc.

Perquè els pisos turístics, com deia la consellera, estan exclosos de la LAU, estan exclosos de l'aplicació de qualsevol norma que tingui un verdader contingut material. I és una obvietat que això és una explotació d'una activitat econòmica, el tema dels pisos turístics. Això en tota regla és una explotació d'una activitat econòmica i, per tant, ha de ser regulada. Perquè, si no, aquí tenim un greuge molt important: la desregulació en casos d'explotacions econòmiques que mouen molts diners, com són els pisos turístics, i després la sobreregulació, la hiperregulació, la burocràcia infinita per a altres àmbits.

I aquí el decret fixa un règim d'intervenció preliminar en l'àmbit dels pisos turístics per part de l'Administració i requereix, doncs, tota una sèrie de coses, i una cosa ben normal i ben raonable, que és requerir que existeixi una llicència urbanística. Es demanen llicències urbanístiques per a moltes coses; doncs per a aquesta situació també cal una llicència urbanística. I el decret fixa molt clarament en quins supòsits s'ha de demanar la llicència urbanística. I són supòsits molt raonables, que són: quan hi ha municipis amb problemes d'accés a l'habitatge, amb una càrrega mitjana de lloguer o hipoteca superior al trenta per cent i quan també s'hagi incrementat en tres punts percentuals el tema dels rebuts, i en els municipis on hi hagi problemes per trencar l'equilibri de l'entorn urbà perquè hi ha massa habitatge turístic, la ràtio de cinc o més habitatges per cada cent habitats, que veiem que serà precisament motiu d'aquest acord entre la conselleria i el Partit dels Socialistes.

Doncs el decret bàsicament diu una cosa: que, en aquests casos, la norma general és que no poden haver-hi pisos turístics, a no ser que el planejament urbanístic ho autoritzi expressament. I aquí anem al tema de l'autonomia municipal. Què passa amb l'autonomia municipal? Queda perfectament salvaguardada. Aquí les llicències no les donarà la consellera, les llicències dels pisos turístics les donaran els muni-



cipis, els ajuntaments. Per tant, el marc regulatori el fa qui l'ha de fer, i després la concreció, el planejament urbanístic, el continuen fent els ajuntaments, i l'expedició de llicències, en els casos que ho digui el planejament urbanístic, les donen els ajuntaments. Per tant, competència municipal salvaguardada en tota la seva extensió.

I, a part, a mi també em sorprèn que Junts per Catalunya, doncs, surti tant a ser el gran defensor de l'autonomia local, quan és un principi constitucional de l'article 137 de la Constitució espanyola; que precisament l'Estatut d'autonomia el que diu és que la competència en règim local la té la Generalitat. I surten aquí vostès com els grans defensors del constitucionalisme, que és una circumstància que a mi em sorprèn..., doncs, no ho sé, m'estranya.

I per què es dicta el decret? Doncs miri, el decret ho diu perfectament, de forma clara i diàfana, a l'exposició de motius, i diu «per lluitar contra l'escassetat de l'habitatge». I vostès ho han portat a un altre àmbit. Normalment els diputats que parlem d'habitatge ens anem trobant a les diferents mocions, i pel seu grup parlamentari vostè normalment no és qui parla en temes d'habitatge; vostè es dedica més a altres àmbits. I vostè és avui qui ha vingut a parlar d'aquest decret, quan aquest decret té una finalitat; segurament vostès no han aclarit quina és la finalitat que mou el decret. N'és una i és molt clara, que és lluitar contra l'escassetat de l'habitatge. I és que és de calaix: no hi ha prou habitatge per cobrir la demanda; si es destina habitatge a pisos turístics, tenim menys habitatges per cobrir una demanda que ja és manifestament insuficient a data d'avui. Perquè un pis turístic és una llar menys de forma immediata i a mitjà termini és la destrucció d'un barri més i constants conflictes amb les comunitats de veïns. I les previsions..., l'escenari indica que si no es fa alguna cosa, cada vegada n'hi haurà més, de pisos turístics. I el que calen són llars on poder viure. I el que vol la gent és tenir veïns i no constantment persones que estan amunt i avall amb maletes, persones que constantment estan en trànsit d'un lloc cap a l'altre.

En termes polítics, en termes d'oportunitat política –ho hem dit–, es podia ser més agosarat; però, almenys, per fi es posa fil a l'agulla en establir un marc de regulació i s'acaba amb aquest sistema que deia la consellera de barra lliure, de la mera comunicació prèvia a l'inici de l'activitat.

I en termes jurídics –ho tornem a dir–, el dictamen del Consell de Garanties Estatutàries és impecable: no es pot retreure res al decret, queda lligat al marc de l'extraordinària i urgent necessitat, queda absolutament desenvolupat. Sobre l'afectació del dret de propietat –també és el típic eslògan i el típic mantra de sempre–, no s'afecta el dret de la propietat, perquè això és una regulació del sector econòmic, d'una activitat econòmica, i les persones encara podran destinar el pis a lloguer sense cap problema.

I en termes competencials, doncs, tampoc no presenta cap problema, perquè tenim competència en urbanisme, en habitatge i en ordenació del territori.

Moltes gràcies.

#### **La presidenta**

Gràcies. Per part del Grup Parlamentari d'En Comú Podem, té la paraula la senyora Susanna Segovia Sánchez.

#### **Susanna Segovia Sánchez**

Gràcies, presidenta. Conselleres, conseller... Suposo que no serà tampoc cap sorpresa que nosaltres diguem que ja fa molt de temps que diem que hi ha una barra lliure per als apartaments turístics que està afectant greument l'accés a l'habitatge a Catalunya. No és una sorpresa, perquè ho hem portat a votació en no sé quantes mocions, perquè ja vam registrar una proposició de llei el mes de maig-juny passat on anàvem bastant més enllà que això. Per tant, és evident que nosaltres entomem aquest debat i aquest decret amb un cert optimisme i amb una certa expectativa.

També voldria desmuntar algun mite que ha corregut una mica per aquí. No, quan s'aprovi aquest decret, que ja està aprovat, i és convalidi en aquest Parlament,



no desapareixeran els habitatges turístics de Catalunya. No. Senyor Canadell, les famílies de classe mitjana podran tenir encara moltes opcions per anar a passar una setmana en un apartament a la platja si s'ho poden pagar. Les de classe popular no, normalment no ho poden pagar i no van mai de vacances a la platja una setmana. (*Aplaudiments.*) Però també seguiran tenint aquesta opció. La seguiran tenint, perquè seguirà havent-hi milers i milers d'habitatges turístics a Catalunya —n'hi seguiran havent.

També li dic que molts no són utilitzats precisament per famílies catalanes, sinó que el que va a Salou..., no són especialment famílies catalanes, sinó normalment famílies alemanyes, famílies angleses o famílies franceses..., i moltes vegades no famílies, sinó grups de joves, amb els impactes en la seguretat..., que després l'alcalde de Salou és queixa i crítica i demana més suport de mossos cada estiu.

Per tant, això seguirà sent-hi. L'objectiu principal d'aquest decret era acabar amb una cosa que és gairebé un precepte feudal, que és la perpetuïtat d'aquestes llicències. Unes llicències que, gràcies a les lleis òmnibus del senyor Mas, es donaven en barra lliure, amb una comunicació, sense cap mena de regulació de l'activitat. És una activitat econòmica, els pisos turístics. De fet, ho prova que de Junts i del PSC els qui han sortit a parlar són els diputats que porten els temes econòmics.

És una activitat econòmica que gairebé no necessita cap regulació, ni urbanística ni de cap tipus. Qui vol i pot es fa un habitatge d'ús turístic. No només això, sinó que, un cop té la llicència aquest habitatge, el pot transferir per a compravenda. Vostès poden entrar a Idealista... Entrin, si volen, a intentar comprar un habitatge a Barcelona, a Salou, a Platja d'Aro, i veuran que es venen amb llicència turística i que la llicència turística augmenta en un trenta o un quaranta per cent el preu de l'habitatge. Creuen que això no afecta l'accés a l'habitatge de la població que viu a Salou, a Platja d'Aro, a Cadaqués? Creuen que no afecta que el fet que vulguin comprar un habitatge al seu municipi sigui un seixanta per cent més car només perquè tingui una llicència turística? Jo crec que sí que afecta, afecta i molt.

I ja ni parlem del tema del lloguer. Perquè quan diuen: «No hi ha cap relació entre que hi hagin habitatges turístics i pugui el preu del lloguer.» No, excepte el fet que ha coincidit curiosament l'augment d'habitatges d'ús turístic amb l'augment del lloguer, i excepte la lògica fàcil que fa que pensi, aquest petit propietari que tant li agrada també al senyor Canadell: «Home, si per un habitatge, llogant-lo per setmanes a turistes, en puc treure quatre mil euros al mes, per què l'haig de llogar per vuit-cents o nou-cents a Puigcerdà, a algú que ve a treballar a Puigcerdà?» O el que deia l'alcalde de Vielha: si el puc llogar i en puc treure quatre mil, cinc mil euros en temporada d'esquí, per què l'haig de llogar a un metge que li hagi tocat una plaça a Vielha?» Oh, què passa? Que els metges no volen anar a Vielha. Perquè això ha sortit l'alcalde de Vielha a dir-ho aquest matí. Per tant, crec que sí que afecta l'accés a l'habitatge.

És un decret que permetia créixer molt; o sigui, a aquests 262 municipis que hi havia, encara els permetia créixer a la majoria. A Barcelona es podrien augmentar, fins a unes xifres absolutes i absurdes, els habitatges turístics. Perquè, efectivament, el problema de Barcelona és la concentració dels habitatges turístics en determinats barris. De fet, l'alcalde Collboni també va sortir a celebrar l'aplicació del decret. És un dels alcaldes..., més aviat no és un dels trenta alcaldes que han signat aquest manifest. Perquè si pensem que hi havien 262 municipis i només trenta han signat el manifest, potser podem dir que n'hi han 230 que estan d'acord amb aquest decret, perquè no són els que s'hi han posat en contra.

Permetia créixer. Per tant, per nosaltres era relativament insuficient. Ens semblava que la taxa de deu habitatges d'ús turístic per cada cent habitatges seguia sent molt alta a determinats llocs. Pot ser que en alguns no, però en d'altres seguia essent molt alta. Per tant, nosaltres sortíem una mica conservadors a dir: «Benvingut sigui, perquè per fi acabem amb la perpetuïtat de les llicències», que és el gran objectiu, que es requerei-

xin aquestes llicències urbanístiques i que s'hagin de renovar, perquè els ajuntaments tinguin justament l'autonomia municipal per poder decidir «ara ja no en vull més i ara en vull menys», si així ho consideren. Això és també autonomia municipal, decidir quines activitats i per a què vols que es destinin els habitatges al teu municipi quan tens un problema d'accés a l'habitatge.

Nosaltres pensàvem que es podia haver anat més enllà. Però és que, clar, entre Junts i el Partit Socialistes han convertit la consellera Capella en la Joana d'Arc del dret a l'habitatge. Perquè, clar, sembla que sigui la gran adalid, perquè tot el que li estan dient és justament que està posant el dret a l'habitatge per davant dels interessos econòmics. Doncs sí, no sé si deu ser la Joana d'Arc del dret a l'habitatge, perquè hi ha moltes més coses a fer en aquest sentit, però aquest decret del que va és de posar el dret a l'habitatge per sobre dels ingressos econòmics.

I aquí és on trobem una altra vegada aquestes amistats perilloses. No entraré a posar les dades dels habitatges i de totes les poblacions i de la quantitat de turistes, que moltes vegades dupliquen i tripliquen els habitatges en aquests municipis, però aquí és on hem de mirar, una altra vegada, aquesta associació estranya entre Socialistes i Junts per Catalunya a l'hora de defensar l'autonomia municipal, sí, a l'hora de decidir a quin dels seus alcaldes escolten més o escolten menys, o potser a l'hora de rebre la carta d'Airbnb que vam rebre tots els grups parlamentaris, també, m'imagino, que suposo que una mica de pes també té.

Jo segueixo sense entendre perquè el Partit Socialistes de Catalunya, en un moment en el que el Govern de l'Estat està sent una mica més atrevit del que ha sigut mai en la regulació dels lloguers, en plantejar un grup de treball per veure com evitem que els lloguers de temporada facin frau de llei per evitar la regulació, quan decideixen coses valentes com recuperar el deu per cent de Telefónica, quan allà s'està fent aquest tipus de política, perquè aquí són cada vegada més conservadors i estan cada vegada més a prop de les polítiques de Junts per Catalunya? Jo és que és una cosa que no aconsegueixo entendre. És a dir, han pactat una sèrie de coses que ja veurem com es concreten i ja veurem com arriben. Però, al final, vostès el que estan fent és dir que prioritzen el dret a l'habitatge, però després no ser valents a l'hora de fer les regulacions que calen per frenar l'especulació i per frenar l'aposta per un model econòmic extractivista, basat en el turisme, que posa per sobre els drets dels turistes dels de les persones que viuen al seu municipi. Jo és que no ho acabo d'entendre.

Me n'alegro, que finalment aquest decret prosperi –me n'alegro. Crec que és una bona notícia, perquè, hi insisteixo, estem trencant un gran tòpic que és el de la perpetuïtat de les llicències turístiques. No poden ser un negoci de per vida vinculat, a més a més, a la compravenda d'habitatges. Però siguem tots una mica sincers i una mica honestos; o sigui, no utilitzem l'autonomia municipal per justificar per què ens oposem a determinades regulacions. Aquí va de regular o de desregular, de lliure mercat que posi per davant els interessos econòmics i l'especulació o de posar el dret a l'habitatge i impedir que l'especulació no faci complir el dret social de l'habitatge.

Jo estic segura que devien escoltar amb atenció quan va comparèixer la síndica de l'Aran la passada setmana. La síndica de l'Aran va defensar aquest decret. Va dir que el necessiten, perquè tenen un problema greu d'accés a l'habitatge. A part de que no és el mateix Queralbs, que Salou, que Castelldefels. No, no és el mateix, evidentment. Però parlem-ne, del que està passant a Queralbs; parlem-ne, del que està passant a Naut Aran, un dels municipis on més proporció hi ha d'habitatges turístics per habitant. I, de fet, l'alcalde de Naut Aran també està d'acord amb aquesta regulació. Volem que continuïn així? No ho volem.

Per tant, jo demano responsabilitat a tots els grups. Defensem el decret que estem aprovant, intentem millorar-lo en el que calgui per a la seva aplicació, però fem-ho des de la perspectiva de posar el dret a l'habitatge per davant.

I sí que faig una crida al Partit Socialistes de Catalunya des d'aquí a que comparteixin més polítiques amb el Partit Socialista Obrero Español, perquè potser ens aniria una mica millor també aquí a Catalunya.

#### La presidenta

Per part del Grup Parlamentari de Ciutadans, té la paraula el senyor Joan García González.

#### Joan García González

Gràcies, presidenta. Diputats, diputades... Bueno, yo creo que hoy la *consellera* Capella ha conseguido aunar en un debate, posiblemente, las dos grandes obsesiones más dogmáticas, sectarias que se suelen debatir en este Parlamento. Una es la turismofobia: aumentar ese odio a esa actividad y a ese sector económico. Sí, *consellera*, usted ha hecho un discurso ortodoxo de turismofobia, eso es evidente, porque, al final, estamos hablando de un sector económico que es el turístico; que, por cierto, es suficientemente importante en Cataluña como para tenerlo en cuenta y no tratarlo con el tono con el que lo ha tratado usted hoy. Pero, bueno, el tono cada uno lo elige. No pasa nada, usted tiene este. No vamos a decir nada más sobre eso.

Y la otra es la vivienda. (*Veus de fons.*) La vivienda, *consellera* –la vivienda. Pero si estamos fracasando en todas las políticas de vivienda en Cataluña –en todas. Todos los decretos que traen a este Parlamento son para ahondar más en el desastre de la gestión de la vivienda en Cataluña. Y este es uno más. Además, este es, además, ridículo. Este es ridículo, porque intercambia una serie y relaciona una serie de preceptos y de argumentos que sinceramente no se creen..., yo creo que no se los creen ni ustedes, porque seguramente los datos que nos han puesto encima de la mesa es muy probable que no se los crean ni ustedes mismos. Los pocos datos que ha puesto y totalmente tergiversados, fruto de un populismo que no esperaba de un *govern* de Esquerra Republicana, sinceramente; con respecto se lo digo, pero no, no lo esperaba.

Hoy nos dicen, nos traen aquí un decreto para decirnos que la culpa, una vez más, de que no haya suficiente vivienda o que tengamos una situación de crisis de precios de vivienda en Cataluña es del sector turístico –una vez más–, y de los pisos turísticos –una vez más. Y se quedan tan anchos. Y se lo creen. ¿Realmente piensan que el precio del alquiler en Barcelona es culpa de los pisos turísticos? Señora Capella, míreme. O sea, ¿realmente se lo cree? O sea, ¿es culpa de los pisos turísticos, solo? ¿Solamente es culpa de los pisos turísticos?

Sí, sí, sí... Usted ha puesto una serie... Ha empezado a hablar de municipios, pero la ciudad de Barcelona, precisamente, que es una de las más importantes, donde más ha subido el precio del alquiler y donde más problemas de acceso a la vivienda hay, es donde, precisamente, menos pisos turísticos tenemos, porque ya se han encargado otros de que desaparezcan durante muchos años. ¿Se ha solucionado el problema? No. No se ha solucionado. No se solucionó el problema con la reducción o la limitación del precio del alquiler, hace ya algunos años, que también se trajo aquí a este Parlamento como decreto, y que sigue ahondando más en lo que realmente somos incapaces de afrontar, y es que no se han hecho políticas de vivienda durante muchísimos años. Recuerdo debates en este Parlamento desde el 2015, en el que se ha pedido inversión en políticas públicas de vivienda. Y eso es lo que soluciona realmente el problema del acceso a la vivienda, que podamos introducir una mayor oferta en el mercado.

Al final, es muy sencillo si tenemos más oferta en el mercado y podemos cubrir la demanda seguramente reduciremos, o al menos creo que podremos reducir el precio de la vivienda y podremos solucionar el acceso a la vivienda. Eso es muy sencillo y es tan fácil como hacerlo. Pero no intentemos hacer subir o incrementar el acceso a la vivienda criminalizando a sectores económicos de Cataluña. Dejemos de criminalizar la política, *consellera*, que es lo que ustedes hacen. Porque, al final,

lo que nos están diciendo esencialmente es que quieren no regular, porque lo que vienen a traer aquí no es regular un sector ni es regular una actividad, sino que es, prácticamente, cancelar; es, prácticamente, prohibir; es expulsar una iniciativa que, sinceramente, en muchos casos puede suponer mucho más.

¿Qué impactos tiene este decreto que al final se va a aprobar? Yo creo que hoy, cuando el señor Illa hablaba –nos ha felicitado a todos la Navidad; es lo que ha hecho como oposición hoy: felicitarnos la Navidad–, ya adelantaba que íbamos a tener un *amic invisible, un regal d'amic invisible*. Y lo hemos tenido. Lo vamos a tener ahora, de aquí un rato.

Pero, entrando en lo que estaba comentando, creo que al final hay zonas de Cataluña que es evidente que su decreto va a suponer o nos va a suponer toda una serie de impactos negativos. ¿Efectos negativos? Pues, el efecto económico. Yo creo que hay zonas de Cataluña..., hemos hablado de algunas, sobre todo de la Costa Brava. Me imagino que es donde suelen..., acostumbran a ir y a tener segunda residencia los diputados de Esquerra i m'imagino els de Junts, no lo sé. Pero hay zonas como la Costa Dorada, donde posiblemente el impacto de su regulación va a suponer un problema mucho más grave. ¿Qué va a hacer o cómo va a explicar al sector de la hostelería, por ejemplo, de ciudades o de pueblos como el Vendrell o Calafell, o del Baix Penedès o de toda la Costa Daurada..., cómo va a explicarles la reducción de la oferta para pernoctar y, por lo tanto, la reducción de turismo o de ingresos turísticos en sus actividades económicas?

Porque si reducimos el número de plazas donde pernoctar, posiblemente reduciríamos también, pues, el número de clientes y la actividad económica se verá afectada. Entendemos que hay lugares, como por ejemplo Calafell, por poner un ejemplo, donde la oferta de plazas hoteleras prácticamente es inexistente y que buena parte del turismo familiar que allí se desarrolla está muy relacionado precisamente con los pisos turísticos. ¿Cómo lo va a explicar? ¿Qué opciones les da? También es verdad que ha dicho –palabras textuales– que le da igual. De hecho, lo ha dicho. Si..., *home*, ha dicho que, si el cinco por ciento de esos turistas no vienen, pues, que «bueno, ya veremos si vienen o no vienen, me da igual». Sí, *consellera*, sí que lo ha dicho. Ha dicho que le da igual. Y, de hecho, le da igual; le da igual, porque al final ha hecho un discurso turismofóbico.

Es decir, aquí lo que ha venido a decir básicamente es que le da igual. Lo único que necesita es aprobar este decreto porque se han empeñado en, precisamente, desarrollar esas políticas sectarias una y otra vez. Pero, ¿qué soluciones? ¿Qué soluciones le dará a la hostelería de estos lugares cuando no puedan o cuando reduzcan su actividad? Ninguna; soluciones, ninguna. Efectos negativos, todos. El impacto económico que, de hecho, está valorado. Ustedes lo han planteado. ¿Qué estudios nos han presentado? Porque hace creo que un par de semanas se aprobó aquí una moción en la que se pedían una serie de estudios de impacto para..., sobre los efectos de este decreto. ¿Qué estudios nos ha presentado, de impacto económico, ante este decreto para aprobarlo? ¿Sabe qué impacto va a tener en la actividad hotelera, por ejemplo, o hostelera, en este caso, y de restauración de las diferentes zonas, por ejemplo, de costa, como he dicho antes? Impacto económico negativo; informes, ninguno.

Es evidente que la regulación que nos exponen aquí es impracticable y que si realmente lo que quieren son propuestas de vivienda, pues sí. Antes nos decía, *consellera*: «Es que ustedes vienen aquí a defender a un sector» –cierto, venimos a defender a un sector también–, «pero no traen propuestas de vivienda. No nos dicen qué tenemos que hacer.» ¿Cómo que no les decimos lo que tenemos que hacer? Hemos aprobado decenas y decenas de propuestas de vivienda en las que seguramente, si las lleváramos a cabo y las desarrolláramos, nos ahorraríamos este tipo de debates. Nos ahorraríamos criminalizar una y otra vez a sectores y culparlos de lo que ustedes no son capaces de hacer.

¿Creen que, con este decreto, por ejemplo, van a dar más seguridad a los propietarios para que no saquen los pisos del mercado de alquiler por miedo a un impago? No, evidentemente que no. ¿Vamos a incentivar de alguna forma, incluso fiscalmente, que los propietarios puedan firmar contratos de alquiler y que sean estables? Pues tampoco. ¿Hemos llegado a los 1.000 millones de inversión en vivienda social? Tampoco. Planteamos, como en su momento hicimos también, que parte de la tasa turística se dedicase a políticas de vivienda. ¿Lo tenemos claro ya o no? Tampoco.

¿Vamos a plantear medidas de colaboración público-privada para invertir y para realmente fomentar la creación de vivienda pública? Tampoco. Y toda una serie de propuestas que hemos estado defendiendo, como por ejemplo la rehabilitación, también, de viviendas o, por ejemplo, políticas para jóvenes, o dejar de criminalizar al sector, incluso al sector que se dedica a la vivienda, buscando, por ejemplo, también un equilibrio territorial adecuado a la hora de fomentar este tipo de viviendas. ¿Ustedes han hecho algún tipo de medida en esta línea? Tampoco, *consellera*.

Al final, creo que lo que ustedes básicamente van a conseguir con este decreto es incrementar los problemas de acceso a la vivienda, una vez más –en eso son especialistas–, seguir chutando la pelota hacia adelante y decir..., obviamente, tener un discurso populista diciendo que con esto lo van a solucionar todo. Le reto a que de aquí a seis meses...

**La presidenta**

Gràcies.

**Joan García González**

...volvamos a hablar de si se ha solucionado el problema de la vivienda con esta magnífica medida.

Gracias.

**La presidenta**

Gràcies. Per part del Grup Mixt, té la paraula el senyor Daniel Serrano Coronado.

**Daniel Serrano Coronado**

Gracias, presidenta. *Consellera*, diputados, diputadas, debatimos hoy la convalidación del Decreto 3/2023, de medidas urgentes sobre el régimen urbanístico de las viviendas de uso turístico, que parece que saldrá adelante gracias al apoyo, finalmente, del Partido Socialistas de Catalunya. ¡Ay, el PSC!, siempre al rescate de este Govern. Menudo regalo de reyes anticipado que ustedes le han hecho.

Un decreto que es malo, y que es malo porque no ha gustado a una gran parte del sector ni tampoco a muchos de los municipios afectados, pero que sobre todo no ha gustado a esos pequeños propietarios que verán nuevamente pisoteado su derecho de propiedad por parte de un *govern* que ya se ha especializado en pretender resolver los problemas a golpe de decreto, sin detenerse en las consecuencias nocivas que puede provocar. Un decreto que, además, despierta muchas dudas sobre su inconstitucionalidad, ya que se desliza sobre aspectos que son competencia exclusiva del Estado.

Además, el hecho de que el decreto limite el derecho de propiedad sin que se reconozca indemnización alguna a los afectados también nos suscita serias dudas sobre su inconstitucionalidad. Y hablo de indemnización, no hablo de compensación con una prórroga de cinco años. Por si fuera poco, y en el caso concreto que nos ocupa, nosotros no vemos que concurra al presupuesto de urgencia y necesidad para recurrir al instrumento del decreto.

El problema de la vivienda no es de ayer. Llevan veinte años intentando solucionarlo y nos salen ahora con este decreto. De verdad, *consellera*, es que parece una broma de mal gusto. En fin, que a pesar del informe del Consell de Garanties, el decreto nos genera dudas sobre su inconstitucionalidad, por lo que ya les anuncio otra vez –ya lo he hecho en el proyecto de ley anterior– que, si finalmente se convalida



este decreto, el Partido Popular estudiará la interposición del correspondiente recurso de inconstitucionalidad a través de nuestro grupo parlamentario en el Congreso.

Dicho esto, y entrando en aspectos más concretos del decreto, decíamos al principio que este era un decreto malo. Se nota que está hecho de espaldas al sector. Bueno, para ser más exactos, está hecho contra el sector. Un decreto aprobado por el Govern sin audiencia pública. Parece que a ustedes lo que puedan decir los afectados no les interesa demasiado, ni los perjuicios económicos que se van a ocasionar al sector. Es que no se han molestado ni en escuchar al mundo local, una parte importante del cual está en contra del decreto. Y es normal, son municipios que viven del turismo y la demanda de visitantes de estos municipios no la pueden cubrir con la oferta hotelera que tienen, necesitan estos pisos turísticos; al igual que Barcelona, para acoger, por ejemplo, acontecimientos como el Mobile.

Pero todo esto a ustedes les da igual. Ustedes simplemente quieren aparentar, con un decreto populista, que toman medidas para solucionar la falta de vivienda asequible. Pero, *consellera*, este decreto, como otras medidas que han tomado, son absolutamente ineficaces para solucionar este problema. Es más, estas medidas perjudicarán más, si cabe, la falta de oferta de vivienda asequible. ¿Ustedes quieren solventar de verdad este problema? Hagan más vivienda social o hagan algo de vivienda social. O compren inmuebles para su posterior uso social o fomenten la colaboración público-privada para que particulares o empresas del sector cedan sus viviendas para un alquiler social. Es decir, aumenten, de un modo u otro, el parque público de vivienda, porque es la Administración quien debe solucionar la falta de vivienda asequible.

Pero no. Ustedes quieren hacer cargar el problema de la falta de vivienda asequible sobre la espalda de pequeños propietarios o empresas del sector. Al final, siempre hacen lo mismo: atacar el derecho de propiedad. ¿Para qué? Pues realmente para nada, porque en realidad siguen agravando con sus decisiones la falta de vivienda asequible en Cataluña; ahora, con este decreto, insisto, atacando a los propietarios de viviendas que libremente deciden destinarlo a un uso turístico. Porque una cosa es ordenar el sector o hacer un censo real de licencias apartamentos turísticos, pero este decreto es otra cosa. Esto es un ataque directo a un sector del que forman parte empresas importantes, pero también pequeñas empresas, familias y particulares, que ven así una forma de complementar sus ingresos, alquilando su segunda residencia en las temporadas turísticas.

Y todo esto es lo que está poniendo en riesgo este decreto. Si es que, al final, hasta la Autoridad Catalana de la Competencia les ha criticado el decreto, *consellera*. ¿Pero es que no lo ven? ¿De verdad quieren hacernos creer que las viviendas de uso turístico, que no representan ni el dos por ciento del parque de vivienda en Cataluña, va a solucionar el problema de acceso a la vivienda?

Evidentemente que no lo va a solucionar, pero con su tozudez política se van a llevar por delante a un sector que genera casi 3.000 millones de euros al año en Cataluña y que demandan más de 3 millones de viajeros españoles en Cataluña, de los cuales 2 millones, aproximadamente, son viajeros y familias catalanas. Cifras, datos, reacciones en contra y consecuencias nocivas que deberían haberles llevado a retirar este decreto, que destila además inconstitucionalidad, se mire por donde se mire.

Un decreto que, por si fuera poco todo lo anterior, se muestra insensible ante los titulares de pisos turísticos actuales y que les genera inseguridad jurídica, hasta el punto de que, tal y como está redactado el decreto, puede hacer perder ese derecho, con las inversiones efectuadas en él, si en el plazo de cinco años el municipio en el que se encuentran no adapta su plan de ordenación urbanística municipal al decreto; adaptación que en la mayoría de casos era casi imposible al ser declarados esos municipios zonas tensionada, por lo que aquellos que actualmente estén desarrollando esta actividad económica no podrán obtener la licencia de uso turístico.



En definitiva, *consellera*, un decreto malo, un broche de oro de fin de año, este decreto, que, insisto, no compartimos, y que por eso mismo nosotros no les vamos a apoyar la convalidación del mismo.

Muchas gracias.

**La presidenta**

Per part del diputat no adscrit, té la paraula el senyor Antonio Gallego Burgos.

**Antonio Gallego Burgos**

Gracias, presidenta. Este decreto es una de las grandes cacicadas de esta legislatura, es un despropósito más en su larga cadena de medidas políticas que erosionan la seguridad jurídica, la libertad, la prosperidad económica y la propiedad privada, mucho más después de escuchar la intervención de esta mañana de la *consellera*.

Este decreto no urgente, que no sea debatido con absolutamente nadie del sector, atenta contra el turismo, contra el equilibrio del parque de viviendas de muchos municipios, e incluso contra la misma marca turística Cataluña.

Va a reventar los ingresos complementarios de miles de ahorradores; van a mandar al paro a mucha gente; van espantar a muchos inversionistas hacia otras comunidades autónomas y van a condicionar las vacaciones de muchísimas familias que desean y solicitan este tipo de servicios.

Cerrar veintiocho mil pisos turísticos de un plumazo es una barbaridad, y es poner una espada de Damocles a los que siguen operando. Eso es darse un tiro en el pie. Aterrícen. Nadie en su sano juicio cree que con esto se va a aliviar el precio del alquiler en Cataluña. El precio de alquiler de Cataluña...

**La presidenta**

Gràcies.

**Antonio Gallego Burgos**

...depende de muchos factores y no solamente del 2,44 por ciento de pisos turísticos que hay en Cataluña. En definitiva...

**La presidenta**

Gràcies, diputat.

**Antonio Gallego Burgos**

...durante la elaboración del decreto ley, hablen con ayuntamientos, con Federatur, con los grupos parlamentarios...

**La presidenta**

Gràcies.

**Antonio Gallego Burgos**

...y hagan las cosas medianamente bien.

Gracias.

**La presidenta**

Per part del Grup Parlamentari d'Esquerra Republicana, té la paraula el senyor Pau Morales i Romero.

**Pau Morales i Romero**

Bé; gràcies, presidenta. Diputades, diputats, consellera... Sento decebre'ls, però no jugaré a apujar l'aposta; que sembla que portem en les últimes intervencions una tendència creixent. També, per a la informació del portaveu de Ciutadans, no tinc segona residència, però quan han sortit dades de les propietats dels diputats al congrés, en aquest cas al Congrés dels Diputats, sí que és cert que explicaven bastant els posicionaments de determinats grups parlamentaris. En fi... (*Aplaudiments.*)

Garantia de l'accés a l'habitatge o model turístic de barra lliure. Hi ha votacions que determinen com el Parlament afronta les preocupacions i les necessitats de la

gent. Hi ha veïns i veïnes de molts municipis turístics de comarques com la Cerdanya o l'Aran, d'alguns barris de Barcelona o de tants altres indrets del país, que no poden accedir a l'habitatge, que estan canviant de comarca per trobar una llar, i en part no ho poden fer perquè aquells habitatges que tenen com a destinació prioritària ser llars de famílies, que hi visquin de manera permanent, es dediquen a altres usos com l'ús turístic.

Allò que és d'interès públic i general i que el Govern de la Generalitat de Catalunya pretén defensar i assegurar a través d'un mecanisme més de garantia de drets, quedaria supeditat a l'interès privat d'uns quants si no es regula. I la defensa d'aquest interès privat, que va en detriment de l'interès públic i general, l'han assumit, en diferents graus, especialment els grups parlamentaris del PSC i de Junts per Catalunya.

Davant de prioritzar l'accés a l'habitatge de les famílies o de contribuir a un país fort i resilient, avui hem estat en risc de consumir un servei i un altre als lobbys del sector immobiliari, dels fons d'inversió i del turisme de masses, els quals es regeixen per l'especulació i l'afany de lucre per satisfer els seus interessos, pocs i privats.

Avui, és cert –i no cal fer molts escarafalls per veure el que serà una aritmètica–, Junts per Catalunya s'alinea al costat d'aquests interessos i al costat de la dreta extrema i l'extrema dreta en el sentit de votació. I serà així, perquè no es pot garantir la cohesió social ni avançar cap a un país lliure i sobirà si, en lloc de recosir-lo, pel camí el fem miques o el venem, i, a vegades, ni tan sols al millor postor.

I certament, el decret llei que avui es vota no és la solució total ni definitiva al problema de l'habitatge. És cert. Però és que ningú ho ha dit, que aquest decret sigui la solució total i definitiva. Potser perquè, com ja s'ha dit, alguns grups parlamentaris han triat per portar aquest decret llei els diputats que habitualment no porten les qüestions d'habitatge, és que s'ha arribat a fer l'afirmació de que semblava que això fos l'única solució, quan portem molts debats sobre el dret a l'habitatge en aquest Parlament aquesta legislatura.

La política pública d'habitatge del Govern de la Generalitat necessita temps i recursos per donar els seus fruits, però és real, prioritària i està en marxa, amb deu mil habitatges que es mobilitzaran durant els propers tres anys, amb una regulació del mercat i una defensa al dret a l'habitatge que ha assolit fites importants en aquest Parlament, i també alguns passos massa tímids, al nostre entendre, però importants amb la *ley de vivienda*.

Però queden buits legals. I avui el Govern proposa que donem resposta a la necessitat de regular els habitatges d'ús turístic; com també caldrà regular, efectivament, el lloguer de temporada. No podem desestimar cap via ni cap solució amb l'excusa que no és la definitiva, perquè, en realitat, la via definitiva és el conjunt, la suma de les diferents propostes que s'han anat situant.

Avui, però, se salva l'oportunitat per contribuir a revertir la situació, a partir d'un acord amb el Partit Socialistes que permetrà que es convalidi el decret. Malgrat que cada partit ha situat la seva prioritat en pesos diferents –és el que requereix la prèvia dels acords, que es parteixi de posicions diferents–, l'acord permetrà fer un pas endavant modificant la legislació d'urbanisme i situant una regulació pionera que protegeixi l'habitatge i limiti la proliferació dels habitatges d'ús turístic. I, efectivament, els acords s'expliquen, es defensen i es compleixen sempre. I així ho fem i ho apliquem des d'Esquerra Republicana.

Avui toca explicar-se. Per una banda, a totes aquelles persones que tenen problemes d'accés a l'habitatge com a conseqüència, entre altres factors, del canvi d'usos a pisos turístics en aquelles zones on l'accés a l'habitatge ja presenta problemes habitualment. Alguns diputats han parlat del sector, i jo els hi demano que quan parlem d'habitatge no ens oblidem del sector principal, que són les famílies, els joves (*aplaudiments*), la gent que vol i té dret a accedir a un habitatge.

Per altra banda, també ens hem d'explicar a aquells alcaldes, alcaldesses, regidors i regidores arreu de Catalunya que reclamen suport per fer front a aquesta problemà-

tica. Hi ha trenta ajuntaments que han signat un manifest en contra, cinquanta-quatre que, veient la necessitat urgent, han intentat fer mans i mànigues per regular-ho ja, i molts més –que, de fet, aquí tenim els coalcaldes d'Altafulla, per exemple, avui– que el que ens diuen és «ostres, hauríem d'anar més enllà», cosa que el Grup Parlamentari d'Esquerra comparteix i que alhora hem de combinar-ho amb les majories parlamentàries que hi ha.

Tornem, però, al contingut del decret, perquè crec que després de les intervencions és important explicar-ho: l'impacte que el lloguer turístic té en l'habitatge es manifesta amb una disminució del nombre d'habitatges que es lloguen com a residència permanent o, en el seu defecte, amb pujades desmesurades del preu del lloguer. Aquesta és la premissa. Aquesta és la premissa sobre la qual es fa necessari regular els habitatges d'ús turístic.

I important: no confondre els habitatges d'ús turístic amb els apartaments turístics, que aquí hi ha una confusió interessada. Els apartaments turístics, efectivament, són activitats hoteleres regulades que han permès, sí, que moltes famílies de classe mitjana, classe mitjana-baixa puguin fer vacances. No són els habitatges d'ús turístic, que són habitatges destinats a primera residència, que és un negoci lucratiu, que no respecten l'ús original que tenia aquell habitatge que es va construir i, per tant, va en detriment de l'ús residencial i que avui volem regular.

I què pretén aquest decret? Avançar en la garantia del dret a l'habitatge, desmercantilitzar el dret als habitatges residencials, ordenar, endreçar, garantir aquest accés digne, posar ordre a la regulació oferint seguretat jurídica a aquells municipis de zona tensionada prioritàriament, obligatòriament, però també a tots aquells que ho vulguin regular, que ens demanen que els hi donem les eines i la seguretat per poder posar ordre en el conjunt del seu parc d'habitatges. Subjectarà a llicència urbanística l'activitat dels habitatges d'ús turístic en funció del planejament i la disponibilitat d'habitatge residencial. I com tota regulació, efectivament, serà obligatòria finalment, a partir de l'acord circumscrit a les zones d'àrea tensionada.

I, és clar, com qualsevol regulació, estableix una limitació; una limitació que es flexibilitza en aquest acord, però que hi ha de ser, perquè en política, companys i companyes, no es pot voler una cosa i la contrària alhora. Cal decidir i admetem que s'ha de ponderar sobre aquest conjunt de decisions, però una cosa i la contrària no és possible. No es pot sortir a dir que es garanteix i es defensa el dret de l'habitatge, quan s'han fet durant molts anys polítiques de braços caiguts i quan es porten propostes ens trobem amb obstacles, dilacionisme o que es prioritzen altres aspectes.

Amb la convalidació d'aquest decret llei –i això també s'ha comentat: la urgència del decret llei–, escolteu, estem a les portes de que es materialitzi –esperem, desitgem, ho reclamem i ho treballem des de fa temps– la regulació dels preus del lloguer a Catalunya. I, per tant, la urgència és evitar que l'ús turístic dels habitatges permeti eludir la contenció de preus del lloguer. Evidentment que hi ha una urgència en aquest sentit.

Mireu, el Govern i Esquerra Republicana som propositius, constructius i si tenim l'oportunitat de millorar la qualitat de vida de les persones, ho fem, perquè som ambiciosos i fem nostres les preocupacions de la gent. La necessitat és evident; les solucions, urgents. Avui avancem treballant una solució. No deixarem de lluitar-hi des de les institucions i segur que també acompanyats de molts més agents socials des del carrer. Hi tornarem. Tinc una bona notícia: tenim proposta política, esperem que avui prosperi. I la mateixa necessitat social que ens fa ser impacients també ens farà ser perseverants fins a noves victòries.

Moltes gràcies.

**La presidenta**

Acabat el debat, procedirem a la votació.

D'acord amb l'article 158.3 del Reglament, s'entén que els vots afirmatius són favorables a la validació del decret llei i els vots negatius són favorables a la derogació. Passem ara a votar sobre la validació del Decret llei 3/2023.

Comença la votació.

El resultat de la votació són 78 vots a favor, 51 en contra i cap abstenció.

*(Aplaudiments.)*

Vist el resultat de la votació, el Decret llei 3/2023 ha estat validat.

I, d'acord amb l'article 158.4 del Reglament, un cop validat el decret llei, pregunto a la cambra si hi ha algun grup parlamentari que vulgui tramitar aquest decret llei com a projecte de llei. *(Pausa.)*

Ateses les peticions formulades per grups parlamentaris, sotmetrem a votació si aquest decret llei s'ha de tramitar o no com a projecte de llei. S'entén que els vots afirmatius són favorables a la tramitació com a projecte de llei i que els vots negatius són en sentit contrari.

Per això, comença la votació.

El resultat de la votació són 116 vots a favor, 14 en contra i cap abstenció.

Vist el resultat de la votació, i d'acord amb l'article 158.4 del Reglament, el Decret llei 3/2023 ha quedat validat i es tramitarà com a projecte de llei.

Acabat aquest punt, reprendrem la sessió a un quart de quatre de la tarda.

La sessió se suspèn a tres quarts de dues del migdia i tres minuts i es reprèn a un quart de quatre de la tarda. Presideix la presidenta del Parlament, acompanyada de la vicepresidenta segona, el secretari primer i el secretari tercer. Assisteixen la Mesa el secretari general, el lletrat Antoni Bayona Rocamora, el lletrat Rubèn Ramírez Fernández i el lletrat Jan Sarsanedas Coll.

Al banc del Govern seu el president de la Generalitat, acompanyat de consellera d'Economia i Hisenda, la consellera d'Educació i el conseller de Salut.

### **La presidenta**

Bona tarda.

### **Procediments relatius als comptes generals de la Generalitat**

257-00002/13 i 257-00003/13

Reprenem el Ple en el setè punt de l'ordre del dia, que és el debat i votació del dictamen de la Comissió de la Sindicatura de Comptes sobre el procediment relatiu al compte general de la Generalitat corresponent a l'exercici 2020.

Com bé saben, tal com va acordar la Junta de Portaveus, aquest punt se substanciarà conjuntament amb el punt 8 de l'ordre del dia, sobre el procediment relatiu al compte general de la Generalitat corresponent a l'exercici 2021.

Abans de començar, permeti'm saludar, en nom de la cambra, l'il·lustre senyor Miquel Salazar i Canalda, síndic major, i els membres de la Sindicatura de Comptes que avui ens acompanyen.

I, d'acord amb l'article 185.5 del Reglament, iniciarà la presentació de l'informe sobre el compte general de la Generalitat el síndic major de la Sindicatura de Comptes. Quan vulgui, té la paraula el senyor Miquel Salazar Canalda.

#### **El síndic major (Miquel Salazar Canalda)**

Bona tarda, molt honorable presidenta del Parlament de Catalunya, membres de la Mesa, diputades i diputats. Bé, avui donem lloc a la presentació dels comptes, en aquest cas són dos, tal com els hi vam demanar, atès que n'hi han dos que ja estan passats i aprovats pel ple de la sindicatura que ja han fet tots els tràmits internament. I pagava la pena presentar-los conjuntament, perquè els dos fan referència a uns anys que tenen elements en comú, que són l'any 20 i l'any 21, que són els anys

de la pandèmia. I, per tant, semblava que fora adient fer aquesta presentació de tal manera que poguéssim estipular, al final, una petita explicació sobre quines van ser les despeses, en termes generals, que es van destinar en aquests dos exercicis a la pandèmia.

Per tant, la meua presentació tindrà tres parts. A la primera part faré referència al 2020, a la segona al 2021, i finalment faré aquesta explicació de les despeses destinades a la pandèmia dels dos anys perquè puguin tenir-ne consciència, tot i que, evidentment, aquesta explicació que jo faré surt, està integrada, òbviament, en els comptes d'aquests dos anys.

Què és...? Primer de tot, una breu presentació: què és el compte general. El compte general és una obligació, però és una obligació de liquidar, de rendir comptes, i, a més a més, està explicada en la llei de la Sindicatura de Comptes a través de l'article 36, on es demana que des de la sindicatura fem un informe del compte general que ens ha retut la Generalitat de Catalunya. Aquest és un informe que nosaltres fem per encàrrec del Parlament. És un informe dels que en diem «de llei». És un informe que es fa anualment i té com a objectiu revisar la legalitat, els estats financers, etcètera, de lo que són els comptes de la Generalitat.

El 2020, i recordin que és un any en què es van suspendre les regles d'estabilitat, i, per tant, és un any especial... És un any..., és el primer any, dels dos, en què hi ha hagut aquestes suspensions. El 2020 nosaltres vam presentar un compte que en vam limitar l'abast als procediments d'auditoria de les àrees de personal, les de contractació i les de subvencions, bàsicament per poder fer un compte del conjunt amb una certa raonabilitat. Vam aplicar procediments de revisió analítica, però no s'ha revisat, òbviament, la legalitat de totes aquestes àrees. Sí que també vam fer la revisió formal dels comptes anuals individuals tramesos dins del compte general i de les entitats no subjectes a fiscalització prèvia. I, per últim, dintre aquest abast que vam atendre, vam fer l'anàlisi del compliment dels objectius d'estabilitat pressupostària i sostenibilitat financera, malgrat que estaven suspesos, però pagava la pena mantenir..., entre altres coses perquè hi ha una seqüència històrica de tots els informes de la sindicatura i no pagava la pena, doncs, deixar-ho de fer.

Quins comptes teníem? Quins comptes anuals consolidats es van presentar l'any 20? Eren uns comptes que es van presentar l'1 d'octubre, incloent-hi l'estat de liquidació pressupostària consolidada del perímetre d'entitats que formen part del compte. El que passa, que aquests comptes no eren encara consolidats, com després explicaré, en l'any 21. Els estats financers estaven consolidats exclusivament en el sector públic administratiu: l'Administració de la Generalitat, el CatSalut i entitats autònomes, i faltava la resta de lo que seria el sector públic de la Generalitat. Per tant, hi havia un perímetre que no estava del tot consolidat, només en part, com he dit, que abastava, en el 2020, 207 institucions, 207 entitats: l'Administració de la Generalitat i 206 altres entitats: organismes autònoms, consorcis, empreses del Govern, etcètera.

Novetats en aquest exercici, que després m'hi tornaré a referir, quan expliqui lo de la covid. Va haver-hi una dotació extraordinària de fons per part de l'Estat de 3.165 milions d'euros, que representava el dinou per cent dels 16.000 milions que va posar l'Estat a disposició de les comunitats autònomes per atendre la pandèmia. Sobre aquest informe deuen recordar, els que formen part sobretot de la comissió de la sindicatura, que la sindicatura va emetre un informe específic sobre el destí i la finalitat d'aquests 3.100 milions, i que ja està presentat i tractat en comissió.

L'altre element va ser un element important: la caiguda de la recaptació dels tributs cedits i propis i dels ingressos. Això fa –i ja ho veurem més endavant, però ja els hi avanço– que la liquidació del 20 que es va rebre el 22 va ser negativa. I, per tant, aquest és un element que probablement no té, d'entrada, en el compte una incidència important, en aquest cas concret, però quan mires la seqüència és rellevant, perquè aquesta caiguda dels ingressos que es va intentar resoldre per altres fórmules després..., sí que al final va tenir, entre altres moltes, aquesta conseqüència.



L'altre element era l'activació del conjunt d'actius derivats dels arrendaments financers. Aquest és un tema important que estava pendent i que l'havíem citat nosaltres en alguns informes que estaven contractats per ICF Equipaments, que després es va dir Infracat, en el període 2005-2012. I l'impacte derivat d'aquesta revisió va ser de 1.052 milions en l'actiu i el passiu, i era un element rellevant que també volíem destacar en el 2020.

En qualsevol cas, l'opinió de la sindicatura és una opinió favorable, és a dir, perquè la nostra llei, com saben, ens obliga a emetre opinió, excepte d'uns elements que vostès trobaran en les observacions que es descriuen en els punts 1, 2 i 3 i en els 4, 5 i 6 del compte general. I, per tant, considerat en el conjunt, expressava en tots els aspectes significatius la imatge del patrimoni i la situació financera de la Generalitat. Per tant, no era una opinió desfavorable.

El compte general de la pandèmia s'ha vist condicionat per temes com un increment de drets liquidats de 3.200 milions i una despesa realitzada per 3.531. A això ja hi anem apuntant aquests 3.100 que entren, però en canvi hi ha una demanda de despesa que després tornarem a referir-nos-hi.

La Intervenció té pendent de presentar els comptes consolidats, dèiem, en aquest informe –estem fent l'informe del 2020, encara no estem en l'informe del 21– per tot el perímetre de la Generalitat, però sí que ja hi havia, respecte a anys endarrere, un cert avenç. És a dir, la Intervenció General de la Generalitat de Catalunya el que ha fet ha sigut anar progressivament fent un treball, com ara els hi explicaré, quan parli del compte general del 21, d'anar avançant en lo que seria l'efecte de la consolidació.

Per acabar, un dels temes que també hi posàvem èmfasi era la delicada situació financera de la Generalitat. Un endeutament de 82.000 milions, compromisos de despesa per a exercicis futurs de 114.000, un romanent negatiu de tresoreria de 8.716 milions i un patrimoni net negatiu de 45.000.

Observacions que vam anotar al final de l'informe, és a dir, com a conseqüència de la nostra fiscalització: els comptes consolidats presentats no són complets, ja que no inclouen totes les entitats que formen part de l'àmbit subjectiu. És a dir, estàvem encara en aquesta carència, carència que, com ja he dit diverses vegades, trobarem resolta en el 21. La composició i ubicació i avaluació dels principals epígrafs de l'immobilitzat material no estaven recollits en un inventari complet. I, per últim, pel que fa al CatSalut, hi havia una sobrevaloració de les provisions de deteriorament de 103 milions d'euros.

Altres elements que vam tenir en compte a l'hora de fer la..., al final de l'informe. El primer jo crec que és rellevant i, a més, el coneixen d'anys anteriors. Era que la despesa efectivament realitzada durant l'exercici 2020 i no registrada en el pressupost va ser de 2.381. És el que de forma col·loquial anomenem «deute desplaçat», és a dir, són aquelles..., d'acord? Mentre que en l'exercici 2019 havia estat de 2.600. Per tant, va baixar. Aquí ho deixem. En el càlcul del resultat pressupostari del romanent de tresoreria, l'epígraf de desviaments del finançament positiu de l'exercici estava valorat en 500 milions.

I, per últim, consideràvem que hi havia una falta d'anàlisi detallada de l'antiguitat real dels drets pendents de cobrament, cosa que, com veuran ara, en l'informe del 21 s'ha resolt en part. És a dir, no del tot satisfactòriament, però sí que aquesta antiguitat dels drets pendents de cobrament s'ha reduït, però no la totalitat de l'import que llavors anotàvem, que era de 627 milions d'euros.

Passem ara... I, si m'ho permeten, els hi explicaré el 2021, també fent un esforç de síntesi. En el 2021 tornem a tenir la mateixa limitació. Aquesta la tindrem sempre; vull dir, la naturalesa del compte sempre ens limita o ens dificulta realitzar una auditoria financera i de la legalitat a la seva totalitat, i, per tant, és més eficient i més adequat establir com a objectiu general fiscalitzar, amb un abast de seguretat limitada, el procediment de consolidació del compte dut a terme per la Intervenció i establir alguns objectius addicionals en funció dels riscos avaluats anualment. No és en



cap cas una anomalia. És una pràctica habitual de les auditories de comptes generals de les administracions tant a Espanya com a Europa, és a dir, el fer una limitació i, per tant, treure una conclusió d'aquesta limitació.

Com a objectiu general, el que ens vam proposar el 21 era verificar que el compte general de la Generalitat de Catalunya, entès com el consolidat del sector públic, ha estat presentat d'acord amb les normes que són aplicables. Perquè aquesta vegada sí que vam presentar per primera vegada un compte consolidat. No és fàcil presentar un compte consolidat. A Espanya només ho fa l'Administració general de l'Estat, Castilla y León i ara Catalunya. Només els hi dic com a referència, sense cap altra..., vull dir... És un tema pendent, i molt pendent. És un gran esforç per part dels gestors, per part dels interventors, i tampoc suposo que els governs no li troben..., què els hi comporta, i, per tant, la dedicació d'esforços entre...

Nosaltres, als que ens agraden els comptes, trobem que és lo millor que hi ha, perquè, entre altres coses, un compte consolidat és la foto de debò. Les altres fotos són o amb massa llum o amb massa color o massa borroses. Vull dir, només un compte consolidat et dona la realitat exacta del que s'ha ingressat, del que s'ha comptat, amb tot l'abast real del que és l'Administració de la Generalitat de Catalunya o de qualsevol ajuntament, d'acord? I, per tant, des d'aquest punt de vista hi donem valor, perquè és on podem veure la foto, on pots veure les relacions entre l'Administració de la Generalitat i tots aquests ens dependents.

Com a objectius específics, ens vam plantejar revisar la tramesa dels comptes anuals individuals inclosos en el compte general pel que fa als temps i forma; verificar el compliment dels objectius d'estabilitat pressupostària i sostenibilitat financera –hi insisteixo, malgrat que estaven suspesos, ens semblava que pagava la pena–; revisar el compliment dels principis i criteris comptables; analitzar el compliment dels preceptes de la llei de pressupostos de la Generalitat de Catalunya i del text refós de la llei de finances, que, com saben, és clau perquè és la que regula totes aquestes condicions del compte general i de la nostra activitat referents a la tramitació de les modificacions de crèdit, autoritzacions d'endeutament i els increments retributius del personal. Per tant, sí que vam fer, dintre d'aquestes limitacions que els hi posava al principi, una verificació dels comptes molt exhaustiva.

Perímetre de consolidació, i aquesta és una de les primeres fotografies que ens treu el compte general del 21 que avui els hi presentem: aquest compte general, que és el compte de l'Administració de la Generalitat, engloba 205 administracions... –ai, perdó–, 205 ens: l'Administració de la Generalitat de Catalunya més els ens participats. Estem parlant de les entitats autònomes de caràcter administratiu, de les entitats de dret públic, de les entitats de caràcter comercial, dels consorcis amb participació majoritària de la Generalitat, dels consorcis creats per la carta municipal de Barcelona, de les societats mercantils participades per la Generalitat, de les fundacions i de les entitats independents creades en règim singular.

Per això jo els hi insistia, si em permeten emprar un to didàctic, en la rellevància del compte consolidat, eh?, la importància de dir: «Ara sí que realment estem veient...» És a dir, en un compte consolidat..., perquè en tinguin fotos reals, hi ha el Clínic, d'acord? Per dir un ens d'una magnitud molt gran: quatre mil empleats, 400 o 500 milions d'euros de despesa; vull dir, per dir un ens d'una magnitud. El no consolidar-lo, encara que estigui agregat, no et genera la mateixa veracitat que et pot generar un compte consolidat. I, per tant, des d'aquest punt de vista, és molt rellevant el que s'ha fet des de la Intervenció General i ho hem de posar en valor.

Novetats del compte general del 21: presentació dels comptes consolidats referits a 205 entitats, estat de liquidació, balanç i compte de resultats. I un element important: ingressos addicionals. Igual que el 2020 van haver-hi 3.100 milions d'aquesta distribució que va fer l'Estat per fer front a la despesa covid, el 2021 estem parlant d'una quantitat de 2.160 milions. L'any 2021 també va ser el primer any que van arribar fons dels plans de resiliència, eh?, dels Next Generation. I, per tant, en van arribar

molt pocs respecte als que havien de venir, perquè estàvem molt a l'inici de la tramitació d'aquests plans: 1.138 milions. Bé, són importants, però són molt pocs, molt pocs amb referència a les magnituds que es preveien.

I, després, un element que també va ser important va ser un ajut estatal a la solvència empresarial que va haver-hi, de 900 milions d'euros.

Observacions –i ja acabo amb el 2020. El romanent de tresoreria va ser negatiu, de 8.716; l'endeutament, 82.000 –unes xifres molt similars a les que parlava de l'any anterior. El patrimoni net negatiu, de 45.000, i els compromisos futurs, si l'altre any eren de 112.000, em sembla que aquest any són de 114.000. La sindicatura estima que el deteriorament del fons de comerç de consolidació per manca d'expectatives era de 3.100 milions, i, per tant, també ho vam anotar com una observació.

Per últim, tres observacions abans de passar ja a la despesa covid, com els hi he comentat al principi. Primer, la composició, ubicació i valoració dels principals epígrafs de l'immobilitzat material de l'Administració de la Generalitat i el CatSalut no estaven recollits en un inventari complet. Veuran que, el 22, una part sí; per tant, ho millorem. La despesa efectiva –i, per tant, tornem a...– realitzada durant el 2021 i no registrada en el pressupost de l'Administració de la Generalitat, del CatSalut i de l'ICS va ser de 2.774 milions –2.774 milions–, mentre que el 20, que és el que acabem de referir, va ser de 2.889.

La sindicatura, per últim, no ha pogut determinar –i això és una limitació– si la provisió dotada per cobrir el risc d'insolvències i anul·lacions al que fèiem referència abans, en l'altre informe, és suficient, ja que l'Administració de la Generalitat no disposava d'informació fiable. És a dir, hem vist que s'ha reduït aquells 600 milions que els hi comentàvem abans, però no tenim dades suficients com per poder verificar ni una xifra amb rotunditat.

Bé, per acabar... (*Veus de fons.*) Carai, quin privilegi, gràcies. (*Veus de fons.*) Sí, sí, sí, vaig molt ràpid. Bé, per acabar: dos fotos de la despesa covid. És important. La covid va ser un trasbals i no cal que els hi digui, és obvi, no? I, per tant, nosaltres, com saben, aquest darrer any, des del..., el 21 vam començar, però sobretot el 22 hem anat desenvolupant un conjunt d'informes, alguns demanats des del Parlament, altres per instància nostra, sobre com s'han gastat, en què que s'han gastat, etcètera. I tenim, diguem-ne, una biblioteca d'informes vinculats al món del covid relativament rellevant.

Ara bé, aquests dos comptes generals sí que els que ens donen és la foto de la despesa global dels dos anys. Els dos anys vam tenir uns drets liquidats pel covid amb aquesta dotació addicional, el 2020 de 3.160, i hi van haver unes obligacions reconegudes de 3.600. El 21 van ser de 2.100, va baixar l'aportació de l'Estat, i, en canvi, les obligacions reconegudes van ser de 4.700.

Els hi faig un desglossament perquè els hi serveixi. El 2020 la despesa directa va ser de 2.085: en l'àmbit de la salut, 1.930 milions, i en l'àmbit sociosanitari, 154. El 2021, 1.800 milions en el conjunt de salut i l'àmbit sociosanitari, 1.600 a salut i 205 al sociosanitari.

Però, llavors, també hi ha un paquet de despesa indirecta que segur que la deuen recordar i que alguns fins i tot la deuen haver gestionat, que és aquesta despesa en ajuts, subvencions, compensació del transport, transferències a entitats dependents, etcètera. La despesa indirecta que va generar la Generalitat és de 1.500 milions el 2020 i de 2.800 el 2021. En subvencions, 800 el primer any, 2.000 el segon; en compensació del transport, 249 milions el primer any, 224 el segon, i en transferències a entitats dependents, 189 i 181.

A banda, el 21 va haver-hi també aquest ajut estatal per ajudar a la solvència empresarial. Van ser aquests 900 milions que, des de diferents departaments, a través de convocatòries de subvencions, es van destinar al sector hotel·ler, restaurants, etcètera, i que tenen un informe nostre també d'una part –no del tot, d'una part– d'aquest dallò. Hi han els fons dels Next Generation, que els hi he comentat abans, i poca cosa més.

Bé, per acabar, primer de tot estem treballant el del 2022, que si tot va bé enviarem al Parlament abans d'anar-nos-en de vacances d'estiu. I, per tant, estarem en condicions, el quart trimestre, de poder-lo presentar al Parlament, si així ho creuen convenient.

I, per tant, un fet rellevant de normalitat institucional –ara, si m'ho permet i em deixen un minut més– és que podrem anar ordenant progressivament i estant molt al dia, i aquest jo crec que és un fet..., no és un «tanto» que s'ha d'apuntar ningú; simplement és..., nosaltres ens ho vam posar com una exigència. Però jo crec que és important que actualitzem i portem al Parlament els comptes generals en temps i forma i quan toca i, per tant, que els retards siguin més que els mínims, cap. I, per tant, des d'aquest punt de vista, nosaltres el fet de que avui puguem resoldre el 20 i 21..., agraiem molt a la presidenta i a la Mesa aquesta deferència, perquè ens permet, doncs... Ja estem treballant en el 22. Ja ens va arribar la primera part al juliol i la segona part a l'octubre, però, en qualsevol cas, això també ens permet que ja anem acabant.

I ara una última cosa, si m'ho permet –ara és una falca publicitària. L'any que ve fem quaranta anys, la Sindicatura de Comptes de Catalunya. I, home, serà..., jo crec que ho hem de celebrar, perquè, com alguns saben, tampoc no és un país on les institucions durin. I, per tant, celebrar quaranta anys és una festa que nosaltres creiem que hem de fer. La farem com fem les coses a la sindicatura, amb la màxima austeritat i la màxima..., i sent rigorosos... (*Veus de fons.*) Exacte, però sí que creiem que s'ha de celebrar. I si la presidenta ens ho permet, doncs, ho farem conjuntament amb el Parlament.

Moltes gràcies. I bon Nadal a tothom.  
(*Aplaudiments.*)

#### **La presidenta**

Per fixar el seu posicionament, té la paraula, per part del Grup Parlamentari Socialistes i Units per Avançar, el senyor Jordi Riba Colom.

#### **Jordi Riba Colom**

Gràcies, presidenta. Consellera, síndic major, síndics, síndiques, diputades, diputats... Gràcies, síndic major, síndic Salazar, per la presentació dels comptes generals corresponents als exercicis del 2020 i 21. Crec que cal, en primer lloc, posar en valor el fet que, després de força anys en els que el debat i votació dels comptes generals es produïa amb un cert endarreriment respecte als terminis establerts, enguany ens posem al dia i es dona, per tant, compliment a una recurrent demanda del Parlament de precisament complir amb aquests terminis.

Entrant en el fons de la matèria, aquest debat, malgrat que sovint hom podria considerar que té exclusivament una naturalesa de caràcter formal –i la té en la mesura que l'objecte de l'informe és emetre una opinió sobre l'adequació de la informació econòmica i financera presentada, els principis comptables aplicables i també sobre el compliment de la legalitat–..., no es pot obviar que el debat té també un component de fons o polític cabdal. No és en va que el compte general forma part del procés pressupostari. A l'elaboració, aprovació i execució li segueix aquesta fase de control i retiment de comptes, molt rellevant, al nostre entendre, en la mesura en que en l'aprovació, a la que hi dediquem molta atenció, dirimim intencions, voluntats o intencions polítiques de fer o prioritzar unes polítiques o actuacions o unes altres. I en la fase de control i retiment de comptes tenim la tasca d'analitzar i debatre sobre la realitat d'allò que s'ha executat, a més del com s'ha executat. El què i el com, per tant, de l'execució pressupostària. Perquè a vegades, si no sovint, ens trobem que del prometre al complir hi ha molt tros per penedir. I en això ens hi trobem a vegades amb la realitat entre els pressupostos i el que acaba passant.

En aquest sentit, el compte general del 21 presenta una gran novetat –hi feia referència al síndic Salazar–: és el primer compte que es presenta completament con-

solidat i no és només agregat com els anteriors. Aquest concepte, que respon a la nomenclatura pròpia de la comptabilitat, respon al principi d'unitat pressupostària, és a dir, ajustant les transferències internes entre les diferents parts del sector públic, l'Administració general de la Generalitat i les diferents entitats que en formen part: organismes autònoms, entitats de dret públic sotmeses al dret privat, societats mercantils, consorcis i fundacions, fins a un total –i en feia esment– de 205 entitats o ens el 2021 i amb una part molt important del pressupost gestionat a través d'aquestes.

Si l'Administració general de la Generalitat el 2021 gestionava 42.179 milions, CatSalut en gestionava 9.418; les entitats autònomes, 695; les entitats de dret privat, 7.966; les societats mercantils, 1.459; els consorcis, 4.555; les fundacions, 809. Per tant, una part molt important del pressupost es gestiona no en l'àmbit de l'Administració general de la Generalitat, sinó a través d'aquestes entitats.

Ara bé, una cosa rellevant de totes aquestes xifres que acabo de dir és que si les sumem obtenim una xifra superior als 67.000 milions d'euros, que és, òbviament, molt superior a l'import del pressupost de la Generalitat. Com poden constatar, una xifra superior al pressupost com a conseqüència d'aquestes transferències internes.

Com deia, la consolidació permet eliminar aquestes duplicitats i veure una imatge clara i no distorsionada de la comptabilitat. Per intentar explicar-ho de manera més entenedora, podríem posar l'exemple d'una comunitat de propietaris: les quotes o serveis que paguem a través de la comunitat es fan a través de transferències dels diferents veïns i veïnes, però si veiéssim la comptabilitat veuríem la despesa als comptes de cada veí i alhora als de la comunitat. És evident que la despesa és única, no doble. Per saber la despesa real hauríem de fer l'ajust, la resta, perquè figuri a un sol costat de la comptabilitat. Això és, en resum i de manera –permetin-me la llicència– molt pedagògica, o intentant ser-ho, la realitat o el que significa la consolidació.

Això, que pot semblar un tecnicisme comptable, és en realitat molt rellevant. Un dels àmbits més destacats i que hi vull fer especial incís és l'àmbit en el que això té repercussió en les inversions. Amb la consolidació dels comptes del 21 podem constatar un canvi o un salt pel que fa a les inversions. Si a l'informe del 2020 sobre l'execució de despesa consolidada –concretament, a la pàgina 68 de l'informe– es donen unes dades de capítol VI i capítol VII del vuitanta i el noranta-tres per cent d'execució, respectivament, de capítol VI, capítol VII –els percentatges els he calculat jo–, i d'un vuitanta-nou per cent ponderat pel que fa a les operacions de capital, a l'informe del 21, pàgina 48, les dades passen al seixanta-quatre per al capítol VI i al trenta-set per al capítol VII, un cinquanta-tres per cent per a les operacions de capital. És a dir, l'execució real, un cop vista des de la perspectiva consolidada, cau en picat si analitzem el pressupost del 2020 o el pressupost del 2021. La gran diferència és la consolidació, aquest ajust, aquesta consolidació de la despesa.

Tornant a l'exemple de la comunitat de propietaris, imaginin-se una comunitat que té una teulada per arreglar. Els veïns del tercer cinquena paguen la seva quota per a la reparació a la comunitat. En la seva comptabilitat ja hi figura com a executat, com a pagat. Malgrat això, com és evident, no s'ha mogut ni una sola teula de la teulada. L'obra no estarà feta fins que estigui realment executada. La no consolidació reflecteix un miratge d'execució superior al real. El 2021 veiem com aquesta va ser per a operacions de capital –com deia, el cinquanta-tres per cent–, molt lluny dels nivells d'execució que es van explicar –hàbilment però enganyosa per part del Govern– en base a liquidacions provisionals. I ho tornem a trobar, per cert, el 2022, però això ara no toca. Em refereixo lluny perquè es va dir en el seu moment que l'execució del 2021 era..., el conseller Giró va dir el 95,5 per cent i el president Aragonès va dir un 71 i mig. Estem al cinquanta-tres per a operacions de capital, si ho analitzem de manera consolidada.

El segon aspecte al que em vull referir és el relatiu als resultats pressupostaris. En donaré algunes dades. El resultat pressupostari ajustat o consolidat del 2021 va ser de 2.862 milions positius, mentre que el 2020 va ser de 1.083 negatius. Aquestes

dades del resultat pressupostari reflecteixen el resultat de les aportacions extraordinàries del fons covid que l'Estat va implementar en aquests exercicis per fer front a la situació de la pandèmia i a les despeses, que, associades a la situació social i sanitària, van suposar 3.165 milions el 2020, 2.160 no finalistes, el 2021, i 993 també destinats a autònoms i solvència empresarial, el 2021, que van permetre, a més d'atendre aquestes despeses, reduir també el dèficit.

Fons extraordinaris, des d'un punt de vista formal, també per la crítica situació que vàrem viure, però també pel que fa al seu volum econòmic i pel canvi d'actitud i d'acció del Govern d'Espanya: de les polítiques d'austeritat del govern del PP durant la crisi financera i posar-se de perfil davant de les dificultats de finançament de les comunitats a finançar intensament aquestes necessitats econòmiques per atendre les necessitats dels serveis sanitaris i socials.

Si passem del resultat al càlcul de dèficit o les capacitats de necessitats de finançament, veurem unes xifres negatives, en aquest cas de 947 milions el 2020 i de 903 milions el 2021, un 0,44 i un 0,39 per cent de dèficit respecte al PIB català. Dades que hem de contextualitzar, sense cap mena de dubte, en el marc de la pandèmia i en el marc també de la suspensió de les regles fiscals.

Un altre aspecte que volem destacar és el que fa referència als paràmetres de referència de control financer de les administracions públiques. És el romanent de tresoreria, és a dir, la diferència entre els drets de cobrament pendents i les obligacions de pagament pendents. En aquest cas, les dades de 2020 i 2021 són de 6.615 milions negatius i 8.716 milions també negatius, respectivament; un deteriorament de 2.101 milions del 2021 respecte al 2022.

Tornant a la comunitat de propietaris –si em permeten abusar de l'exemple–, és la diferència entre el resultat pressupostari..., el romanent seria el càlcul de la comptabilitat el 31 de desembre o si es té en compte si hi ha veïns que encara no han pagat o despeses que encara he d'efectuar. Per tant, el romanent ens dona una imatge més fidedigna de quina és la situació real.

En aquest cas, cal aturar-nos en les obligacions pendents de pagament, concretament el reconeixement de crèdit, despesa doble desplaçada o, com es coneix més directament, les «factures al calaix». En aquest cas, cal fer referència a les despeses desplaçades de CatSalut, que van ser de 2.184 milions el 2020 i 2.450 el 2021 –266 milions d'increment. Això reflecteix, al nostre entendre, un problema de pressuposició estructural que, sense cap mena de dubte, cal atendre.

El darrer paràmetre al que em vull referir és el de l'endeutament. En aquest cas, el 2021 va ser de 82.372 milions respecte dels 79.400 del 2021; una part important finançada a través del FLA. I, en aquest sentit, també volem fer referència a la necessitat –i així ho diem i s'ha arribat a un acord– d'entomar aquesta realitat, aquesta situació del deute, amb relació a la manca de finançament per cobrir els serveis ordinaris i a les necessitats de condonar parcialment aquest deute atenent aquesta realitat.

Respecte a com s'han gestionat aquests pressupostos, volem fer referència a l'alt nombre de modificacions. És un pressupost extremadament plàstic, amb un quarantatres per cent de modificacions del pressupost..., o un pressupost modificat un quarantatres per cent en el cas de CatSalut o un trenta-nou en el cas del pressupost de la Generalitat.

Ens trobem amb un pressupost que s'ha mogut en un marc de creixement molt important, basat en l'estabilitat d'ingressos, més aquestes transferències o aquests ingressos. I, per tant, hem de parar atenció a la necessitat o al risc que entenem que hi ha de consolidar despesa estructural en base a ingrés conjuntural o ingrés extraordinari.

Moltes gràcies.



### La presidenta

Gràcies. Per part del Grup Parlamentari de Junts per Catalunya, té la paraula el senyor Pere Albó Marlés.

### Pere Albó Marlés

Moltes gràcies, presidenta. Síndics, molt honorables síndics, moltes gràcies per les seves explicacions. Diputats i diputades... Avui comentem, en aquest darrer Ple del 2023, els dictàmens, com s'ha dit, dels comptes generals del 2020 i del 2021, i instem a que el Govern segueixi les recomanacions de la sindicatura.

El primer que voldria fer és agrair a la institució la seva gran tasca. Vull fer-ho i vull posar-ho en valor des d'aquí. La Sindicatura de Comptes és la institució externa de control i fiscalització dels comptes públics de les administracions de Catalunya. És una institució imprescindible. I els que formem part de la Comissió de la Sindicatura de Comptes podem donar fe de la seva tasca dia a dia. Avui venen a presentar un compte general, però és una tasca i un seguiment molt minuciós i molt acurat. I gràcies a això la sindicatura és avui una institució de prestigi i imprescindible. Això és mèrit dels síndics que tenim aquí i dels seus predecessors, i, en aquest sentit, els hi volem donar les gràcies. S'han guanyat la confiança, que és imprescindible per fer la seva tasca, i això només es guanya fent bé la feina.

Dels informes en podríem destacar... Bé, voldria començar amb dos bones notícies, i transcendents. Una és com allò de quan... Bé, els que hem fet el servei militar, doncs, allò que deien que *se le supone*, no? Per molt que *se suponga* ho hem de dir: els comptes generals reflecteixen la imatge fidel del patrimoni i, al final, segurament és l'últim objectiu, eh? Ho ha explicat el síndic, que, de tota la seva tasca..., és, doncs, poder donar opinió sobre això. I, per tant, s'ha de recalcar; no perquè se li suposi hem de deixar-ho de dir.

I, llavors, una qüestió, jo crec, també d'aquest període, bé, que s'estén..., 20, 21, estem analitzant, però que va començar el 2018, eh?, i que, efectivament, segur que ha implicat un gran esforç de la Intervenció General, perquè, efectivament, aquí hi ha una feina ingent per arribar-hi. Permetin-me des de Junts que reivindicuem també el conseller que ho era l'any en què es va tancar el compte general allà on es va produir això, el conseller Giró; per tant... I, efectivament, que és..., totes les tasques de consolidació que vostès comentaven.

Bé, el treball per poder obtenir una consolidació total i efectiva de tots els organismes vinculats a la Generalitat, com dic, és una feina –s'ha explicat molt bé, eh?– que no es fa així..., no es pot fer d'un moment per l'altre, i que ha volgut coure's a foc lent. Però el 2021, doncs, certament, va ser un any fonamental en aquest sentit, com s'ha comentat ja.

Integren els comptes 205 entitats. I, de fet, el 2022 es preveu ja completar-ho absolutament, o una consolidació comptable de les entitats també multigrup i associades del grup de la Generalitat. Sembla que lo desitjable, allò que s'havien proposat, doncs, podríem arribar-hi el 2024. En qualsevol cas, està clar que el 2021, per tot el que s'ha comentat ja aquí, és un any transcendental en aquest camí, i, per lo tant, és, com deia, una bona notícia.

S'ha explicat molt bé per part del diputat del PSC. Els comptes consolidats eliminen operacions recíproques, agrupen els actius passius, són la suma dels estats financers i aconsegueixen la dada dels actius i passius nets, i, per lo tant, mostren què és el que realment es té per cobrar, quins són realment els passius, quant realment hi ha a la caixa, per llavors saber quins són els resultats. Per lo tant, són una eina imprescindible per prendre decisions, per comparar-nos a vegades –que ho fem–, per no fer-nos trampes al solitari, per saber quina és la nostra posició, per treure indicadors, etcètera. Per lo tant, doncs, com s'ha explicat ja molt bé, una eina que no podem deixar de tenir com a administració.



Els comptes del 2021 incorporen recomanacions que ja eren prèvies, com aprovisionar saldos de dubtós cobrament, i també altres recomanacions, com, per exemple, tractar la informació per primer cop de passius contingents que no estaven ben comptabilitzats. En concret, per exemple, els exemples dels derivats de la reversió de les autopistes C-31, C-32, C-33 i d'altres aspectes que estan llistats i que poden accedir-hi tots els que els hi interessi.

La veritat és que hi ha vint-i-cinc observacions, onze recomanacions. Aquí jo crec que..., destacar les al·legacions que fa la Intervenció General, allà on es dona compte, i explicar que la major part són recurrents d'exercicis anteriors i que a la majoria d'elles s'hi han produït millores. I, per lo tant, ja es veu una voluntat d'esmena que nosaltres valorem, en aquest sentit, tal com es perceben, no?, que és molt positivament.

Vint-i-cinc observacions, onze recomanacions en l'últim compte, del 21, que seria, diguéssim, el més recent que estem tractant, i una conclusió. Hi ha una conclusió..., allà més clarament es desprèn..., a la pàgina 10, l'últim paràgraf, que els hi llegeixo textualment: «La Sindicatura de Comptes ha constatat la delicada situació financera a 31 de desembre pel que fa a les necessitats de finançament, ja que el romanent de tresoreria i el patrimoni net són negatius, l'endeutament financer és elevat, i perquè existeix un volum important de compromisos de despesa adquirits.»

I també això es podria relacionar amb algunes recomanacions, com, per exemple, la recomanació quarta, de les onze que els hi dic que hi ha, allà on explica que entitats com CatSalut i la pròpia Generalitat, doncs, haurien de contenir crèdit suficient per atendre les seves obligacions, i que aquí hi ha una mancança.

En definitiva, perquè tots ens entenguem, estem parlant de l'infrafinançament endèmic per part de l'Estat amb Catalunya i el seu conjunt de tangibles i intangibles. Com els hi deia, això, evidentment, no permet que complim amb les competències que tenim per exercir. I, per descomptat i sobretot, no permet que ho complim tal com es mereixen els nostres ciutadans.

Saben vostès que, al darrer informe de la Unió Europea sobre l'índex de progrés social, Catalunya, tot i ser la quarta comunitat autònoma que aporta més, que genera més PIB *per capita*, a l'hora de rebre recursos públics és la dotzena. I, per tant, no es compleix el principi d'ordinalitat. I també, en conseqüència, som la dotzena, segons aquest informe de la Unió Europea, en què l'índex de progrés social i benestar queda mancat. Per lo tant, Catalunya és un dels territoris que més aporta i un dels que menys rep, i aquest greuge històric l'hem tractat sobradament en aquest hemicicle.

El meu company, el diputat Joan Canadell, en la seva intervenció en el darrer informe de la sindicatura, explicava que eren 20.000 milions d'euros. I gràcies a la feina feta per aquesta cambra durant aquesta legislatura, en el marc de la Comissió d'Estudi sobre el Deute Històric, no només podem constatar que hi ha un deute, sinó que aquest és, bé, inassumible, insostenible, intolerable –posem-li els qualificatius que vulguem.

El deute públic aproximat, en aquests moments, és de 83.000 milions d'euros, 72.000 milions del FLA. Per lo tant, un deute que en absolut es pot atribuir a mala gestió. És una qüestió estructural. I és que Catalunya genera 6.000 milions d'euros en impostos, però tan sols rep per part de l'Estat 40.000 milions. I això, doncs, evidentment, genera immenses distorsions. Aquesta incoherència és urgent que la resolguem com a país. I, bé, en fi, per descomptat que reivindicuem l'eliminació d'aquest deute del FLA.

La veritat és que voldria acabar, doncs, dient que tot això afecta moltíssim tots els serveis. Ara es parla moltíssim d'educació. Sovint..., últimament ens estem comparant molt amb Portugal en qüestions d'educació, i potser ens hauríem de preguntar..., sí, potser ens cal l'educació de Portugal, potser sí; per descomptat, ens cal el sistema de finançament de Portugal. I l'autonomia que ens cal, sens dubte, després de llegir tots aquests informes de la sindicatura, és la de Portugal.

Moltes gràcies, presidenta.

### La presidenta

Gràcies. Per part del Grup Parlamentari de VOX, té la paraula el senyor Andrés Bello Sanz.

### Andrés Bello Sanz

Gracias, señora presidenta. Señor *síndic major*, señores síndicos, *consellera*, diputados, buenas tardes a todos. Bien, por las fechas en las que nos encontramos, la segunda quincena de diciembre, ya deberíamos estar en la fase final de los debates, en este Pleno, del proyecto de ley de presupuestos de la Generalitat para 2024 y de su ley de acompañamiento. Lamentablemente, la mala gestión de este Gobierno agonizante y su evidente minoría parlamentaria le hacen incumplir una vez más el plazo establecido para su presentación ante este Parlamento.

Y, así, en lugar de hablar de lo que se propone hacer el año próximo y de su cálculo económico, hablamos de cuánto y en qué se gastó el dinero la Generalitat hace prácticamente cuatro años. También –hay que ser justos– nos presentan la cuenta general de la Generalitat de 2021 en este mismo acto, y nos ha dicho el *síndic* que la del 22 vendrá en un espacio de tiempo más corto. Perfecto, bien, me alegro por ello.

Bien, pues antes de entrar en el contenido de ambos informes, conviene recordar quién gobernaba Cataluña en 2020 y en 2021, periodo de tiempo al que se refieren los informes objeto de este debate. Era un gobierno presidido por el señor Torra, del que ya nadie se acuerda, salvo cuando sale la noticia de que sigue cobrando un gran sueldo público por haber estado dirigiendo la decadencia de Cataluña durante un tiempo. Y también hay que recordar que el vicepresidente y *conseller* de Economía y Hacienda era el señor Pere Aragonès, quien, desgraciadamente, y pese a su mala gestión, actualmente preside este caótico y mal Gobierno.

Bueno, entrando ya en el contenido del informe, desde VOX reconocemos su calidad técnica, es obvio. Y, como ya hemos dicho en varias ocasiones, la Generalitat de Catalunya dispone de funcionarios de alta cualificación técnica y profesional, muchos de ellos preparados para ocupar puestos de más responsabilidad, pero que ahora están ocupados por políticos.

Es muy difícil, en el poco espacio de tiempo del que disponemos, opinar con algún detalle sobre los dos voluminosos informes, en los que se indican múltiples incidencias. Ya se ha comentado, pero lo repito: en el informe de 2020 se señalan quince observaciones y ocho recomendaciones, y en las cuentas de 2021, veinticinco observaciones y once recomendaciones. De un año para otro, las incidencias en estos informes han pasado de veintitrés a treinta y seis; vamos de mal en peor. Y, dado el elevado número de incidencias, nos vamos a limitar a reseñar aquellos puntos que nos parecen más relevantes, y en general nos referimos a los datos de 2021 por ser los más recientes.

Había cogido un trozo del informe que es exactamente el mismo que ha mencionado antes el diputado de Junts que me ha precedido, lo que pasa, que llegamos a conclusiones distintas. Claro, los separatistas dicen: «Sí, hablaremos un poco en detalle de conclusiones. Lo que queremos es más dinero. Queremos seguir gestionando igual, pero queremos más dinero para seguir despilfarrando.» Nosotros decimos: «No, no, no, el dinero es el que es, y lo que tiene que hacer un buen gobierno es administrarlo bien.» (*Aplaudiments.*)

Bueno, se dice en el informe –leo–: «La sindicatura constata la delicada situación financiera de la Administración general de la Generalitat a 31 de diciembre de 2021 por lo que respecta a las necesidades de financiación, ya que el remanente de tesorería y el patrimonio neto son negativos, el endeudamiento financiero es elevado, y porque existe un volumen importante de compromisos de gasto adquiridos con cargo a presupuestos de ejercicios posteriores.» En fin, pues este Gobierno separatista es el camino más directo y rápido hacia la ruina de Cataluña. Vamos a intentar explicarlo de manera sencilla y coloquial.

«Delicada situación financiera de la Generalitat»; este es un comentario que aparece año tras año en los informes de la Sindicatura de Cuentas. Se explica por sí solo: «delicada situación financiera de la Generalitat».

Segundo: «el remanente de tesorería y el patrimonio neto son negativos». Para entendernos: no hay dinero, o, como diría Milei, no hay plata. (*Aplaudiments.*)

«El endeudamiento financiero es elevado.» Pues sí, es verdad, es muy elevado, y lo peor es que va aumentando año tras año. La deuda no para de crecer: año 2020, 80.400 millones; año 2021, más de 83.000 millones.

Y «volumen importante de compromisos de gasto adquiridos con cargo a presupuestos de ejercicios posteriores». Se ha mencionado, ¿eh?, esto es meter facturas en un cajón; lo ha dicho el diputado socialista, ¿no? Es una costumbre también muy arraigada en la Generalitat: se gasta más de lo presupuestado y, claro, parte de las facturas se guardan en un cajón y se pasan al año siguiente.

Y aviso para quien pretenda gobernar en 2025 –creo que hay varios que aspiran a heredar–: hay que vigilar bien los cajones, pues este Gobierno puede dejar herencias envenenadas, ¿eh? Si ya lo hace habitualmente, cabe imaginar lo que puede hacer en un año electoral.

Bien, pues más de lo mismo. Pese a la delicada situación financiera de la Generalitat, el Gobierno separatista no rectifica, sigue gastando sin límite en gasto separatista: crea nuevas embajadas, y además lo cuenta con orgullo, ¿no?, como si esto realmente fuera bueno para los ciudadanos; embajadas sin funciones, televisión separatista; riega de subvenciones crecientes a medios de comunicación afines, mantiene chiringuitos y crea otros nuevos... En cambio, se deja de lado el gasto en lo que de verdad importa a los ciudadanos catalanes, como, por ejemplo, la seguridad, la sanidad o la educación. Cada vez es mayor la distancia que hay entre lo que interesa a los políticos y a lo que estos dedican el dinero de todos y lo que interesa a los ciudadanos catalanes.

Más deuda, más déficit, más gasto público, situación financiera delicada, mayor gasto del presupuestado..., vamos, un desastre. En cualquier empresa en la que se presentasen estos resultados ya se hubiera despedido al director general y al responsable económico-financiero. En cambio, en España no solo continúan en esos puestos, sino que el señor Pedro Sánchez les ha regalado miles de millones de euros del dinero de todos para que sigan despilfarrando en sus políticas separatistas a cambio, eso sí, de que le apoyen para seguir unos meses más en el poder.

Desde VOX no podemos dar nuestra conformidad a estos resultados. Creemos que Cataluña se merece un mejor gobierno que gestione mejor los recursos públicos. Muchas gracias.

#### **La presidenta**

Per part del Grup Parlamentari de la CUP - Un Nou Cicle per Guanyar, té la paraula la senyora Montserrat Vinyets Pagès.

#### **Montserrat Vinyets Pagès**

Presidenta, diputats, diputades, membres de la sindicatura... Bé, nosaltres serem breus, perquè, bàsicament, aquesta és una qüestió tècnica que ja ha estat ben exposada a nivell tècnic per part del diputat socialista i també pel diputat senyor Pere Albó i no volem repetir-nos amb coses que ja s'han explicat, i perquè, a banda, el compte general és una cosa molt gruixuda, però, al final, té, doncs, vint pàgines que, a tall de conclusions, són molt gràfiques de tot el que és més rellevant dels comptes.

Es tracta avui de votar el compte general de la Generalitat de Catalunya emès per la Sindicatura de Comptes corresponent als exercicis 2020 i 2021; un compte general que engloba, com s'ha explicat, el compte de la Generalitat, els comptes de les entitats del sector públic participades de manera majoritària per la Generalitat i les entitats independents i els comptes de les entitats públiques. I, d'acord amb la normativa comptable, en aquest compte general s'inclou informació sobre la situació econòmica, financera

i patrimonial de la Generalitat, la informació sobre la capacitat i la necessitat de finançament, resultats econòmics de l'exercici, endeutament públic, avals concedits, compromisos amb càrrec a exercicis futurs, distribució territorial de despesa i inversió, grau de realització dels objectius previstos... Tot això és el que ha d'incloure el compte general. Nosaltres pensem que es podria anar més enllà i que no s'acaben de desgranar, sigui dit amb tots els respectes, tots aquests punts que diu que ha de contenir un compte general.

Volem ressaltar que aquest informe *en cap cas* –en cap cas– comporta una auditoria financera i de legalitat dels comptes individuals de les entitats que s'hi esmenten i que no hi ha una fiscalització de la gestió, que és bàsicament on hi ha el moll de l'os de les coses. I, com bé ha dit el síndic, això és una revisió de comptes formals, i no és una revisió material.

Així, a destacar, es recull en aquest compte general que encara hi ha entitats que no estan adscrites a cap administració. Això a nosaltres –és una cosa que es va dient reiteradament–..., ens sembla bastant irregular que hi hagi entitats del sector públic que no se sàpiga quina administració les tutela, no? I ens referim a Infraestructures Ferroviàries de Catalunya –Ifercat–, al Barnaclínic, al Consorci per la Protecció del Delta del Llobregat i al Consorci per la Protecció dels Espais Naturals del Ripollès. Doncs encara no tenen resolt, totes aquestes entitats, en els seus estatuts, a quina administració han de retre comptes.

També volem ressaltar, com s'ha dit, que els comptes consolidats presentats no inclouen totes les entitats que formen part de l'àmbit subjectiu de l'article 80 de la llei de finances públiques i l'agregació presentada al sector públic, i, per tant, no hi ha una imatge prou representativa de la situació econòmica, patrimonial i financera del sector públic en el seu conjunt. I aquí hi incloem una cosa que discutim amb la Sindicatura de Comptes: tampoc no hi ha la referència a les cambres de la propietat. La Sindicatura de Comptes entén que les cambres de la propietat urbana no tenen per què ser fiscalitzades; la CUP entén que les cambres de la propietat sí que han de ser fiscalitzades. La sindicatura ha encarregat tota una sèrie d'informes jurídics que diuen que no són entitats de dret públic; nosaltres veiem que les cambres de la propietat, en canvi, doncs, consten a la pàgina web de la Generalitat. I estem aquí, en aquest *intrínquis* jurídic, per aclarir quina forma jurídica tenen les cambres de la propietat, que esperem que sigui una cosa que s'acabi resolent en un moment o altre, i també advertim que nosaltres hi farem la insistència que sigui necessària.

Aquesta vegada el compte general no té vot particular; la posició dels síndics és unànime, a diferència d'altres anys que hi havia hagut amb anterioritat, que sempre trobàvem un vot particular d'un síndic. I, tot i això, nosaltres considerem que hi continua faltant una anàlisi profunda de determinats compromisos, i aquí ho deixem dit. I precisament per aquest motiu anunciem que el nostre vot serà l'abstenció. Tot i el que s'ha dit, també, com s'ha esmentat, la sindicatura conclou que reflecteix la imatge fidel del patrimoni i de la situació financera de la Generalitat, i també constata la delicada situació financera de la Generalitat, que és una «delicada situació financera» que es va repetint any rere any.

I, més a mode de conclusió política, tampoc no direm cap novetat, perquè ja ho hem dit en altres ocasions: si alguna cosa es desprèn d'aquest informe és precisament la dèbil capacitat de maniobra que té la Generalitat de Catalunya en termes d'ingressos i de despeses fruit del model de finançament autonòmic, que ens fa simples gestors comptables però que ens priva de qualsevol possibilitat d'exercici de sobirania real i efectiva, i fruit també d'aquest nefast model de finançament, d'un elevat endeutament financer i uns compromisos de despesa adquirits amb càrrecs a exercicis futurs per part de governs que ja han passat a la història. És a dir, avui encara estem assumint compromisos de despesa que en determinats moments es van prendre.

Vivim asfixiats en un model que està configurat d'una manera que no ens permet avançar en termes materials, que no permet que puguem donar resposta a totes les

necessitats que avui presenta aquest país. I bàsicament això ve motivat per aquests objectius d'estabilitat pressupostària i de deute públic que tenim, que ja ha explicat la sindicatura que en aquests casos concrets, que no és la norma general, estaven en suspens precisament per la novetat que hi ha en aquests informes, que és la situació provocada per la pandèmia. I també posem sobre la taula tot el que suposa per a aquest país el compliment de la regla de la despesa, que passa perquè també sigui tutelada per part de l'Administració central.

Per tant, el compte, si serveix per a alguna cosa, és per apreciar, una bona manera d'apreciar, i de primera mà, la poca capacitat de Catalunya per ser sobirana. També recursos tributaris: acabem gestionant tributs que són configurats per l'Estat... Tot això ve amanit per anar solucionant diferents situacions problemàtiques a través de fons d'ajustament, de fons de suficiència global, de convergència autonòmica..., tota una sèrie de palanques, de falques, per anar aguantant un sistema que és manifestament injust.

I bàsicament això és el que volíem dir més en termes polítics. I anunciar que el nostre vot serà l'abstenció.

Gràcies.

#### **La presidenta**

Per part del Grup Parlamentari d'En Comú Podem, té la paraula el senyor Joan Carles Gallego i Herrera.

#### **Joan Carles Gallego i Herrera**

Bé, doncs, bona tarda a totes i tots. Agrair a la sindicatura, com no pot ser d'una altra manera, els informes presentats, i agrair al síndic l'explicació didàctica i entenedora. Crec que val la pena, també, posar-ho de manifest.

El que debatem és l'informe de la sindicatura sobre el compte general i les recomanacions que fa el Govern. En definitiva, el que se'ns presenta és una auditoria dels comptes on s'analitza com s'ha gestionat el pressupost i es fan observacions i recomanacions al Govern per fer canvis en la gestió dels comptes i en la seva presentació. Des d'aquest punt de vista, per En Comú Podem els informes de la sindicatura –aquests informes– són necessaris i útils per a l'acció política, ens ajuden d'una manera o altra també a canviar les coses. Per tant, agraius que hi hagin aquests informes.

L'informe sobre el compte general ens permet saber si el que s'aprova al pressupost s'aplica i si es fa d'acord amb els procediments i marcs legals establerts. També ens fa un dibuix de la realitat dels comptes de la Generalitat de Catalunya. I els comptes mostren clarament, i així ho explicita l'informe, la delicada situació financera de la Generalitat –insuficiència financera. L'endeutament no és nou, fa anys que ja des de la sindicatura se'ns avisa d'aquesta realitat. En els darrers informes del compte general ja ho han explicitat.

Potser, doncs, aquí val la pena destacar que, malgrat la insistència en detectar aquesta realitat per part dels informes en els diferents governs de la Generalitat, portem des del 2014 sense fer, com a govern de Catalunya, cap proposta de reforma del model de finançament de Catalunya, que és, en definitiva, el que hi ha darre-re d'aquesta realitat. No n'hi ha prou amb impugnar la realitat ni amb instal·lar-nos en la queixa sistemàtica. Cal construir una proposta d'ampli consens que es supor-ti també en la possibilitat de ser negociada i acordada per sortir del lloc on som. Urgeix, per tant, i no valen excuses, perquè estem possiblement en el millor dels moments per construir una proposta de consens a Catalunya que ens permeti una negociació d'un nou model de finançament per contemplar també les demandes que des de Catalunya puguem plantejar per sortir de l'actual situació.

Per això cal que construïm aquest consens a Catalunya i tinguem la voluntat de negociar amb l'Estat per arribar a un acord d'un nou model de finançament. Fa anys que constatem aquest problema de finançament, aquesta «delicada situació finance-



ra», i hi hem de fer alguna cosa. I aquesta «alguna cosa» és superar allò que hi ha en la base, que és un model de finançament que hem considerat, a part de caduc, injust i insuficient.

Avui som, però, a desembre del 23 i estem debatent sobre els comptes del 2020 i del 2021. Sens dubte hem millorat –i això cal reconèixer-ho– els terminis amb relació a altres moments. Som conscients de les dificultats i valorem que avancem. I crec que el síndic ja ho ha explicat: ens estem posant al dia. Però sens dubte també s'evidencia que possiblement caldria o cal esmerçar-hi més recursos, tant els que necessiti la sindicatura per poder accelerar aquests treballs com possiblement també garantir les tasques pròpies del Departament d'Economia i Hisenda i la Intervenció General per dotar-los de tota la informació que permeti elaborar aquest informe amb la rapidesa o amb la celeritat necessària.

De totes maneres, a l'informe es constaten algunes qüestions sobre les quals voldria incidir; algunes ja les ha situat el síndic. Estem davant de dos informes que tenen, diguéssim, una..., o de dos comptes que tenen una realitat, que és la del covid, la de l'exigència dels fons europeus. Aportacions, en definitiva, de fons extraordinaris, per un cantó, i aixecament també de les regles fiscals, per un altre. I això també ens dona uns comptes que tenen uns elements d'especificitat que no els podem perpetuar a futur. Val la pena entendre que tenen aquestes especificitats, no?

L'altra qüestió és el que dèiem –ja s'ha situat–: que tenim, per un cantó, la consolidació dels comptes, que ens permet tenir aquesta visió de la realitat més clara, però al costat d'aquesta consolidació dels comptes hi ha una realitat, que és que tenim 205 ens. Tenim un alt nombre, per tant, d'entitats que configuren el sector públic de la Generalitat. I això dificulta..., encara que ho tinguem consolidat, acaba dificultant també la visió global dels comptes.

Hem avançat, certament, en la consolidació, però possiblement haurem d'analitzar i valorar on calgui si hi ha marge per racionalitzar, per simplificar, el gran nombre d'entitats diverses que tenim. Hauríem de veure quines realment donen més agilitat o flexibilitat a la gestió, que no sigui que darrere d'aquest objectiu ens acabem a vegades trobant amb majors distorsions o duplicitats, perquè a vegades fem entitats per agilitar, flexibilitzar, però a vegades ens acabem trobant amb que generen tot lo contrari, i, per lo tant, poden generar també opacitat o dificultats en la gestió dels recursos públics.

En qualsevol cas, també en l'informe es recomana la revisió dels estatuts. Crec que això també val la pena fer-ho, en algunes entitats. Això, quan es van veient els informes específics, també s'ha detectat algunes vegades, però crec que en el compte general també es destaca.

Hi ha, creiem, en l'informe –i això també ho comentàvem l'any passat–..., un buit analític de l'informe –possiblement no pot ser d'una altra manera pel mandat legal que tinguin, però valdria la pena veure com ho podem abordar o a on s'hauria d'abordar això– pel que fa referència a la col·laboració publicoprivada. Potser fora oportú que s'analitzés el cost d'oportunitat d'aquesta opció en determinats supòsits o àmbits per saber si és una via d'eficiència econòmica i social o és simplement una opció ideològica però sense translació en termes de millora en la gestió econòmica o en el retorn social. Valdria la pena que ho abordéssim; que, més enllà de l'opció política i ideològica, sabéssim si al darrere de la col·laboració publicoprivada i la seva concreció hi ha realment una via d'eficiència econòmica, una via de retorn social o no, o té, diguem-ne, algunes distorsions que valdria la pena que coneguéssim.

Hi ha una altra qüestió que crec que també s'evidencia en l'informe, que és la participació dels ens locals en els ingressos de l'Estat; aquests 3.892 milions d'euros que van als fons de finançament de les administracions locals però que figuren en el pressupost de la Generalitat, però hi figuren com si fos un passadís, perquè fem únicament i exclusivament d'intermediaris. Arriben i tal com arriben se'n van, i això



acaba distorsionant la imatge del pressupost de la Generalitat, perquè hi han 3.892 milions que hi són però no hi són, perquè hi són de pas.

Aquí valdria la pena, en aquest cas, situar aquest tema, perquè possiblement això també reforça la necessitat de negociar, en aquest cas, amb el Govern central, el model de finançament local o el model de règim local, de tal manera que des de Catalunya disposéssim de majors competències en règim local, i, per tant, també de poder situar nosaltres quines són les necessitats de finançament del món local i construir també, des de Catalunya, un model de finançament local més suficient i just.

Hi han també en les observacions qüestions relacionades amb la millora de la gestió financera i comptable dels diferents ens que configuren el pressupost; hi estem d'acord.

Hi ha també una qüestió que se situa també en els informes que anem millorant amb relació a anys anteriors, és cert, però val la pena també que ens hi aturem, que és el que fa referència a la morositat. Es constata aquesta millora amb relació a anteriors exercicis, però també es constata que hi ha marge de millora, sobretot quan s'observa la comparativa amb el que passa amb la realitat d'altres comunitats autònomes. Sent la mitjana de la majoria de comunitats autònomes per sota dels trenta dies legalment establerts, aquí estem una miqueta per sobre d'aquests trenta dies. Hem millorat, certament, però hem de seguir millorant, perquè sabem que la morositat té un efecte important, especialment amb relació a les petites i mitjanes empreses, que tenen alta dependència de la tresoreria per a la seva activitat i, per tant, del pagament dels serveis prestats. Per tant, insistir en la importància de tractar la morositat pels efectes que té també sobre l'economia en general, a part de sobre les petites empreses i autònoms.

Pel que fa a la votació, nosaltres ens abstindrem pel que fa al compte general –als dos– i votarem a favor de l'informe. Ens abstindrem en els comptes generals; no els vam votar, en un cas ens vam abstenir per facilitar que sortissin, els del 20, i els del 21 no els vam votar perquè eren prorrogats. En qualsevol cas, no compartíem el referons d'aquests dos pressupostos. No votarem, per tant, els comptes generals; encara estaven sota un esquema pressupostari que no compartíem.

I hi ha una qüestió també, una observació, que també voldria situar, que és el que fa referència a les polítiques de personal que es constaten també en l'informe, el tema de l'alta temporalitat i eventualitat; ja ha sortit altres anys, també, aquí. I, després, el problema també del desplaçament de la despesa de l'ICS. Ja s'ha comentat –el mateix síndic ho ha situat–, aquest també creiem que és un problema.

En qualsevol cas, agrair les recomanacions, i que el Govern prengui nota de les recomanacions i observacions.

Res més.

I gràcies.

#### **La presidenta**

Per part del Grup Parlamentari de Ciutadans, té la paraula el senyor Matías Alonso Ruiz.

#### **Matías Alonso Ruiz**

Gracias, presidenta. Consejera, señoras y señores diputados, *síndic* mayor y todo el equipo de *síndics* que lo acompañan... Agradecemos ante todo al *síndic* mayor y a todo su equipo el esfuerzo fiscalizador realizado pese a las limitaciones que pudieran derivarse del hecho de que los tres partidos que actualmente tienen mayor representación en este Parlamento en su día se repartieron los cargos de la Sindicatura de Cuentas.

En cualquier caso, desde hace ya más de un año contamos con una sindicatura de cuentas renovada. Pero me perdonarán que no deje pasar la oportunidad de manifestar nuestra repulsa a las formas en que se produjo la renovación de cargos de la

sindicatura, que estaban todos caducados, y muchos de ellos con cinco años de continuidad en su cargo después de haber agotado su mandato.

Las formas fueron, ni más ni menos, que el reparto vía pasteleo promovido e impulsado por el Partido de los Socialistas de Cataluña, por el PSC de Illa y antes de Iceta, que colaboró activamente con los dos partidos separatistas con los que se ha repartido los cargos en la sindicatura, con Esquerra y con Junts, sus actuales socios preferentes a nivel español, poniendo todo su empeño en impedir que el Grupo Parlamentario de Ciutadans –hay que recordarlo, el principal partido de la oposición en dos legislaturas consecutivas, la undécima i la duodécima– propusiera ni que fuera un solo miembro de la sindicatura. Es posible que supieran de nuestro compromiso firme contra todo tipo de corrupción y malgasto, así que no nos querían ni ver dentro de la sindicatura. Alguien lo tenía que decir, y estoy seguro de que si en este Parlamento hay alguien legitimado para hacerlo es precisamente el Grupo Parlamentario de Ciutadans.

Dicho esto, reiterar el agradecimiento por el esfuerzo realizado y por haber defendido ante este plenario sus informes 12/2022 y 18/2023 relativos a la cuenta general de la Generalitat de Cataluña, correspondientes a los ejercicios de 2020 y de 2021, respectivamente.

Seguimos acumulando retrasos. En esta ocasión, lo que más nos llama la atención es que el informe 12/2022, que fue editado por la sindicatura en agosto de 2022, si no estoy equivocado, y se presentó ante la Comisión de la Sindicatura de Cuentas en este Parlamento el día 5 de noviembre de 2022, se debate hoy en pleno, más de un año después de haberse debatido en comisión, es decir, una demora que no creemos que esté muy justificada. En este caso, el mayor retraso es sin duda achacable a la poca o nula diligencia de la Mesa del Parlamento y de la Junta de Portavoces, demorando muchos meses un debate, el del informe relativo a la cuenta general de la Generalitat de 2020, que debería haberse producido a lo sumo en el primer trimestre de este año.

Así pues, hoy debatimos los informes de la cuenta general de la Generalitat de Cataluña correspondientes a los ejercicios 2020, cerrado en julio de 2021, y 2021, cerrado en julio de 2022. Al menos por lo que respecta a los plazos del informe de la cuenta general de 2021 se está mejorando por parte de la sindicatura. Hace menos de un año y medio que se cerró el ejercicio y la sindicatura ya ha presentado ante el Pleno ese informe editado en octubre de este mismo año –un plazo, en este caso, que podemos considerar razonable. Y, además, tenemos el compromiso también de la sindicatura de que se seguirá mejorando.

Entremos a valorar los informes. El objetivo de estos informes es emitir una opinión sobre si la información económica y financiera presentada por la Intervención General se adecúa a los principios contables que son de aplicación y también sobre si cumple la legalidad, aunque el propio informe recoge que la sindicatura ha limitado el alcance de los procedimientos de auditoría a las áreas de personal, de contratación pública y de gestión de subvenciones aplicando procedimientos de revisión analítica, pero sin revisar el cumplimiento de la legalidad en estas áreas. No es una anomalía, el propio *síndic major* lo ha dicho, pero este es, sin duda, un talón de Aquiles importante, la fiscalización de las cuentas públicas de la Generalitat, máxime si tenemos en cuenta que tanto en las áreas de contratación pública como en la gestión de las subvenciones están, con toda probabilidad, los principales nichos de posible corrupción y de posible malversación de caudales públicos.

En este ámbito, la Sindicatura de Cuentas debería hacer un esfuerzo adicional para fiscalizar adecuadamente estas áreas de gasto público en aras a evitar en lo posible cualquier sombra de corrupción, sin duda, por lo que se ha visto en las últimas legislaturas y por lo que se está dirimiendo actualmente en el ámbito jurisdiccional, uno de los problemas sistémicos asociados a la Administración de la Generalitat de Catalunya.

Hay que fortalecer y mejorar las herramientas que permiten luchar contra la lacra de la corrupción, y no es de recibo que se estén otorgando subvenciones millonarias a entidades vinculadas al separatismo sin concurrencia y con total opacidad. La lista es larga, muy larga, pero pondré un par de ejemplos: Plataforma per la Llengua y Acció Cultural del País Valencià. A ambas se les están otorgando subvenciones generosas sin la preceptiva concurrencia por parte de otras entidades. Además, a Acció Cultural del País Valencià, la Generalitat de Catalunya le ha puesto un pisito en el centro de Valencia, con la adquisición, a cargo del erario público administrado por los sucesivos gobiernos separatistas de nuestra comunidad autónoma, del antiguo edificio de El Siglo Valenciano, rebautizado como Octubre Centro de Cultura Contemporánea. En este pisito se han dilapidado millones de subvenciones finalistas para su adquisición, me atrevería a decir que de muy dudosa legalidad. En estas cuestiones, ya que parece que no lo hace con diligencia la Intervención General de la Generalitat, debería entrar ejercicio tras ejercicio la Sindicatura de Cuentas.

Por otra parte, el Grupo Parlamentario de Ciutadans consideramos que la Administración de la Generalitat está sobredimensionada. El mayor problema de esta hipertrofia es que hace que la Administración autonómica catalana sea ineficiente y muy poco eficaz en la prestación de muchos de los servicios esenciales que tiene encomendados, cuya titularidad ostenta y cuya competencia tiene transferida conforme a la distribución competencial que regula el vigente ordenamiento democrático. La Administración pública autonómica, la Generalitat de Catalunya, está hipertrofiada, con un tamaño sobredimensionado en diversas áreas, lo que hace que esté endeudada muy por encima de las posibilidades reales de financiación. En ese sentido, proponemos a la sindicatura que realice una auditoría de economía a la Administración general de la Generalitat.

Desde luego, nada que ver con el mantra del supuesto déficit fiscal. Los sucesivos gobiernos de la Generalitat han ido engordando el aparato burocrático de la Administración autonómica hasta una dimensión que no solo está injustificada en aras a la eficiencia, sino que es insostenible.

La deuda pública sigue aumentando en términos absolutos en la comunidad autónoma catalana. Es cierto que, según datos del Banco de España reflejados en los informes que nos ha presentado la sindicatura, aunque la deuda pública a 31 de diciembre del 21 ha aumentado en 2.886 millones de euros respecto al 31 de diciembre del 20, en términos relativos respecto al PIB de la comunidad autónoma ha disminuido en 1,3 puntos porcentuales, pasando del 37,2 por ciento del PIB regional a 31 de diciembre del 20 al 35,9 a 31 de diciembre del 21. Pero sigue siendo mucha, muchísima deuda, y la hipertrofia de la Generalitat no ayuda en absoluto a reducirla.

Respecto a las recomendaciones que plantean los informes, ambos se parecen como dos gotas de agua; es decir, todas las recomendaciones que recoge el informe de la cuenta del 20 están reflejadas en términos prácticamente idénticos en el informe de la cuenta del 21.

Me centraré en una de las recomendaciones repetida en ambos informes que considero relevante. Es como una especie de pescadilla que se muerde la cola. La recomendación cuarta de ambos informes, con una redacción casi idéntica, propone que el presupuesto de gastos de la Administración general de la Generalitat de Cataluña, del CatSalut –recordemos, un ente de especial relevancia dado que tiene a su cargo garantizar la atención sociosanitaria de los ciudadanos de Cataluña– y de algunas de las entidades autónomas de carácter administrativo debería contener crédito suficiente y adecuado para atender todos los gastos previsibles e ineludibles de acuerdo con los ingresos previstos. La insuficiencia presupuestaria condiciona la adecuada gestión administrativa y contable del presupuesto.

Esta recomendación en el fondo es una crítica, que desde el Grupo Parlamentario de Ciutadans compartimos, a los presupuestos, que suele presentar a aprobación el Gobierno de la Generalitat y que entronca con el reparto inadecuado de los recursos

disponibles. Desde Ciutadans venimos denunciando el engorde continuado de los gastos superfluos en los presupuestos de la Generalitat.

En el último presupuesto, ese gasto superaba los 1.200 millones de euros. Sin embargo, contaron con el apoyo entusiasta del PSC pese a que los socialistas también habían denunciado la existencia de ese gasto superfluo cifrándolo en una cantidad similar a la que denuncia Ciutadans. Pero la estrategia del PSC en el ámbito presupuestario es muy clara, la ha verbalizado el propio Salvador Illa: «Se lo voy a poner fácil» –se refiere al Gobierno.

El PSC ha sido y probablemente seguirá siendo el colaborador necesario para que el Gobierno de la Generalitat pueda seguir gestionando unos presupuestos desequilibrados, con partidas superfluas y con déficits escandalosos en ámbitos que afectan a buena parte de los servicios esenciales que la Administración autonómica debe prestar a los ciudadanos catalanes. Este «se lo voy a poner fácil» es una declaración de intenciones que pone de manifiesto que la prioridad actual del PSC es repartirse las cuotas de poder con el separatismo, aunque sea a cambio de los derechos de los ciudadanos, a los que se les recortan servicios y prestaciones, mientras aumentan, presupuesto tras presupuesto, las partidas destinadas a gastos superfluos.

En todo caso, y para finalizar, agradecer nuevamente el trabajo realizado por la sindicatura, un agradecimiento que no lleva implícita la aprobación del informe por parte del Grupo Parlamentario de Ciutadans. Como tampoco compartimos muchas de las prioridades presupuestarias que habitualmente plantean los gobiernos separatistas, frente a las que los socialistas no plantean otra política de oposición más que ponérselo fácil.

Muchas gracias.

#### **La presidenta**

Per part del Grup Parlamentari d'Esquerra Republicana, té la paraula el senyor José Rodríguez.

#### **José Rodríguez Fernández**

Gràcies, presidenta. Primer de tot, agrair la presentació que ha fet el síndic major, la presència de l'equip de síndics de la Sindicatura de Comptes. Estem debatent els comptes generals de 2020 i de 2021. Ho dic per aclarir-ho, perquè l'anterior intervenció..., no he acabat d'entendre què tenia a veure tota la intervenció respecte a això. Per tant, per centrar-nos, què vol dir? La despesa realitzada el 2020 i el 2021 i l'informe que analitza la Sindicatura de Comptes i les recomanacions que fan a aquests comptes generals.

I hi fan un munt de recomanacions tècniques; alguns diputats que m'han precedit hi han entrat en detalls –i els hi agraeixo també aquesta part més didàctica, que m'estalvia, doncs, enumerar-les–, recomanacions que també hi donarem suport. Però crec que diu..., tres idees grans a les que em vull dedicar, perquè aquí, més que fer una anàlisi tècnica, estem fent una anàlisi política.

El primer de tot, el primer gran..., especialment a l'informe del 2021, és que els comptes del 2020 i del 2021 elaborats per la Intervenció General de la Generalitat són fins a data d'avui –i pel que anuncien el 2022 es milloraran– els més rigorosos i els que més millores tècniques han tingut des de que la Sindicatura de Comptes analitza els comptes de la Generalitat.

Poso exemples, dits per la Sindicatura de Comptes, no per un servidor. L'informe de la Sindicatura de Comptes reconeix l'esforç de la Intervenció General de la Generalitat de Catalunya, que ha impulsat les modificacions normatives necessàries per adaptar i modernitzar el marc comptable públic de la Generalitat mitjançant el text refós de la llei de finances públiques de Catalunya i l'aprovació del pla general de comptabilitat pública de la Generalitat. Ja ho deia el síndic major, també, que en l'exercici 2021 –i això gairebé..., no hi han moltes més administracions públiques a l'Estat que ho facin–..., que inclou els comptes anuals consolidats, que a més s'hi in-

clou l'estat de liquidació del pressupost consolidat, el balanç i el compte del resultat econòmic patrimonial com estats comptables consolidats. Això, que és una qüestió tècnica, però amb una importància cabdal –i no ho dic jo, ho diu la Sindicatura de Comptes–, és un avenç clar i una millora.

Una altra qüestió important que diuen els informes de la Sindicatura de Comptes: ens alerten de la situació financera de la Generalitat. És una situació delicada que curiosament comparteixen dos altres administracions autonòmiques que curiosament també tenen el català com a llengua pròpia, que són la Generalitat Valenciana i el Govern de les Illes Balears, i que curiosament també són dues de les comunitats autònomes amb més dèficit fiscal de l'Estat espanyol. Sempre podem pensar, com diuen a Ciutadans, que la Generalitat té hipertròfia... A mi em sorprèn, perquè Catalunya és el territori de l'Estat on més baixa és la taxa de treballadors públics respecte al conjunt de treballadors de tots els sectors. Per tant, si nosaltres patim hipertròfia, no sé què deuen patir altres comunitats autònomes on les taxes ens dupliquen. Podria ser això, que crec que no.

Podria passar, considerant que els governs de la Generalitat de Catalunya han tingut colors que representen el vuitanta per cent d'aquesta cambra, que els governs de la Generalitat Valenciana i de les Illes Balears inclouen partits que no han governat aquí a la Generalitat de Catalunya mai..., que potser el mar Mediterrani ens provoca alguna espècie de patologia als polítics del Mediterrani que ens deixa incapaç de gestionar bé una administració pública. Dubto que això sigui demostrable.

Pot ser que hi hagi una correlació entre dèficit fiscal i deute, tal com diuen, de fet, els experts que han passat per la Comissió d'Estudi del Deute Històric, però no és una cosa que digui cap..., ni tan sols cap català; això ho reconeix el Gobierno de España en l'acord que ha signat el PSOE amb Esquerra Republicana, on reconeix que el deute de la Generalitat és fruit del dèficit fiscal.

Però no només ho reconeixen els socialistes ara que depenen dels catalans per poder governar; ho reconeix també el ministre Montoro en converses amb el conseller Mas-Colell. Per tant, potser la hipòtesi de que hi ha un infrafinançament marcat a Catalunya està molt relacionada amb el sobreendeutament que té l'Administració de la Generalitat de Catalunya, que curiosament també coincideix amb l'endeutament que té la Generalitat Valenciana o el gran dèficit fiscal que té la comunitat de les Illes Balears. Potser hi ha això.

Perquè, quan els independentistes diem que hi ha un dèficit fiscal, sembla que és un invent... No ho fem perquè ens caigui malament l'Administració general de l'Estat, que ens pot caure malament, però no va d'això, sinó que és un dèficit que té la comunitat autònoma..., sobretot amb les comunitats autònomes dels Països Catalans. I, per tant, com que els serveis públics s'han d'exercir, la Generalitat els exerceix, dona aquests serveis, i ho ha de fer com ho pot fer, que és endeutant-se.

La tercera gran idea que ens diu l'informe de la Sindicatura de Comptes sobre els comptes generals de 2020 i 2021 és en la despesa covid. Vull recordar d'on neix aquesta inversió i tal. Neix d'uns pressupostos aprovats el gener del 2020 –uns pressupostos per al 2020 aprovats el gener de 2020, una mica endarrerits–, que són els únics pressupostos que vam poder aprovar la legislatura passada i que no podien preveure la despesa covid. Perfecte, això li va passar a tothom. I al compte general queda reflectida aquesta despesa, especialment en salut, que es dispara respecte als pressupostos originals, però també passa el 2021. El 2021 moltes administracions van poder reaccionar adaptant els seus pressupostos a aquesta nova situació de la covid.

A Catalunya, quan havien de fer-ho, es van veure truncats. No vam aprovar uns pressupostos per al 2021 no perquè no hi hagués possibilitats d'aconseguir una majoria, sinó perquè va haver-hi una intervenció, una persecució política al president Torra, que, pel fet de treure una pancarta, li va caure inhabilitació –cosa que en qualsevol altre país, en el pitjor dels casos, seria una multa i d'una quantia bastant



ridícula–, i aquesta persecució política al final va tenir unes conseqüències en els pressupostos de la Generalitat, que no van poder fer-se perquè es va truncar tota la legislatura, i al final també es veu reflectida en una dificultat de gestió econòmica durant el 2021. (*Alguns aplaudiments.*) I això s'ha de dir –i això s'ha de dir. És a dir, la persecució política contra els polítics catalans independentistes també acaba afectant els ciutadans en el seu dia a dia.

Per tant, i resumint, per no allargar-me molt, calia, el 2020, el 2021, invertir en PCR's, invertir en vacunes, invertir en llits d'hospital, en pagar les hores extres dels treballadors de la sanitat. Perquè, a diferència d'altres territoris, que sí que no van decidir invertir, com pot ser Madrid, aquí vam prioritzar el benestar i la salut dels ciutadans respecte a l'enquadrament comptable.

En tot cas, vull resumir: els tres grans elements que hi han als informes dels comptes generals de 2020 i 2021 són que hi va haver una millora tècnica clara –que és bastant..., gairebé única a l'Estat–; que tenim un dèficit fiscal..., un gran endeutament fruit d'un dèficit fiscal que és bastant poc discutible, i que vam haver d'invertir en despesa sanitària sobrevinguda per una crisi de la covid i que aquests comptes generals ho demostren, amb una prioritat tant per al segon punt com per al tercer punt, i és que abans d'intentar quadrar els comptes el que intenten és salvar les vides i garantir, des del Govern de la Generalitat, la vida i la qualitat de vida dels catalans.

Gràcies.

**La presidenta**

Acabat el debat, procedirem ara a la votació.

(*Pausa. Matías Alonso Ruiz demana per parlar.*) Senyor diputat?

**Matías Alonso Ruiz**

Sí, presidenta. És per demanar votació separada dels tres punts del dictamen de la comissió de la sindicatura respecte als dos comptes.

**La presidenta**

D'acord. Un moment, que ara tenim... Un moment.

(*Pausa.*)

D'acord. Tenim la petició ja també de fer per separat el punt 1.a, però, ja que han demanat els tres punts, farem votació separada: punt a, punt b i el punt 2. D'acord?  
(*Pausa.*)

Doncs, en primer lloc, votarem ara el dictamen de la Comissió de Sindicatura de Comptes sobre el compte general de la Generalitat corresponent a l'exercici del 2020.

I, atesa la petició de votació separada, votem en primer lloc el punt 1.a.

Comença la votació.

El resultat de la votació són 95 vots a favor, 15 en contra i 17 abstencions.

Passem ara a votar el punt 1.b.

Comença la votació.

El resultat de la votació són 102 vots a favor, 8 en contra i 17 abstencions.

I ara passem a votar el punt 2.

Comença la votació.

El resultat de la votació són 108 vots a favor, 8 en contra i 11 abstencions.

A continuació votarem el dictamen de la Comissió de la Sindicatura de Comptes sobre el compte general de la Generalitat corresponent a l'exercici del 2021.

Aquí també votem en primer lloc el punt 1.a.

Comença la votació.

El resultat de la votació són 95 vots a favor, 14 en contra i 18 abstencions.

Votem ara el punt 1.b.

Comença la votació.



El resultat de la votació són 101 vots a favor, 8 en contra, 17 abstencions i una persona que no ha votat.

I ara votem el punt 2.

Comença la votació.

El resultat de la votació són 108 vots a favor, 8 en contra i 11 abstencions.

Acabat aquest punt, agrair altra vegada el fer del síndic major i la seva presentació de l'informe, com de tots els membres de la sindicatura. Gràcies per venir, i, evidentment, els esperem, doncs, el proper any. Moltes gràcies.

### **Projecte de llei de composició del consell d'educació de Catalunya**

200-00007/13

Passem ara al següent punt de l'ordre del dia, que seria el tercer punt de l'ordre del dia. És el debat i votació del dictamen de la Comissió d'Educació sobre el projecte de llei de composició del consell d'educació de Catalunya.

#### **La vicepresidenta segona**

En primer lloc, d'acord amb l'article 123.1 del Reglament, té la paraula, per presentar els treballs de la comissió, la diputada Mònica Palacín i París, que en fou designada ponent relatora. Té un temps de cinc minuts.

#### **Mònica Palacín i París**

Molt bona tarda. Gràcies, vicepresidenta. Molt benvinguts i benvingudes. Consellera... Donem la benvinguda també, doncs, al president del Consell Escolar de Catalunya i als representats d'entitats de la comunitat educativa de Catalunya, també. Benvinguts i benvingudes.

Vull fer, com a ponent relatora, primer de tot, agraïments. Agraïments als grups parlamentaris, als diputats i diputades i als seus equips; al lletrat, al gestor, al personal del departament de serveis lingüístics, a l'actual consell escolar i a la seva presidència en nom de tots ells i a tots els compareixents que durant la ponència van assistir o van traslladar els seus posicionaments.

La ponència de llei es va iniciar fa un any, el 10 de novembre del 2022. Hi ha hagut trenta-set compareixences distribuïdes en els següents àmbits: fundacions i associacionisme, consells escolars i comissions d'educació, esplais, consells nacionals, programes educatius, direccions i docents, famílies, activisme social i moviments sindicals i municipalisme.

Es van presentar vuitanta-una esmenes per part de la majoria de grups parlamentaris –sessions de treball amb molt de debat–, aconseguint l'aprovació de més de trenta esmenes amb quatre transaccions, la retirada de setze esmenes... I, finalment, han sorgit també esmenes tècniques i lingüístiques que han acabat de perfilar el text. Avui, finalment, el portem a la seva consideració amb algunes esmenes vives que alguns grups han volgut mantenir i algunes també de tècniques.

Els objectius de la llei eren la necessitat d'obrir la composició del Consell Escolar de Catalunya a nous sectors del món educatiu, de dins i fora de l'àmbit escolar, per ampliar el seu àmbit d'actuació més enllà de l'estrictament escolar, perquè esdevinguí un consell d'educació tant en la denominació com, sobretot, en la composició i en les funcions.

Un dels elements expressats en totes les compareixences ha posat en relleu que l'actual consell escolar tenia una sobrerrepresentació de l'Administració en la composició actual, i ara es planteja la necessitat de redistribuir la representació dels sectors al consell perquè sigui més equilibrada, per reflectir la diversitat i la pluralitat de la comunitat educativa, amb una distribució proporcional de la representativitat de cada sector.

Es dona resposta a les peticions d'organitzacions per formar-ne part i permet que s'engegui la participació dels col·lectius actuals de la comunitat educativa per tal que enriqueixin els debats i estudis. S'obre la participació a molts sectors de la ciutadania, que ara tindran veu en els diferents espais del consell d'educació de Catalunya com a membres propis del consell o com a entitats que podran formar part dels espais deliberatius segons les temàtiques d'interès.

La llei pretén establir els criteris de distribució, que han de ser objectivables i transparents per garantir la representativitat de cada sector d'acord amb la realitat de la comunitat educativa. Assenyala la paritat de gènere com a objectiu per assolir la composició equilibrada entre homes i dones; per tant, també de la veu de les dones de la comunitat educativa. També la necessitat que hi estigui representada la diversitat de la societat.

Planteja la necessitat de modificar el procediment de nomenament dels membres del consell d'educació de Catalunya i establir una fórmula administrativa més àgil i ràpida que l'establerta fins al moment, com la incorporació de la figura de suplent; la durada del mandat dels membres; la seva substitució; els nomenaments dels representants fruit de processos electorals segons la representació obtinguda o un nombre de membres lliures a cada sector per tal que el propi consell decideixi qui s'hi pot incorporar. El nomenament de la presidència i la vicepresidència requerirà també, de manera més participada, el consens i la ratificació del consell.

Per acabar, avui aprovarem un consell d'educació de Catalunya nou, més plural, més flexible en la seva composició, que disposi d'una segona anella de participació, amb percentatges actualitzats de representació dels sectors i adaptat a la representació territorial i als nous reptes educatius.

De nou, moltes gràcies a tots per la feina.

#### **La presidenta**

Gràcies. Tot seguit obrirem el torn d'intervencions dels grups parlamentaris que han reservat esmenes per defensar en el Ple per un temps màxim de cinc minuts, tal com va acordar la darrera Junta de Portaveus. Té la paraula, en primer lloc, per part del Grup Parlamentari Socialistes i Units per Avançar, la senyora Rocio Garcia Pérez.

#### **Rocio Garcia Pérez**

Gràcies, presidenta. Bona tarda, consellera. Diputats, diputades... Saludar el president del Consell Escolar de Catalunya i totes les persones que ens acompanyen: membres del consell, professorat, famílies, direccions de centres, entitats i representants de la comunitat educativa. Molt bona tarda. Avui aprovarem la nova llei de la composició del consell d'educació de Catalunya, que substitueix la del 1985 però amb cinc anys de retard, perquè el Govern no va presentar al Parlament el seu avantprojecte fins fa poc més d'un any. Per tant, el nostre grup ha ajudat a iniciar i accelerar la constitució de la ponència, que va despertar, com saben, un gran interès entre la comunitat educativa.

Entre d'altres, hem pogut escoltar les compareixences d'entitats, federacions de famílies, juntes de directors i directores de centres de secundària, de primària, del món del lleure, col·legis professionals, escoles rurals, escoles de noves oportunitats. En massa ocasions, el departament sabem que ha fet el sord davant les recomanacions del consell escolar. Per això pensem que el Parlament havia d'elegir la presidència i la vicepresidència del consell d'educació també per garantir la seva neutralitat i enfortir la seva independència política. També perquè l'educació, com es demostra amb aquesta composició, va més enllà del que fa el Departament d'Educació, i és molt més transversal.

També vull aprofitar per informar-los que retirem les esmenes 30 i 39, perquè volem contribuir al consens que creiem que necessita avui l'educació a Catalunya des-

prés dels resultats del darrer informe PISA i de la reunió d'ampli consens celebrada ahir mateix.

Sí que proposem incorporar al preàmbul la referència al marc normatiu de l'Estat, la Llei orgànica 8/1985, perquè no considerem coherent rebutjar esmentar lleis alhora que la Generalitat de Catalunya rep fons del Govern d'Espanya per més d'1 milió i mig d'euros des del 2019 al 2023 per a la millora de l'equitat, l'educació i l'FP de Catalunya.

També vull agrair als lletrats de la cambra i al personal del Parlament, que ens ha donat suport a la ponència, la seva eficàcia i bona feina. I a la diputada relatora, a la diputada Palacín, dir-li que ens hauria agradat trobar molts més punts de coincidència, d'escolta activa i de col·laboració i de mà estesa, i també més facilitat per transaccionar durant la ponència. La veritat és que ens ho ha posat molt difícil, diputada.

El meu grup proposava fer una llei més avançada i més participativa. I ara volem donar un vot de confiança a la consellera d'Educació i al Grup d'Esquerra Republicana. Li recomanem que escolti, consellera, el consell –i sabem què ho fa–; que el deixi fer, que garanteixi la seva autonomia i independència, que siguin els professionals i persones expertes les màximes responsables de la redacció del nou reglament de funcionament del CEC. S'hauria d'acabar aquí l'etapa del Departament d'Educació de valorar més la vinculació política de les persones que han presidit el consell d'educació –el Consell Escolar de Catalunya– que la seva qualificació professional i prestigi, que tampoc posem en dubte. Per això proposàvem també mandats de cinc anys i no de quatre, i que el càrrec fos remunerat.

Recollim com a nostres les demandes que ens han fet els compareixents: dotar-nos d'una norma adaptada al segle XXI incorporant-hi els sectors professionals i mirades transversals per entomar els reptes que té el sistema educatiu. Aprovar una composició del nou consell participada per tots els sectors, amb més presència de representants de la comunitat educativa, dels sectors professionals, que no de l'Administració. Implicar els departaments del Govern que fan possible l'equitat, l'educació 360, més drets per als infants i joves..., i per acabar amb la pobresa infantil, l'abandonament escolar i la segregació. I que els consells territorials d'educació no tinguessin tant pes en el consell –de fet, nosaltres proposàvem que cap–; finalment n'hi hauran quatre i no sabem com els triaran, encara.

Bé, en resum, no és una llei que nosaltres hauríem fet, tot i que valorem molt positivament haver aconseguit que l'Administració de la Generalitat deixi de tenir la majoria a la composició del consell d'educació de Catalunya, que s'ampliarà fins a setanta-cinc vocalies, i que hi tinguin més pes la comunitat educativa i els professionals del món de l'educació de Catalunya, que, com sabem, té un gran prestigi.

Dir també, per acabar, que la consellera d'Educació, que va ser presidenta del Consell Escolar de Catalunya del juny del 18 al juny del 21, té l'oportunitat de revertir aquesta deixadesa del consell escolar i la manca de diàleg que sovint hem trobat els governs de la Generalitat d'aquest màxim òrgan de participació de la comunitat educativa de Catalunya.

Per tant, endavant, comunitat educativa; endavant, consell d'educació de Catalunya. I, com avui s'acaben les classes, molt bones festes i bon Nadal a tothom.

Moltes gràcies.

**La presidenta**

Gràcies. Per part de Grup Parlamentari de VOX, té la paraula el senyor Manuel Jesús Acosta Elias.

**Manuel Jesús Acosta Elías**

Moltes gràcies, presidenta. Senyora consellera, senyors diputats, molt bona tarda. L'objecte d'aquest projecte de llei és la redefinició de la composició del Consell Escolar de Catalunya, que rebrà ara la denominació de «consell educatiu de Catalunya», com a òrgan de consulta i de debat del sistema educatiu català.

Nosaltres hem participat a totes les sessions de la ponència d'ençà de la seva configuració ja fa més d'un any, i hi hem presentat esmenes, suggeriments, per tal... Nosaltres podem dir amb tota objectivitat que hem perdut l'oportunitat, una oportunitat històrica perquè el consell esdevingui realment un òrgan de representació, de representativitat de tot el món educatiu, i perquè no sigui un òrgan que li manqui la llibertat per culpa de les ingerències de la Generalitat. Malauradament, manté aquesta sobrerepresentació, la Generalitat, l'Administració, i això, evidentment, condiciona l'autonomia de gestió i la llibertat d'expressió.

S'hi incorporen organismes, nous organismes del Govern, com ara l'Institut Català de les Dones. Entenem nosaltres que això és un despropòsit, perquè, és clar, que jo sàpiga, al sistema educatiu català hi conviuen nens i nenes, i, per tant, és un despropòsit que aquest institut, que només representa el cinquanta per cent de l'alumnat, tingui aquesta representació. A més a més, és que és un «xiringuito» ideològic que paguem tots els catalans amb 11,4 milions d'euros anuals.

Un altre exemple de nou organisme és l'Agència Pública de Formació Professional, que és la ineficiència personificada, perquè en els dos darrers cursos només ha executat al voltant del deu per cent del seu pressupost.

Quant a les famílies, que són el primer i el més gran protagonista del món educatiu, hem de dir que..., ja sé que els senyors socialistes creuen això de que els fills no són dels pares, que són de l'Estat, i que el Govern d'Esquerra Republicana també dona corda a això, però..., veiem que les famílies..., el seu pes queda rebaixat fins al vuit per cent de representació en el consell. Es nega la seva representació al sector que es diu «comunitat educativa» en el sentit més ampli, mentre que els sindicats, els educadors socials, els agents del lleure sí que hi són presents, i també són presents en el sector de comunitat educativa de centre, mentre que les famílies no hi són presents. Això és un greuge comparatiu, eh? Però si el més gran agent social de tota la nostra societat són les famílies, per què no hi poden tenir més representació? Cal recordar que sense família no hi ha nens? Cal recordar que sense nens no hi escola?

Quant als professors, també són uns dels màxims protagonistes del fet educatiu, després de les famílies, i veiem que també queda rebaixada la seva participació o representació a quotes d'un vuit per cent.

Bé, consellera Simó, ja que està aquí vostè present, encara que és la ponent qui ens ha fet aquest resum del projecte de llei, jo li he de dir que m'ha decebut el Departament d'Educació un altre cop. Dic «un altre cop» perquè ahir mateix vostè no va voler donar la cara en assabentar-se que jo l'havia d'interpel·lar sobre el fracàs de l'escola, del model d'escola catalana, més palès que mai arran dels resultats de les proves PISA, i també perquè van convocar una reunió al Palau de la Generalitat saltant-se el Ple del Parlament amb la intenció de diluir la seva responsabilitat màxima del fracàs d'escola catalana entre tots els grups parlamentaris. Nosaltres, evidentment, no vam participar en aquesta farsa, i, insospitadament, la resta de grups sí que van fer un homenatge, diguéssim, a la conselleria i hi van ser presents –per tant, sent còmplices de tota aquesta situació tan crítica de l'escola catalana.

Bé, en resum, la Generalitat, en aquest projecte de llei, manté el comandament del consell educatiu; en nomena el president i vicepresident, amb la consegüent politització que això significa; menysprea els pares i professors. Teledirigirà, evidentment, les propostes i debats del consell educatiu per no admetre, en definitiva, que el model d'escola catalana és un absolut fracàs, per no canviar res per millorar el molt deficient nivell dels nostres alumnes a casa nostra.

Moltes gràcies.

#### **La presidenta**

Per part del Grup Parlamentari de Ciutadans, té la paraula la senyora Anna Grau Arias.

### Anna Grau Arias

Bona tarda. Bé, nosaltres havíem..., Ciutadans havia presentat una esmena a la totalitat a aquest projecte de llei; naturalment, no en van fer ni cas. Després hem seguit insistint, persistent, esmenant. La nostra intenció sempre va ser aconseguir que un òrgan que no representava prou ningú de fora de l'Administració o del «mundillo» que vostès controlen s'obris una mica més a la Catalunya real, a l'educació real i a tots els docents, professionals, alumnes i famílies que en formen part.

No ens han acceptat cap esmena, però sí que he de dir, per no mancar a la veritat, que la nostra feina ha servit d'alguna cosa. Algun gest s'ha fet en la direcció que nosaltres demanàvem: una mica menys de Generalitat i una mica més de comunitat educativa. Veu?, per això no tirem la tovallola ni ens desanimem, perquè sabem que la nostra mera presència, la nostra condició de franc tiradors del sistema, del *seu* sistema, ajuda a millorar-lo o, com a mínim, a no empitjorar-lo del tot.

Nosotros aspiramos a transformar todo esto desde el Gobierno, aspiramos a gobernar más pronto que tarde. De esto ya les he avisado yo muchas veces; también les ha avisado Carlos Carrizosa y, más recientemente, el nuevo portavoz nacional de Ciudadanos, un viejo conocido de esta cámara, el señor Jordi Cañas –seguro que alguno todavía tiene pesadillas con él. En fin, que nosotros ahora mismo somos muy conscientes de estar en la oposición, y casi les diría que a veces en la oposición a la oposición, porque con una mano tenemos que combatir los excesos y desmanes del Gobierno y con la otra la tendencia de algunos partidos a banalizar y blanquear lo que deberían denunciar y combatir si no fueran rehenes de la estrategia de Pedro Sánchez.

Mi reino por un caballo; Cataluña por una investidura. Total, qué le importará a Pedro Sánchez si en Cataluña la educación va mejor o peor, si el informe PISA nos sitúa a la cola de todo el mundo, si tiene que venir una misión de la Unión Europea a sacar las vergüenzas de la inmersión y, encima, a pasar la vergüenza añadida de que a los miembros de esa misión se les pongan todas las pegas para hacer su trabajo y se les llame «fascistas» y «racistas». Pues miren, toman conclusiones: la misión europea constata que el catalán no está en peligro, que en los colegios no hay bilingüismo, y les pegan un serio toque por practicar asimilación disfrazada de integración. (*Veus de fons.*) Ja en parlarem demà amb calma, d'això.

Miren, yo me leo atentamente esta ley de composición del *consell d'educació* de Cataluña y me parece estar ayer por la tarde en el Palau de la Generalitat escuchando al *president* Aragonès y a la *consellera* Simó vendiéndonos un falso consenso en torno a la crisis educativa, metiendo prisa a todo el mundo para pactar unos acuerdos de mínimos, un calendario de mínimos, unos presupuestos de mínimos, una educación de mínimos.

Miren, lo único digno y decente que se podría hacer, vistos los resultados de PISA, vistos los tristes hechos que han obligado a traer observadores de la Unión Europea, sería *dinamitar* el actual modelo educativo. Sí, señora *consellera*, dinamitar los edificios podridos no es malo; así se evita que se derrumben un día con gente dentro. Pues eso, dinamitar la inmersión, dinamitar el control político de la educación y volver a empezar de cero –o de menos cero, si hace falta– a hacer las cosas bien. Claro, pero eso es lo que ustedes no quieren a ningún precio; lo único que les interesa es blindar su modelo, por muchas evidencias que se acumulen de que es un modelo caduco, fosilizado, podrido y que hace sufrir.

Per espolsar-se les puces, per centrifugar responsabilitats –com els han retret fins i tot els comuns–, vostès van creant més i més organismes teòricament autònoms, representatius, independents, bla-bla-bla. Ara estem parlant del consell d'educació de Catalunya; ahir a la tarda parlàvem d'una comissió educativa que vostès ja tenen precuinada i perfilada. No hi han posat noms i cognoms, però sí el retrat robot de la gent que hi ha de ser: que si quatre direccions triades per la Junta Central de Direccions, que si tres entitats pedagògiques, que si quatre perfils clau, prejubilats, etcètera, tots amb trajectòria destacada i noms inapel·lables.



Miri, senyora Simó, la gent inapel·lable no és així; les coses inapel·lables no es fan així. Esto es como si yo le digo que en esta comisión hacen falta perfiles de señores con gafas de mete y saca y señoras que llevan el pelo corto y rubio. Sería sospechoso, ¿no?

Tan sospitós seria i és que no es pensi que no ens adonem que estan vostès molt mal avinguts. Miri, jo sé que a vostè no li han deixat proposar un consell assessor de savis, que era la seva idea original. Un consell assessor de savis independents..., hi hauria d'haver noms com Jesús Rul, com Rafael Arenas, com Álvaro Choi, com Inger Enkvist, per citar només quatre dels noms que hauríem proposat nosaltres. Doncs, miri, nosaltres ni els blanquejarem ni restarem silenciosos. La nostra feina és visibilitzar que no tenen raó i no representen la Catalunya sencera ni la real.

Ens abstindrem en la llei que avui ens porten i seguirem apuntant la nostra «mirilla» telescòpica a tot el que fan mal fet i seguiran fent mal fet si no ho impedim nosaltres.

Gràcies.

#### **La presidenta**

A continuació, i per expressar el seu posicionament sobre el text del dictamen, per un temps màxim de cinc minuts per grup, té la paraula, per part del Grup Parlamentari de Junts per Catalunya, la senyora Judit Guàrdia i Torrents.

#### **Judit Guàrdia i Torrents**

Gràcies, presidenta. Bona tarda, consellera, diputats, diputades, president del Consell Escolar de Catalunya, membres i convidats de la comunitat educativa que ens acompanyen i que ens segueixen. En la seva intervenció, la ponent relatora ens ha descrit el projecte de llei que va començar fa un any i mig, quan vaig fer la meua primera intervenció al faristol. Aquest és, doncs, el primer projecte de llei en què hauré participat, i me l'he passat a fer meu. I he après no només el funcionament d'una tramitació, sinó també aspectes com la negociació amb altres partits i més aspectes que aniré comentant.

El primer i més important: que no és un treball que fas tu sola, sinó que el fas conjuntament amb el grup de diputats de Junts de la Comissió d'Educació, que l'entomen també com a seu, que hi fan aportacions i et suggereixen persones a qui pots demanar consell. I és aquí on vull fer l'agraïment explícit pel suport i la tasca feta, tant en les esmenes com en la negociació, al Jordi Roig i a l'assessor del Grup de Junts, en Joan Mir.

Ha estat una llei en què hem pogut treballar des dels grans consensos, com ha dit la diputada del PSC. Semblava que seria una ponència que enllestiria l'informe en un pim-pam, perquè només tenia vuit articles, però no ha estat així i hem hagut d'anar acostant posicions a còpia d'anar enraonant, d'anar explicant el perquè de les nostres esmenes, fent transaccions.

De tots els debats que hem tingut en destacaré tres. El debat lingüístic, que per mi ha estat interessantíssim. Crec que no els ho hem posat fàcil, al servei lingüístic, però al final hem incorporat les seves recomanacions perquè tenen cura de la grandesa de la llengua i cal fer-ho constar en aquest hemicicle.

Al segon debat, el tècnic, el lletrat, especialment, Sarsanedas ens ha anat orientant sobre la conveniència o no d'algunes de les esmenes presentades que no s'adequaven al contingut de la llei. El meu agraïment també per la rigorosa tasca i pel suport. Sobre les esmenes reservades, no ens mourem d'on érem: votarem en contra de totes les que es votaran avui.

Deixin-me que m'estengui en el debat principal i més important, que és el contingut d'aquesta llei, dues de les esmenes, la del nom i la de l'article 2.4. L'esmena de mantenir el nom la vam retirar durant la ponència. Ho vam fer a contracor, perquè si es toca la LEC, com ja hem repetit altres vegades, l'anem tocant, que no ens passi que, al final, no la reconeguem. La vam mantenir viva fins al final. Sabem que



era una batalla que ja vam perdre fa temps quan discutíem «ensenyament» o «educació». Els centres en vam parlar molt d'aquest debat i durant molt de temps, però vam claudicar. Val a dir que la gent i el món municipal encara avui diuen «ensenyament». Sé que aquí el debat i el nom té un sentit diferent. El debat central de la llei és el d'incloure altres àmbits educatius dels nostres infants i joves, com s'ha comentat aquí, i que no passen per l'ensenyament reglat; en definitiva, incloure els que no passen per l'escola, pel centre. Per això en diem «d'educació». En aquest sentit –i no se m'enfadïn els diputats, les diputades Palacín i Garcia–, ja em tenien convençuda, eh?, de que la retiràriem. Ho vaig dir a la primera intervenció i tot.

Pel que fa a l'article 2, ens en sentim una mica pares, perquè el que ha quedat establert a l'informe és el model de Junts per Catalunya, el que defensàvem des del primer moment, que la composició ha de quedar definida per llei. Per nosaltres, a més de dir els representants inclosos en cada un dels tres sectors establerts, calia dir també el nombre de membres de cada representació. I aquesta va ser una tasca àrdua que vam preparar amb responsabilitat per respectar al màxim la pluralitat i proporcionalitat del nostre sistema. L'hem consensuada tant pel que fa a la quantitat de cada sector com pel que fa a la flexibilitat, perquè l'escola evoluciona i cal que el consell també ho pugui fer quan calgui. En aquest sentit, hem afegit uns membres de lliure elecció en funció dels reptes i les necessitats en l'àmbit educatiu.

Ens en sentim molt satisfets, dels consensos, dels resultats de les reunions, del resultat final d'aquesta llei i del to de la ponència. Esperem que el consell i la comunitat educativa també n'estiguin satisfets i que el consell pugui fer la tasca encomanada de les normes d'organització i totes les altres, entre les quals la que se li va encomanar ahir mateix a la cimera, que, tal com hem fet amb aquesta llei, ens demostra que només des del consens i el diàleg s'aconsegueixen les fites i els millors resultats.

Gràcies.

#### **La presidenta**

Per part del Grup Parlamentari de la CUP - Un Nou Cicle per Guanyar, té la paraula el senyor Carles Riera Albert.

#### **Carles Riera Albert**

Gràcies, presidenta. Consellera, bona tarda. Bé, sens dubte, el consell, ara consell d'educació de Catalunya, és una instància, un organisme central importantíssim en el nostre sistema educatiu i que n'ha de reforçar la capacitat, la fortalesa en el seu conjunt i garantir-nos processos de supervisió, d'avaluació, d'innovació, de millora, etcètera. Per tant, que el consell ara d'educació de Catalunya tingui l'oportunitat, a través d'aquesta iniciativa, de millorar, d'evolucionar, d'adaptar-se a les noves necessitats és, sens dubte, una bona notícia que hem de posar en valor.

També vull subratllar i vull remarcar la importància que té el consell d'educació com un òrgan de democratització del sistema educatiu, en tant que instància de participació. I, en aquest sentit, hem de posar també en valor que aquesta iniciativa cap a aquest nou consell d'educació ha assolit introduir nous elements de participació, de democratització i de diversificació d'aquesta participació respecte al model anterior.

En aquest sentit, volem agrair a tots els grups les seves aportacions i el treball constructiu. També agrair a la diputada Palacín el seu esforç i el seu treball d'integració.

Tanmateix, des del nostre grup, estem plenament satisfets i satisfetes d'aquesta ponència i del resultat del dictamen que avui portem a debat i votació? Doncs no, no n'estem plenament satisfets i satisfetes. No ho estem, perquè considerem que la democratització del consell d'educació hagués pogut anar més lluny del que hem assolit en aquest debat i en aquesta ponència. Per tant, pensem que s'han fet algunes passes endavant, però que ens hem quedat curts –ens hem quedat curtes.

La dependència, la ingerència, el control del Govern, de l'Administració? Continua semblant-nos excessiu, sobredimensionat. La participació del professorat, de

famílies, dels estudiants i de les estudiants? Considerem que continua quedant-se curta. I la presència i la influència d'interessos empresarials, que considerem aliens al que és l'esperit, l'ànima de l'educació pública, fins i tot interessos confessionals, considerem que continuen sobredimensionats i valorats en excés.

Tanmateix, com he dit, també hem de posar en valor els progressos en termes de diversificació participativa i de democratització que presenta la nova proposta de consell d'educació. Aquest és un primer motiu que ens inclina a votar favorablement el dictamen que avui se sotmetrà a votació.

Però, per una altra banda –n'hem parlat a bastament durant tots aquests dies i setmanes i en continuarem parlant, sens dubte–, estem davant d'una crisi, estem vivint una crisi educativa d'una magnitud enorme, que ve de lluny, que no és nova; la crisi no ve per unes dades d'unes avaluacions, sinó que ve de lluny, ha estat llargament anunciada i ha estat llargament anunciada també per la comunitat educativa, que portava temps maldant per fer propostes perquè aquesta crisi no arribés o no arribés amb aquesta magnitud i, malauradament, no ha estat prou escoltada pels governs de la Generalitat.

Una crisi que posa en qüestió el sistema educatiu amb dos objectius fonamentals: l'adquisició de coneixements, però també en la seva funció d'inclusió social, de generació d'igualtat i de lluita contra la segregació.

I, bé, davant d'una crisi d'aquesta naturalesa i de les mancances de les polítiques públiques, de les mancances i insuficiències de la resposta governamental, és importantíssim empoderar, reforçar encara més la comunitat educativa i totes les seves instàncies en la seva participació i incidència en el sistema educatiu, i, per tant, cal reforçar, cal empoderar el consell d'educació. Volem que el consell d'educació surti d'aquest debat parlamentari reforçat, avalat i legitimat i empoderat per poder intervenir amb força, amb determinació, en la sortida d'aquesta crisi. Aquest és el segon motiu que ens porta avui a votar favorablement.

Tanmateix –i amb això acabaré, presidenta–, dir que ens semblaria paradoxalment negatiu que fem avenços, encara que siguin tímids, en la democratització, en el reforçament democràtic del consell d'educació, si paral·lelament no democratitzem en general el món de l'educació, el sistema educatiu. Per això aquests dies estem insistint tant que la primera solució a la crisi educativa és el diàleg entre el Govern i la comunitat educativa, amb la representació del professorat, amb la representació de les famílies, recuperar el diàleg, arribar a acords i pactar escoltant les propostes de la comunitat educativa, i, per últim, democratitzar els centres educatius.

La resposta a aquesta crisi necessita activar totes les forces, tots els esforços, tot el potencial de la nostra comunitat educativa, Aquesta força, aquesta potència...

**La vicepresidenta segona**

Diputat...

**Carles Riera Albert**

...avui està bloquejada per la pèrdua de democratització en els centres i l'augment de la jerarquia de la burocratització. Tornem la democràcia als centres i això perme-trà...

**La vicepresidenta segona**

Diputat...

**Carles Riera Albert**

...tenir una resposta més activa a la crisi educativa.  
Gràcies.

**La vicepresidenta segona**

A continuació, en nom del Grup Parlamentari d'En Comú Podem, té la paraula el diputat Joan Carles Gallego i Herrera.

### Joan Carles Gallego i Herrera

Bé, bona tarda a totes i tots; als convidats també, bona tarda. Bé, l'objecte d'aquesta modificació de la llei entenem que és canviar el nom i canviar la composició de l'actual Consell Escolar de Catalunya. Benvingut sigui el canvi de nom, benvingut sigui el canvi de la composició si és a bon fi.

Sabem que canviar el nom i canviar la composició no ho és tot, però també és important. Canviar «escolar» per «educació» no és qualsevol cosa, és tota una declaració d'intencions, perquè «escolar» fa referència a espai, «educació» fa referència a procés; «escolar» és temporal, «educació» és allargat; «escolar» és acotat, «educació» és integral; «escolar» fa referència a grup, a docent, a alumne, a pare i mare, a família, «educació» fa referència a societat, a persones, a progrés. Per tant, entenem que el canvi de nom no és qualsevol cosa si l'entendem així.

Canviar la composició amb proporcions entre els sectors i també amb més representació de nous sectors tampoc entenem que és un tema baladí. Perquè «consell», el concepte de consell, fa referència a participació, fa referència a consulta, fa referència a assessorament. Per tant, si canviem la proporció entre els sectors i augmentem els sectors, possiblement estem fent que el consell d'educació volem que faci també referència..., el consell d'educació, que faci referència a governança compartida del sistema educatiu, compartida amb més sectors i no patrimonialitzada pel Govern, per l'Administració o pels governs, siguin els que siguin.

Per tant, fa referència també, entenem, aquest canvi de composició, a una governança del sistema educatiu més democràtica, més participativa, més representativa. Perquè entenem que l'educació és responsabilitat del conjunt de la societat.

L'educació no és responsabilitat dels docents, l'educació no és responsabilitat de les famílies, no és responsabilitat de l'Administració, no és responsabilitat dels governs, no és responsabilitat dels treballadors, dels empresaris, de la ciutadania, no és responsabilitat dels experts; és responsabilitat del conjunt de la societat, de tots i cadascun dels membres que configuren aquesta societat, que col·lectivament han de definir cap a on volen que vagi l'educació, com es planifica, com es programa, com s'ordena.

Per tant, benvolguda sigui la modificació de la llei si, en definitiva, és a bon fi, és per fer aquest concepte d'educació i si és per avançar en aquesta governança més democràtica.

És per això que votarem a favor i ho votarem amb ganes, en lo col·lectiu com a grup, però també en termes personals. Conec el Consell Escolar de Catalunya. Hi he estat deu anys, membre del Consell Escolar de Catalunya, i conec la voluntat que han tingut els governs diversos, tots –perquè en deu anys n'han passat alguns–, de patrimonialitzar el consell i la seva funció. Per tant, és important fer el debat aquest, perquè possiblement fent aquest debat també li estem dient al Govern que deixi d'intentar patrimonialitzar el consell i deixi que sigui la societat, amb les seves representacions diverses i plurals, els diferents sectors, que intentin governar el sistema educatiu. Després, el Govern gestionarà, que és la seva funció; és administració, no és altra cosa.

Per tant, crec que és un bon debat parlar del consell d'educació de Catalunya avui, perquè també és un element que ens ajudarà a entendre i a treballar el consens, que és, en definitiva, el que s'ha de fer en el Consell Escolar de Catalunya, menys votar i més consensuar. Crec que és una pràctica –almenys ho era quan jo hi era– usual i crec que és la pràctica sobre la que cal treballar. Perquè, certament, hi ha una crisi educativa i aquesta crisi educativa la millor manera d'abordar-la és des del consens del conjunt dels actors implicats, el conjunt de la societat, per trobar la sortida. I sabem on està la sortida. Està en els recursos, està en la governança democràtica, està en la implicació de tots i totes, però sobretot en construir un consens polític que ens permeti tirar endavant els canvis.

Res més.

I gràcies.

### **La vicepresidenta segona**

Gràcies. A continuació, té la paraula, en nom del Grup Mixt, la senyora Lorena Roldán.

#### **Lorena Roldán Suárez**

Sí; muchas gracias, vicepresidenta. Lo haré desde el escaño, porque voy a ser breve. La verdad es que nosotros no compartimos ni la composición ni el sistema de elección de los miembros del nuevo consejo escolar. Y nos pasa un poco –o consejo de educación, ya que le vamos a cambiar el nombre– como lo que nos ocurrió ayer en esta reunión a la que nos convocó el Govern. Bueno, no entendemos, pues, que el Govern haga y deshaga en este caso o en el caso de ayer, y tampoco lo que nos plantea este proyecto de ley respecto a la representación de algunos colectivos o de algunos organismos públicos –se ha hablado ya. Por ejemplo, el texto prevé que tengan representación organismos como el Institut Català de les Dones, la DGAIA o, por ejemplo, el Institut d'Estudis Catalans. También pensamos que hay una sobrerrepresentación de los sindicatos, ya que van a poder designar seis miembros en representación del personal docente y también cuatro miembros más en representación de las organizaciones sindicales. Y, por su parte, las familias tan solo van a estar representadas por seis miembros.

Otra, también, de las críticas que hacemos al texto que hoy vamos a someter a votación es el hecho de que el cargo de presidente del *consell d'educació* de Catalunya pueda ser retribuido en el caso en que el *conseller* delegue este cargo en un tercero. Nosotros creemos que este cargo debería ser gratuito. Y, en cualquier caso, pues, la presidencia no debería ser elegida por el *conseller*, sino, pues, por otro organismo, como puede ser incluso el propio Parlament de Catalunya.

Con todo esto, nosotros vamos a votar a favor de las enmiendas vivas que han quedado por parte de VOX, Ciudadanos y también la enmienda del Partido Socialista y nos vamos a abstener en el resto del dictamen.

Gracias.

### **La vicepresidenta primera**

Gràcies, diputada. Té la paraula ara, en nom del Grup Parlamentari d'Esquerra Republicana de Catalunya, la diputada Mònica Palacín i París.

#### **Mònica Palacín i París**

Gràcies, vicepresidenta. De nou, consellera, de nou, diputats i diputades, públic que ens acompanyeu, els reptes que afrontem com a país i la importància que des dels valors republicans donem a l'educació ens obliguen a generar les transformacions necessàries per posar l'educació al centre del debat i fer-ho amb el màxim consens, com sempre, per aconseguir els millors resultats per al sistema educatiu.

Trenta-cinc anys han passat des de la creació del Consell Escolar de Catalunya l'any 1985. És evident, doncs, que calia una actualització i adequació de la seva composició al marc jurídic vigent. I això és el que farem avui aprovant aquesta llei. Recollint l'experiència de tots aquests anys i els canvis que s'han produït en el món educatiu, es denota que el consell necessita adaptar-se als canvis profunds que han transformat el paper i la percepció socials de l'educació. L'educació ja no és només el que passa a l'escola, i això denota la necessitat d'aquesta modernització.

D'aquesta manera donem resposta a les peticions d'organitzacions per formar-ne part, s'adequa la participació dels col·lectius actuals de la comunitat educativa perquè s'enriqueixin els debats i els estudis, i es facilita la flexibilització de la composició del consell perquè en el futur pugui anar adaptant-se a la realitat de l'educació, començant pel mateix nom de la llei, de consell escolar a consell d'educació –a vegades el nom sí que fa la cosa. El canvi reflecteix ampliar l'àmbit escolar a un àmbit educatiu més ampli. Els conceptes Educació 360 o educació a temps complet agafen avui tot el sentit. Donem compliment a la llei d'educació de Catalunya amb aquesta llei de composició del consell d'educació de Catalunya.

Per nosaltres, les millores d'aquesta nova llei i com pensem que millorarà el seu impacte en el debat educatiu del país són: que es tracta d'un òrgan de deliberació i debat, no de confrontació i, per tant, ha de ser i és una eina de consens; és, serà més independent del departament; serà un espai no només de validació, sinó també propositiu; que el consell d'educació de Catalunya cal que elabori també, amb els consensos i dissensos, per presentar-ho al Parlament periòdicament, tots els informes necessaris; també cal que aquest consell d'educació de Catalunya tingui interacció amb altres consells, l'agenda 2030, també el sector de les arts, l'esport, el lleure, i ha de ser un espai amb veu, també, sense vot a les organitzacions o veus no oficials, però que també tenen molt a dir-hi.

En definitiva, una nova llei que ha d'ajudar a millorar el sistema educatiu i fer front a la nova realitat del país d'una forma més democràtica i fer front... –perdó–, més participativa i, en definitiva, més intel·ligent, gràcies a la participació més àmplia de tots els actors del món educatiu. El futur dels nostres infants i joves mereix que siguem a l'alçada de les seves necessitats, i avui fem un pas important per actualitzar una eina de consens, deliberació i una eina propositiva per a la millora del model educatiu de país.

Diputada Garcia, deia que no ho he posat fàcil com a ponent relatora. Em sap molt de greu, sincerament; no sentir això, eh?, sinó tenir la sensació de que no ho he posat fàcil. Crec que hi ha hagut molt de debat. És una llei de molt pocs articles, però que, tot i això, per a set articles hem estat un any; un any escoltant moltíssimes entitats, un any també generant debat a l'entorn de les esmenes. I dir que s'han fet transaccions amb el Grup de Junts, amb el Grup Socialistes i amb el Grup de la CUP.

I avui li he agrait als passadissos la retirada de les esmenes que feien referència a l'interès que el seu grup té en que les figures de la presidència i la vicepresidència les voti el Parlament, un fet que en cap consell assessor de govern dels que tenim es dona i que nosaltres no compartim, perquè creiem en la legitimitat del propi consell, que és qui haurà de ratificar la proposta que en faci el conseller o la consellera; per tant, democratitzant també la mateixa eina del consell.

I, ja per acabar, a la meva intervenció anterior he pogut donar les gràcies, en nom de tots els membres de la ponència, també el meu, a totes les persones que han participat d'aquesta llei, però ara no vull acabar la meva intervenció sense fer una menció molt especial a l'Oriol Casanellas, company i assessor del grup parlamentari. Gràcies, Oriol, per la professionalitat, dedicació i paciència.

#### **La presidenta**

A continuació, i atès que la Consellera d'Educació ha demanat intervenir breument, dono la paraula a la consellera senyora Anna Simó i Castelló.

#### **La consellera d'Educació (Anna Simó i Castelló)**

Moltes gràcies, presidenta. Relatora, diputades, diputats, president del Consell Escolar –encara, per poc– de Catalunya, integrants de la permanent, tècnics, Mar i equip del departament que esteu avui aquí, us vull agrair la possibilitat de poder prendre la paraula no per allargar gaire més aquest any de debat i endarrerir la votació, sinó per poder compartir l'alegria que sento avui amb tots vostès perquè aquest dictamen hagi arribat al seu tràmit final i pugui ser aprovat pel Ple del Parlament.

Permetin-me que me n'alegri doblement també, no només com a consellera, sinó com a presidenta del consell entre els anys 2018 i 2021. Precisament per haver exercit aquesta responsabilitat, vaig poder comparèixer a la comissió per exposar el meu punt de vista sobre el Consell Escolar de Catalunya i sobre el projecte de llei. Així que, com deia, doblement els vull agrair l'aportació, la feina i la col·laboració per la feina feta.

El camí per arribar a aquest nou desplegament de la llei d'educació de Catalunya es va iniciar quan era president del consell escolar l'estimat Lluís Font, i s'ha acabat ara sent-ne president també l'estimat Jesús Vinyes. El Consell Escolar de Catalunya



ha aprovat més de tres-cents dictàmens durant la seva vida sobre normatives diverses i més d'un centenar de documents i informes sobre temes educatius; trenta jornades de reflexió ha organitzat el Consell Escolar de Catalunya en la seva cita anual sobre debat de temes educatius. I enguany, com saben, el debat va ser..., l'any passat, la coeducació, amb debat sobre la perspectiva de gènere i l'educació afectivosexual. I en aquest pròxim any..., no sé si és públic o no quin serà el tema. Si ho puc dir, president... Doncs un debat sobre l'abandonament escolar.

Per apropar els debats a la comunitat educativa i a la ciutadania, quan va fer vint-i-cinc anys es va fer un pas més, es va obrir l'entorn Consescat per poder ampliar la participació constant en els debats en línia de la comunitat educativa.

I dir que potser el que jo més aprecio i el que jo més tinc en compte d'aquest òrgan és quan expressa la seva posició respecte a qüestions rellevants de l'àmbit educatiu, com ho va fer en defensa del model lingüístic del sistema educatiu català. M'ho han sentit a dir moltes vegades, com en valoro la funció i la tasca i la feina que fa el Consell Escolar de Catalunya, i com m'agrada sentir la seva opinió abans de prendre decisions importants, perquè òrgans com aquest enriqueixen el debat i ens permeten prendre les decisions com a departament, un cop reflexionades i fonamentades.

El darrer exemple és el debat que heu impulsat sobre la regulació dels mòbils als centres educatius. Heu fet una tasca indispensable de reflexió col·lectiva organitzant més de trenta-quatre debats territorials i d'altres de sectorials –l'esforç és gran, ho sé– que han permès prendre el pols a la comunitat educativa sobre aquesta qüestió. I tingueu molt clar i molt segur que guiaran de manera ferma les instruccions que a principi de l'any vinent hauré de posar en marxa com a consellera al respecte.

I també deixeu-me dir, ja que s'hi ha fet referència, que tindrà, el consell d'educació de Catalunya, un paper important en el contingut final del pacte per a l'impuls de millores del sistema educatiu que ahir van començar a caminar amb la reunió de grups parlamentaris amb el molt honorable president al Palau de la Generalitat.

Però després de més de trenta-cinc anys de tanta feina, era moment d'actualitzar-ne i adequar-ne la composició. Canvis n'hi ha hagut molts, tant en el món educatiu com en el marc jurídic vigent i, per tant, aquests canvis s'havien de reflectir necessàriament en aquesta composició per obrir-se a nous sectors educatius i a la participació d'organitzacions que han sol·licitat durant molt de temps de poder formar-ne part.

No m'estendré en el contingut de la llei, però deixeu-me que en destaquï el canvi de denominació, perquè engloba tota la comunitat educativa, no només se centra en l'àmbit escolar. I també la importància de la nova regulació en la composició, que es basa en criteris de pluralitat, representativitat i proporcionalitat en la implantació i la presència educativa, social i territorial de cada col·lectiu.

I, per acabar, dues coses només. Una, estic convençuda que, un cop entri en vigor aquesta nova llei, des del consell posareu en marxa un nou portal web que n'ha de reflectir el nom, consell d'educació de Catalunya, i els canvis incorporats a la llei sense demora. I la segona cosa, un desig: que el consell d'educació de Catalunya treballi lliure, molt lliure i enriquit per ajudar a afrontar tots els reptes que tenim per endavant, que no són pas pocs.

Moltíssimes gràcies.

#### **La presidenta**

Un cop acabat el debat, cridarem a votació.

*(Pausa llarga.)*

En primer lloc, votarem les esmenes reservades dels grups parlamentaris.

El Grup Parlamentari Socialistes i Units per Avançar ha comunicat que retira les esmenes reservades 30 i 39.

Per tant, votarem l'esmena reservada número 80 del Grup Parlamentari Socialistes i Units per Avançar.



Comença la votació.

El resultat de la votació són 49 vots a favor, 69 en contra i 9 abstencions.

A continuació, votem les esmenes reservades números 5, 24, 53 i 62 del Grup Parlamentari de VOX en Catalunya.

Comença la votació.

El resultat de la votació són 13 vots a favor, 114 en contra i cap abstenció.

A continuació, votem les esmenes reservades números 16, 50, 58, 69 i 77 del Grup Parlamentari de VOX en Catalunya.

Comença la votació.

El resultat de la votació són 13 vots a favor, 108 en contra i 6 abstencions.

A continuació, votem les esmenes reservades números 31, 34, 40, 47, 55 i 79 del Grup Parlamentari de VOX en Catalunya.

Comença la votació.

El resultat de la votació són 18 vots a favor, 109 en contra i cap abstenció.

A continuació, votem ara les esmenes reservades del Grup Parlamentari de Ciutadans. Atesa la petició de votació separada, votem, en primer lloc, les esmenes reservades números 10 i 14.

Comença la votació.

El resultat de la votació són 18 vots a favor, 109 en contra i cap abstenció.

A continuació, votem ara les esmenes números 9, 19, 22, 68, 70 i 82.

S'inicia la votació.

El resultat de la votació són 9 vots a favor, 118 en contra i cap abstenció.

A continuació, votem ara les esmenes tècniques i lingüístiques distribuïdes prèviament a tots els grups parlamentaris en relació amb el preàmbul, últim paràgraf, l'article 7.2.e, disposició final 1, disposició final 3, disposició final 4 i disposició final 5.

S'inicia la votació.

El resultat de la votació són 122 vots a favor, cap en contra i 5 abstencions.

A continuació, votem ara el text del dictamen. Votem, en primer lloc, els articles 1 i 8 del dictamen de la comissió en la part no esmentada.

S'inicia la votació.

El resultat de la votació són 118 vots a favor, cap en contra i 9 abstencions.

A continuació, votem ara els articles 2 a 7, disposició transitòria, disposició derogatòria, disposició final 1, disposició final 2 i disposició final 5 del dictamen de la comissió en la part no esmenada.

S'inicia la votació.

El resultat de la votació són 109 vots a favor, 9 en contra i 9 abstencions.

I, a continuació, votem ara el preàmbul, l'article 1 bis, la disposició final 3 i la disposició final 4 del dictamen de la comissió en la part no esmentada i la resta de text.

Comença la votació.

El text del projecte de llei de composició del consell d'educació de Catalunya ha quedat aprovat per 109 vots a favor, cap en contra i 18 abstencions.

*(Aplaudiments.)*

**Proposició de llei de modificació de la Llei 21/2000, del 29 de desembre, sobre els drets d'informació concernent la salut i l'autonomia del pacient, i la documentació clínica**

202-00070/13

Passem ara al quart punt de l'ordre del dia, que és debat i votació de la proposta de tramitació, directament i en lectura única davant del Ple, de la proposició de llei de modificació de la Llei 21/2000, del 29 de desembre, sobre els drets d'informació concernent la salut i l'autonomia del pacient, i la documentació clínica. *(Pausa llarga.)*

D'acord amb l'article 138.2 del Reglament, el Grup Parlamentari Socialistes i Units per Avançar, el Grup Parlamentari de Junts per Catalunya i el Grup Parlamentari d'En Comú Podem van sol·licitar la tramitació en lectura única davant el Ple d'aquesta iniciativa legislativa. La Mesa, d'acord amb la Junta de Portaveus, va acordar d'elevat al Ple la proposta de tramitació en lectura única sol·licitada. Com bé saben, aquest primer debat segueix les normes establertes per als debats de totalitat: els grups parlamentaris tindran un torn de cinc minuts cadascun, i en primer lloc intervindran els grups parlamentaris proposants.

Per tant, té la paraula, per part del Grup Parlamentari Socialistes i Units per Avançar, la senyora Assumpta Escarp Gibert.

#### **Assumpta Escarp Gibert**

Gràcies, presidenta. Bona tarda. Miri, a Catalunya ens podem sentir orgullosos, i no ho dic pels diputats, ho dic per companys com..., sobretot, els companys i companyes de l'associació del dret a la mort digna, gent que ha lluitat i on la seva lluita ens ha ajudat a tirar endavant moltes coses. I ens podem sentir orgullosos de que ja l'any 2000, amb la llei sobre els drets d'informació i de l'autonomia del pacient, Catalunya va regular per primera vegada a Espanya la possibilitat d'elaborar documents de voluntats anticipades per tal de que tots i cada un de nosaltres puguem determinar els tractaments i les intervencions mèdiques que acceptem o rebutgem en cas de que ens trobem en situació en la qual no puguem expressar la nostra voluntat.

No només això. Pel que fa a la llei de l'eutanàsia, Catalunya també va aconseguir per primera vegada en el Congrés dels Diputats que una moció fos presa en consideració. Després no va ser aquella, va ser una altra llei, però s'ha de dir que sempre hem estat pioners i que ens n'hem sortit bastantes vegades.

Faig referència a aquell moment perquè sempre hem treballat aquests temes de la mà de l'associació i conjuntament tots els grups parlamentaris. Amb orgull, tres diputades d'aquest Parlament, representant grups parlamentaris diferents, vam anar al Congrés dels Diputats a defensar-ho. I, per tant, vam treballar sempre conjuntament.

Haig de dir que em sap molt greu, perquè fa més d'un any que l'associació es va dirigir al conjunt dels grups parlamentaris per presentar aquesta modificació que avui veiem en aquesta sessió. És una modificació que pretén avançar i millorar algunes traves burocràtiques que poden dificultar l'accés al document de voluntats anticipades a les poblacions més vulnerables, la gent més gran o la gent sense recursos. L'associació ens va presentar aquesta proposta de millora que col·lectivament els grups vam demanar al Grup d'Esquerra Republicana que la trametés al Govern per veure com es podia canalitzar. Em consta, i ho sé, que així ho va fer la diputada i que hi ha insistit molt, però el Govern l'ha tingut aturada, aquesta proposta, durant molt temps. Al final, davant la manca de resposta –també l'hi vam comentar a la diputada–, tres grups d'aquesta cambra –el que jo represento, el Grup dels Comuns i el Grup de Junts per Catalunya– hem tramitat la modificació del procediment de lectura única per poder avançar la tramitació encallada.

Sabem que en aquest procés el Govern ens ha fet arribar una esmena que, en principi, no sembla que ajudi als objectius. Tampoc estàvem en un moment d'esmenes. Per tant, amb el tràmit d'avui s'obre un període d'esmenes. I en aquest període d'esmenes desitjo i confio i espero que ens puguem posar de nou d'acord, els grups parlamentaris que hem defensat sempre aquests principis i l'associació, i buscar aquesta redacció, de moment, d'una modificació puntual de la llei d'informació al pacient. Sabem que el Comitè de Bioètica de Catalunya està treballant en profunditat la revisió de la llei. Jo crec que ho podem fer, però ho farem més endavant. Mentrestant, avancem. Ja hi portem bastant temps.

És una modificació, com deia, clara i senzilla, però molt important, que justifica la lectura única. Es tracta d'introduir un nou supòsit més assequible per fer el do-

cument de voluntats anticipades en la línia desplegada ja per altres comunitats autònomes i facilitar que es pugui fer davant dels i les professionals. És facilitar-ho el fer-ho més accessible social i econòmicament, com deia, a alguns sectors, i recollir més endavant tots els treballs del comitè de bioètica, que estic convençuda que milloraran molt una llei pionera, però que han passat uns anys i que possiblement necessiti alguna revisió.

M'agradaria aquí, també, recordar que ja en la passada legislatura, la diputada Laïlla i jo mateixa, intentant treballar aquesta modificació –per això una mica la indignació que a vegades manifestem sobre aquest tema–, vam anar a veure el col·legi de metges, el col·legi de secretaris i molta gent, per intentar arribar a aquesta modificació que ho fes tot plegat molt més senzill.

Esperem que el treball que vam fer, que el treball de l'associació del dret a una mort digna i que el treball conjunt de tots els grups parlamentaris ho faci possible, i treballarem, segur, conjuntament també en la millora del text avui presentat, però sobretot en la millora de la llei *a posteriori*.

Moltes gràcies.

#### **La presidenta**

Per part del Grup Parlamentari de Junts per Catalunya, té la paraula la senyora Titon Laïlla Jou.

#### **M. Assumpció Laïlla Jou**

Gràcies, presidenta. Avui portem a debat, com explicava la diputada Escarp, l'aprovació per lectura única d'una modificació llargament esperada, que és de la Llei 21/2000, del 29 de desembre, sobre els drets a la informació concernent la salut i l'autonomia del pacient, i la documentació clínica. I avui, no pot ser d'una altra manera, començar agraint la feina feta a l'associació ADMD, que avui també ens acompanyen, per la seva insistència, per la seva persistència i per l'acompanyament que ens han fet durant aquests últims anys. Ja podríem dir que des del 17 que estem treballant aquest tema al Parlament; sempre ens han acompanyat als diferents grups parlamentaris, i això ens permet avui presentar aquesta proposta.

I vull agrair-ho especialment, perquè, tot i ser molt conscients perquè els temes que ells treballaven eren temes de consciència, que en molts casos generaven una discrepància important en els grups parlamentaris, sempre ens van acompanyar a tots, amb molt de respecte per totes i cadascuna de les posicions de tots els grups parlamentaris. I jo això crec que és bo recordar-ho avui. I, per tant, donar les gràcies a l'Anna Rodet, però també agrair a la Isabel Alonso i al Xavier Gol, doncs, la seva feina feta durant tots aquests anys acompanyant-nos.

I també és de rebut recordar aquells diputats i diputades que en aquestes últimes legislatures hem treballat aquest tema, començant per la diputada Marta Ribas, del grup de comuns; de l'Eusebio Martín Barra, del Grup de Ciutadans; la Gemma Espigares, d'Esquerra Republicana; el Josep Maria Forné, de Junts; el Santi Rodríguez, del PP; la diputada Escarp o jo mateixa, que vam –i la diputada Escarp ho deia–, doncs, anar treballant i anar seguint aquest tema en aquests últims anys, ja des de l'onzena legislatura.

I precisament des de la responsabilitat que ens portava i la transcendència del tema que volíem parlar, vam decidir de manera conjunta, els diferents grups parlamentaris i també l'Associació pel Dret a Morir Dignament, precisament buscar la finestra d'oportunitat per poder fer aquest canvi en el moment oportú. I aquesta finestra d'oportunitat va arribar fa un any.

Fa temps que debatem sobre aquests temes, sobre tenir un bon document de voluntats anticipades aquí a Catalunya –ja en vam ser pioners–, amb dos grans objectius, que eren, per una banda, respectar i promoure el dret a decidir de cadascun de nosaltres, sobretot al llarg de la vida i al final: la mort és part de la vida i, a més a més, ens agrada decidir com volem ser cuidats, però també hauríem de decidir com volem

morir. I, en segon lloc, també acompanyar i cuidar aquelles persones que ens acompanyen i ens cuiden, sobretot en els temps finals de la vida, que precisament s'afegeix, doncs, que han de prendre decisions en una situació en la que segurament no estan en les millors condicions.

Si bé aquest document de voluntats anticipades ja recull aquests dos grans objectius, amb la modificació que nosaltres proposàvem avui el que volem, per una banda, és millorar l'equitat d'accés, ja sigui territorial –proximitat, fer-ho fàcil a les persones d'arreu del país–, també amb un accés molt més econòmic; garantir-ne la confidencialitat: si la persona que vol signar un document de voluntats anticipades a vegades no vol que l'entorn conegui quines són aquelles decisions al moment final de la vida i, per tant, no vol socialitzar-ho ni fer-ho davant de testimonis que hagi de portar ella, i, després, també desburocratitzar l'atenció al final de la vida, perquè agilitzem en certa manera els procediments i així també el registre.

Per donar context: des de que tenim el document de voluntats anticipades i fins al juliol de l'any 21, recordar que a Catalunya en tenim 97.212 de signats, dels quals trenta-un i mig per cent estan fets per homes; un cinquanta-tres i mig, per dones, i hi ha una part que no consta, que és un 12,3 per cent. Però també recordar que ens falta moltíssima pedagogia, perquè el gran gruix de documents de voluntats anticipades estan fets amb persones majors de seixanta-cinc anys –per tant, un seixanta-cinc i mig per cent–, i entre divuit i trenta només hi ha un u per cent, doncs, que té fet aquest document. I, per tant, ens cal moltíssima pedagogia. Recordar aquí que estem parlant de dades acumulatives; no es fan cada any 97.000 documents de voluntats anticipades, sinó que la proporció de documents que es signen arreu del país és petita pel gruix que tenim d'informació.

Per tant –i per acabar amb paraules del propi Xavier Gol, que ja ho va dir en el seu moment–, hem de fer la millor llei possible al més aviat possible. Per tant, demanem el vot favorable a aquesta tramitació per lectura única.

Gràcies.

#### **La presidenta**

Per part del Grup Parlamentari d'En Comú Podem, té la paraula la senyora Núria Lozano Montoya.

#### **Núria Lozano Montoya**

Gràcies. Avui els portem a consideració una proposta que no seria possible sense la tasca desenvolupada per Dret a Morir Dignament, i des d'En Comú Podem us volem agrair la vostra feina i persistència, sense la qual no seria possible.

Catalunya va ser pionera a l'Estat espanyol, ja l'any 2000, en la regulació de l'elaboració dels documents de voluntats avançades, però, pel que fa a les formes de realitzar-la, preveia només dues modalitats, com són la modalitat notarial i també davant de tres testimonis majors d'edat, requisits que en aquests moments suposen dificultats difícilment superables per a l'exercici d'aquest dret per persones en situació de vulnerabilitat econòmica i social, pel que fa al pagament de les despeses associades; també pel que fa a persones grans o que viuen en soledat no volguda o que volen preservar la seva intimitat, com es comentava, per la dificultat de reunir en alguns casos els testimonis i, d'altres, doncs simplement per aquest caràcter reservat que se li vol donar.

La normativa vigent és, per tant, causa de falta d'equitat en l'accés de la ciutadania a l'exercici d'aquest dret. I, malgrat el caràcter pioner de la normativa, al seu moment ha anat quedant desfasada i això ha anat causant una infrautilització d'aquest instrument, donades les traves burocràtiques. Reduir les traves burocràtiques suposa que tothom puguem decidir lliurement quins tractaments volem rebre i quins no, implica empoderar-nos per poder decidir sobre la nostra vida i la nostra mort sense que ningú pugui decidir per nosaltres, fins i tot actuant de forma contrària a la nostra

voluntat, només per no haver formalitzat aquesta declaració, i suposa avançar en la igualtat en l'ús, superant limitacions econòmiques i exigències burocràtiques.

La reforma consisteix senzillament en la introducció d'una nova modalitat: la declaració davant de professionals sanitaris que puguin testimoniar quina és la voluntat lliurement expressada per la persona, amb les mateixes exigències i rigor que en les modalitats fins ara vigents. Com veuen, es tracta d'una reforma de gran simplicitat tècnica, qüestió a la que cal afegir els sis anys que fa que Dret a Morir Dignament ha estat treballant, juntament amb diputades d'aquest Parlament, per fer-la possible; d'aquí la proposta de tramitació pel procediment de lectura única.

Però, malgrat la simplicitat de la reforma, permetrà moure els obstacles per a l'ús de la declaració de voluntats avançades. En primer lloc, econòmics, perquè ja no caldrà abonar aranzels notariaus de forma obligatòria, com tampoc fer la compulsa de documents d'identitat, que no és un cost menor encara que pugui semblar anecdòtic. També des d'una perspectiva social, en no haver de buscar testimonis i poder, per tant, sol·licitar la participació de treballadores sanitàries al procés.

D'altra banda, cal tenir en compte que la participació d'aquestes professionals ja es produeix actualment, perquè en molts casos la informació inicial sobre l'existència d'aquesta possibilitat i de quina forma s'ha d'actuar per poder-hi accedir procedeix de les pròpies professionals sanitàries, i, a més a més, des del centre de salut es pot instar el registre d'aquesta declaració al registre públic existent a aquest efecte. Per tant, el que estem plantejant és, en certa manera, buscant aquesta simplicitat i facilitat d'accés, omplir aquest forat que hi ha entre la fase 1 i la fase final d'exercici del dret per part de les persones, facilitant que es pugui realitzar tot en una mateixa seu, diguem-ho així, però tenint també en compte la continuïtat i l'element confiança en la relació professional-usuària. Això fa de les sanitàries unes testimonis perfectament adequades per a aquesta finalitat.

Per tant, per reduir les traves burocràtiques, per garantir l'equitat de tota la ciutadania, per incrementar l'ús d'un mecanisme d'empoderament, també per a una millor gestió de l'atenció a les persones, per què no dir-ho, per reduir el patiment de les familiars, que en moments molt delicats no s'han de veure obligades a prendre determinacions que la pròpia persona ja ha adoptat amb caràcter previ, doncs, per tots aquests motius a que fèiem referència, els demanem el vot favorable a aquesta proposta de llei per procediment de lectura única. Sense cap mena de dubte, això amplia els drets a què pot accedir en pla d'igualtat la ciutadania i contribueix, i no poc, a millorar l'autonomia de les persones.

Moltes gràcies.

#### **La presidenta**

A continuació, per posicionar se, té la paraula, per part del Grup Parlamentari de VOX, la senyora María Elisa García Fuster.

#### **María Elisa García Fuster**

Gracias, señora presidente. A menudo, el documento de voluntades anticipadas, también denominado «testamento vital», es concebido como un documento en el que se otorga al médico la potestad de acabar con la vida de un paciente cuando las circunstancias no le permiten expresar personalmente su voluntad. Y no es de extrañar que sea así, puesto que la cultura de la muerte instaurada por la izquierda «progre» en las últimas décadas, en la que se desecha directamente al individuo que ellos consideran no útil bajo el eufemismo «muerte digna», se ha hecho con el concepto voluntades anticipadas. Nada más lejos de la realidad. En los documentos de voluntades anticipadas también se expresa en infinidad de ocasiones el deseo de muchas personas de que se luche por su vida, incluso cuando las situaciones adversas superen con creces los brotes de esperanza; pero, aun así, existe un camino remoto que lleva a vivir. Así es. El documento de voluntades anticipadas también le sirve al



médico para trabajar contra viento y marea haciendo lo que mejor sabe hacer, que es salvar vidas.

Salvo en situaciones muy muy específicas, como el caso de la negación de transfusiones sanguíneas y Testigos de Jehová, en la práctica clínica diaria este documento tiene un valor relativo, puesto que en estos documentos se suele hablar de la autorización de prolongar o no el final de una vida, y es el médico el que debe decidir si estamos frente a un bache de salud o estamos ante el final de la vida de una persona. O se suele hablar también sobre adoptar o no medidas terapéuticas agresivas en el curso de una enfermedad, y, al final, es el profesional el que decide si se trata de medidas agresivas que impliquen ensañamiento terapéutico o no. Con esto no quiero decir que se entre constantemente en una espiral de violencia con el objetivo de perpetuar una vida a toda costa ni que el documento de voluntades anticipadas sea papel mojado, sino, más bien, que en muchas ocasiones es el profesional responsable el que se encarga de interpretar la información y traducirla a los familiares cuando se trata de trabajar por la vida de una persona.

Todo lo contrario pasa, por ejemplo, con el tema de los trasplantes de órganos. Según el Real decreto 1723/2012, del 28 de diciembre, todo español es donante de órganos *potencial* salvo que manifieste lo contrario de manera *expresa y por escrito*. No obstante, en la práctica médica no es así: siempre se pregunta a los familiares, pese a que exista un documento de voluntades anticipadas donde se especifique la donación. Si los familiares se oponen a la donación, pese a la ley y pese al documento, en la práctica clínica se desecha la donación, o se contacta con el juez para que sea él el que tome la decisión. Con esto, lo que quiero decir es que, en decisiones críticas que afectan a la vida de las personas, históricamente están implicados los mismos: las personas que te quieren y saben lo que quieres y las personas que, desde la razón, la objetividad y el conocimiento, velan por lo que es mejor para tu vida desde el punto de vista de la salud.

Así que no, señores de la izquierda, el documento de voluntades anticipadas no es un pasaporte para un asesinato legal, no es un trozo de papel con fines eugenistas, como a ustedes les gustaría, y así acabar con las personas que consideran un lastre para la sociedad, tal y como intentan hacer con los enfermos de ELA, a los que privan, el Partido Socialista y los comunes, una y otra vez de una ley que les permite vivir dignamente. No, no lo es. El documento de voluntades anticipadas siempre estará bajo la supervisión del profesional responsable del paciente y bajo la atenta mirada de los familiares que velan por la persona y, en alguna circunstancia también, bajo la tutela de la jurisprudencia. Así es desde siempre, porque es lo natural, y VOX apuesta por que así siga siendo. Votaremos a favor.

Muchas gracias.

#### **La presidenta**

Per part del Grup Parlamentari de la CUP - Un Nou Cicle per Guanyar, té la paraula la senyora Laia Estrada Cañón.

#### **Laia Estrada Cañón**

Gràcies, presidenta. Conseller... Benvinguts i benvingudes, membres de l'entitat Dret a Morir Dignament. Som davant d'una proposta que arriba tard i que té per objectiu simplificar el tràmit de registre del document de voluntats anticipades, un document que..., aclarim-ho, és un document mitjançant el qual una persona major d'edat, amb capacitat suficient i de manera totalment lliure, fa constar les instruccions sobre els tractaments, les atencions mèdiques i les cures que desitja rebre o que desitja rebutjar quan es trobi en circumstàncies que no li permetin expressar la seva voluntat.

És un document per proporcionar-nos a les persones tranquil·litat. I no només a naltros, sinó que, a més a més, ens ha de proporcionar tranquil·litat en aquelles que ens estimen, en aquelles que ens cuiden, els nostres familiars, les nostres persones



propres, perquè les lliura d'haver de decidir per naltros en un moment en el que estarem al final de la nostra vida i que potser no ens podem expressar com voldríem. I que, a més a més, dona tranquil·litat precisament als equips mèdics, perquè aquest document els hi proporciona orientacions sobre com actuar.

La proposició de llei que votarem és molt senzilla. Consisteix en modificar l'article 8.2 de la Llei 21/2000, afegint-hi una tercera possibilitat. Ara, per poder fer aquest document s'ha de fer, tal com s'ha explicat, davant de notari, amb el que això comporta de cost econòmic i de dificultats també per accedir-hi, o bé a partir de tres testimonis majors d'edat, amb el que això comporta per a segons quines persones que es troben en una situació d'aïllament. I, per tant, s'incorpora una tercera possibilitat per poder formalitzar aquest document davant de professionals sanitaris.

Per cert, aprofitem de nou per manifestar tot el nostre suport cap a les professionals sanitàries que estan en vaga ara mateix.

I, per tant, estem parlant d'una modificació que ens ha de permetre accedir-hi amb més equitat, tant territorial com econòmica, i agilitzar tràmits. És una possibilitat que, a més a més, ja funciona en altres territoris i és una proposta que ens ha fet arribar l'entitat Dret a Morir Dignament, que porta dècades defensant la llibertat de totes les persones a decidir el moment i la manera de finalitzar la seva vida, especialment quan es pateix un deteriorament irreversible i un patiment insuportable.

Som davant d'una proposta, per tant, que ens formulen les que porten anys defensant els drets de les persones al final de la seva vida, defensant el dret a la intimitat, a la informació clínica, a decidir lliurement entre les opcions clíniques disponibles, defensar el dret a negar-se a tractaments i a que se'ls respectin les decisions adoptades lliurement i voluntàriament, a alleugerir el patiment accedint a una medicina palliativa de qualitat, que sigui respectuosa amb els seus valors i les seves creences, a evitar tractes inhumans o degradants, recorrent a la sedació palliativa, si és aquesta la voluntat, i són la gent que estan donant suport per tal de formalitzar, per tal d'accedir a realitzar aquests documents de voluntats anticipades. I, de fet, elles mateixes, en aquest sentit, demanen que hi hagin més treballadores socials per tal de donar aquest suport, per tal de facilitar aquest acompanyament.

Són la gent que porta anys defensant tot això. A nosaltres ens semblava important remarcar de qui prové aquesta proposta: de les persones que en saben, de les persones que, com deia, porten anys acompanyant-nos en aquests moments finals de la nostra vida. És una entitat a qui agraïm enormement la seva feina i a qui demanem disculpes per no haver assumit aquesta proposta per error, per un simple error, perquè la compartim totalment, tant en el seu contingut com en la forma, perquè pensem que la seva tramitació urgent és imprescindible. Perquè aquesta modificació s'ha de fer ja, perquè, com dèiem, arriba tard.

I, per últim, recordar que és una iniciativa que compta amb el suport dels diferents col·legis professionals implicats i que considerem que és una oportunitat única perquè el dret a expressar les últimes voluntats sigui una realitat per a tota la població. Res més.

Gràcies.

#### **La presidenta**

Per part del Grup Parlamentari de Ciutadans, té la paraula la senyora Anna Grau Arias.

#### **Anna Grau Arias**

Bé, dues reflexions prèvies. A nosaltres també ens posa molt nerviosos la inacció del Govern i com s'eternitzen les coses i que la cosa més senzilla pugui quedar «encasquillada» mesos i mesos. I no tenim cap dubte de que els grups proposants d'aquesta iniciativa..., vaja, que és una iniciativa noble, ben intencionada. A més a més, hi han treballat algunes de les ments més lúcides, penso jo, de la cambra en temes socials i sanitaris.

Tanmateix, voldria explicar que no votarem a favor de lectura única, més aviat per una qüestió, una mica, de principi. És a dir, a nosaltres no..., o sigui, la lectura única ens sembla un últim recurs. Masses vegades ens sembla que en aquest Parlament es furten els debats. Alguns dels partits que ara ens demanen aprovar això per lectura única, ells, per principi, també estan contra la lectura única quan la proposen altres grups.

I, a més, també considerem que, tot i que estem molt d'acord en moltes coses que s'han dit aquí, i subscriuim també la importància de modernitzar la legislació vigent i, en la mesura que es pugui, estalviar patiment a les persones i als acompanyants de les persones... També ens sembla, amb franquesa, que tot és millorable –que tot és millorable–, i per això, vaja, no tenim cap dubte que la lectura única s'aprovarà, perquè sabem que tenen els suports. Nosaltres ja estem barrinant en quines esmenes els hi presentarem.

Llavors, per exemple, sense entrar en debats apocalíptics que confonguin últimes voluntats i eutanàsia, que ens sembla que no és el cas, sí que creiem, home, que evidentment que és veritat que moltes persones grans, sobretot dones grans, tenen..., en situació de precarietat econòmica, poden tenir problemes per accedir al notari, però potser això s'arreglaria bonificant el notari des del Govern.

També ens sembla que, tot i que és normal involucrar el personal sanitari en..., bé, en aquest tipus de situacions i comptar-hi i comptar, doncs, amb el seu mestratge, no sabem fins a quin punt s'ha de descarregar en ells tota la responsabilitat, perquè no oblidem que de vegades hi ha situacions una mica tèrboles. No sé, a vegades hi ha persones que aguanten de tot, malalts que aguanten teràpies duríssimes, patiments duríssims i tot i així ho volen seguir intentant, i, en canvi, hi hagi gent que no, que té un lllindar de dolor i de patiment més baix, sobretot tenint present que avui en dia hi han moltes malalties que no es curen –que no es curen–, que el malalt sap que no es curarà, que el metge sap que no es curarà, però bé, hi ha un horitzó, hi ha un horitzó de vida que pot ser d'un any, de dos anys o de mesos.

Llavors, ens sembla que tampoc s'hauria ni de carregar el mateix personal sanitari que diagnostica un tema amb una responsabilitat com aquesta, a no ser que es separés clarament, per exemple, que el personal sanitari que pot recollir les últimes voluntats té la garantia de ser personal sanitari, però no és el que està involucrat en el diagnòstic, perquè no volem que hagin de fer *de arte y parte*, de notari, de confessor i de conseller.

I, d'altra banda, doncs, no sé... Però vaja, també, per exemple, posats a fer, podríem posar advocats d'ofici a tots els hospitals. És una idea. Però vaja, de tot això ja ens vagarà parlar-ne. Òbviament presentarem esmenes amb el màxim «carinyo» i amb el màxim interès. Sobretot no interpretin la nostra oposició a la lectura única com una oposició a la proposta, sinó que és més aviat una qüestió de metodologia i que, tot i que hi insistim que també ens posa molt nerviosos el ritme així, diguem-ne, *plátano* Baloo del Govern a l'hora de fer coses, doncs en alguns temes potser que sí, que anar a poc a poc i bona lletra no és tan mala idea.

Gràcies.

#### **La presidenta**

Per part del Grup Parlamentari d'Esquerra Republicana, té la paraula la senyora Ángeles Llive Cruz.

#### **Ángeles Llive Cruz**

Gràcies, presidenta. Diputats, diputades, conseller, bona tarda a tothom. En primer lloc, vull donar la benvinguda a les membres de l'Associació Dret a Morir Dignament que avui ens acompanyen i amb qui hem celebrat reunions per tractar aquest tema i que, de fet, els diputats i diputades que estaven a l'anterior legislatura saben que no és nou i, en definitiva, un tema que ens preocupa i ocupa a la majoria de grups parlamentaris presents en aquesta cambra.

Bé, el nombre de sol·licituds i de registres de documents de voluntats anticipades s'ha anat incrementant els darrers anys a Catalunya. I això és una molt bona notícia, perquè aquesta declaració de voluntats garanteix els drets de les persones que la presenten, així com també les decisions que pren un mateix sobre la seva salut, sigui quina sigui la seva situació.

Enguany, en data 2 d'octubre, s'han registrat un total de 126.956 documents de voluntats anticipades envers un total de 454.314 registrats a l'Estat espanyol. I això com ho traduïm? Bé, hi ha un increment molt considerable de persones que registren el document de voluntats anticipades a Catalunya i que va augmentant a mesura que passen els anys, arribant a que Catalunya representi el territori que més documents de voluntats anticipades registra de tot l'Estat espanyol.

Per tots aquests motius, aquesta proposició de llei de lectura única que debatem avui, tal com han explicat les diputades que m'han precedit, pretén afegir exclusivament un nou apartat a l'article 8.2, en el qual es contempla que un professional sanitari sigui l'únic testimoni requerit per poder tramitar les voluntats anticipades.

Des del nostre Grup Parlamentari d'Esquerra Republicana estem d'acord en facilitar la tramitació del document de voluntats anticipades per a totes les persones. I, per això, els avancem que votarem a favor de la tramitació d'aquesta lectura única. En aquelles mesures que millorin la vida de les persones, sempre ens hi han trobat i sempre ens hi trobaran.

No obstant, considerem que tenim l'obligació de contextualitzar aquest canvi i de desengranar les conseqüències que tindrà, ja que considerem que s'ha d'especificar la modificació que avui es planteja, perquè sí, a simple vista sembla un canvi senzill, però creiem que s'han de contemplar aspectes claus que poden posar en entredit l'exercici dels drets de la ciutadania. Per això mateix, considerem que s'ha de fer una modificació de la llei molt més àmplia i amb més seguretat jurídica, tal com ha proposat el Comitè de Bioètica de Catalunya.

S'han de contemplar diferents aspectes, com la inclusió d'excepcions sobre les relacions familiars dels professionals sanitaris o d'altres conflictes que no puguin garantir la independència de la persona interessada a l'hora de dur a terme les voluntats anticipades. O, encara més important, definir quins grups de professionals sanitaris han de participar en aquest procés. Des de les institucions i serveis públics, hem de garantir sempre que el ciutadà pugui fer aquesta declaració amb plena seguretat jurídica i que no es vegi endinsat en un conflicte de veracitat del document o conflicte d'interessos.

Des del nostre grup parlamentari, estem oberts a treballar per la modificació global de la llei, una llei que considerem que ha quedat desfasada i que ha de sotmetre's a canvis, canvis que lamentablement no es poden realitzar a partir d'una lectura única. Estem, doncs, davant d'un circuit que és més complex del que sembla i hem de garantir que els professionals que hi donaran fe validin l'estat de l'usuari correctament. I, per això, creiem que és de vital importància que ho faci un professional amb qui la ciutadania hi tingui un contacte habitual.

I ja per acabar, presidenta, agràïm la interlocució amb totes les diputades perquè tenen la voluntat de treballar aquesta modificació de manera més àmplia, un cop superat aquest primer debat, i així mateix els reafirmem la nostra postura per treballar amb més cura aquest canvi legislatiu i fer-ho de la mà de totes les parts implicades. I també volem aprofitar per donar les gràcies a l'Associació DMD per la seva incansable lluita per ampliar els drets al final de la vida respectant el dret a l'autonomia com a principi de llibertat de qualsevol persona.

Moltes gràcies.

**La presidenta**

Diputada, per què em demana la paraula?

**Assumpta Escarp Gibert**

Per l'article 86.3, presidenta, contradiccions. Voldria demanar a la diputada de VOX que retiri el terme «passaport a l'assassinat», per dos raons. Perquè el document és un dret, no una obligació; per tant, és una expressió de la voluntat d'una persona. No obliguem a ningú a fer això. Per tant, entenc que hi ha una contradicció en els termes que s'ha expressat.

Gràcies.  
(*Aplaudiments.*)

**La presidenta**

Moltes gràcies. Diputada, té dret a la rèplica per terme de dos minuts. Quan vulgui.

**María Elisa García Fuster**

Gracias, señora presidente. En absoluto voy a retirar eso, porque es en lo que lo ha convertido la izquierda «progre». Las voluntades anticipadas las han convertido en eso, cuando en realidad no era el objetivo.

Muchas gracias.

**La presidenta**

Acabat el debat, procedirem a la votació.  
(*Pausa llarga.*)

Acabat el debat, procedirem a la votació de la proposta de tramitació directament i en lectura única davant el Ple de la proposició de llei de modificació de la Llei 21/2000, del 29 de desembre, sobre els drets d'informació concernent la salut i l'autonomia del pacient, i la documentació clínica. S'entén que els vots afirmatius són favorables a la tramitació en lectura única i els vots negatius en contra.

S'inicia la votació.

El resultat de la votació són 108 vots a favor, 5 en contra i 13 abstencions.

Vist el resultat de la votació, aquesta proposició de llei es tramitarà en lectura única davant del Ple, i per a aquesta tramitació la Mesa ha fixat un termini per a la presentació tant de les esmenes a la totalitat com de les esmenes a l'articulat que finirà dilluns, 15 de gener, a les dotze hores.

**Interpel·lació al Govern sobre els pressupostos per al 2024**

300-00414/13

Passem ara al setzè punt de l'ordre del dia, que és la interpellació al Govern sobre els pressupostos per al 2024; presentada pel Grup Parlamentari d'En Comú Podem. I té la paraula, per fer la seva exposició, el senyor Joan Carles Gallego i Herrera.

**Joan Carles Gallego i Herrera**

Bé; bona tarda. Deixin-me agrair, en primer lloc, a la consellera les facilitats per possibilitar el canvi d'horari i també, evidentment, a la Mesa i a la presidenta del Parlament de Catalunya per fer-ho possible. Som conscients de la mala pràctica política del Govern convocant els grups parlamentaris a una cimera coincidint amb la celebració del Ple. No és una actitud de respecte a la institució que des de la sobirania popular ha de controlar el Govern. I considerem que a futur fora bo que el Govern prengué nota de no interferir amb les seves convocatòries en el funcionament ordinari del Parlament català. Per això mateix, gràcies a la consellera per canviar l'horari i gràcies a la presidenta del Parlament per ajustar-nos també l'horari.

Entrant ja en matèria, volem interpellar el Govern en relació amb el pressupost del 2024. Som a les acaballes de l'any i encara no hem iniciat la negociació pressupostària. El Govern pot dir que no és imputable a ell, que ells ja ho tenen tot prepa-

rat, però sap el Govern que aquesta no és una resposta real, ja que per iniciar una negociació has de crear les condicions materials que ho facin possible, i ja fa temps que coneix que el compliment de l'acordat és condició per a la confiança negociadora i que la posició del Govern amb relació al macroprojecte del casino més gran d'Europa a Vila-seca i Salou, el Hard Rock, dibuixa un model de país incompatible amb un pressupost just socialment, sostenible econòmicament i ecològicament.

Sobre el compliment de l'acord del 23, el Govern ha d'explicitar com pensa donar compliment íntegre a l'acordat, explicitant els obstacles reals i quins mecanismes i calendarització proposa per superar-ho.

Pel que fa al Hard Rock, aquest projecte determina un model de país i hipoteca també les polítiques pressupostàries dels propers anys; comportarà un menor ingrés públic amb la baixada de la recaptació de l'impost del joc prevista en el canvi legal imposat pel Govern de Convergència el 2014, que abaixa l'impost del cinquanta-cinc per cent al deu per cent quan es posi en marxa el Hard Rock. Això pot fer caure la previsió del darrer any d'ingrés, proper als 500 milions d'euros, a menys de la meitat, uns 250 milions d'euros, pel broc gros, l'ingrés públic.

Però, al mateix temps, consolida un model econòmic per al Camp de Tarragona de monocultiu turístic, poc diversificat i sotmès a les ziga-zagues climàtiques i, a més, amb un sobrecost pressupostari. Aquest model turístic aporta poc valor afegit al conjunt de l'economia: es basa en una ocupació de precarietat i baixos salaris, contribuint així a l'increment de la desigualtat i el desequilibri territorial.

Un model com el Hard Rock té externalitats negatives en termes de salut mental, addiccions, ludopaties i delinqüència, que comportarà majors despeses en salut i seguretat. El sector del joc al conjunt de l'Estat dona treball a 8.500 persones, anunciar, com està fent en alguns casos el Govern, vint mil llocs de treball per al Hard Rock és propaganda buida i demagògica, més quan Port Aventura ocupa avui, comptant també el seu complex hotel·ler, 1.800 persones.

Per tant, hi ha dues qüestions que el Govern ha d'aïllar per no contaminar la negociació del pressupost del 2024. Necessitem pressupost. Aquest país necessita pressupost per atendre els problemes i els reptes que tenim davant: sequera i crisi educativa; dèficits en salut habitatge i atenció social; problemes en la provisió de béns i serveis públics; forta desigualtat cronificada i alts nivells de pobresa; canvi de model productiu i emergència climàtica; moderació en la provisió del creixement del producte interior brut, que ja ha començat aquest segon semestre; certa reculada de la demanda externa, que ja l'estem vivint; un nou marc fiscal europeu i els efectes d'una política monetària restrictiva, i un escenari de pertorbacions globals o evidència d'una profunda crisi climàtica.

És en aquest marc que les incerteses de bona part de la ciutadania són evidents i el descontentament social es fa palès en l'auge del populisme i l'auge de l'extrema dreta i el deteriorament de la democràcia. Superar, per tant, aquesta situació demana respostes certes, properes, justes, que recuperin la confiança de la ciutadania en els estaments públics. I en això el pressupost, les mesures que hi contempli i la gestió dels governs són fonamentals.

I és aquí on ha d'operar el pressupost del 2024. Cal reforçar l'ingrés públic, cal reforçar les polítiques socials i cal orientar el canvi de model productiu i energètic. Hem de reforçar la fiscalitat i la seva progressivitat per garantir l'ingrés públic, no afeblir-lo. Caldrà reforçar la progressivitat del model fiscal per millorar la redistribució de la riquesa i aprofundir en la fiscalitat verda, aplicant les noves figures impositives previstes. I caldrà orientar les prioritats de les polítiques de despesa i inversió pública a combatre els efectes de la inflació sobre les llars i l'activitat econòmica, a donar un fort impuls a les polítiques per fer front a l'emergència climàtica, en especial al canvi de model energètic i de mobilitat, a millorar la provisió i qualitat de les polítiques públiques pròpies de l'estat del benestar –salut, educació, protecció

social, habitatge, seguretat–, a fer polítiques que promoguin la igualtat i a promoure l'equitat i el reequilibri territorial.

Malauradament, avui els anuncis que està fent el Govern no van en aquesta línia, afebleixen els ingressos i qüestionen la progressivitat fiscal i no focalitzen les prioritats estratègiques, socials, econòmiques i ecològiques. S'estan anunciant canvis en la taula fiscal: 55 milions d'euros menys d'ingressos al pressupost de l'any vinent; un estalvi insignificant als nivells més baixos de renda que no es compensa per una pujada als trams més alts. S'anuncia una pujada tarifària del transport metropolità del 6,75 per cent, que acaba repercutint també en els sectors de rendes més baixes de la nostra societat. Els hi abaixarem l'impost però els hi apujarem la tarifa del transport metropolità o els hi apujarem la tarifa de l'aigua.

Caiguda d'ingressos per l'impost del joc derivats del Hard Rock; concentració pediàtrica que impacta també en els costos de desplaçament de les famílies per a la visita dels infants amb el pediatre, que s'hauran de desplaçar i, evidentment, això tindrà també un cost econòmic a part de personal; necessitat de polítiques d'estalvi hídric que impacten en llars i indústries, al costat de no fer res en el sector turístic i apostar per un model turístic com el del Hard Rock, que genera totes aquestes despeses, com és la posada en marxa d'aquest projecte, macroprojecte intensiu en despesa d'energia i aigua equivalent a una ciutat de trenta mil habitants.

Això és el que coneixem de les intencions del Govern. Són contradiccions que, anunciades, no ajuden a veure un projecte de pressupost per al 2024 que dibuixi una estratègia per avançar vers un país més cohesionat social i territorialment, més avançat en accés als drets i una provisió d'aquests amb major qualitat, que promogui un canvi de model productiu de major valor afegit, innovador i més net, més equilibrat territorialment i sectorialment, i que disposi d'un model energètic renovable i una mobilitat sostenible.

En qualsevol cas, consellera, sap de la nostra voluntat de contribuir a bastir i bastir uns pressupostos socialment justos, econòmicament nets i ecològicament sostenibles. Ens hi trobarà amb propostes constructives, però ha de posar les bases per fer possible la negociació. I això li correspon al Govern. I ja ho sap, hem d'abordar el compliment de l'acordat i evitar que s'implanti un macroprojecte com el Hard Rock, que condiciona un model de país.

Cal que en fiscalitat no hi hagi ni una rebaixa ni un regal fiscal. Cal que en la resposta a l'augment del cost de la vida s'atenguin els perjudicats, actualitzant els mitjans per lluitar contra la pèrdua de poder adquisitiu i actualitzant els indicadors i millorar l'accés a les prestacions socials, mantenint i ampliant els ajuts directes a les llars, a les pimes i als autònoms.

En emergència climàtica, cal canviar les bases del model energètic, promoure les energies renovables i impulsar les transformacions del model productiu i la transició justa.

En mobilitat, cal canviar el model, cal frenar el territori i cal promoure una mobilitat alternativa i sostenible.

I en estat del benestar, cal reforçar els serveis públics amb més salut, educació, habitatge, protecció social i avançar en equitat territorial.

Si volem pressupostos per a l'any 2024, cal saber si hi ha voluntat política per part del Govern d'abordar la negociació i també de governar al servei de la ciutadania. Nosaltres ho tenim clar: la ciutadania, el país, necessita un pressupost per a l'any 2024; però aquest pressupost s'ha d'assentar en unes premisses clares, no sustentar-se en projectes caducs i insostenibles, i apuntar a unes orientacions estratègiques de facilitar i millorar el benestar social i impulsar els canvis estratègics per abordar els reptes que necessita aquest país.

Res més.

I gràcies.



### **La presidenta**

Per a la resposta, té la paraula la consellera d'Economia i Hisenda, la senyora Natàlia Mas Guix.

### **La consellera d'Economia i Hisenda**

Gràcies, presidenta. Bona tarda, diputats i diputades. I, senyor Gallego, sobre els comptes de l'any 24, penso que podrem arribar a un acord de pressupostos, d'uns bons pressupostos, i que hi podrem arribar més d'hora que tard. I ho dic amb aquest convenciment bàsicament per dos motius. En primer lloc, saben que la feina tècnica està feta, està molt avançada, que segur que s'enriquirà amb les seves visions, amb les seves propostes, també d'altres formacions. I, en segon lloc, perquè estic convençuda que formacions com la seva, amb vocació de servei al país, no optaran per negar a la ciutadania poder disposar d'uns nous comptes i dels recursos addicionals que comporten.

Vostè ho ha dit: en un escenari global d'incerteses, marcat per conflictes bèl·lics i per una inflació encara persistent, Catalunya necessita dotar-se d'elements d'estabilitat i de certeses. I això són precisament els pressupostos. És un element indispensable per seguir reforçant els serveis públics, per implementar els acords assolits en matèria de personal –ho saben–, millores substancials en les condicions de treball que hem aconseguit recentment, i per donar resposta a un context econòmic, com deia, marcat per la inflació i per uns tipus elevats que pressionen les economies domèstiques i els comptes de resultats de petites i mitjanes empreses. Per tant, per tot això, penso que s'actuarà amb responsabilitat i visió de país.

Vostè feia referència a un projecte concret, i entenc perfectament les seves valoracions al respecte i el seu interès, però haig de dir que em sap greu que es pretingui desvirtuar el debat de pressupostos parlant d'un projecte que res té a veure amb els pressupostos. No hi trobaran cap partida, igual que no hi era l'any passat. I no hi trobaran cap partida, perquè no té cap sentit que hi hagi cap partida pressupostària en un projecte de pressupostos, es tracta d'un projecte entre agents privats. No pot haver-hi cap dotació pressupostària, perquè sempre hem dit que no es destinaran recursos públics per a projectes d'aquest tipus.

Per tant, sobre el projecte de Hard Rock no hi ha cap novetat. Hi ha un projecte que, com saben, va néixer d'anteriors executius i sobre el qual ens limitem a garantir la plena seguretat jurídica de tots els procediments administratius, que segueixen el seu curs; procediments administratius que –ho saben perfectament– no entenen de voluntats polítiques o de valoracions personals. I per això, ho reitero, em sorprèn que, uns per una banda i altres per l'altra, insisteixin en situar aquest element al centre del debat dels pressupostos.

Des del Govern, els reitero el que podem dir, que és el que sempre diem: que la nostra obligació és garantir que tot el que es faci sigui amb plena seguretat jurídica i amb un respecte escrupolós pels requeriments ambientals i urbanístics. També fer-li un apunt, perquè comentava que una possible execució d'aquest projecte reduiria la recaptació. Això no és correcte. Aquest projecte no suposaria una afectació en la recaptació pública. Ho poden trobar; les bases incorporen una clàusula de garantia dels ingressos del joc.

Sobretot també, com ja vaig comentar la setmana passada, el nostre model és clar. El pilar principal de política econòmica és la reindustrialització. Crec que ho estem demostrant sobradament i, de fet, amb exemples tangibles precisament al Camp de Tarragona; unes comarques, unes terres que els darrers anys han aconseguit atraure inversions de base industrial de gran rellevància. Ho veiem en els casos de Lotte –Iljin, com es deia fa un temps–, T-Systems, al Baix Camp, on s'estan gestant altres projectes d'alt valor afegit que espero, doncs, que en breu puguin confirmar-se.

De fet, a tall d'exemple, l'any 22 –dades d'Acció– es van captar gairebé 300 milions d'euros d'inversió estrangera al Camp de Tarragona –inversió productiva,

industrial–, el que representava un quaranta per cent més que l'any anterior. Per tant, un territori en el qual des del Govern també hem reforçat les inversions, especialment en l'àmbit de les infraestructures, del transport públic, amb la vista i la urgència posada també en el Corredor Mediterrani, que serà un element tractor i de prosperitat per a tot l'arc mediterrani. Per això, quan parlem de pressupostos i de projectes al Camp de Tarragona, m'agradaria molt més que em poguessin preguntar sobre les inversions previstes en infraestructures, en equipaments –educatius, de salut–, aterratge de fons europeus, taxa d'ocupació, etcètera.

Bé, he fet aquest apunt sobre aquest projecte concret que esmentava. També crec rellevant aportar una certa informació sobre el projecte de pressupostos de l'any 24, uns comptes i una llei de mesures dels quals ja coneixen alguns detalls. D'entrada –ho ha comentat també–, una rebaixa en l'IRPF a les persones amb rendes més baixes, en un context de fortes pressions en el cost de la vida de moltes famílies i en un context també d'uns guanys significatius en el marc d'acords de la investidura. Uns acords que es poden quantificar en 19.000 milions d'euros fins a l'any 2030.

Per tant, en aquest context, sí que hem pensat –ho comentava vostè– d'atendre aquelles persones més perjudicades, els qui més pateixen en major mesura els efectes dels increments de preus. I justament per això hem dissenyat aquesta reforma de reducció d'IRPF a totes les persones amb rendes de menys de 35.000 euros. No estem parlant només de treballadors, també d'autònoms i de pensionistes. I crec que és una mesura que pot generar un ampli consens en aquesta cambra i que no s'hauria de paralitzar per càlculs partidistes.

Pel que fa a l'àmbit de l'habitatge, també estem impulsant mesures per facilitar-ne l'accés, des de la construcció de nou habitatge públic de lloguer, passant per la regulació que permeti frenar l'ús especulatiu, i també incentius fiscals que permetin accedir al lloguer a determinats col·lectius. Precisament, sobre això darrer, deducció al lloguer, incrementem el límit de renda dels vint mil actuals als trenta mil, cosa que farà que moltes més persones se'n puguin beneficiar, incrementant-se també l'import de la deducció dels tres-cents euros actuals fins als cinc-cents.

Sobre les grans xifres. Serà un pressupost expansiu, consolidem el fort increment de l'any 2003 i ens permetrà seguir reforçant àmbits essencials de l'estat del benestar –educació, salut, habitatge–, i uns comptes que prioritzen també molt la llengua i la cultura. Uns pressupostos que s'elaboren amb uns objectius de dèficit més exigents que l'any anterior i amb la perspectiva de recuperació d'un marc de regles fiscals, de fet, encara per concretar a nivell europeu. Ara entrava i veia alguna nova notícia al respecte. Aquí recordar també la injusta distribució dels objectius de dèficit que efectua el Govern de l'Estat, en el qual participen. Recordem-ho: l'any 2024 el Govern de l'Estat s'apropiarà del noranta per cent del marge de dèficit, malgrat que som les comunitats autònomes les que assumim el gruix de la despesa associada a l'estat del benestar.

I uns pressupostos que, tot i experimentar un creixement rellevant, també han estat elaborats amb la responsabilitat i rigor que caracteritza la gestió de les finances públiques els darrers anys. I una bona mostra d'això –ho comentava al matí–: acabarem..., ens situarem, l'any 24, en una ràtio deute PIB per sota del trenta per cent. Fa uns anys que no estem en una ràtio tan baixa. I un percentatge que serà encara menor quan s'efectuï la cancel·lació de part del deute FLA. Ens situarà per sota del vint-i-cinc per cent de deute PIB.

Deia també que són uns pressupostos que coincideixen amb un context de negociacions amb l'Estat per tal d'assolir millores en matèria de finançament; algunes ja concretades a l'acord d'investidura, pendents de la seva materialització formal –aquest matí, de fet, n'hem materialitzat una: aquests 1.600 milions d'euros per al cos de Mossos d'Esquadra–, i d'altres més de fons, com és la definició d'un model de finançament singular per a Catalunya, que crec que requerirà tota la força negociadora, acompanyament dels agents econòmics i socials, perquè tots som cons-

cients que serà totalment imprescindible assolir millores en el finançament si volem reforçar com es mereixen els serveis públics del nostre país.

Finalment, quant a calendari –ho he dit moltes vegades–, hem volgut ser respectuosos amb els tempos de totes i cadascuna de les formacions polítiques. Entenem que les seves dinàmiques internes i també que les eleccions a Espanya i les posteriors negociacions per a la investidura han endarrerit les converses. De fet, també la situació d'interinitat a l'Estat ha fet que no puguem disposar de tota la informació sobre les bestretes del model i, per tant..., de fet, se'ns va comunicar la xifra fa pocs dies. Sí que nosaltres ens vam avançar; treballàvem unes previsions pròpies que han resultat ser molt ben ajustades. En pocs dies entrarem en una pròrroga tècnica, com ha passat en diversos exercicis, una pròrroga que no tindrà cap incidència real sobre l'execució del pressupost 24. Però sí que el més important serà que tots hi posem de la nostra part per aprovar els nous comptes al més aviat possible.

Moltes gràcies.

#### **La presidenta**

Per a la rèplica, té la paraula el diputat senyor Joan Carles Gallego i Herrera.

#### **Joan Carles Gallego i Herrera**

Gràcies, consellera, per la resposta. Però, malauradament, no m'ha acabat de convèncer, perquè em passa una miqueta el que explicitava el Joan Oliver, no?, en Pere Quart, quan analitzo el moment en què estem a l'hora de fer el debat del pressupost del vint-i-quatre. Deia Joan Oliver: «I tu, què vols? / Jo? / Doncs, jo sols vull / –ei, si pot ser–: / un poc de fam i un xic de pa. / Un poc de fred i un poc de foc. / Un xic de son i un poc de llit. / Un xic de set i un poc de vi / i un poc de llet. / I un poc de pau.»

Clar. L'acció de govern no és només fer uns pressupostos. L'acció de govern és tot el que fa el Govern. I els pressupostos han de ser coherents amb la política del Govern. I quan parlem del Hard Rock no estem parlant d'un projecte concret; estem parlant d'un model de país que es defineix amb una inversió determinada, amb un espai territorial determinat, que es defineix per monocultiu turístic, per la no diversificació econòmica, per la precarietat laboral que es genera, per les inseguretats que produirà, pel consum energètic i hídric que generarà. I això es fa en un context determinat.

El Govern pot impulsar o pot frenar determinades activitats en funció de l'interès general. I l'interès general es fa amb l'acció de govern quotidiana i es fa amb el pressupost. I no poden ser contradictoris. No pots tenir un pressupost molt maco i, al mateix temps, fer una acció de govern que impulsa estructures, infraestructures, models econòmics, empresarials, que siguin contraris al benestar, als equilibris, a la sostenibilitat. No és coherent. Al Govern li correspon la seva responsabilitat de defensa de l'interès general en l'acció política quotidiana i, evidentment, en la seva plasmació pressupostària.

Per això, no és que estiguem entestats amb el Hard Rock perquè és la nostra mania. No. És perquè no és un projecte concret, com ha volgut definir la consellera; és un projecte determinat que orienta clarament cap a quina estratègia de país anem. I si els interessos privats poden determinar el futur d'aquest país, el Govern té coses a dir cap a on orientem els canvis i les transformacions estructurals de fons que necessita aquest país. Perquè aquest país necessita necessàriament canviar de model productiu per posar-se en la línia de les transformacions ecològiques que necessita. Perquè el canvi climàtic està aquí i no té aturador. I només podem revertir-lo actuant, però actuant amb polítiques integrals.

I això és el que nosaltres estem plantejant. Quan li estem dient que aturin el Hard Rock, li estem dient que volem uns pressupostos que impulsin estratègies que situïn altres models energètics i altres models hídrics. I li estem dient que pivotaem sobre el benestar social de la ciutadania en general; que, evidentment, atenguem més aquells

que potser més ho necessiten, aquelles llars més vulnerables o les petites i mitjanes empreses que tenen més dificultats; que impulsem un model econòmic també, un model productiu basat en la innovació i en el valor afegit, que sigui sostenible, que, per tant, sigui poc consumidor d'energies fòssils i que impulsi molt de valor afegit en allò que realitzen. Tenim propostes i són les propostes que nosaltres volem negociar amb el Govern, perquè entenem que podem posar-nos d'acord en aquestes propostes si ens posem d'acord en quin model de país volem. Però aquest país que volem no es pot sustentar en desequilibris territorials que deixen una part del territori de Catalunya segregat per interessos, en aquest cas d'un model turístic que tots hem coincidit que l'hem de canviar, a més, aquest model turístic, i l'estem consolidant allà. Hi ha una contradicció que ens ho posa difícil.

Hi ha algunes qüestions que ha situat que tampoc podem compartir. Ha situat el tema de la rebaixa de l'IRPF. I és cert, les rendes de menys de 35.000 euros tindran cent, cent deu euros d'estalvi anual, però deixarem d'ingressar 55 milions en l'erari públic. Cinquanta-cinc milions d'euros potser ens solucionaven el problema de la concentració pediàtrica; potser ens solucionaven algun problema de malestar docent; potser ens permetien atendre millor les residències públiques que avui tenen problemes d'infradotació; potser ens permetien fer alguna intervenció per combatre la sequera que tenim en aquests moments. Cinquanta-cinc milions d'euros no és qualsevol quantitat.

Situar també algunes propostes en el terreny d'habitatge que les haurem de discutir, perquè enfront dels ajuts en lloguer, potser nosaltres el que volem és apostar per incrementar el lloguer social, perquè creiem que és molt més efectiu que no els ajuts al lloguer, que poden acabar tenint prevencions.

En fi, creiem que hi han qüestions que ens separen, però també hi han qüestions que ens poden apropar. Si ens posem a negociar serà fàcil que puguem abordar de manera conjunta els reptes de futur i propostes concretes per abordar-ho. Però per negociar necessitem, hi insisteixo, lo que hem dit al començament: necessitem confiança i necessitem tenir clar quin és el model de país que vol aquest Govern.

Res més.

I gràcies.

**La presidenta**

Per a la rèplica, té la paraula la consellera, la senyora Natàlia Mas i Guix.

**La consellera d'Economia i Hisenda**

Gràcies, diputat Gallego. Ha parlat molt de model de país. També comenta que aquest Govern, doncs, actua per inèrcies. Jo li diria, model de país –ho hem vist avui mateix– és aprovar un decret llei que limita els habitatges d'ús turístic i endreça un sector que havia crescut de manera descontrolada, generant externalitats negatives i dificultant l'accés a l'habitatge.

Model de país és garantir la gratuïtat de la infantil 2 enfront d'altres models que retiraven el finançament a les escoles bressol. Model de país és millorar les condicions retributives dels metges, del conjunt de personal sanitari de l'ICS, una assignatura pendent des de fa molts anys.

Model de país és impulsar el punt d'inflexió que estem fent en energies renovables. Model de país també crec que és que en un moment de correcció del dèficit fiscal, en el marc de guanys d'acord de la investidura, permetre que aquests guanys arribin a la ciutadania i evitem que aquelles persones de menys renda a Catalunya siguin les úniques en tot l'Estat que paguin un IRPF més alt. Crec que això també entra dins del model de país que visualitzem.

I model de país també és apostar per una economia d'alt valor afegit, que això és apostar per la indústria. I aquí permeti'm també..., i vostè parlava de coherència, i també haig de fer una certa denúncia de la coherència que trobem en les dades.

Ho explicava a inicis de setmana. Política industrial. L'Estat no fa política industrial des dels anys noranta. Ho dèiem, està desentrenat. Tampoc el conjunt d'Europa i tampoc Catalunya fa temps que no feien política industrial activa vertical. Però resulta que arriben uns fons Next Generation que han de transformar el nostre model productiu, i que, precisament, en aquest àmbit, l'Estat centralitza absolutament el desplegament d'aquests fons. No han arribat. Zero euros per fer política industrial amb fons Next Generation. I coneixem que, en el temps que portem de desplegament dels Next Generation, estem en l'equador del programa. El setanta-dos per cent de recursos de les convocatòries publicades han quedat deserts, sense beneficiaris, sense assignació al teixit productiu. És un escàndol –És un escàndol.

Per tant, diem: «D'acord, entenem que estem davant d'un fet històric, d'una complexitat històrica, però cal revertir això, cal permetre que les comunitats autònomes participem de fer política industrial amb fons Next Generation.» Demanem, doncs, que un cinc per cent del total de Next Generation puguin capitalitzar-se amb aquest PERTE territorial, 8.100 milions per al conjunt de comunitats, 1.820 milions d'euros per a Catalunya, i li asseguro que amb això podríem tirar endavant multitud de projectes i podríem deixar de parlar de Hard Rock.

Però Hard Rock –ho reitero, perquè crec que és molt important tenir-ho present– no és el nostre model. Hard Rock ve de governs anteriors; no és cap secret el que estic dient. Però Hard Rock..., el que ens hem de limitar a fer com a govern és garantir la plena seguretat jurídica de tots els procediments administratius que han de seguir el seu curs. No podem interferir en processos administratius per valoracions, per preferències pròpies.

Per tant, aquest és un projecte que es va gestar fa temps en unes determinades condicions. Segueix uns procediments. És un projecte molt complex. Catalunya és molt més que això. L'economia catalana és molt més que això. Podem visualitzar, evidenciar multitud de projectes d'alt valor afegit, tangibles, que s'estan realitzant arreu de Catalunya. I, per tant, reitero que em sap greu que es pretengui desvirtuar el debat de pressupostos parlant d'una qüestió, doncs, que és aliena estrictament als comptes.

Ho deia en la seva primera intervenció, no en la segona, però qüestionava el compliment dels acords. Aquí ho sap, que els hi hem anat traslladant informació en diferents reunions de seguiment: 137 mesures que vam acordar amb vostès en el marc dels anteriors comptes, i crec que sempre amb un excel·lent clima de col·laboració per les dues parts.

A mitjans de novembre, estàvem a un setanta per cent de l'acord, que corresponia només a vuit mesos d'aprovació dels comptes. Per tant, estem complint els acords. Ja estem uns punts per sobre i amb multitud d'exemples: el vuit per cent de l'IRSC, després de tres anys de congelació; increment d'ajuts del lloguer a 71.000 famílies; extensió fins als trenta anys de la T-jove; la configuració d'un impost de contaminació als grans vaixells.

I amb això acabo: interpello a tots els membres d'aquesta cambra a que pugui tirar endavant aquesta figura, que no només, doncs, ens hi va el clima del planeta, ens hi va la salut, i sobretot de les persones més vulnerables, com són els infants i la gent gran.

Moltes gràcies.

**La presidenta**

Finalitzat aquest punt, suspenem la sessió fins demà a les nou del dematí.

La sessió se suspèn a les set del vespre i sis minuts.